

242 වන කාණ්ඩය - 2 වන කලාපය
தொகுதி 242 - இல. 2
Volume 242 - No. 2

2016 ජනවාරි 12 වන අඟහරුවාදා
2016 சனவரி 12, செவ்வாய்க்கிழமை
Tuesday, 12th January, 2016

පාර්ලිමේන්තු විවාද
(හන්සාඩ්)

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்
(ஹன்சாட்)

PARLIAMENTARY DEBATES
(HANSARD)

නිල වාර්තාව
அதிகார அறிக்கை
OFFICIAL REPORT

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

නිවේදන

කථානායකතුමාගේ සහතිකය

දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත
සහ අපරාධ නඩු විධාන සංග්‍රහය (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

ආංශික අධීක්ෂණ කාරක සභා

පෞද්ගලිකව දැනුම් දීමෙන් ඇසු ප්‍රශ්නය:

තරුණයකු මරණයට පත්වීම හේතුවෙන් ඇඹිලිපිටිය
ප්‍රදේශයේ ඇති වූ නොසන්සුන්කාරී තත්ත්වය

පළාත් පාලන ආයතන ඡන්ද විමසීම (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත:

පළමුවන වර කියවන ලදී

ක්ෂුද්‍රමූලා පනත් කෙටුම්පත:

පළමුවන වර කියවන ලදී

පෙරවාදී භික්ෂු කතිකාවත් (ලියාපදිංචි කිරීම) පනත් කෙටුම්පත:

පළමුවන වර කියවන ලදී

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය පත් කිරීම සඳහා යෝජනා සම්මතය:

විවාදය කල් තබන ලදී

பிரதான உள்ளடக்கம்

அறிவிப்புகள்:

சபாநாயகரது சான்றுரை

தண்டனைச் சட்டக்கோவை (திருத்தம்) சட்டமூலம்
மற்றும் குற்றவியல் நடவடிக்கைமுறைச்
சட்டக் கோவை (திருத்தம்) சட்டமூலம்

துறைசார் மேற்பார்வைக் குழுக்கள்

தனி அறிவித்தல் மூல வினா:

இளைஞரொருவரின் மரணத்தையிட்டு எம்பிலிப்
பிட்டிய பிரதேசத்தில் உருவான அமைதியின்மை

உள்ளூர் அதிகாரசபைகள் தேர்தல்கள் (திருத்தம்) சட்டமூலம்:

முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டது

நுண்ணிதியளிப்பு சட்டமூலம் :

முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டது

தேரவாத பிக்குமார்கள் கதிகாவத் (பதிவு செய்தல்) சட்டமூலம் :

முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டது

அரசியலமைப்புச் சபையை நியமிப்பதற்கான தீர்மானம்:

விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

PRINCIPAL CONTENTS

ANNOUNCEMENTS:

Speaker's Certificate

Penal Code (Amendment) Bill and Code of Criminal
Procedure (Amendment) Bill

Sectoral Oversight Committees

QUESTION BY PRIVATE NOTICE:

Unrest due to Death of a Youth in Embilipitiya

LOCAL AUTHORITIES ELECTIONS (AMENDMENT) BILL:

Read the First time

MICROFINANCE BILL:

Read the First time

THERAVADI BHIKKU KATHIKAWATH (REGISTRATION) BILL:

Read the First time

RESOLUTION FOR THE APPOINTMENT OF THE CONSTITUTIONAL ASSEMBLY:

Debate Adjourned

பார்லிமேன்තුව பாராளுமன்றம் PARLIAMENT

2016 ජනවාරි 12වන අඟහරුවාදා
2016 சனவரி 12, செவ்வாய்க்கிழமை
Tuesday, 12th January, 2016

பு. ஸா. 9.30ට පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය.
නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [ගරු නිලංග සුමතිපාල මහතා]
இலாசனார்டு வீசு.
பாராளுமன்றம் மு.ப. 9.30 மணிக்குக் கூடியது.
பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் [மாண்புமிகு திலங்க சுமதிபால்]
தலைமை வகித்தார்கள்.
The Parliament met at 9.30 a.m.,
MR. DEPUTY SPEAKER [THE HON. THILANGA SUMATHIPALA] in the Chair.

නිවේදන அறிவிப்புகள் ANNOUNCEMENTS

I කථානායකතුමාගේ සහතිකය சபாநாயகரது சான்றுரை SPEAKER'S CERTIFICATE

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 79 වැනි ව්‍යවස්ථාව අනුව, 2015 දෙසැම්බර් මස 19 වන දින ගරු කථානායකතුමා විසින් විසර්ජන පනත් කෙටුම්පතෙහි සහතිකය සටහන් කරන ලද බව දන්වනු කැමැත්තෙමි.

II

දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත
සහ අපරාධ නඩු විධාන සංග්‍රහය (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත
தண்டனைச் சட்டக்கோவை (திருத்தம்) சட்டமூலம்
மற்றும் குற்றவியல் நடவடிக்கைமுறைச்
சட்டக்கோவை (திருத்தம்) சட்டமூலம்
PENAL CODE (AMENDMENT) BILL AND CODE OF CRIMINAL
PROCEDURE (AMENDMENT) BILL

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
“දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය (සංශෝධන)” සහ “අපරාධ නඩු විධාන සංග්‍රහය (සංශෝධන)” නැමැති පනත් කෙටුම්පත් පිළිබඳ නිවේදනයක් කිරීමට කැමැත්තෙමි.

“දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය (සංශෝධන)” සහ “අපරාධ නඩු විධාන සංග්‍රහය (සංශෝධන)” යන පනත් කෙටුම්පත් සම්බන්ධයෙන්

තවදුරටත් කටයුතු නොකරන බව රජය විසින් දන්වා ඇති බව නීතිපතිවරයා විසින් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට කරන ලද දැනුම් දීම මත එකී පනත් කෙටුම්පත් සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය හමුවේ ගොනු කර තිබූ පෙත්සම් තවදුරටත් පවත්වාගෙන නොයන බව පෙත්සම්කරුවන් විසින් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට දන්වා ඇති බව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් ගරු කථානායකතුමා වෙත දැනුම් දී ඇති බව දන්වනු කැමැත්තෙමි.

III

ආංශික අධීක්ෂණ කාරක සභා துறைசார் மேற்பார்வைக் குழுக்கள் SECTORAL OVERSIGHT COMMITTEES

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
පාර්ලිමේන්තුවේ ආංශික අධීක්ෂණ කාරක සභා පිළිබඳව වූ ලිපියක් අද දින තුළ සියලුම ගරු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් වෙත ලබා දීමට කටයුතු කරනු ඇත. එම ලිපියට පිළිතුරු අද දින සිට දින තුනක් ඇතුළත නොවරදවාම ලබා දෙන මෙන් සියලුම ගරු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිමි.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள் PAPERS PRESENTED

(136 වැනි අධිකාරය වූ) පඩිපාලක සභා ආඥාපනතේ 63 වැනි වගන්තිය යටතේ කම්කරු හා වෘත්තීය සමිති සබඳතා අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලද නියෝගය.- [ගරු ඩබ්ලිව්.ඩී.ජේ. සෙනෙවිරත්න මහතා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered to lie upon the Table.

- (i) 2015 ඔක්තෝබර් මස 6 දින ඇති කර ගත් ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජ ආණ්ඩුව සහ පෝලන්ත ජනරජ ආණ්ඩුව අතර ආදායම් මත වූ බදු සම්බන්ධයෙන් ද්විත්ව බදුකරණය වැළැක්වීම සහ බදු නොගෙවා මග හැරීම වැළැක්වීම සඳහා වූ ගිවිසුම;
- (ii) 1988 අංක 83 දරන පනතින් සංශෝධිත (235 වැනි අධිකාරය වන) රේගු ආඥාපනතේ 10(අ) වගන්තිය යටතේ මුදල් අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලද 2015 සැප්තැම්බර් 22 දිනැති අංක 1933/15 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියෝගය;
- (iii) 2007 අංක 48 දරන විශේෂ වෙළඳ භාණ්ඩ බදු පනතේ 2 වැනි වගන්තියේ 3 වැනි උප වගන්තිය යටතේ විශේෂ වෙළඳ භාණ්ඩ බදු සම්බන්ධයෙන් මුදල් අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලද 2015 සැප්තැම්බර් 17 දිනැති අංක 1932/54 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියෝගය;
- (iv) 2007 අංක 48 දරන විශේෂ වෙළඳ භාණ්ඩ බදු පනතේ 2 වැනි වගන්තියේ 3 වැනි උප වගන්තිය යටතේ විශේෂ වෙළඳ භාණ්ඩ බදු සම්බන්ධයෙන් මුදල් අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලද 2015 සැප්තැම්බර් 22 දිනැති අංක 1933/18 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියෝගය;
- (v) 2007 අංක 48 දරන විශේෂ වෙළඳ භාණ්ඩ බදු පනතේ 2 වැනි වගන්තියේ 3 වැනි උප වගන්තිය යටතේ විශේෂ වෙළඳ භාණ්ඩ බදු සම්බන්ධයෙන් මුදල් අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලද 2015 ඔක්තෝබර් 01 දිනැති අංක 1934/32 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියෝගය;
- (vi) 2007 අංක 48 දරන විශේෂ වෙළඳ භාණ්ඩ බදු පනතේ 2 වැනි වගන්තියේ 3 වැනි උප වගන්තිය යටතේ විශේෂ වෙළඳ භාණ්ඩ බදු සම්බන්ධයෙන් මුදල් අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලද 2015 ඔක්තෝබර් 09 දිනැති අංක 1935/45 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියෝගය;

1. මෙම සිදු වීමට අදාළව ආණ්ඩුවේ පාර්ශ්වයෙන් සිදු වන පරීක්ෂණ මොනවාද? ඒවායේ ප්‍රගතිය කවරේද?
2. උසස් පොලිස් නිලධාරියෙක් මෙම සිදු වීමට සම්බන්ධ වී ඇත්තේ කෙසේද?
3. සිදු වීමට සම්බන්ධ වරදකරුවන් සම්බන්ධයෙන් නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමටත්, මිය ගිය අයට හා තුවාල ලැබුවන්ට වන්දි ගෙවීමටත් පියවර ගනු ලබන්නේද?
4. මෙවැනි කනගාටුදායක සිදු වීම් වැළැක්වීමට කටයුතු කරන්නේ කෙසේද?

ඒ විතරක් නොවෙයි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සිවිල් ඇප්‍රේන් සැරසුණු පොලිසියේ පිරිස් මේ විධියට කලහකාරී ලෙස හැසිරෙන්නේ කොහොමද? ඒ පිළිබඳව ගරු අමාත්‍යතුමා මේ පාර්ලිමේන්තුවට කරුණු පැහැදිලි කරනු ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වනවා. බොහෝම ස්ත්‍රීන්, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

ගරු සාගල රත්නායක මහතා (නීතිය හා සාමය සහ දක්ෂිණ සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு சாகல ரத்நாயக்க - சட்டமும் ஒழுங்கும் மற்றும் தெற்கு அபிவிருத்தி அமைச்சர்)

(The Hon. Sagala Ratnayaka - Minister of Law and Order and Southern Development)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ පිළිබඳ විමර්ශන කටයුතු තවමත් අවසන් වෙලා නැති නිසා අපේ ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා අහසු ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් මම අද පාර්ලිමේන්තුවට කෙටි අදහස් දැක්වීමක් කරන්නම්.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු ඇමතිතුමනි, පරීක්ෂණ කටයුතු අවසන් වුණාට පසුව සම්පූර්ණ පිළිතුරක් ලබා දෙනවාද?

ගරු සාගල රත්නායක මහතා

(மாண்புமிகு சாகல ரத்நாயக்க)

(The Hon. Sagala Ratnayaka)

පරීක්ෂණ කටයුතු අවසන් වුණාට පසුව සම්පූර්ණ පිළිතුරක් ලබා දෙන්නම්. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුර මෙසේයි.

ඇඹිලිපිටිය නව නගරයේ, අංක 06, මෙන්ඩිස් ගොඩනැගිල්ලේ පදිංචි දේවගිරි පද්මසිරි මෙන්ඩිස් යන අයගේ නිවසෙහි 2016.01.04 වන දින රාත්‍රී කාලයේදී ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍ර මගින් සංගීතය මුසු කරමින් සාදයක් පවත්වා ඇති අතර, එම සාදයට පුද්ගලයින් 50-100 අතර පිරිසක් සහභාගි වී ඇත. මෙලෙස එම සාදය පැවැති ස්ථානයට 2016.01.04 වන දින මධ්‍යම රාත්‍රියේදී පමණ පැමිණි ඇඹිලිපිටිය පොලිස් ස්ථානයේ රාත්‍රී ජංගම සංචාරයේ නියුතු නිලධාරීන් කණ්ඩායමක් සහ සාදයට සහභාගි වී සිටි පරිසක් අතර ගැටුමක් හටගෙන ඇති අතර, එම ගැටුමේදී පොලිස් නිලධාරීන් කිහිප දෙනෙකුට මෙන්ම සාදයට සහභාගි වී සිටි පුද්ගලයින් කිහිප දෙනෙකුටද තුවාල සිදු වී ඇත. එසේ තුවාල ලත් පුද්ගලයින් අතරින් ඇඹිලිපිටිය නව නගරයේ, අංක 103 දරන ස්ථානයේ පදිංචිව සිටි ජේ.එච්. සුමිත් ප්‍රසන්න ජයවර්ධන යන අය ප්‍රථමයෙන් ඇඹිලිපිටිය රෝහලටත්, ඉන් පසු රත්නපුර මහ රෝහලටත් ඇතුළත් කර ඇති අතර ප්‍රතිකාර ලබමින් සිටියදී 2016.01.07 දින මිය ගොස් ඇත.

මෙම සිද්ධියට අදාළ මූලික පරීක්ෂණ කටයුතු ඇඹිලිපිටිය පොලිස් ස්ථානය විසින් සිදු කරනු ලැබූ අතර, පසුව එය පොලිස්පතිවරයාගේ නියෝගය පරිදි සබරගමුව පළාත භාර ජෝෂ්ඨ නියෝජ්‍ය පොලිස්පති සී.ඩී. වික්‍රමරත්න

මහතාගේ සහ සබරගමුව දිසාව භාර නියෝජ්‍ය පොලිස්පති රොහාන් ඩයස් මහතාගේ අධීක්ෂණය යටතේ රත්නපුර කොට්ඨාසය භාර ජෝෂ්ඨ පොලිස් අධිකාරී කේ. පාලිත ප්‍රනාන්දු මහතා ලවා සිදු කරලීමට පියවර ගෙන ඇත.

මෙතෙක් සිදු කරන ලද විමර්ශනවලට අනුව මෙම ගැටුම හට ගැනීමට මූලික වූ හේතුව සම්බන්ධයෙන් ඇඹිලිපිටිය පොලිස් නිලධාරීන්ගේ පාර්ශ්වයෙන් සහ මරණකරු සහ තුවාලකරුවන්ගේ පාර්ශ්වවලින් ප්‍රතිවිරුද්ධ මත දෙකක් ඉදිරිපත් වී ඇත. ඒ සම්බන්ධයෙන් ඇඹිලිපිටිය පොලිස් ස්ථානයේ නිලධාරීන් ප්‍රකාශ කර සිටිනුයේ, සිද්ධිය හටගත් නිවසෙහි අදාළ දිනයේ රාත්‍රී කාලයේ පැවැති සාදයකට යොදා ගනු ලැබූ ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍ර හේතුවෙන් අසල්වැසින්ට හිරිහැර සිදු වන බවට ඇඹිලිපිටිය සහකාර පොලිස් අධිකාරීවරයාට දුරකථනයෙන් ලද පැමිණිලි කිහිපයක් සහ ඇඹිලිපිටිය පොලිස් ස්ථානයටද දුරකථනයෙන් ලද පැමිණිලි කිහිපයක් අනුව ඒ ගැන පරීක්ෂා කිරීමට සහකාර පොලිස් අධිකාරීවරයාගේ උපදෙස් අනුව ජංගම සංචාරයේ නියුතු නිලධාරීන් කණ්ඩායමක් සාදය පැවැති නිවසට පැමිණ ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍ර නතර කිරීමට උපදෙස් දුන් අවස්ථාවේදී එහි බිමත්ව සිටි පිරිස පොලිස් නිලධාරීන්ට දැඩි ලෙස පහර දුන් බවත්, ඒ බව දැනගත් ඇඹිලිපිටිය පොලිස් ස්ථානයේ අතිරේක නිලධාරීන් කණ්ඩායමක් ඔවුන්ගේ සහයට පැමිණ පහර කෑමට ලක් වෙමින් සිටි පොලිස් නිලධාරීන් කණ්ඩායම බේරා ගැනීමට ක්‍රියා කළ බවත් ය.

ගැටුමට හේතුව වශයෙන් මරණකරු සහ තුවාලකරුවන්ගේ පාර්ශ්වකරුවන් සඳහන් කර සිටිනුයේ, සාදය පවත්වමින් සිටි නිවසට එදින මධ්‍යම රාත්‍රියේදී පැමිණි පොලිස් නිලධාරීන් කණ්ඩායමක් විසින් නිවසේ අයිතිකරු වන දේවගිරි පද්මසිරි මෙන්ඩිස් යන අයගෙන් අරක්කු බෝතල් කිහිපයක් ඉල්ලා සිටි අවස්ථාවේදී ඒ සම්බන්ධයෙන් දෙපාර්ශ්වය අතර හට ගත් වචන හුවමාරුවකින් පසු පොලිස් නිලධාරීන් නිවසේ අයිතිකරුට ප්‍රථමයෙන් පහර දුන් බවත්, මද වේලාවකට පසු එම ස්ථානයට පැමිණි තවත් පොලිස් නිලධාරීන් කණ්ඩායමක්ද එක් වී සාදයේ සිටි පුද්ගලයින්ට දැඩි ලෙස පහර දුන් බවත් ය.

මෙතෙක් ඉදිරිපත් වී ඇති සාක්ෂි අනුව සිද්ධියට අදාළ දිනයෙහි දේවගිරි පද්මසිරි මෙන්ඩිස් යන අයගේ නිවසෙහි පුද්ගලයින් 50-100 අතර පිරිසකගේ සහභාගිත්වයෙන් මත්පැන් පානය කරමින් සාදයක් පවත්වා ඇති බවත්, එම සාදයට සංගීත කණ්ඩායමක් විසින් ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍ර භාවිතා කරමින් සංගීතය සපයා ඇති බවත්, එම ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍ර හේතුවෙන් අසල්වැසින්ට හිරිහැර සිදු වන බවට ඇඹිලිපිටිය සහකාර පොලිස් අධිකාරීවරයාට සහ ඇඹිලිපිටිය පොලිස් ස්ථානයට දුරකථන පණිවුඩ කිහිපයක් ලැබී ඇති බවත්, ඒ අනුව එකී පැමිණිලි සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂා කිරීමට ඇඹිලිපිටිය පොලිස් ස්ථානයේ ජංගම සංචාරයේ නියුක්ත නිලධාරීන් කණ්ඩායමක් පැමිණ ඇති බවත්, එසේ පැමිණි පොලිස් නිලධාරීන් කණ්ඩායම සහ සාදයට සහභාගි වී සිටි පිරිස අතර ගැටුමක් හටගෙන ඇති බවත්, ඒ බව දැන ගන්නට ලැබීමෙන් පසු ඇඹිලිපිටිය පොලිස් ස්ථානයේ සිටි තවත් නිලධාරීන් කණ්ඩායමක් එම ස්ථානයට පැමිණ ගැටුමට මැදිහත් වී ඇති බවත්, සිද්ධිය පිළිබඳව දැන ගන්නට ලැබීමෙන් පසු ඇඹිලිපිටිය මූලස්ථාන පොලිස් පරීක්ෂකවරයා සහ සහකාර පොලිස් අධිකාරීවරයාද එම ස්ථානයට පැමිණ ගැටුම මැඩ පැවැත්වීමට ක්‍රියා කර ඇති බවත් අනාවරණ වී ඇත. එසේම එම ස්ථානයේ පවත්වන ලද සාදයේදී ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍ර පාවිච්චි කිරීම සඳහා නිවස අයිතිකරු විසින් වලංගු බලපත්‍රයක් ලබා ගෙන නොතිබූ බවද වැඩි දුරටත් අනාවරණ වී ඇත.

[ගරු සාගල රත්නායක මහතා]

මෙම ගැටුම හේතුකොටගෙන පොලිස් නිලධාරීන් සිව් දෙනෙකු තුවාල ලබා ඇඹිලිපිටිය රෝහලට ඇතුළත් කර ඇත. එසේම තුවාල ලත් සිවිල් පුද්ගලයන් කිහිප දෙනෙකුද ඇඹිලිපිටිය රෝහලට ඇතුළත් වී ඇති අතර, ඔවුන් අතරින් ජේ.එච්. සුමිත් ප්‍රසන්න ජයවර්ධන නමැති තුවාලකරු රත්නපුර මහ රෝහලට ඇතුළත් කිරීමෙන් පසු 2016.01.07 දින මියගොස් ඇත.

මරණකරු මිය යාමට හේතුව, පොලිස් නිලධාරීන් විසින් ඔහු ගැටුම හට ගත් නිවසේ තුන්වන මහලින් බිමට තල්ලු කිරීම බවට මරණකරුගේ පාර්ශ්වයෙන් චෝදනාවක් එල්ල වී ඇතත්, ඒ සම්බන්ධයෙන් පොලිස් නිලධාරීන් සඳහන් කර සිටිනුයේ මරණකරු නිවසේ උඩුමහලේ තිබූ විදුරු දොරක විදුරු කඩාගෙන උඩුමහලින් පිටතට පැන පළායාමට තැත් කළ අවස්ථාවේදී ඔහු ගොඩනැගිල්ලෙන් බිමට වැටී ඇති බවත්, පොලිස් නිලධාරීන් කිසිවෙකු ඔහු ගොඩනැගිල්ලෙන් පහළට තල්ලු නොකළ බවත්ය.

මේ සම්බන්ධයෙන් සිදු කරනු ලබන විමර්ශනයේදී මරණකරු පොලිස් නිලධාරීන් විසින් ගොඩනැගිල්ලෙන් පහළට තල්ලු කළ බව තහවුරු කිරීමට ප්‍රමාණවත් සාක්ෂි ඉදිරිපත් වී නොමැති අතර, ඔහු ගොඩනැගිල්ලෙන් පහළට වැටෙමින් දුටු බව සනාථ කිරීමට ඇසින් දුටු සිවිල් පුද්ගලයෙකු සාක්ෂි දරනු ලබයි.

මරණකරුගේ මෘත ශරීරය සම්බන්ධයෙන් පවත්වන ලද පශ්චාත් මරණ පරීක්ෂණයේදී මරණයට හේතුව වශයෙන් සඳහන් කර ඇත්තේ අධික ලෙස රුධිරය වහනය වීම හේතුකොටගෙන මෙම මරණය සිදු වී ඇති බවය. ඉහත ගැටුමේදී පොලිස් නිලධාරීන්ට පහරදීම සම්බන්ධයෙන් පුද්ගලයන් අට දෙනෙකු අත්අඩංගුවට ගෙන රක්ෂිත බන්ධනාගාර ගත කිරීමෙන් අනතුරුව 2016.01.11 දින පවත්වන ලද හඳුනා ගැනීමේ පෙරෙට්ටුවේදී සැකකරුවන් පස් දෙනෙකු පොලිස් නිලධාරීන් විසින් හඳුනා ගෙන ඇත.

පොලිස් නිලධාරීන් සහ සාදයට සහභාගි වෙමින් සිටි පුද්ගලයන් අතරේ හට ගත් ගැටුම ආරම්භ වීමට හේතු වූ කරුණු සම්බන්ධයෙන් පොලිස් නිලධාරීන්ගේ පාර්ශ්වයෙනුත්, මරණකරු සහ තුවාලකරුවන්ගේ පාර්ශ්වයන්ගෙනුත් ප්‍රතිවිරුද්ධ මත දෙකක් ඉදිරිපත් වී ඇති බැවින්, එහි නිවැරදි තත්ත්වය අනාවරණය කර ගැනීම සඳහා වැඩිදුර පරීක්ෂණ කටයුතු සිදු කරමින් පවතී.

මරණකරු වන ජේ.එච්. සුමිත් ප්‍රසන්න ජයවර්ධන යන අයගේ මරණය සම්බන්ධයෙන් මහෙස්ත්‍රාත්වරයා විසින් හදිසි මරණ පරීක්ෂණය මෙතෙක් පවත්වා නොමැති බැවින්, මෙය මනුෂ්‍ය ඝාතනයක් වන්නේද යන්න සම්බන්ධයෙන් දැනට නිශ්චිත නිගමනයකට එළඹීමට නොහැකි වී ඇති අතර, ගැටුම සම්බන්ධයෙන් වැඩිදුර පරීක්ෂණ කටයුතු සිදු කරමින් පවතී. සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් අංක: B 30216 යටතේ ඇඹිලිපිටිය මහෙස්ත්‍රාත් අධිකරණයට කරුණු වාර්තා කිරීමට ක්‍රියා කර ඇත. එමෙන්ම විමර්ශන කටයුතු විනිවිදභාවයකින් යුතුව පවත්වා ගෙන යාම සඳහා ඇඹිලිපිටිය මූලස්ථාන පොලිස් පරීක්ෂකවරයා ඇතුළු පොලිස් නිලධාරීන් 22 දෙනෙකු සිද්ධියෙන් පසු තාවකාලිකව සිතාවකපුර සහ කැගල්ල පොලිස් කොට්ඨාසයන් වෙත මාරු කර යවා ඇත. එසේම ඇඹිලිපිටිය සහකාර පොලිස් අධිකාරීවරයා මේ වන විට නිවාඩු ලබා ඇඹිලිපිටිය පොලිස් බල ප්‍රදේශයෙන් පිටව ගොස් ඇත.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ සිදුවීම ගැන මා කතාගොටුවෙන් වෙනවා. ඒ වාගේම මම මේ ගරු සභාවේ අදහස් දැක්වූ ආකාරයට මේ සම්බන්ධව අපි ස්වාධීන පරීක්ෂණයක් කර ගෙන

යනවා. ඒක සාධාරණ පරීක්ෂණයක් වන බවට මම ගරු සභාවට දැනුම් දෙනවා. ඒ පරීක්ෂණ අවසානයේ නැවත මේ සභාවට ඒ පිළිබඳව වාර්තා කරන්නත් අපි කටයුතු කරනවා.[බාධා කිරීමක්]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් ගරු ඇමතිතුමා ලබා දුන්නා.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු සාගල රත්නායක ඇමතිතුමනි, අපේ ජනවහරේ කියමනක් තිබෙනවා, "නඩුත් හාමුදුරුවන්ගේ; බඩුත් හාමුදුරුවන්ගේ" කියලා. එවැනි ප්‍රකාශයක් තමයි ඔබතුමා ගරු සභාවට දැන් ඉදිරිපත් කළේ. තවදුරු තුනක ගොඩනැගිල්ලකින් විදුරු කඩාගෙන බිමට පතින්න ඒ තරුණයා "Spider-Man" නොවෙයි. ඒ තරුණයා සාමාන්‍ය තරුණයෙක්. කවුරු හරි, පොලිසියෙන් බේරීම සඳහා තවදුරු තුනක ගොඩනැගිල්ලකින් බිමට පතිනවාද? මොකක්ද මේ කියන්නේ? ඒ නිසා ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ වාර්තාව පැහැදිලිවම පොලිසිය තමන්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා සකස් කරන ලද වාර්තාවක් බව කියන්න ඕනෑ. මේ වාර්තාව කියවන විටත්, මේ වාර්තාව අසාගෙන ඉන්න විටත් ඉතා පැහැදිලියි, මේ පොලිසිය තමන්ගේ ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් හදලා තිබෙන වාර්තාවක් කියලා. ගරු ඇමතිතුමා ඉන්නේ පොලිසිය තමන්ගේ ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් සකස් කරලා දෙන වාර්තාව මෙනැත ඉදිරිපත් කරන්න නොවෙයි. අඩුම තරමින් ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ මරණය සාතනයක්ද කියලාවත් මහෙස්ත්‍රාත්වරයෙක් ගිහිල්ලා තවමත් තහවුරු කරලා නැහැ. මා දන්නේ නැහැ, මේ මරණය කොහොමද භූමිදානය කළේ කියලා; මොන අවසරයක් මත, කොහොමද භූමිදානය කරලා තිබෙන්නේ කියලා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

ගරු ඇමතිතුමා ඒ ගැන පැහැදිලි කළා නේ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ නිසා මේ ඉදිරිපත් කරලා තිබෙන වාර්තාව කිසිසේත්ම සාධාරණ පරීක්ෂණ වාර්තාවක් නොවන බවත් පරීක්ෂණයක් සාධාරණව කෙරෙනවා යැයි කියන එක පිළිබඳව ඇඟවීමක්වත් මේ වාර්තාවේ නොමැති බවත් තමයි මෙයින් පෙන්නුම් කරලා තිබෙන්නේ.

ගරු සාගල රත්නායක මහතා

(மாண்புமிகு சாகல ரத்நாயக்க)

(The Hon. Sagala Ratnayaka)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විමර්ශන අවසානයේ පාර්ලිමේන්තුවට කරුණු දක්වන තෙක් මම මේ කරුණු ටික දක්වනවාය කියා මා ආරම්භයේදී පැහැදිලිව කිව්වා. කථාවල් දෙකක් තිබෙනවා. එම කථා දෙකම මම මේ ගරු සභාවේදී දැක්වූවා. දැන් එම කථාවල නිවැරදිභාවය විමර්ශනය කරන්න ඕනෑ. ඒකට උසාවි තිබෙනවා. එම විමර්ශන කටයුතු සිදු කිරීම සඳහා අපි කණ්ඩායමක් පත් කර තිබෙනවා. ඒ විමර්ශන කටයුතුවලින් පසුව අපි නිවැරදි හා සාධාරණ වාර්තාවක් ගරු අනුර දිසානායක මැතිතුමාට ඉදිරිපත් කරන්නම්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

රීළඟට, ප්‍රධාන කටයුතු ආරම්භයේ දී පනත් කෙටුම්පත් පිළිගැන්වීම පිළිබඳ දැනුම්දීම.

පනත් කෙටුම්පත් පිළිගැන්වීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சட்டமூலங்கள்

BILLS PRESENTED

I

පළාත් පාලන ආයතන ඡන්ද විමසීම් (සංශෝධන)

පනත් කෙටුම්පත

உள்ளூர் அதிகாரசபைகள் தேர்தல்கள் (திருத்தம்)

சட்டமூலம்

LOCAL AUTHORITIES ELECTIONS (AMENDMENT) BILL

"(262 වන අධිකාරය වූ) පළාත් පාලන ආයතන ඡන්ද විමසීම් ආඥාපනත සංශෝධනය කිරීම පිණිස වූ පනත් කෙටුම්පතකි."

පිළිගන්න ලද්දේ අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ ජාතික ප්‍රතිපත්ති හා ආර්ථික කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා විසිනි.

2016 ජනවාරි මස 26වන අභ්‍යන්තර දේ වන වර කියවිය යුතුයයි ද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයි ද නියෝග කරන ලදී.

பிரதம அமைச்சரும் தேசிய கொள்கைகள் மற்றும் பொருளாதார அலுவல்கள் அமைச்சருமானவர் சார்பில் மாண்புமிகு கயந்த கருணாநிதிக்க அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

2016 சனவரி 26, செவ்வாய்க்கிழமை இரண்டாம்முறை மதிப்பிடப்பட வேண்டுமெனவும் அச்சிடப்பட வேண்டுமெனவும் கட்டளையிடப்பட்டது.

Presented by the Hon. Gayantha Karunatileka on behalf of the Prime Minister and Minister of National Policies and Economic Affairs; to be read a Second time upon Tuesday, 26th January, 2016 and to be printed.

II

ක්ෂුද්‍රමූල්‍ය පනත් කෙටුම්පත

நுண்ணிதியளிப்பு சட்டமூலம்

MICROFINANCE BILL

"ක්ෂුද්‍රමූල්‍ය ව්‍යාපාරය කරගෙන යනු ලබන සමාගම් සඳහා බලපත්‍රදීම, ඒවා නියාමනය හා අධීක්ෂණය කිරීමට ද; ක්ෂුද්‍රමූල්‍ය රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන වශයෙන් සීමිත ඉතිරි කිරීමේ තැන්පතු භාරගන්නා රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන ලියාපදිංචි කිරීම; ක්ෂුද්‍රමූල්‍ය රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන සහ ක්ෂුද්‍ර ණය රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන නියාමනය හා අධීක්ෂණය කිරීම සඳහා ප්‍රමිති ස්ථාපිත කිරීමට සහ ඊට සම්බන්ධ හෝ ආනුෂංගික කාරණා සඳහා විධිවිධාන සැලැස්වීම පිණිස ද වූ පනත් කෙටුම්පතකි."

පිළිගන්න ලද්දේ අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ ජාතික ප්‍රතිපත්ති හා ආර්ථික කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා විසිනි.

2016 ජනවාරි මස 26වන අභ්‍යන්තර දේ වන වර කියවිය යුතුයයි ද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයි ද නියෝග කරන ලදී.

பிரதம அமைச்சரும் தேசிய கொள்கைகள் மற்றும் பொருளாதார அலுவல்கள் அமைச்சருமானவர் சார்பில் மாண்புமிகு கயந்த கருணாநிதிக்க அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

2016 சனவரி 26, செவ்வாய்க்கிழமை இரண்டாம்முறை மதிப்பிடப்பட வேண்டுமெனவும் அச்சிடப்பட வேண்டுமெனவும் கட்டளையிடப்பட்டது.

Presented by the Hon. Gayantha Karunatileka on behalf of the Prime Minister and Minister of National Policies and Economic Affairs; to be read a Second time upon Tuesday, 26th January, 2016 and to be printed.

III

පේරවාදි භික්ෂු කතිකාවත් (ලියාපදිංචි කිරීමේ)

පනත් කෙටුම්පත

தேரவாத பிக்குமார்கள் கதிகாவத் (பதிவு செய்தல்)

சட்டமூலம்

THERAVADI BHIKKU KATHIKAWATH (REGISTRATION) BILL

"ශ්‍රී ලංකාවේ පේරවාදි භික්ෂූන්ගේ නිකාය හෝ පාර්ශවයන්ට අදාළව කතිකාවත් සම්පාදනය කර ලියාපදිංචි කිරීම සඳහා ද; සෑම භික්ෂූන් වහන්සේ නමක් විසින් ම එකී භික්ෂූන් වහන්සේට අදාළ වන නිකායේ හෝ පාර්ශවයේ ලියාපදිංචි කතිකාවතේ විධිවිධානවලට අනුකූලව ක්‍රියා කළ යුතු බවට විධිවිධාන සැලැස්වීම සඳහා ද; යම් ලියාපදිංචි කරන ලද කතිකාවතක විධිවිධානවලට පටහැනිව කටයුතු කරන භික්ෂූන් වහන්සේලාට දණ්ඩන පැනවීම සඳහා ද, ඊට සම්බන්ධ හෝ ආනුෂංගික කාරණා සඳහා විධිවිධාන සැලැස්වීම සඳහා ද වූ පනත් කෙටුම්පතකි."

පිළිගන්න ලද්දේ අධිකරණ හා බුද්ධශාසන අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා විසිනි.

2016 ජනවාරි මස 26වන අභ්‍යන්තර දේ වන වර කියවිය යුතුයයි ද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයි ද නියෝග කරන ලදී.

நீதி அமைச்சரும் புத்தசாசன அமைச்சருமானவர் சார்பில் மாண்புமிகு கயந்த கருணாநிதிக்க அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

2016 சனவரி 26, செவ்வாய்க்கிழமை இரண்டாம்முறை மதிப்பிடப்பட வேண்டுமெனவும் அச்சிடப்பட வேண்டுமெனவும் கட்டளையிடப்பட்டது.

Presented by the Hon. Gayantha Karunatileka on behalf of the Minister of Justice and Minister of Buddhasasana;

to be read a Second time upon Tuesday, 26th January, 2016 and to be printed.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

I would like to make an announcement.

I wish to announce that this House cordially welcomes the Hon. Telmo Languiller, the Speaker of the State Parliament of Victoria, now present at the Speaker's Gallery.

Thank you.

රීළඟට, යෝජනා පිළිබඳ දැනුම් දීම, පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා.

පාර්ලිමේන්තුවේ රැස්වීම්

பாராளுமன்ற அமர்வு

SITTINGS OF THE PARLIAMENT

I

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා (උසස් අධ්‍යාපන හා මහාමාර්ග අමාත්‍යතුමා සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා)

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல - உயர்கல்வி மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சரும் பாராளுமன்றச் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. Lakshman Kiriella - Minister of Higher Education and Highways and Leader of the House of Parliament)

Sir, I move,

(ආ) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය විසින් පත්කළ හැකි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ සාමාජිකයන්ගෙන් සමන්විත සෙසු අනු කමිටු;

එසේ වුවද, එක් එක් අනු කමිටුවක සාමාජික සංඛ්‍යාව එකොළහ (11) කට නොවැඩි විය යුතු ය.

එක් එක් අනු කමිටුවේ සභාපතිවරයා මෙහෙයුම් කමිටුව විසින් පත්කරනු ලැබිය යුතු ය.

6. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය විසින් එහි පළමු රැස්වීමේදී-

(අ) නියෝජ්‍ය සභාපතිවරයන් තෝරා පත්කර ගත යුතු ය;

- (ආ) 5(ආ) වගන්තියේ යොමුගත අනු කමිටු තීරණය කළ යුතු ය; සහ
- (ඇ) 5 වගන්තියේ යොමුගත අනු කමිටුවලට සාමාජිකයින් තෝරාපත් කර ගත යුතු ය.
7. අමාත්‍ය මණ්ඩලයට හා පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කිරීමට ප්‍රථම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය විසින් සලකා බලනු පිණිස ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතක් යෝජනා කරමින් යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන ලෙස මෙහෙයුම් කමිටුවෙන් ඉල්ලා සිටීමත්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය විසින් සම්මත කරනු පිණිස අග්‍රාමාත්‍යවරයා විසින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ පළමුවැනි රැස්වීමේදී යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළ යුතු ය.
8. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය වෙත ස්වකීය රැස්වීම් පාර්ලිමේන්තුවේ සභා ගර්භයෙහි පැවැත්වීමට මෙයින් බලය පවරනු ලැබේ,
එසේ වුවද, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයට බස්නාහිර පළාතෙන් පිටත වූ වෙනයම් නිශ්චිත ස්ථානයකදී සිය රැස්වීම් පැවැත්වීමට තීරණය කළ හැකිය.
එසේම, තව දුරටත්, ලිපිලේඛන ඉදිරිපත් කිරීම, යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම හා යම් කරුණක් සම්බන්ධයෙන් ඡන්දය ලබාදීම පාර්ලිමේන්තුවේ සභා ගර්භය තුළ දී පමණක් සිදුවිය යුතුය.
9. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ හෝ එයට අයත් යම් කමිටුවක අරමුණු ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා මෙහෙයුම් කමිටුවට අවශ්‍ය සේවාවන් අවශ්‍ය වන්නා වූ ඕනෑම ආයතනයකින් ලබාගත යුතු ය.
10. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයට හා /හෝ එහි විවිධ අනුකමිටුවලට සහයවනු පිණිස හා උපදෙස් ලබාදෙනු පිණිස සෙසු ප්‍රවීණයන් මෙහෙයුම් කමිටුව විසින් පත්කරනු ලැබිය හැකිය.
11. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ කටයුතු මහජනතාවට විවෘත විය යුතු ය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ හා අනු කමිටුවල කටයුතු ලේඛනගත කොට වහා ප්‍රකාශයට පත් කළ යුතු ය. සුදුසු අවස්ථාවන්හි, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ හා/හෝ එහි අනු කමිටුවල කටයුතු විකාශනය කිරීම සහතික කිරීමට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය විසින් අවශ්‍ය පියවර ගනු ලැබිය යුතු ය.
සැක ඇතිවීම වළක්වනු පිණිස, පෙර කී කරුණු ප්‍රකාශනය සඳහා පාර්ලිමේන්තු (බලතල හා වරප්‍රසාද) පනතේ 17 වැනි වගන්තිය ප්‍රකාර, පාර්ලිමේන්තුවේ විශේෂ අවසරය නිශ්චිතව ලබා දෙනු ලබන බවට මෙහිලා නිශ්චිත වශයෙන්ම යෝජනා කෙරේ.
සැක ඇතිවීම වළක්වනු පිණිස, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ හා පස්වන වගන්තියේ යොමුගත අනු කමිටුවල කටයුතු පාර්ලිමේන්තුව වෙත සමගාමීව වාර්තා කර ඇත්තා සේ හා මෙහිලා නිශ්චිත වශයෙන්ම බලය ලබාදෙනු ලබන යම් කටයුතු ප්‍රකාශයට පත් කිරීම් මගින් පාර්ලිමේන්තු (බලතල හා වරප්‍රසාද) පනත ප්‍රකාර වරදක් සිදු නොවනු ඇති බව තවදුරටත් යෝජනා කෙරේ.
12. උපදෙස් ලබාගැනීම සඳහා සහ/හෝ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය ඉදිරියේ කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා ඕනෑම පුද්ගලයෙකු කැඳවීමේ බලය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයට තිබිය යුතු ය.
13. මහජන අදහස් ලබාගැනීමේ කමිටුවේ නිර්දේශ පිළිබඳ උපදෙස් ලබාගැනීම සහ / හෝ කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම සහ / හෝ වාර්තා කිරීම සඳහා මහජන අදහස් ලබාගැනීමේ කමිටුවේ ඕනෑම සාමාජිකයෙකු කැඳවීමේ බලය ද, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයට තිබිය යුතු ය.
14. මෙහි දක්වා ඇති විධිවිධානවලට යටත්ව, ස්වකීය කටයුතු ඉටුකිරීමේදී අනුගමනය කළ යුතු කාර්ය පටිපාටිය හා යාන්ත්‍රණයන් පිළිබඳ තීරණය කිරීමේ බලය ද මෙහිලා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයට පවරනු ලැබේ:
එසේ වුවද, එකී තීරණය මෙහෙයුම් කමිටුවේ එකඟත්වය ඇතිව අග්‍රාමාත්‍යවරයා විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලබන යෝජනා සම්මතයකට පසුව ගත යුතු ය.
පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝගවලට පටහැනිව කුමක් සඳහන් වුවද, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ සහ එහි අනුකමිටුවල කාර්ය පටිපාටික රීති මෙම යෝජනා සම්මතයේ දක්වා ඇති පරිදි විය යුතුය.
15. මෙහෙයුම් කමිටුව විසින් ලබා දෙනු ලබන අනුමතිය වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ කටයුතු පිළිබඳ දැන්වීම අග්‍රාමාත්‍යවරයා හෝ අග්‍රාමාත්‍යවරයා විසින් ඒ සඳහා කලින් කලට නම් කරනු ලබන වෙනත් අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අමාත්‍යවරයෙකු විසින් කරනු ලැබිය යුතු ය.
16. 5(ආ) වගන්තියේ යොමුගත එක් එක් අනු කමිටුවක් පත්කිරීමෙන් සති දහයක් (10) ඇතුළත එම අනු කමිටු විසින් ස්වකීය වාර්තා මෙහෙයුම් කමිටුව වෙත හාර දෙනු ලැබිය යුතු ය.

17. 5(ආ) වගන්තිය යටතේ පත්කරන ලද අනු කමිටුවල සහ මහජන අදහස් ලබාගැනීමේ කමිටුවේ වාර්තා සලකා බැලීමෙන් අනතුරුව මෙහෙයුම් කමිටුව විසින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය වෙත වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කළ යුතු ය. එකී වාර්තාව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතක් ද සමඟ ඉදිරිපත් කළයුතු ය.
18. ඉතික්ෂිතිව, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය විසින් වාර්තාවේ හා (අදාළ වන්නේ නම්) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතෙහි පොදු යෝග්‍යතාවයන් හා මූලධර්ම විවාදයට ගනු ලැබ යෝජිත සංශෝධන ද විවාදයට ගනු ලැබිය යුතු ය. එවැනි විවාදයන් අවසානයේදී "අවසාන වාර්තාවක් සහ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත පිළිබඳ යෝජනා සම්මතයක් මෙහෙයුම් කමිටුව විසින් ඉදිරිපත් කළ යුතු ය." යනුවෙන් මූලාසනය විසින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කළ යුතු ය.
19. ඉතික්ෂිතිව, මෙහෙයුම් කමිටුව විසින් විවාදය අතරතුර යෝජිත යම් සංශෝධනයක් වේ නම්, ඒවා ද සැලකිල්ලට ගනිමින්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය විසින් සලකා බලනු පිණිස අවසාන වාර්තාවක් හා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතක් ද ඉදිරිපත් කළ යුතු ය. එකී වාර්තාව හා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය විසින් අනුමත කළයුතු බවට යෝජනා සම්මතයක් අග්‍රාමාත්‍යවරයා විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලැබිය යුතු ය.
20. 18 වන වගන්තියෙහි යොමුගත විවාද කාල සීමාව තුළ පහත සඳහන් ක්‍රියාවලිය අනුගමනය කළ යුතුය:-
සභාපතිවරයා හෝ සභාපතිවරයා නොපැමිණි අවස්ථාවක දී, යම් නියෝජ්‍ය සභාපතිවරයෙකු විසින් එක් එක් වගන්තිය අංක පිළිවෙළින් කියවිය යුතු ය.
(i) යම් වගන්තියකට සංශෝධනයක් ගෙන ඒම, හෝ වගන්ති ඉවත් කිරීම හෝ නව වගන්ති ඇතුළත් කිරීම හෝ කළ හැකිය.
(ii) විවාදය මෙම අදියර තුළ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතෙහි විස්තර විනා එහි මූලධර්මය සාකච්ඡාවට නොගත යුතු ය.
(iii) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතෙහි යම් පූර්ව කොටසක් මත එළැඹී යම් තීරණයක් හා අනතුකුල කිසිදු සංශෝධනයක් යෝජනා කළ නොහැකිය.
(iv) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත කියවා අවසන් කරන ලදුව, එකී කෙටුම්පත පිළිබඳ විවාදය අවසන් කිරීමට ප්‍රථම, යම් සාමාජිකයෙකුට, සභාපතිවරයාගේ අවසරය මත, ඒ වනවිට ද සම්මතකර ඇති යම් වගන්තියකට සංශෝධනයක් යෝජනා කළ හැකිය.
(v) යම් වගන්තියකට ගෙන එනු ලබන සංශෝධනයක් පිළිබඳ වූ ප්‍රශ්නයක් මුළුමනින්ම මූලාසනය විසින් ඉදිරිපත්කර ඇත්තේ නම් විනා වගන්තියක් කල් දැමිය හැක.
(vi) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතෙහි ඉතිරි වගන්ති සලකා බැලීමෙන් අනතුරුව හා නව වගන්ති ගෙන ඒමට ප්‍රථම කල්තැබූ වගන්ති සලකා බැලිය යුතු ය.
(vii) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතෙහි උපලේඛන සලකා බැලීමට ප්‍රථම නව වගන්ති ඉදිරිපත් කළ හැකි අතර ඒවා පළමු වැනි වර කියවූවා සේ සැලකිය යුතුය. ඉතික්ෂිතිව, එළඹෙන ප්‍රශ්න "වගන්තිය දෙවනවර කියවිය යුතුය" හා "ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතට වගන්තිය (හෝ සංශෝධන පරිදි වූ වගන්තිය) එකතු කළ යුතු ය" වේ.
(viii) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතෙහි උපලේඛන ඉවත් කිරීමෙන් අනතුරුව නව උපලේඛන ඉදිරිපත් කළ හැකි අතර ඒවා නව වගන්ති ස්වභාවයෙන්ම සැලකිය යුතු ය.
(ix) සෑම වගන්තියක් හා උප ලේඛනයක්ම සහ යෝජිත නව වගන්තියක් හෝ ලේඛනයක් සම්බන්ධ කටයුතු කළ පසුව, යම් පූර්විකාවක් වන්නේ නම් එය සලකා බලා "මෙය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතෙහි පූර්විකාව විය යුතුය" යන ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කළ යුතු ය.
(x) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතෙහි නාමයට යම් සංශෝධනයක් අවශ්‍ය වන්නේ නම්, සවිස්තරව දක්වා ඇති ඉහත කී කාර්යාවලීන් අවසානයේදී එය සිදුකළ යුතු ය.

21. අවශ්‍ය වෙනස් කිරීම් සහිතව පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග අංක 42, 43 හා 44 හි විධිවිධාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ කටයුතුවලට අදාළ විය යුතු ය.
22. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ සහිතයන් අතරින් තුනෙන් දෙකක් විසින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත අනුමත නොකරන්නේ නම්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය සහ මෙකී යෝජනාවේ යොමුගත කමිටු විසුරුවා හැරියා සේ සැලකිය යුතු ය.

ஏனைய உறுப்பினர்கள் பதினேழு (17) பேரை விஞ்சாத எண்ணிக்கையைக் கொண்டதொரு வழிப்படுத்தும் குழு.

வழிப்படுத்தும் குழு அரசியலமைப்பு சபையின் அலுவல்கள் மற்றும் இலங்கையின் புதிய அரசியலமைப்பை வரையும் பணி ஆகியவற்றுக்கான பொறுப்புகளைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

- (ஆ) அரசியலமைப்பு சபையினால் நியமிக்கப்படக்கூடிய அரசியலமைப்பு சபையின் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அத்தகைய ஏனைய உபகுழுக்கள்.

ஆயின், ஒவ்வொரு உப குழுவும் பதினொரு (11) பேரை விஞ்சாதவாறு உறுப்பினர்கள் இருத்தல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு உப குழுவினதும் தவிசாளர் வழிப்படுத்தும் குழுவினால் நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

6. அரசியலமைப்பு சபை அதன் முதலாவது அமர்வின்போது:-
 - (அ) பிரதித் தவிசாளர்களைத் தெரிவுசெய்தலும்;
 - (ஆ) வாசகம் 5 (ஆ) வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உப குழுக்களைத் தீர்மானித்தலும்; அத்துடன்
 - (இ) வாசகம் (5) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உப குழுக்களின் உறுப்பினர்களைத் தெரிவுசெய்தலும் வேண்டும்.
 7. அமைச்சரவைக்கும் பாராளுமன்றத்துக்கும் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னர், அரசியலமைப்பு சபையின் பரிசீலனைக்காக அரசியலமைப்பின் வரைவொன்றை பிரேரிக்கும் தீர்மானத்தை சமர்ப்பிக்குமாறு வழிப்படுத்தும் குழுவைக் கோரும் அரசியலமைப்பு சபை மேற்கொள்ளவேண்டிய தீர்மானத்தை பிரதம அமைச்சர் அரசியலமைப்பு சபையின் முதலாவது கூட்டத்தில் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும்.
 8. அரசியலமைப்பு சபை அதன் அமர்வுகளை பாராளுமன்றச் சபையில் நடத்துவதற்கு இத்தால் அதற்கு அதிகாரமளிக்கப்படுகின்றது.

ஆயினும், மேல் மாகாணத்திற்கு வெளியே ஏதேனும் குறித்துரைக்கப்பட்ட இடத்தில் அதன் கூட்டங்களை நடத்துவதற்கு அரசியலமைப்பு சபை தீர்மானிக்கலாம்:

ஆயின், மேலும் பத்திரங்களைச் சமர்ப்பித்தல், தீர்மானங்களைப் பிரேரித்தல் மற்றும் வாக்களிப்பு ஆகியவை பாராளுமன்றச் சபையிலேயே இடம்பெறுதல் வேண்டும்.
 9. அரசியலமைப்பு சபையின் அல்லது ஏதேனும் அதன் குழுவின் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அவசியமான சேவைகளுக்காக எந்தவொரு நிறுவனத்தின் சேவைகளையும் வழிப்படுத்தும் குழு கோரலாம்.
 10. அரசியலமைப்புச் சபைக்கு அத்துடன் / அல்லது அதன் பல்வேறு உபகுழுக்களுக்கு உதவுவதற்கும் ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் ஏனைய நபுணர்களை வழிப்படுத்தும் குழு நியமிக்கலாம்.
 11. அரசியலமைப்பு சபையின் நடவடிக்கைகள் பொதுமக்களுக்கு திறந்ததாக இருத்தல் வேண்டும். அரசியலமைப்பு சபையினதும் அதன் உப குழுக்களினதும் நடவடிக்கைகள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டு உடனடியாக வெளியிடப்படுதலும் வேண்டும். பொருத்தமானவிடத்து, அரசியலமைப்பு சபையின் அத்துடன்/ அல்லது அதன் உப குழுக்களின் நடவடிக்கைகளை ஒலிபரப்பு/ஒளிபரப்பு செய்வதை உறுதிப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசியலமைப்புச் சபை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.
- சந்தேகங்களை நீக்குவதற்காக, மேலே சொல்லப்பட்ட விடயங்களை வெளியிடுவதற்கு பாராளுமன்ற (தத்துவங்களும் சிறப்புரிமைகளும்) சட்டத்தின் பிரிவு 17இன் பிரகாரம் பாராளுமன்றத்தின் விசேட அனுமதி குறிப்பாக வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என இத்தால் குறிப்பாகத் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது.
- சந்தேகங்களை நீக்குவதற்காக, அரசியலமைப்பு சபையினதும் வாசகம் 5இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உப குழுக்களின் நடவடிக்கைகள் ஏக காலத்தில் பாராளுமன்றத்துக்கு அறிக்கை செய்யப்பட்டதாகக் கொள்ளப்படுவதுடன் இத்தால் குறிப்பாக அதிகாரமளிக்கப்பட்ட ஏதேனும் அத்தகைய நடவடிக்கைகளின் வெளியீடு பாராளுமன்ற (தத்துவங்களும் சிறப்புரிமைகளும்) சட்டத்தின் பிரகாரம் தவறொன்றாக அமையாது எனவும் மேலும் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது.

12. கலந்தாலோசிப்பதற்காக அத்துடன் / அல்லது விடயங்களை முன்வைப்பதற்காக எந்தவொரு ஆளையும் அரசியலமைப்பு

சபையின் முன் வரவழைப்பதற்கான தத்துவத்தை அரசியலமைப்பு சபை கொண்டுள்ளது.

13. கலந்தாலோசிப்பதற்காக அத்துடன் / அல்லது விடயங்களை முன்வைப்பதற்காக அத்துடன் / அல்லது பொதுமக்கள் பிரதிநிதித்துவக் குழுவின் முடிவுகளை அறிக்கை செய்வதற்காக பொதுமக்கள் பிரதிநிதித்துவக் குழுவின் எவரேனும் உறுப்பினரை வரவழைப்பதற்கான தத்துவத்தையும் அரசியலமைப்பு சபை கொண்டுள்ளது.
14. இது தொடர்பான ஏற்பாடுகளுக்கு அமைவாக, அரசியலமைப்பு சபையின் அலுவல்களை நடத்துவதில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நடைமுறைகளையும் உபாயங்களையும் தீர்மானிப்பதற்கு அதற்கு இத்தால் அதிகாரம் அளிக்கப்படுகின்றது.

ஆயின், வழிப்படுத்தும் குழுவின் உடன்பாட்டுடன் பிரதம அமைச்சரால் பிரேரிக்கப்படும் தீர்மானத்தைப் பின்பற்றி அத்தகைய தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்:

பாராளுமன்ற நிலையியல் கட்டளைகளில் இதற்கு முரணாக எவ்வாறிருப்பினும், அரசியலமைப்பு சபையினதும் அதன் உப குழுக்களினதும் நடவடிக்கைமுறை விதிகள் இந்தத் தீர்மானத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு அமைதல் வேண்டும்.
15. அரசியலமைப்பு சபையின் அலுவல்கள் பற்றிய அறிவித்தல் பிரதம அமைச்சரினால் அல்லது அது பற்றிய வழிப்படுத்தும் குழுவின் அங்கீகாரத்துடன், பிரதம அமைச்சரினால் அத்தகைய நோக்கத்துக்காக காலத்துக்குக் காலம் நியமிக்கப்படும் அமைச்சரவையின் அத்தகைய அமைச்சரினால் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.
16. வாசகம் 5(ஆ)வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உப குழுக்கள் அத்தகைய ஒவ்வொரு உப குழுவும் நியமிக்கப்பட்டு பத்து (10) வாரங்களினுள் வழிப்படுத்தும் குழுவுக்கு தங்கள் அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும்.
17. வாசகம் 5(ஆ)வின் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட உப குழுக்களின் அறிக்கைகளையும் பொதுமக்கள் பிரதிநிதித்துவக் குழுவின் அறிக்கையையும் பரிசீலித்ததன் மீதாக, வழிப்படுத்தும் குழு அரசியலமைப்பு சபைக்கு அறிக்கை ஒன்றைச் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும். அத்தகைய அறிக்கை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வரைவுடன் சமர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டும்.
18. அரசியலமைப்பு சபை அதன் பின்னர் அறிக்கையினதும் அரசியலமைப்பு வரைவினதும் (ஏற்புடையதாயின்) பொதுவான அனுபவங்கள் மற்றும் கோட்பாடுகள் பற்றி விவாதிப்பதுடன் உத்தேச திருத்தங்கள் பற்றியும் விவாதிக்கலாம். அத்தகைய விவாதத்தின் இறுதியில், "இறுதி அறிக்கை ஒன்றையும் அரசியலமைப்பு வரைவு பற்றிய தீர்மானத்தையும் சமர்ப்பிக்குமாறு வழிப்படுத்தும் குழு கோரப்படுமாக" என்னும் வினா அக்கிராசனத்தினால் அரசியலமைப்புச் சபைக்கு விடப்படும்.
19. அதன் பின்னர், வழிப்படுத்தும் குழு, விவாதத்தின்போது முன்மொழியப்பட்ட திருத்தங்களை, ஏதேனும் இருப்பின், பரிசீலித்து அரசியலமைப்புச் சபையின் பரிசீலனைக்கு இறுதி அறிக்கை ஒன்றையும் அரசியலமைப்பு வரைவை உள்ளடக்கிய தீர்மானத்தையும் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும். அத்தகைய இறுதி அறிக்கையும் அரசியலமைப்பு வரைவை உள்ளடக்கிய தீர்மானமும் அரசியலமைப்புச் சபையினால் அங்கீகரிக்கப்படுமாக என பிரதம அமைச்சர் பிரேரித்தல் வேண்டும்.
20. 18ஆம் வாசகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விவாதத்தின்போது பின்வரும் நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படுதல் வேண்டும்:-

தவிசாளரால் அல்லது தவிசாளர் வருகை தந்திராத சந்தர்ப்பத்தில் எவரேனும் பிரதித் தவிசாளரால் ஒவ்வொரு வாசகத்தினதும் இலக்கம் வரிசைக் கிரமப்படி வாசிக்கப்படல் வேண்டும்.

 - (i) வாசகமொன்றுக்கு ஏதேனும் திருத்தத்தை மேற்கொள்ளலாம் அல்லது வாசகங்கள் நீக்கப்படலாம் அல்லது புதிய வாசகங்கள் சேர்க்கப்படலாம்.
 - (ii) விவாதத்தின் இந்தக் கட்டத்தின்போது அரசியலமைப்பு வரைவின் விபரங்கள் அன்றி அதன் கோட்பாடுகள் பற்றி கலந்துரையாடலாகாது.
 - (iii) அரசியலமைப்பு வரைவின் ஏதேனும் முன்னைய பகுதிகள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட தீர்மானங்களுக்கு ஏற்புடையதல்லாத திருத்தங்களைப் பிரேரிக்க முடியாது.

- (iv) அரசியலமைப்பு வரைவின் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டதன் பின்னரும் வரைவு தொடர்பான விவாதம் நிறைவு செய்யப்படுவதற்கு முன்னரும் எவரேனுமொரு உறுப்பினர் தவிசாளரின் அனுமதியின் பேரில் ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்ட வாசகத்துக்கு திருத்தமொன்றைப் பிரேரிக்கலாம்.
- (v) வாசகம் ஒன்றுக்கான திருத்தம் பற்றிய வினா முழுமையாக அக்கிராசனத்தினால் பிரேரிக்கப்படாதவிடத்து, வாசகமொன்று பிற்போடப்படலாம்.
- (vi) அரசியலமைப்பு வரைவின் மீதி வாசகங்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டதன் பின்னரும் புதிய வாசகங்கள் கொண்டுவரப்படுவதற்கு முன்னரும் பிற்போடப்பட்ட வாசகங்கள் பரிசீலனை செய்யப்படுதல் வேண்டும்.
- (vii) அரசியலமைப்பு வரைவின் அட்டவணைகள் பரிசீலனை செய்யப்படுவதற்கு முன்னர் புதிய வாசகங்களைச் சமர்ப்பிக்கலாம் என்பதோடு அதனை முதலாவது மதிப்பீடாக கருதல் வேண்டும். இதன் தொடரும் வினாக்கள் “வாசகம் இரண்டாம் மதிப்பீட்டுக்கு உட்படுத்தப்படும்” மற்றும் “வாசகம் (அல்லது திருத்தப்பட்டதற்கு அமைவான வாசகம்) அரசியலமைப்பு வரைவில் சேர்க்கப்படும்” என்பனவாகும்.
- (viii) அரசியலமைப்பு வரைவின் அட்டவணைகள் முடிவுறுத்தப்பட்டதன் பின்னர் புதிய அட்டவணைகள் சமர்ப்பிக்கப்படலாம் என்பதுடன் இவை புதிய வாசகங்களாகவே கருதப்படல் வேண்டும்.
- (ix) எல்லா வாசகங்களும் அட்டவணைகளும் அத்துடன் பிரேரிக்கப்பட்ட புதிய வாசகம் அல்லது அட்டவணைகள் தொடர்பான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதன் பின்னர், முகவுரை, ஏதேனும் ஒன்று இருப்பின், அது பரிசீலிக்கப்பட்டு ‘இது அரசியலமைப்பு வரைவின் முகவுரையாக இருக்குமாக’ என்ற வினாவை விடுத்தல் வேண்டும்.
- (x) அரசியலமைப்பு வரைவின் பெயரில் ஏதேனும் திருத்தங்கள் அவசியப்படின மேலே விபரிக்கப்பட்ட நடைமுறைகளின் இறுதியில் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.
21. பாராளுமன்றத்தின் நிலையியல் கட்டளைகள் 42, 43 மற்றும் 44இன் ஏற்பாடுகள் ஏற்ற மாற்றங்களுடன் அரசியலமைப்புச் சபையின் நடைமுறைகளில் உள்ளடக்கப்படுதல் வேண்டும்.
22. அரசியலமைப்புச் சபையின் மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் அரசியலமைப்பு வரைவு தொடர்பான தீர்மானத்தை அங்கீகரிக்காதவிடத்து இந்த தீர்மானத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்புச் சபையும் குழுக்களும் கலைக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படல் வேண்டும்.
23. அரசியலமைப்புச் சபை அரசியலமைப்பு வரைவு பற்றிய தீர்மானத்தை மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையினால் அங்கீகரிக்குமிடத்து அறிக்கையும் மற்றும் அரசியலமைப்பு வரைவும் வழிப்படுத்தும் குழுவினால் அமைச்சரவைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதுடன் இந்தத் தீர்மானத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்புச் சபையும் உப குழுக்களும் கலைக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படல் வேண்டும்.
24. அத்தகைய அறிக்கையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள சட்டமூலத்தை அரசியலமைப்பின் 75(ஆ) மற்றும் 120(ஆ) ஆகிய உறுப்புகளின் பிரகாரம் அரசியலமைப்பை முற்றுமுழுதாக நீக்கி, பதிலீடு செய்வதற்கான சட்டமூலமாக அமைச்சரவை சான்றுபடுத்துவதோடு அத்தகைய சட்டமூலம் அரசியலமைப்பின் 83ஆம் உறுப்புகளில் தேவைப்படுத்தப்படும் விசேட பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றுவதற்கு கருதப்பட்டு மக்கள் தீர்ப்புக்காக மக்களிடம் சமர்ப்பிக்கப்படும்.
25. இதனை அடுத்து அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 78(1) இன் பிரகாரம் சட்டமூலம் வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
26. அதன் பின்னர், சனாதிபதி அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 154எ(2) இன் பிரகாரம் சட்டமூலத்தை ஒவ்வொரு மாகாண சபைகளின் கருத்துகளையும் பெற்றுக்கொள்வதற்காக அத்தகைய அனைத்து சபைகளுக்கும் ஆற்றுப்படுத்தல் வேண்டும்.
27. இதன் பின்னர் பிரதம அமைச்சர் அத்தகைய சட்டமூலத்தைப் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிப்பதுடன் அத்தகைய சட்டமூலம் பாராளுமன்ற ஒழுங்குப் பத்திரத்தில் உள்ளடக்கப்படுதல் வேண்டும்.

28. மேல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு அத்தகைய சட்டமூலத்தை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்ததன் பின்னர் அரசியலமைப்பின் 83ஆவது உறுப்புரையின் பிரகாரம் விசேட பெரும்பான்மையினால் சட்டமூலம் பாராளுமன்றத்தினால் நிறைவேற்றப்படுமாக என பிரதம அமைச்சர் பிரேரிக்க வேண்டும்.
- மொத்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டிற்குக் குறையாத உறுப்பினர்கள் கூறப்பட்ட சட்டமூலத்துக்குச் சார்பாக வாக்களிக்குமிடத்து, சட்டமூலம் விசேட பெரும்பான்மையினால் பாராளுமன்றத்தினால் உரியவாறு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது என சபாநாயகர் அரசியலமைப்பின் 79ஆவது உறுப்புரைக்கு அமைய தகுந்தவாறு சான்றுப்படுத்துவதுடன் இலங்கையின் இறைமை உரித்தாக்கப்பட்டுள்ள மக்களினால் மக்கள் தீர்ப்பொன்றின்மூலம் அங்கீகரிக்கப்படும் வரை, சட்டமூலம் சட்டமாகாது.
29. இதன் பின்னர் அரசியலமைப்பின் 85(1)ஆம் உறுப்புரையின் பிரகாரம் மக்கள் தீர்ப்பொன்றின் மூலம் மக்களால் அங்கீகரிப்பதற்காக சனாதிபதியினால் சட்டமூலம் சமர்ப்பிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
30. சட்டமூலம் மக்கள் தீர்ப்பொன்றில் மக்களால் அங்கீகரிக்கப்படுமிடத்து, அரசியலமைப்பின் 80(2)ஆம் உறுப்புரையின் பிரகாரம் சனாதிபதியினால் சட்டமூலம் சான்றுப்படுத்தப்பட்டதன் பின் சட்டமூலம் சட்டமாக மாறும்.
31. அரசியலமைப்புச் சபை மற்றும், 5ஆம் வாசகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உப குழுக்கள் மற்றும் இந்த தீர்மானத்துக்கு அமைவாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள பணியாளர் மற்றும் ஆலோசகர்களுக்கான செலவினங்கள் திரட்டு நிதியத்தில் இருந்து மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும் என்பதுடன் அரசியலமைப்பின் 150ஆவது உறுப்புரையின் பிரகாரம் அவ்விடயம் தொடர்பில் பொருத்தமான நடவடிக்கைகளைப் பாராளுமன்றம் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.
32. சந்தேகங்களைத் தவிர்ப்பதற்காக, அரசியலமைப்புச் சபையினால் பிரேரிக்கப்பட்டவாறு இவ்வாறான அரசியலமைப்புச் சட்டமூலத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் அல்லது நிராகரித்தல் அல்லது திருத்தத்துக்கு அமைவாக ஏற்றுக்கொள்ளுதல் பாராளுமன்றத்தின் பொறுப்பாக இருக்கவேண்டுமென இத்தால் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.
33. சந்தேகங்களைத் தவிர்ப்பதற்காக, சமூகமளிக்காத உறுப்பினர்கள் உட்பட பாராளுமன்றத்தின் மொத்த உறுப்பினர்களின் மூன்றில் இரண்டு விசேட பெரும்பான்மையினால் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு, பின்னர் அரசியலமைப்பின் 83ஆவது உறுப்புரையில் தேவைப்படுத்தப்பட்டவாறு மக்கள் தீர்ப்பொன்றின் போது மக்களினால் அங்கீகரிக்கப்படுமிடத்து மாத்திரம் அரசியலமைப்பு சட்டமூலம் சட்டமாக்கப்படுதல் வேண்டுமென இத்தால் மேலும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.” எனப் பிரேரணை கொண்டுவரப்பட்டு எடுத்தியம்பப்பெற்றது. - [மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க]

Motion made and question proposed that " WHEREAS there is broad agreement among the People of Sri Lanka that it is necessary to enact a new Constitution for Sri Lanka;

AND WHEREAS the People have at the Presidential Election held on 08th January, 2015 given a clear mandate for establishing a political culture that respects the rule of law and strengthens democracy;

AND WHEREAS His Excellency Maithripala Sirisena, President of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka has clearly expressed his desire to give effect to the will of the People expressed at the aforesaid Presidential Election by enacting a new Constitution that, *inter alia*, abolishing the Executive Presidency;

AND WHEREAS it has become necessary to enact a new Constitution that, *inter alia*, abolishes the Executive Presidency, ensures a fair and representative Electoral System which eliminates preferential voting, strengthens the democratic rights of all citizens, provides a Constitutional Resolution of the national issue, promotes national reconciliation, establishes a political culture that respects the rule of law, guarantees to the People's fundamental rights and freedom that assure human dignity and promotes responsible and accountable government.

That this Parliament Resolves that -

1. There shall be a Committee of Parliament hereinafter referred to as the 'Constitutional Assembly' which shall consist of all

- Members of Parliament, for the purpose of deliberating, and seeking the views and advice of the People, on a new Constitution for Sri Lanka, and preparing a draft of a Constitution Bill for the consideration of Parliament in the exercise of its powers under Article 75 of the Constitution.
2. The Hon. Speaker of Parliament shall be the Chairman of the Constitutional Assembly. There shall be seven (7) Deputy Chairmen of the Constitutional Assembly, who shall be elected by the Constitutional Assembly.

In the absence of the Hon. Speaker, the Constitutional Assembly shall elect one of the Deputy Chairmen to chair the sittings of the Assembly.
 3. The quorum for meetings of the Constitutional Assembly shall be twenty (20).
 4. There shall be-
 - (a) Constitutional Advisors to the Constitutional Assembly;
 - (b) A Legal Secretary to the Constitutional Assembly and assistants to such Legal Secretary;
 - (c) Staff for the purpose of recording the proceedings of the Constitutional Assembly and the Committees referred to in Clause 5; and
 - (d) Media (including Social Media) Staff of the Constitutional Assembly.

The Media Staff shall set up and maintain a website and use other appropriate media, towards giving due publicity to the process for the adoption of a new Constitution for Sri Lanka.

The Media Staff shall ensure that the proceedings of the Constitutional Assembly and its Committees, as well as public representations / submissions are documented and published on such website along with such other relevant expert or technical opinions.
 5. There shall be the following Sub-Committees of the Constitutional Assembly:-
 - (a) A Steering Committee consisting of the Prime Minister (Chairman), Leader of the House of Parliament, Leader of the Opposition, the Minister of Justice, and not more than seventeen (17) other Members of the Constitutional Assembly to be appointed by the Constitutional Assembly.

The Steering Committee shall be responsible for the business of the Constitutional Assembly and for preparing a Draft of a new Constitution for Sri Lanka.
 - (b) Such other Sub-Committees, consisting of Members of the Constitutional Assembly, which may be appointed by the Constitutional Assembly.

Provided that each such Sub-Committee shall comprise of not more than eleven (11) Members.

The Chairman of each Sub-Committee shall be appointed by the Steering Committee.
 6. The Constitutional Assembly shall at its first sitting-
 - (a) elect the Deputy Chairmen;
 - (b) determine the Sub-Committees referred to in Clause 5 (b); and
 - (c) elect Members to the Sub-Committees referred to in Clause 5.
 7. The Prime Minister shall, at the first meeting of the Constitutional Assembly, present a Resolution for adoption by the Constitutional Assembly, calling upon the Steering Committee to present a Resolution proposing a Draft Constitution for the consideration of the Constitutional Assembly, prior to its submission to the Cabinet of Ministers and Parliament.
 8. The Constitutional Assembly is hereby authorised to conduct its sittings in the Chamber of Parliament,

Provided that the Constitutional Assembly may resolve to sit at any other specified location outside the Western Province.

Provided further that the presentation of papers, moving of resolutions and voting on any matter shall only take place in the Chamber of Parliament.
 9. The Steering Committee may seek the services of any institution which services are necessary for the carrying out of the objects of the Constitutional Assembly or any Committee thereof.
 10. The Steering Committee may appoint other experts to aid and advise the Constitutional Assembly and / or its various Sub-Committees.
 11. The proceedings of the Constitutional Assembly shall be open to the public. The proceedings of the Constitutional Assembly and its Sub-Committees shall be documented and published forthwith. Where appropriate, the Constitutional Assembly shall take steps to ensure the broadcast of the proceedings of the Constitutional Assembly and / or its Sub-Committees.

For the avoidance of doubt it is hereby specifically resolved that the special leave of Parliament is specifically granted in terms of Section 17 of Parliament (Powers and Privileges) Act for the publication of the aforesaid matters.

For the avoidance of doubt it is further resolved that the proceedings of the Constitutional Assembly and the Sub-Committees referred to in Clause 5 shall be deemed to have been reported to Parliament simultaneously, and that the publication of any such proceedings, which publication is hereby specifically authorized, shall not constitute an offence in terms of Parliament (Powers and Privileges) Act.
 12. The Constitutional Assembly shall have the power to invite any person for consultation and / or to make submissions before the Constitutional Assembly.
 13. The Constitutional Assembly shall also have the power to invite any member of the Public Representations Committee for consultation and / or to make submissions and / or to report on the findings of the Public Representations Committee.
 14. Subject to the provisions hereof, the Constitutional Assembly is hereby authorized to determine the procedure and mechanisms to be adopted in the conduct of its business.

Provided that such determination shall be made pursuant to a Resolution moved by the Prime Minister with the concurrence of the Steering Committee.

Notwithstanding anything to the contrary in the Standing Orders of Parliament, the rules of procedure of the Constitutional Assembly and its Sub-Committees shall be as set out in this Resolution.
 15. Notice of the business of the Constitutional Assembly shall be given by the Prime Minister, such other Minister of the Cabinet nominated from time to time for such purpose by the Prime Minister, upon approval thereof by the Steering Committee.
 16. The Sub-Committees referred to in Clause 5(b) shall submit their reports to the Steering Committee within ten (10) weeks of the appointment of each such Sub-Committee.
 17. Upon the consideration of the Reports of the Sub-Committees appointed under Clause 5(b), and the report of the Public Representations Committee, the Steering Committee shall submit a Report to the Constitutional Assembly. Such Report may be accompanied by a Draft Constitution.
 18. The Constitutional Assembly shall thereafter debate the general merits and principles of the Report and the Draft Constitution (if applicable), and may also debate proposed amendments. At the end of such debate the question that "the

Steering Committee be required to submit a final report and a Resolution on a Draft Constitution" shall be put to the Constitutional Assembly by the Chair.

19. The Steering Committee shall thereafter, considering the amendments, if any, proposed during the debate, submit a Final Report and a Resolution containing a Draft Constitution for the consideration of the Constitutional Assembly. The Prime Minister shall move that such Final Report and the Resolution containing the Draft Constitution be approved by the Constitutional Assembly.

20. The following procedure shall be adopted during the debate referred to in Clause 18:-

The Chairman or in his absence one of the Deputy Chairmen shall read the number of each Clause in succession.

- (i) Any amendment may be made to a Clause, or Clauses may be deleted or new Clauses may be added.
- (ii) The principle of the Draft Constitution shall not be discussed during this stage of the debate but only its details.
- (iii) No amendment can be proposed inconsistent with any decision come to upon any previous part of the Draft Constitution.
- (iv) After a Draft Constitution has been read through, and prior to the conclusion of the debate on the Draft, any Member may, with leave of the Chairman, move an amendment of any Clause already passed.
- (v) A Clause may be postponed, unless upon an amendment thereto a question shall have been fully put from the Chair.
- (vi) Postponed Clauses shall be considered after the remaining Clauses of the Draft Constitution have been considered and before new Clauses are brought in.
- (vii) New Clauses may be offered before the Schedules to the Draft Constitution are considered and shall be deemed to have been read the first time. The questions which follow thereupon shall be "That the Clause be read a second time" and "That the Clause (or the Clause as amended) be added to the Draft".
- (viii) New Schedules may be offered after the Schedules to the Draft Constitution have been disposed of and shall be treated in the same manner as new Clauses.
- (ix) When every Clause and Schedule and proposed new Clause or Schedule have been dealt with, the Preamble, if there be one, shall be considered and a question put "That this be the Preamble of the Draft".
- (x) If any amendment be necessary to the title of the Draft Constitution, it shall be made at the conclusion of the proceedings detailed above.

21. The provisions of Standing Order Nos. 42, 43 and 44 of the Parliament shall *mutatis mutandis* apply to the proceedings of the Constitutional Assembly.
22. If two-thirds of the Constitutional Assembly does not approve the resolution on the Draft Constitution, the Constitutional Assembly and the Committees referred to in this Resolution shall stand dissolved.
23. If the Constitutional Assembly approves the Resolution on the Draft Constitution by a two-thirds majority, the Report and the Draft Constitution shall be submitted by the Steering Committee to the Cabinet of Ministers, and thereupon the Constitutional Assembly and the Sub-Committees referred to in this Resolution shall stand dissolved.
24. The Cabinet of Ministers shall certify the Bill contained in such Report as a Bill to repeal and replace the Constitution as a whole in terms of Article 75(b) and Article 120(b) of the Constitution and that such Bill is intended to be passed with the

special majority required by Article 83 of the Constitution and submitted to the People by Referendum.

25. The Bill shall thereafter be published in the Gazette as required by Article 78(1) of the Constitution.
26. The President shall thereafter refer the Bill to every Provincial Council, for the expression of the views of every such Council, as required by Article 154G(2) of the Constitution.
27. The Prime Minister shall thereafter present such Bill to Parliament and such Bill shall be placed on the Order Paper of Parliament.
28. After the presentation of such Bill to Parliament as aforesaid the Prime Minister shall move that the Bill be passed by Parliament by a special majority required under Article 83 of the Constitution.
- If not less than two-thirds of the whole number of the Members of Parliament vote in favour of the said Bill, the Speaker shall make an appropriate certification in terms of Article 79 of the Constitution, that the Bill has been duly passed by Parliament by a special majority, and that the Bill shall not become law until approved at a Referendum by the People in whom the sovereignty of Sri Lanka vests.
29. Thereafter the Bill shall be submitted by the President in terms of Article 85(1) of the Constitution, to the People by Referendum for their approval.
30. If the Bill is approved by the People at a Referendum, the Bill shall become law upon the President certifying the Bill in terms of Article 80(2) of the Constitution.
31. The expenses of the Constitutional Assembly, the Sub-Committees referred to in Clause 5, and the staff and advisors appointed in terms of this Resolution, shall be charged on the Consolidated Fund, and Parliament shall take appropriate steps in respect of same in terms of Article 150 of the Constitution.
32. For the avoidance of doubt, it is hereby declared that the adoption or rejection or adoption subject to amendment of such a Draft Constitution as proposed by the Constitutional Assembly, shall be the responsibility of Parliament.
33. For the avoidance of doubt, it is hereby further declared that a Constitution Bill shall only be enacted into law if it is passed in Parliament by a special majority of two-thirds of the whole number of the Members of Parliament, including those not present and subsequently approved by the people at a Referendum as required by Article 83 of the Constitution." - [The Hon. Ranil Wickremesinghe]

ප්‍රශ්නය යළිත් සහතික කිරීමේදී,
විනා මිණ්ඩම් எடுத்தியம்பப்பட்டது.
Question again proposed.

[9.55 a.m.]

ගරු රාජපක්‍රේශ්වරී සම්පත්තන් මහතා (විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා)

(மாண்புமிகு இராஜவரோதயம் சம்பந்தன் - எதிர்க்கட்சி முதல்வர்)

(The Hon. Rajavaroatham Sampanthan - Leader of the Opposition)

Hon. Deputy Speaker, before I commence my speech on this historic Resolution that has been brought to Parliament by the Hon. Prime Minister, may I extend to you my warm congratulations on your election as the Chairman of Sri Lanka Cricket - quite a prestigious position held by important persons of this country in the past. May I as a Colleague of yours in this Parliament wish you the best in the conduct of your duties as the Chairman of Sri Lanka Cricket.

Sir, this country has had three Constitutions thus far. The first has been the Soulbury Constitution enacted by our colonial rulers.

We had the first Republican Constitution in 1972, which brought about several radical changes to the Soulbury Constitution. I will not go into the details of those changes. It would be sufficient for me to state that the main flaw in the 1972 Constitution was that it removed the safeguards provided to minority peoples in the Soulbury Constitution and entrenched majoritarianism.

It was enacted without the consent of the minority people. My Leader, the late Mr. S.J.V. Chelvanayakam - the acknowledged leader of the Tamil people - did not accept the 1972 Constitution. He resigned his Seat in Parliament and wanted a verdict pronounced by the Tamil people on whether the 1972 Constitution was acceptable to them or not. The verdict of the people was overwhelmingly clear. They rejected the 1972 Constitution. I might say that it was the enactment of the 1972 Constitution that paved the way for the demand for a separate State. It was not long before the 1972 Constitution was replaced by the second Republican Constitution of 1978. This too was enacted without the consensus of the Tamil people. The 1978 Constitution too entrenched majoritarianism.

The main objectives of the 1978 Constitution were the installation of the Executive Presidency and the introduction of a new electoral system - the Proportional Representation System. Both in 1972 and 1978 the Governments of the day were able to muster a two-thirds majority on their own and were able to enact the Constitutions, as desired exclusively by them without the need to look for a national consensus. Effective democracy and the making of a Constitution in keeping with the consensus of the whole nation were subverted by majoritarianism. The views of the distinct peoples who constituted the nation were regarded as irrelevant. This is precisely why, Mr. Deputy Speaker, that even almost seven decades after Independence, we have failed to evolve into a single Sri Lankan nation. This country has had the unfortunate experience of being ruled under Constitutions which did not have the consensus or the consent of all its people. If all the peoples in this country are to evolve into a single nation, the Sri Lankan nation, this grave error needs to be corrected.

Over the past several decades, we have experienced several dire consequences of this failure to evolve a Constitution based on consensus. There has even been a demand for a separate State. We have had a war that has raged for over two-and-a-half decades. The war went through various phases. *[Interruption.]*

தெரு திசைக்கு கட்டுவாக்கொடு

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

Order, please! Hon. Members, please be seated in your

respective seats. Otherwise, you can leave the Chamber and have your discussions outside. Thank you very much.

Hon. Sampanthan, please continue your speech.

தெரு ராஜவரோதியம் சம்பந்தன்

(மாண்புமிகு இராஜவரோதியம் சம்பந்தன்)

(The Hon. Rajavaroatham Sampanthan)

I do not think there is a need to state too much about the war, Sir, except to state that this vicious war pushed the country backwards at least a further 50 years and caused immense suffering to all its people, particularly the Tamil people. The war has come to an end and more importantly, there is no longer a demand for a separate State. The demand for a separate State was given up even before the war came to an end. The Tamil people have at successive elections - Parliamentary, provincial and local authority elections - after 1987 clearly confirmed and democratically endorsed that definite policy. And it is in this background that there is no longer a demand for a separate State and it is also in this background that we are seeking to resolve the national issue within the framework of a united, undivided and indivisible Sri Lanka. It is within this framework that we are looking at a new Constitution that will also resolve the national question.

I might read the relevant paragraphs of this Resolution, Sir, which state, I quote:

“AND WHEREAS the People have at the Presidential Election held on 08th January, 2015 given a clear mandate for establishing a political culture that respects the rule of law and strengthens democracy;

AND WHEREAS His Excellency Maithripala Sirisena, President of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka has clearly expressed his desire to give effect to the will of the People expressed at the aforesaid Presidential Election by enacting a new Constitution that, inter alia, abolishing the Executive Presidency;

AND WHEREAS it has become necessary to enact a new Constitution that, inter alia, abolishes the Executive Presidency, ensures a fair and representative Electoral System which eliminates preferential voting, strengthens the democratic rights of all citizens, provides a Constitutional Resolution of the national issue, promotes national reconciliation, establishes a political culture that respects the rule of law, guarantees to the People's fundamental rights and freedom that assure human dignity and promotes responsible and accountable government.”

There can be, surely, no dispute, Sir, of the urgent necessity to fulfil these needs and there can also be no question that the people of this country have given to President Maithripala Sirisena and to Prime Minister Ranil Wickremesinghe a mandate to fulfil these urgent needs. That position, Sir, is abundantly clear.

All the Members of this House are going to come together, discuss every issue and devise a new Constitution that will achieve the total or maximum consensus in this House, which, after Cabinet approval, will have to be approved by Parliament by a two-thirds majority - which is achievable only by cutting across

[ගරු රාජවරෝදයම් සම්පත්දන් මහතා]

party divisions - and which must also be approved by the people at a Referendum cutting across ethnic, linguistic or any other divisions. Then, this country will, for the first time, have a Constitution based upon not merely consensus within this House, but also consensus amongst the people in this country based upon the sovereignty vested in the people. That, Sir, would be the greatest day in this country's history, the day on which all the people in this country would have come together to form the Sri Lankan nation - where and in which country every citizen has a sense of belonging to Sri Lanka and a sense that Sri Lanka belongs to him or her together with his or her fellow citizens. I would very earnestly urge all Hon. Members of this House to wholeheartedly participate and support this initiative across party or other divisions in keeping with universal values and constitutional arrangements that prevail in several countries the world over in circumstances and conditions similar to what prevails in Sri Lanka, so that this country can march towards genuine reconciliation, peace and prosperity with a better and brighter future for all our people.

I want to make a special appeal to former President Mahinda Rajapaksa - unfortunately he is not here now. He has the stature of a national leader and his support in this national endeavour is important. The country, all its people and the nation need his support. It would be my submission, Sir, that he needs to place the interests and the well-being of the country before anything else and positively contribute to this initiative. He himself has taken steps towards remaking the Constitution so as to address the national question. There have also been instances when he did the right thing. He would pave for himself a new future if he now did the right thing by being positive in the making of a new, just and equitable Constitution that also resolves the national issue and serves the country.

Prime Minister Ranil Wickremesinghe and President Maithripala Sirisena have referred to many matters, many missed opportunities in the course of their speeches. President Maithripala Sirisena referred to the Bandaranaike-Chelvanayakam Pact, the Dudley Senanayake - Chelvanayakam Pact and the Indo-Sri Lanka Accord. The said three documents contained vitally important commitments made by national leaders of the greatest stature.

Leaders such as the much-respected Hon. S.W.R.D. Bandaranaike, the much-respected Hon. Dudley Senanayake and the much-respected President J. R. Jayewardene made very positive contributions through their commitments in those three documents to the resolution of the national question.

As pointed out by President Maithripala Sirisena, many things have happened since the enactment of the Thirteenth Amendment to the Constitution. Much work has been done towards framing a new Constitution under different Governments, under different leaders, starting

with President Ranasinghe Premadasa, President Chandrika Bandaranaike Kumaratunga, Prime Minister Ranil Wickremesinghe and President Mahinda Rajapaksa. Much work has been done. Let us come together, Mr. Deputy Speaker, to give our country a new future. Let us all rise to the stature required of us at this crucial moment in this country's history.

I thank you, Sir.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

The next speaker is the Hon. A.D. Susil Premajayantha. You have thirteen minutes.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒකාබද්ධ විපක්ෂය මන්ත්‍රීවරුන් 51ක් නියෝජනය කරනවා. ඒත් අපට ලබා දී තිබෙන්නේ විනාඩි 12ක කාලයක් පමණයි. මෙය සම්පූර්ණයෙන්ම අසාධාරණයි. මේ ආකාරයට පාර්ලිමේන්තුවේ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් අපේ ගෙල මිරිකා දමන්න එපා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඔබතුමා හැම දාම සාධාරණව මේ ප්‍රශ්න විසඳා ගැනීමට උනන්දු වූ කෙනෙක්. දැන් අපට මේ ප්‍රශ්නය විසඳා දෙන්න. මේ විවාදය වැඩියෙන්ම ලබා ගත්තේ අපේ විපක්ෂය; ආණ්ඩු පක්ෂයේ අය නොවෙයි. ඉතින් විපක්ෂයේ අයට කරුණු කියන්න දෙන්නේ නැද්ද? ඒ නිසා කාලය දිගු කරලා හෝ මොකක් හෝ විසඳුමකට පැමිණෙන්න. එහෙම නැත්නම් අපේ මන්ත්‍රීවරුන් 51 දෙනාට අද දිනයේ ඔබතුමාගේ මේ කටයුතුවලට සහයෝගය දෙන්න බැහැ. මේක මන්ත්‍රීවරුන් වන අපට කරලා තිබෙන අපහාසයක්. අපි මහජන නියෝජිතයෝ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානයට අද දිනයේ විවාදය සඳහා විනාඩි 72ක් වෙන් වෙලා තිබෙනවා. ඒ විනාඩි 72ත් ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා ඇතුළු එතුමා නියෝජනය කරන කණ්ඩායමට වෙන් වෙලා තිබෙන්නේ විනාඩි 15යි. උදේ වැඩි පුර වෙලාව ගත වුණු නිසා ඒ කාලයත් විනාඩි 13ක් වෙලා තිබෙනවා. අද විවාදය සඳහා වෙන්වෙලා තිබෙන විනාඩි 72ත් විනාඩි 58ක්ම ආණ්ඩු පාර්ශ්වයයි ගන්නේ. එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වෙන් වෙලා තිබෙන මුළු වෙලාවත් ආණ්ඩු පාර්ශ්වය නියෝජනය කරනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානයට වෙන් වෙලා තිබෙන විනාඩි 72ත් විනාඩි 57ක්ම එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානයේ ආණ්ඩු පක්ෂය නියෝජනය කරන මැති ඇමතිවරුන් ලබා ගන්නවා. මේක සාධාරණද? විනාඩි 13කින් මොනවා කියන්නද?

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

අපි පස්වරු 2.00 වන තුරු විවාදය ගෙන යමු. ඒ අනුව වැඩි වන පැය භාගය තවුන්තාන්සේලා ගන්න. [බාධා කිරීමක්]

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

පස්වරු 2.00 නොවෙයි. [බාධා කිරීමක්]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

විවාදයේ වෙලාව දිගු කරන්න කියලා සභාවෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා

(மாண்புமிகு விமல் வீரவாங்ச)

(The Hon. Wimal Weerawansa)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ විවාදයට පමණක් අදාළ වන විසඳුමක් නොවෙයි දිය යුතුව තිබෙන්නේ. මේක දිගටම එකාබද්ධ විපක්ෂයට බලපාන ප්‍රශ්නයක්. කථා කරන්න ප්‍රමාණවත් කාලයක් නැත්නම් මේ සභාව නියෝජනය කිරීමේ අවශ්‍යතාවක් නැහැ. රටට බලපාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගැන නම් සාකච්ඡාව තිබෙන්නේ, මන්ත්‍රීවරුන්ට ඒ පිළිබඳව අදහස් දක්වන්නට ප්‍රමාණවත් කාලයක් ඕනෑ. එහෙම නැතිව ආණ්ඩුවට විතරක් වැඩි කාලයක් වෙන් කරගෙන ඒක කරන්න දෙන්න බැහැ. [බාධා කිරීම]

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

පැයක් දෙන්නම්. [බාධා කිරීම] පස්වරු 2.30 වෙන තුරු කාලය ගනිමු. [බාධා කිරීම]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

Hon.Sampanthan, do you wish to say anything?

ගරු රාජවරෝදයම් සම්පන්දන් මහතා

(மாண்புமிகு இராஜவரோதயம் சம்பந்தன்)

(The Hon. Rajavarothiam Sampanthan)

I am suggesting, Mr. Deputy Speaker, that if extra time is being made available as a result of the time of Sittings being extended, sufficient time out of that extra time be given to the Members of the Joint Opposition, because we would like them to participate in the Debate and join in this national endeavour.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මැතිතුමනි, දැනට ඒකාබද්ධ විපක්ෂයට විනාඩි 13ක් ලබා දීලා තිබෙනවා. ඔබතුමා තව විනාඩි 60ක් වැඩි කිරීම තුළ, ඒ විනාඩි 60ම ඒකාබද්ධ විපක්ෂයට ලබා දීමට එකඟතාවක් තිබෙනවාද?

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

ඒ කාලය ලබා දෙන්නේ විපක්ෂයට. විපක්ෂය කාලය බෙදා ගනියි. [බාධා කිරීම] Extra one hour.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

ගරු සභානායකතුමා විසින් පස්වරු 1.30 සිට 2.30 දක්වා විනාඩි 60ක කාලයකින් විවාදය පවත්වන කාලය දිගු කිරීමට යෝජනා කර තිබෙනවා. ඒ සඳහා සභාව එකඟද?

ගරු මන්ත්‍රීවරු

(மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்)

(Hon. Members)

Aye.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

Hon. Susil Premajayantha, you may start now.

[ප්‍ර.භා. 10.16]

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා (විද්‍යා, තාක්ෂණ හා පර්යේෂණ අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு ஏ.டி. சசில் பிரேமஜயந்த - விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப மற்றும் ஆராய்ச்சி அமைச்சர்)

(The Hon. A.D. Susil Premajayantha - Minister of Science, Technology and Research)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කාලය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය දැන් විසඳිලා තිබෙනවා. පැයක අතිරේක කාලයක් පොදුවේ විපක්ෂයට ලබා දීමට සභානායකතුමා මේ අවස්ථාවේදී යෝජනා කළා. ඒ අනුව, විපක්ෂය විසින් ඒ ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කරගෙන අද දවසේ කටයුතු ඉදිරියට කරගෙන යන්න පුළුවන්කම තිබෙනවාය කියලා මම හිතනවා. අපේත් පූර්ණ සහයෝගය ලබා දෙනවා මේ යෝජනාව විවාද කිරීම සඳහා වැඩි පුර පැයක කාලයක් ලබා දීම සම්බන්ධයෙන්. [බාධා කිරීම] ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, - [බාධා කිරීම]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

Order, please!

ගරු මන්ත්‍රීවරුනි, අපේ ගරු සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත ඇමතිතුමාට කථාව කරගෙන යන්න ඉඩ දෙන්න.

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(மாண்புமிகு ஏ.டி. சசில் பிரேமஜயந்த)

(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පාර්ලිමේන්තුවක් ලෝකයේ මොන රටක තිබුණත්, ඒ පාර්ලිමේන්තුව හඳුන්වන්නේ ව්‍යවස්ථාදායකය හැටියටයි. සමහර වෙලාවට පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරුන් ගැන ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් සඳහන් කරනවා - “They are lawmakers” කියලා. පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරුන් නීති සම්පාදනය කරන්නත් හැටියට හඳුන්වනවා. ඒ නිසා මම අපේක්ෂා කරනවා, විශේෂයෙන් මෙවැනි වැදගත් යෝජනාවක් සාකච්ඡා වෙන අවස්ථාවේදී මේ පාර්ලිමේන්තුවේ අපි සියලු දෙනාම ඒ අර්ථ දැක්වීමට අනුගත වෙලා කටයුතු කිරීම වැදගත් වෙනවාය කියලා.

ලෝකයේ විවිධ වර්ගවල ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා තිබෙනවා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා නැති රටවලත් තිබෙනවා. මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ ලිඛිත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් නැහැ. ඒ වෙනුවට විවිධ අවස්ථාවල පැනවූ නීති තිබෙනවා. පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදායයන් අනුගමනය කරමින් තමයි බ්‍රිතාන්‍යයේ පාර්ලිමේන්තුව ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ. ඒ වාගේම ලෝකයේ ව්‍යවස්ථා ගත්තොත් විවිධ ආකාරයේ ඒවා තිබෙනවා. මීට ගත වර්ෂ හතරකට පමණ පෙර මොන්ටේස්කියු කියන දාර්ශනිකයා බලතල බෙදීමේ න්‍යාය ඉදිරිපත් කළා. ඒක ගුරු කොටගෙන තමයි අද බොහෝ රටවල ව්‍යවස්ථා සම්පාදනය කරන්නේ. විධායක බලය, ව්‍යවස්ථාදායක බලය සහ අධිකරණ බලය කියන මේ බල තුන එකකට එකක්

[ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා]

නිරිංගයක් ලෙස කටයුතු කරන්නේ නම් තමයි, ඒ රාජ්‍ය තුළ ජීවත් වන ජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා වෙන්නේ කියන පදනම එහිදී ගරු කොටගෙන තිබෙනවා.

ලෝකයේ ලිඛිත ව්‍යවස්ථා තිබෙනවා, අලිඛිත ව්‍යවස්ථා තිබෙනවා. ඒ වාගේම ව්‍යවස්ථාවක් හැම තිස්සේම අනම්‍ය විය යුතු නැහැ; සෘජු විය යුතු නැහැ; දෘඪ විය යුතු නැහැ. ලෝකයේ නම්‍ය ව්‍යවස්ථා තිබෙනවා; අනම්‍ය ව්‍යවස්ථා තිබෙනවා. කාලයෙන් කාලයට ලෝකයේ සහ රටවල සිදුවන වෙනස්වීම් එක්ක, සමාජ ආර්ථික විපර්යාස එක්ක ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කරන්න සිද්ධ වෙනවා. අපේ රටේත් ව්‍යවස්ථාවල ඉතිහාසය ගත්තොත්, 18වැනි සියවසෙන් ආරම්භ වෙලා, 1931 ඩොනමෝර් ව්‍යවස්ථාවත්, 1945දී පත් කරපු සෝල්බරි කොමිසමේ නිර්දේශ අනුවත් 1948දී නිදහස ලැබිලා අපේ ලංකාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අනුව තමයි මැතිවරණයක් පැවැත්වූයේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ නිසා මම මේ කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම එතැනින් පටන් ගන්නවා. 1948 මැතිවරණය තියපු නිදහස් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හැටියට අපි සඳහන් කරන, සෝල්බරි කොමිසමේ නිර්දේශ අනුව සහ අයිවර් ජෙකින්ස් විසින් නිර්මාණය කරන ලද ව්‍යවස්ථාව මේ රටේ ජනතාව විසින් සම්පාදනය කරන ලද ව්‍යවස්ථාවක් නොවෙයි. ඒක මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ රාජ ආඥාවක් අනුව අප වෙත පටවන ලද ව්‍යවස්ථාවක්. ඒ නිසා තමයි 1970 මහ මැතිවරණයේදී එදා ගරු සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ හිටපු නායිකාව හැටියට, ලංකා සමසමාජ පක්ෂය සහ කොමියුනිස්ට් පක්ෂයත් සමඟ සමඟි පෙරමුණ හැටියට ඉදිරිපත් කරපු ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ ඉතා පැහැදිලිව දක්වා තිබුණේ, ජනතාව විසින් ලබා දෙන තුනෙන් දෙකක ජනවරම අනුව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයක් ස්ථාපනය කරලා, ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලය මගින් සෝල්බරි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් සම්පූර්ණයෙන් බැහැර වූ, කිසිදු බැඳීමක් නොමැති නිදහස්, ස්වාධීන, ස්වෛරී ජනරජ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් අපි සම්පාදනය කර ගන්නවාය කියලා.

අපේ ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමාත් මේ අවස්ථාවේදී ගරු සභාවේ ඉන්නවා. එදා සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනියගේ රජයේ ළාබාල මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට එතුමා සිටියා. එතුමාට මතක් වෙනවා ඇති, කොහොමද ඒ කාලයේ එම කටයුත්ත සිද්ධ වුණේ කියන කාරණය.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙහි වෙනසක් තිබෙනවා. මේ වෙනස ඉතා පැහැදිලිව පෙනෙනවා, 1972 ජනරජ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙන පූර්විකාවෙන්. එම පූර්විකාවේ මේ අදහස ඒ ආකාරයෙන්ම තිබෙනවා. එහි මෙන්ම මෙහෙම තිබෙනවා:

"ශ්‍රී ලංකාවාසී වූ අපි ජනතාව කෙරෙන් ම ලබාගන්නා බලයන් අධිකාරයන් ඇත්තා වූ ද ශ්‍රී ලංකාවෙහි මුඛ්‍ය නීතිය බවට පත්වන්නා වූ ද ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් පණවීම සියලු පුරවැසියන්ගේ මූලික අයිතිවාසිකම් හා තත්වදැරුම් නිදහස ද ඇතුළු සමාජවාදී ප්‍රජාතන්ත්‍රයක අරමුණු සාක්ෂාත් කරගැනීමට ඇප කැප වූ නිදහස් ස්වෛරී ස්වාධීන ජනරජයක් ශ්‍රී ලංකාවේ පිහිටුවීම හා දෘඪකර අධිෂ්ඨානයෙන් යුක්තව අප විසින් පිහිටුවා ගන්නා ලද ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලය..."

'ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලය' කියන මෙන්ම මේ කොටස ඉතා වැදගත් වෙනවා.

"... මගින් ක්‍රියාකරමින් නිදහස් ස්වාධීන ජනතාවක් වශයෙන් අපට ආවේණික වූ බලය මෙහෙයවා ශ්‍රී බුද්ධ චරිතයෙන් දෙදහස් පන්සිය පසළොස්සක් වූ වෙසක් මස පුර දසවක් නම් තිථිය ලත් මෙ දවස හෙවත් චරිත එක්දහස් නවසිය සැත්තැ දෙකක් වූ මැයි මස විසි දෙවන සඳු දින එසේ වූ මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්මතකොට පණවා ප්‍රතිෂ්ඨාපනය කරමිහ."

ඉතාම පැහැදිලිව මේ පූර්විකාවේ සඳහන් කරනවා, 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සකස් කිරීමට පදනම් වුණේ මොකක්ද, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයක් පැන වූයේ ඒ අනුවයි කියන කාරණය. ඒ සම්පාදක මණ්ඩලය පනවන්න හේතු වුණේ, එදා හිටපු සමහර නීතිවේදීන් නීති තර්කයක් ගෙනවා, සෝල්බරි ව්‍යවස්ථාවේ 29(2) හා (3) උප වගන්ති යටතේ, සුළු ජන අයිතිවාසිකම්වලට බලපාන්නා වූ කිසිදු ආකාරයේ සංශෝධනයක් සෝල්බරි ව්‍යවස්ථාවට ගෙනෙන්න බැහැයි කියලා. ඒ වාගේම එම ව්‍යවස්ථාව මේ රටේ ජනතාව පනවා ගන්නා වූ ව්‍යවස්ථාවක් නොවෙයි. ඒ නිසා බ්‍රිතාන්‍ය කිරීටය සමඟ තිබුණු සියලු බැඳීම් අත්හැරලා, ඩොමීනියන් තත්ත්වයෙන් මෙපිටට ඇවිල්ලා, නිදහස්, ස්වාධීන, ස්වෛරී ජනරජයක් බවට පත් කිරීම සඳහා තමයි ජනතාවට කියලා ජනතාවගෙන් ලබා ගත් බලය තුළින්, අධිකාරය තුළින්, තුනෙන් දෙකක බලය තුළින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයක් හැදුවේ. එසේ ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයක් සෑදීම සඳහා 1970 දී සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනියගේ රජයට ජනවරමක් ලැබුණා. ඒ ජනවරම අනුව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හැදුවා. නැවත ජනමත විචාරණයක් තියන්න ඕනෑ වුණේ නැහැ, එහෙම තියන්න සෝල්බරි ව්‍යවස්ථාවේ කියලා තිබුණේ නැහැ. මේ ආකාරයෙන් තමයි සියලු බැඳීම් අත්හැරලා ඒ ව්‍යවස්ථාව ආවේ.

1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්පාදනය කරන කොට 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ තිබුණු ප්‍රතිපාදන අනුව තමයි ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හැදුවේ. එතුමා ජනතාවට කීවා, මේ විධායක ක්‍රමය වෙනස් කරලා ජනතාව විසින් තෝරා පත් කර ගනු ලබන්නා වූ විධායක ජනාධිපතිවරයකුගේ ස්වරූපයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හදනවායි කියලා. ඊට පස්සේත් ජනමත විචාරණයකට ගියේ නැහැ. ඇයි? එතුමා හයෙන් පහක ජනවරමක් අරගෙන තමයි, 1977 දී ජයග්‍රහණය කරලායි. 1978 ව්‍යවස්ථාව හැදුවේ.

එදා ඉඳලා මේ වනතෙක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට සංශෝධන 19ක් සිදු කරලා තිබෙනවා. එයින් විශේෂ වූ සංශෝධනය තමයි දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය. ඒ සංශෝධනය ගෙනාවේ 154 ව්‍යවස්ථාවට. 154 ව්‍යවස්ථාව කියන්නේ විගණනය. විගණනය කියන එකේ උප විගන්තියකට තමයි දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවේ. ඒ නිසා 19ක් දක්වා කළ සංශෝධන නිසා මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ යම් යම් නොගැළපීම් හා විකෘතීන් ඇති වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදනයේදී, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේදී මේ සියල්ලම එකට සලකා බැලිය යුතුයි.

මම දැක්කා, එක්තරා විද්වතෙක් පත්තරයට ලියපු ලිපියක්. එම ලිපියෙන් යෝජනා කර තිබුණා, "You have to rewrite the 1978 Constitution." -78 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව නැවත ලියන්න ඕනෑ" කියන කාරණය- ඒ, සාමාන්‍ය පුරවැසියන්ගේ විවිධ මත. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙන්න මෙතැනට අපි අද ඇවිල්ලා තිබෙනවා.

මේ පිළිබඳ අදහස පාර්ලිමේන්තුවේ නායක පත්‍රයට ආවාම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායකයා හැටියට අතිගරු ජනාධිපති

මෙම ශ්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ කමිටුවක් පිහිටුවුවා, මේ පිළිබඳව සොයලා, බලලා, සාකච්ඡා කරලා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මතය ඉදිරිපත් කරන්න. ඒ නිසා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මතය හැටියට අපි සංශෝධන නවයක් යෝජනා කළා, ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා ප්‍රමුඛ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නියෝජිත පිරිසට.

ඒ පිළිබඳව දින කීපයක් සාකච්ඡා කළා; දීර්ඝ ලෙස සාකච්ඡා කළා. එතැනදී කිසිම කෙනෙකුට කියන්න බැහැ, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ව්‍යවස්ථාවක් හඳුන්වා යන හැම වෙලාවකම මේවා කඩාකප්පල් කරනවාය, මේවා පස්සට අදිනවාය කියලා. මේ නිදහස් ලංකාවේ පළමුවෙනි වතාවට පාර්ලිමේන්තුව උත්තරීතර කරන සාර්ථක ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් නිර්මාණය කළේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ප්‍රමුඛ එදා පැවැති ප්‍රගතිශීලී බලවේගයයි කියන එක අපි අමතක නොකළ යුතුයි. ඒ නිසා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා නිර්මාණය කිරීමේදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට තිබෙන ඉතිහාසය වෙන කිසිම දේශපාලන පක්ෂයකට නැහැයි කියලා මම හිතනවා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා නිර්මාණය පටන් ගත්තේ එතැනින්.

1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හඳුනා නිසා තමයි 1978දීත් හඳුන්වා පුළුවන් වුණේ. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තිබෙන නිසා තමයි ඒ යටතේ ගිහිල්ලා දැන් එම ව්‍යවස්ථාවට සංශෝධන හෝ ඕනෑම දෙයක් කරන්න පුළුවන් වන්නේ. ඒ නිසා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මතය සම්මුතිවාදී ආණ්ඩුවක් තුළින් ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා අපි කිසි විටෙක පැකිළෙන්නේ නැහැයි කියන එක ඉතා පැහැදිලිව මම සඳහන් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ අනුව අපේ මතය ඉදිරිපත් කරලා අපි සංශෝධන කිහිපයක් දැන් ගෙනැල්ලා තිබෙනවා. මම ඒ සංශෝධන මගේ කථාව අවසානයේදී සභාගත කරනවා. එම සංශෝධන බොහෝ දුරට අපි එකඟ වුණු සංශෝධන. දිනේෂ් ගුණවර්ධන මැතිතුමාගේ ප්‍රමුඛතාවෙන් සාකච්ඡා කරපු කණ්ඩායමත් බොහෝ දුරට එකඟ වුණු කරුණු ඒ සංශෝධන තුළ තිබෙනවා. ඒ එකඟතාවත් මත මේ කරුණු ටික අපි ඉදිරිපත් කරනවා.

ඊට කලින් මම මේ කරුණ ගැනත් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. 2015 ජනවාරි 8 වැනි දා ජනාධිපතිවරණයේදී අතිගරු මෙම ශ්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා මැතිවරණ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයක් ඉදිරිපත් කළා. එහි ප්‍රධාන වශයෙන් සඳහන් වුණේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කිරීම පිළිබඳවයි. එහි පැහැදිලිව සඳහන් කරලා තිබුණේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය වෙනස් කරන කොට ජන මත විචාරණයකට නොයන ආකාරයෙන් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන ඒම පිළිබඳවයි. හැබැයි, දැන් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ මතය අනුව සම්මත කරලා අවසානයයි. නීතියේ ආධිපත්‍ය පිහිටුවන ආයතන පිහිටුවා අවසානයයි. දැන් එතැනින් එහාට යනවා නම්, විධායක ජනාධිපති ස්වරූපයේ ආණ්ඩු ක්‍රමයයි වෙනස් කරන්න වන්නේ.

විධායක ජනාධිපති ස්වරූපයේ ආණ්ඩු ක්‍රමය වෙනස් කරන කොට මැතිවරණ ක්‍රමය අනිවාර්යයෙන් වෙනස් වන්නට ඕනෑ. 1978දී ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා කළේ විධායක ජනාධිපති ස්වරූපයේ ආණ්ඩු ක්‍රමයක් හඳුනා කොට මැතිවරණ ක්‍රමය ඊට අනුරූපව වෙනස් කිරීමයි. පසු ගිය කාලය තුළ නම්, පාර්ලිමේන්තුවට තුනෙන් දෙකක බලයක් ආවා. නමුත් පාර්ලිමේන්තුවේ බලය වෙනත් පක්ෂයකට ගිහිල්ලා තුනෙන් දෙකක බලයක් ආවා නම්, එතැන සහයෝගී පාලනයක් ගෙන යන්නේකොහොමද ? අපි ඒක අත් දුටුවා. 2001දී වන්දිකා

කුමාරතුංග මැතිනිය ජනාධිපතිතුමිය හැටියට සිටිද්දී ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂය රජයක් පිහිටුවුවා. එම රජය පැවතුණේ අවුරුදු දෙකයි, මාස තුනයි. එදා පැවැති ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ අවුරුද්දකින් පස්සේ පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරින්න ජනාධිපතිවරයාට බලතල තිබුණා.

අපි ලෝකයේ වෙනත් රටවල ආණ්ඩු දැකලා තිබෙනවා. ඉතාලිය වැනි රටවල අවුරුදු දෙකෙන් දෙකට ආණ්ඩු වෙනස් වනවා. තවත් එවැනි රටවල් තිබෙනවා. ඒක නිසා 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ මූලික පදනම වුණු විධායක ජනාධිපති ස්වරූපයේ ආණ්ඩු ක්‍රමය වෙනස් කරනවා නම්, ඊට අනුරූපව අනිවාර්යයෙන්ම ස්ථාවර පාර්ලිමේන්තුවක් ගොඩ නැගෙන මැතිවරණ ක්‍රමයේ වෙනසකටත් යා යුතුයි. ඒ නිසා තමයි අපි පසු ගිය කාලය තුළ විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැල්ලා එය සම්මත කරන්න අවශ්‍යයි කියලා කිව්වේ. නමුත්, ඒක කරන්න බැරි වුණා. අපට තිබෙන ජන වරම මොකක්ද කියලා දැන් අපි අමතක නොකළ යුතුයි. අපට තිබෙන ජන වරම අනුව විධායක ජනාධිපති ස්වරූපයේ ආණ්ඩුව වෙනස් කිරීම සහ මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කිරීම තමයි මූලික වන්නේ. මෙන්න මේකට තමයි අපි සම්මුතිවාදී ආණ්ඩුවකට එකතු වෙලා තිබෙන්නේ. නැතිව වෙන එකකට නොවෙයි.

මම දැක්කා, දැන් සමහරු මේකට සර්ව නාමත් දමනවා. මේ ආණ්ඩුවට "හවුල් ආණ්ඩුව" කියනවා. මේකේ ඉතිහාසය හොයා ගෙන ගියොත් හවුල් ආණ්ඩු හඳුන්වා පදනම දමපු අයම තමයි දැන් මේකට හවුල් ආණ්ඩුව කියලා කියන්නේ. නැහැ, මේ ප්‍රධාන කරුණු දෙක දැන් තමයි හරියට පාර්ලිමේන්තුවට, ජනතාව අතරට ආවේ. සම්මුතිවාදී ආණ්ඩුවක් ආවේ මේ මූලික කාරණය සඳහායි. අපේ ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිවල වෙනස්කම් තිබෙනවා, අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිවල වෙනස්කම් තිබෙනවා, විදේශ ප්‍රතිපත්තිවල වෙනස්කම් තිබෙනවා. ඒ වෙනස්කම් අපි අය වැයේදී සඳහන් කළා. ඒ මූලික අරමුණ වෙනුවෙන් කළ යුතු සංශෝධන පක්ෂයක් හැටියට අපි අද ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවාය කියන එක එසේ සර්ව නාම යොදන අයට ඉතා පැහැදිලිව මම කියන්න කැමැතියි. එම සංශෝධනවල සඳහන් බොහෝ කරුණු සම්බන්ධයෙන් එකඟතාව ප්‍රකාශ කිරීම පිළිබඳව ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාට අපි ස්තූතිවන්ත වනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ සංශෝධනවල අවසාන කරුණු ටික ඉදිරිපත් කරන්න මට වැඩිපුර තව විනාඩියක්, දෙකක් දෙන්න.

අපි 1972දී ජනරජ ව්‍යවස්ථාව හඳුනා කොට ඇති කරපු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයත්, දැන් අපි යෝජනා කරලා මේ අප ඉදිරියේ තිබෙන -

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

Hon. Minister, you have one more minute.

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(மாண்புமிகு ஏ.டி. சசில் பிரேமஜயந்த)

(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට තව විනාඩි දෙකක්, තුනක් ගන්න වෙනවා. සංශෝධන move කරන්න අවශ්‍යයි.

ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයක් නොවෙයි, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයක් දැන් මේ යෝජනා කරලා තිබෙන්නේ. ඒ

[ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා]

විධියටයි පූර්ණ කාරක සභාව නම් කරන්නේ. පාර්ලිමේන්තුව පූර්ණ කාරක සභාවක් බවට පත්කළ හැකිය කියලා, ස්ථාවර නියෝග 86 (1) යටතේ එය ඉතා පැහැදිලිව සඳහන් කරනවා. ඒ පූර්ණ කාරක සභාව ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයක් හැටියට මේ යෝජනාවේ දිගටම සඳහන් වෙනවා.

ඊළඟ කාරණය මෙයයි. මම කිව්ව කරුණු දෙකටයි ජන වරම ලැබිලා තිබෙන්නේ. 2015 අගෝස්තු 17වැනිදා මැතිවරණයක් පැවැත්වුවා. නමුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සම්පාදනය කරන්න කිසිම දේශපාලන පක්ෂයකට ජන වරමක් ලැබුණේ නැහැ. කොටිත්ම, තනිවම ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්නත් බැරි වුණා. එක පක්ෂයකටවත් බහුතර බලයක් ලැබුණේ නැහැ. ඒ නිසයි සම්මුතිවාදී ආණ්ඩුවක් බිහි වුණේ. අපි කොතැනකදී අදහස් ප්‍රකාශ කළත්, සම්මුතිවාදී ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්න වුණේ ඇයි කියන කාරණය සිත්හි තබා ගෙන කටයුතු කරන්නට ඕනෑ. ගරු ජනාධිපතිතුමා සහ ගරු අගමැතිතුමා මේ කාරණය සෑම විටම සිත්හි තබා ගෙන කටයුතු කරන බවයි අපගේ විශ්වාසය.

පාර්ලිමේන්තුව පූර්ණ කාරක සභාවක් බවට පරිවර්තනය කරමින්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයක් පත්කිරීමේ යෝජනාව 2016 ජනවාරි මාසයේ 9වැනිදා ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා ගෙන ආවා. ඒ යෝජනාවට සංශෝධන කිහිපයක් අපි පක්ෂයක් හැටියට යෝජනා කළා. ඒ යෝජනා මාලාව එතුමන්ලාට ඉදිරිපත් කරලා, ඒ මත ඇති වෙන්නාවූ එකඟතාවන් අනුව, "ඒ සංශෝධන මෙසේ විය යුතුයි" කියා තව මොහොතකින් මා එය සභාගත කරනවා.

ඒ වාගේම, මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය විය යුත්තේ පවතින ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ප්‍රතිපාදන, විශේෂ වශයෙන් 75 ව්‍යවස්ථාව, 120 A, 120 B සහ අනෙකුත් අදාළ වන්නා වූ සෑම ව්‍යවස්ථාවක්ම සමඟයි. ඒ වාගේම පාර්ලිමේන්තු ස්ථාවර නියෝග යටතේ මේ කටයුතු සිදුවිය යුතුය යන්නයි අපගේ මතය වෙලා තිබෙන්නේ.

මෙහිදී අපි ස්ථාවර නියෝග යටතේ කටයුතු කරනවා නම්, මේ යෝජනාවේ තිබෙන 4වන සහ 5වන වගන්තිවල අවශ්‍යතාවක් අපට පෙනෙන්නේ නැහැ. පාර්ලිමේන්තු කාරක සභාව පත් කර ගන්නා පසුව 4වන සහ 5වන යෝජනාවලින් කර තිබෙන සභාපතිවරයා පත්කිරීම, උප සභාපතිවරු පත්කිරීම කාරක සභාවට කරන්න පුළුවන්. මේ පූර්ණ කාරක සභාව මගින් ඒ කටයුතු කර ගැනීම පිළිබඳව කිසිම ගැටලුවක් නැහැ. මේ සංශෝධනවලදී අපගේ අනෙකුත් දේශපාලන පක්ෂවලින් යෝජනා ඉදිරිපත් වෙලි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී මා මෙම සංශෝධන ඉදිරිපත් කරනවා. පළමුවන සංශෝධනය මෙයයි.

ස්ථාවර නියෝග 86 (1)හි සඳහන් වී තිබෙන ආකාරයට, මුළු පාර්ලිමේන්තුව පූර්ණ කාරක සභාවක් බවට පත් වෙමින් මේ ව්‍යවස්ථා සම්පාදන කාර්යාවලියෙහිලා කටයුතු කළ යුතු කාරක සභාව, "ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයක්" හැටියට නම් කරමින් ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා පසු ගිය 9වැනිදා මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළ යෝජනාවේ පළමුවැනි ඡේදයෙහි "නව" යන වචනය ඉවත් කර, අදාළ වන සෑම අවස්ථාවකදීම එම "නව" යන වචනය ඉවත් කළ යුතුයි.

දෙවැනි සංශෝධනය තමයි, පළමුවැනි පිටුවේ 2, 3 සහ 4වැනි ඡේද එනම්, පූර්විකාව සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවත් කළ යුතුයි.

ඊළඟ සංශෝධනය තමයි, තුන්වැනි පිටුවේ 14වැනි -

ගරු රාජවරෝදියම් සම්පන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு இராஜவரோதியம் சம்பந்தன்)
(The Hon. Rajavarothiam Sampanthan)
Hon. Deputy Speaker, may I interrupt at this point?

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
Yes, Hon. Leader of the Opposition.

ගරු රාජවරෝදියම් සම්පන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு இராஜவரோதியம் சம்பந்தன்)
(The Hon. Rajavarothiam Sampanthan)

I want to ask the Hon. Member, are those Paragraphs 2,3 and 4 that he wants to be deleted, not the very foundation of the Resolution and do they not in fact demonstrate the objective of the Resolution? So, once you have this removed -

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த்)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)
This is our position -

ගරු රාජවරෝදියම් සම්පන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு இராஜவரோதியம் சம்பந்தன்)
(The Hon. Rajavarothiam Sampanthan)

This is a matter in regard to which the whole country is in agreement: that there must be an abolition of the Executive Presidency; that there must be reforms in the electoral procedures and -

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த்)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)
Of course, we have deliberated this matter at length. So, this is our position.

ගරු රාජවරෝදියම් සම්පන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு இராஜவரோதியம் சம்பந்தன்)
(The Hon. Rajavarothiam Sampanthan)

The Preferential Voting System must be done away with and that there must be a political solution; a Constitutional Resolution on the national question. All that is there. Why do you want to remove it?

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த்)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

Hon. Leader of the Opposition, do not express your views prematurely. -[*Interruption.*]

ගරු රාජවරෝදියම් සම්පන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு இராஜவரோதியம் சம்பந்தன்)
(The Hon. Rajavarothiam Sampanthan)

That is the very foundation of the Resolution. That is the objective of the Resolution.

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த்)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

No. My position is, we can discuss all these things -

ගරු රාජවරෝදියම් සම්පත්දත් මහතා

(மாண்புமிகு இராஜவரோதியம் சம்பந்தன்)
(The Hon. Rajavarothiam Sampanthan)

All I am suggesting is, if you listen to me respectfully

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த்)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

I respect you as a veteran politician.

ගරු රාජවරෝදියම් සම්පත්දත් මහතා

(மாண்புமிகு இராஜவரோதியம் சம்பந்தன்)
(The Hon. Rajavarothiam Sampanthan)

All that I am suggesting is, we must not convey a wrong impression to the country. I mean, after all, the Resolution is brought by the Government. It is up to you. But, we must not convey a wrong impression to the country.

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த்)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

Definitely, not.

ගරු රාජවරෝදියම් සම්පත්දත් මහතා

(மாண்புமிகு இராஜவரோதியம் சம்பந்தன்)
(The Hon. Rajavarothiam Sampanthan)

We must convey the impression to the country that we are committed to the achievement of the objectives. I would suggest, Sir, that we rethink this whole question of having those paragraphs removed.

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த்)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

We are committed to frame a meaningful and an effective Constitution acceptable to all the people of our country. That is our position. So, we can discuss that later. Thank you.

ගරු රාජවරෝදියම් සම්පත්දත් මහතා

(மாண்புமிகு இராஜவரோதியம் சம்பந்தன்)
(The Hon. Rajavarothiam Sampanthan)

Are you in agreement that those matters will be the focus of this Constitutional Assembly? Are you agreed on that?

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த்)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

Let me table our Amendments first. We will discuss this later. We are continuing this Debate. -[*Interruption.*]

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

Hon. Deputy Speaker, these are only suggestions. - [*Interruption.*] Once we sit down, we can discuss this at length. We have not accepted it. It is only an idea.

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த்)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

We have enough time to discuss all these matters.

ගරු රාජවරෝදියම් සම්පත්දත් මහතා

(மாண்புமிகு இராஜவரோதியம் சம்பந்தன்)
(The Hon. Rajavarothiam Sampanthan)

All what I am saying is, the whole idea is credulous. - [*Interruption.*]

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த்)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

No.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

I agree with you. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මතය. මෙය පිළිගැනීමක් නැහැ. අපි ඒ ගැන සාකච්ඡා කරමු.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

Hon. Susil Premajayantha, please conclude your speech now.

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த்)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

Hon. Deputy Speaker, let me first table our Amendments.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හතරවන සංශෝධනය මෙයයි:

"3වැනි පිටුවේ, 14වැනි අයිතමයෙහි "....පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝගවලට පටහැනිව කුමක් සඳහන් වුවද, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ සහ එහි අනුකමීවූවල කාර්ය පරිපාටික රීති මෙම යෝජනා සම්මතයේ දක්වා ඇති පරිදි විය යුතුය" යන වචන ඉවත් කොට, ඒ වෙනුවට පහත සඳහන් වචන ආදේශ කළ යුතුය:

"මෙහි විශේෂයෙන්ම අන් අයුරකින් පනවා ඇත්තේ නම් විනා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ කටයුතුවලට පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග අදාළ වනු ඇත."

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පස්වන සංශෝධනය මෙයයි:

"4 සහ 5 පිටුවල ඊට අනුරූපව 20 සහ 24 දක්වා වූ අයිතමයන් සියල්ල ඒ අනුව ඉවත් කළ යුතුයි."

[ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා]

මොකද, ස්ථාවර නියෝග යටතේ කටයුතු කරනවා නම් එය පැවැතීමෙන් අර්ථය විරහිත වෙනවා.

ගරු සභානායකතුමනි, මෙය නැවත අංක කිරීමක් අවශ්‍ය වෙනවා.

20. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ සරල බහුතරයක් විසින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතෙහි යෝජනාව අනුමත නොකරන්නේ නම්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය සහ මෙම යෝජනාවේ යොමුගත කමිටු විසුරුවා හැරියා සේ සැලකිය යුතුය.

21. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ සරල බහුතරයක් විසින් පමණක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතෙහි එන යෝජනාව අනුමත කරන්නේ නම්, යෝජනාව පාර්ලිමේන්තුව වෙත යොමු කළ යුතු අතර, වාර්තාව හා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත එක් මසක් ඇතුළත නොපැමිණි මන්ත්‍රීවරුන්ද ඇතුළත්ව පාර්ලිමේන්තුවේ සමස්ත මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සංඛ්‍යාවෙන් තුනෙන් දෙකක බහුතර ඡන්දයකින් අනුමත කෙරෙන්නේ නම් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත අමාත්‍ය මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කළ යුතු අතර, ඉතික්කිතිව මෙහි 23 වන වගන්තියේ විධි විධාන අදාළ වන අතර, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය හා මෙම යෝජනාවේ යොමුගත කාරක සභා විසුරුවා හැරියාසේ සැලකිය යුතුය.

22. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය විසින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතෙහි එන යෝජනාව නොපැමිණි මන්ත්‍රීවරුන්ද ඇතුළත්ව පාර්ලිමේන්තුවේ සමස්ත මන්ත්‍රීවරු සංඛ්‍යාවෙන් තුනෙන් දෙකක විශේෂ බහුතර ඡන්දයකින් අනුමත කරන්නේ නම්, වාර්තාව හා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත විධායක කාරක සභාව විසින් අමාත්‍ය මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කළ යුතුය. වාර්තාව හා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තුව වෙත ද ඉදිරිපත් කළ යුතුය. ඉතික්කිතිව, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය හා මෙම යෝජනාවේ යොමුගත අනුකාරක සභා විසුරුවා හැරියාසේ සැලකිය යුතුය.

23. අමාත්‍ය මණ්ඩලය විසින් එම වාර්තාවේ අන්තර්ගත පනත් කෙටුම්පත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ප්‍රකාර සමස්තයක් වශයෙන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අහෝසි කොට ඒ වෙනුවට ඉදිරිපත් කෙරෙන පනත් කෙටුම්පතක් වශයෙන් හා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 83 වන ව්‍යවස්ථාව අනුව අවශ්‍ය වන පරිදි එම පනත් කෙටුම්පත විශේෂ බහුතර ඡන්දයකින් සම්මත කිරීමට ද ඉතික්කිතිව, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් ආකාරයට ජනමත විචාරණයකින් ජනතාව වෙත ඉදිරිපත් කිරීමටද අපේක්ෂා කෙරෙන බවට සහතික කළ යුතුය. ඉතික්කිතිව, එවැනි පනත් කෙටුම්පතක් සම්මත කිරීමට අදාළව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ පවතින විධි විධාන අනුගමනය කළ යුතුය.

එම නිසා, සියලුම සංශෝධනයන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අනුවම සිදු විය යුතුයි කියන එකයි අපේ මතය වන්නේ. ඒ අනුව, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 120 (අ), (ආ) ව්‍යවස්ථා පවා අදාළ වනවාය කියන එක ඉතා පැහැදිලිව සඳහන් කරන්න ඕනෑ.

දැන්, මෙහි සංශෝධනයන් ටික මූලික වශයෙන් මම ඉදිරිපත් කළා. මම හිතනවා, මීට අමතරව තව සංශෝධන ඉදිරිපත් වෙයි කියලා. ඒ සංශෝධන ගැන අපට සාකච්ඡා කරන්න පුළුවන්. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දැන් ඉදිරිපත් කර තිබෙන සංශෝධන අනුව මුල් යෝජනාවේ තිබුණු සමහර වගන්තින් අවශ්‍යද කියන කාරණය නැවත සලකා බැලිය යුතුව තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්]

ගරු කෙහෙළිය රඹුක්වැල්ල මහතා
(மாண்புமிகு கெஹேலிய ரம்புகுவெல்லா)
(The Hon. Keheliya Rambukwella)
Hon. Minister, what about paragraph one?

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்தா)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)
At the outset, I specifically mentioned that.

ගරු කෙහෙළිය රඹුක්වැල්ල මහතා
(மாண்புமிகு கெஹேலிய ரம்புகுவெல்லா)
(The Hon. Keheliya Rambukwella)
Okay.

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்தா)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)
ස්තූතියි, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

[ප්‍ර.හා. 10.41]

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අලුත් ව්‍යවස්ථාවක් සකස් කිරීම සඳහා අගමැතිවරයා විසින් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කර තිබෙන යෝජනාව සම්බන්ධයෙන්-අලුත් ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳව නොව අලුත් ව්‍යවස්ථාවක් සකස් කිරීමේ ක්‍රමවේදය පිළිබඳව ඉදිරිපත් කර තිබෙන යෝජනාව සම්බන්ධයෙන්- කරුණු කිහිපයක් ඉදිරිපත් කරන්න අවස්ථාව ලබා දීම පිළිබඳව ඔබතුමාට බෙහෙවින්ම ස්තූතිවන්ත වෙනවා. අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ කථාවේදී මා ගැනත් උපුටා දක්වමින් කරන ලද ප්‍රකාශයක් තිබෙන නිසා, පළමුකොටම ඒ පිළිබඳව යම් පැහැදිලි කිරීමක් කළ යුතුයි කියලා මා කල්පනා කළා. මොකද, පක්ෂ නායක රැස්වීමේ සිදු වූ සාකච්ඡාව සභා ගර්භයට ගෙන ආවේ ගරු අග්‍රාමාත්‍යවරයායි. ඔහු තමයි, "මාගේ හිත රිදවීමක් හා අප විසින් කරන ලද යෝජනාවක්" කියන අර්ථකථනයක් මෙයට දෙන්න උත්සාහ කළේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හිත රිදවීමක් සිදු වෙන්න පක්ෂ නායක රැස්වීම මගුල් ගෙයක් නොවෙයි. වතුර එක ඇල්ලුවේ හරියට නොවෙයි; කෑමවලට ලුණු වැඩියි. එහෙම නැත්නම්, මනමාලිගේ පාර්ශ්වයෙන් කළ කථාවේ දෝෂාරෝපණ තිබුණා නම් අන්න, ඒවාට තමයි හිත් රිදෙන්නේ. මෙතැන තිබුණේ ප්‍රතිපත්තිමය සාකච්ඡාවක්. ප්‍රතිපත්තිමය සාකච්ඡාව, සෙනසුරාදා දිනයේදී අග්‍රාමාත්‍යවරයා යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරමින් ඔහුගේ පක්ෂයේ අදහස් ඉදිරිපත් කරනවා. ජනාධිපතිවරයා කථාවක් කරමින් පක්ෂයේ සහ රටේ නායකයා විධියට එතුමාගේ ස්ථාවරය ඉදිරිපත් කරනවා. මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී අපේ අදහස ඉදිරිපත් කරන්න අපට සාධාරණ අයිතියක් තිබෙනවා. ඒක ප්‍රතිපත්තිමය කරුණක්.

අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ සහ ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් සහභාගි වූ මුළු පිරිසේ අදහස බවට පත්වී තිබුණේ, ඒ කථා දෙකෙන් අනතුරුව පාර්ලිමේන්තුව නැවත 26වන දින කැඳවීමයි. ඒ නිසා අපට අපේ අදහස් ඉදිරිපත් කරන්න සිදුවී තිබුණේ පාර්ලිමේන්තුවේ නොව පාර්ලිමේන්තුවෙන් පිටතයි. ඒ නිසා අප විසින් ප්‍රතිපත්තිමය කරුණක් පෙන්වා දෙමින් ඉල්ලීමක් කරනු ලැබුවා, මේ පිළිබඳව පාර්ලිමේන්තුවේ අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාවක් ලබා දෙන්න

කියා. ඒ අවස්ථාව ලබා නොදී අගමැතිවරයාත්, සභානායකවරයාත්, ආණ්ඩු පක්ෂය නියෝජනය කරමින් පක්ෂ නායක රැස්වීමට සහභාගි වූ පිරිසත් අනෙක් අයගේ මත සියල්ල බෝසර් කරමින් යන කොට ඒ බෝසර්කරණයට යටපත් වන්නේ නැතිව අපි අපේ අයිතිය වෙනුවෙන් හඬ නැඟුවා.

අනෙක් සියලුදෙනා නිහඬව සිටියත් අපි ඒ වෙනුවෙන් නිහඬව ඉන්න සුදානම් නැහැ, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. ඒ නිසාම තමයි ජනවාරි 12වන අද දින විවාදයක් ලැබෙන්නේ. එහෙම නොවුණා නම්, මේ විවාදය 26වන දායි පැවැත්වෙන්නේ. අපගේ අදහසට සවන් යොමු කර, ගරු කථානායකතුමාත්, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමාත් අද දිනයේ විවාදයක් ලබා දීම පිළිබඳව මම බෙහෙවින් ස්තුතිවන්ත වෙනවා. ඒවා හිත රිදීම් පිළිබඳ ප්‍රශ්න නොව, ප්‍රතිපත්තිමය ප්‍රශ්නයයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අගමැතිතුමා ප්‍රකාශ කළා, අප විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද යෝජනාව තමයි මේ ගෙනෙන්න හදන්නේ කියලා. ඔව්. ඒ ප්‍රකාශය, විධායක ජනාධිපති ධුරය අභෝගි කිරීම කියන යෝජනාව සම්බන්ධයෙන් පමණක් නම් නිවැරදියි. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට විධායක ජනාධිපති ධුරය ඇතුළත් කළ දවසේ සිට අපි පෙන්වා දී තිබෙනවා, අපේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට, අපේ රටේ යහ පැවැත්මට, දේශපාලන පක්ෂවල තිබෙන ස්වාධීනත්වයට, පක්ෂ ඇතුළේ තිබෙන අභ්‍යන්තර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට මේ විධායක ජනාධිපති ධුරය බරපතල හානිකර කරුණක් කියන එක. ඒ නිසා විධායක ජනාධිපති ධුරය යටතේ පවත්වන ලද සෑම මැතිවරණයකදීම එය අභෝගි කිරීම පිළිබඳ ස්ථාවරයේ අපි සිටියා.

පළමු මැතිවරණය 1982 පැවැත්වෙන කොට එදාත් අප විසින් උත්සාහ කරනු ලැබුවේ, විධායක ජනාධිපති ධුරය අභෝගි කිරීම සඳහා වූ පෙරමුණකට යන්නයි. 1989දීත් එහෙමයි. 1994දී වන්දිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිනිය විධායක ජනාධිපති ධුරය සඳහා තරග වදින කොට ඇය සහ අප අතර ඇතිවූ එකඟතාව තමයි, විධායක ජනාධිපති ධුරය අභෝගි කරනවා කියන එක. අවුරුද්දක් යෑමට මත්තෙන්, එනම් 1995 ජූලි මාසයේ 15වන දාට පෙර විධායක ජනාධිපති ධුරය අභෝගි කරනවා කියන ස්ථාවරය ඇය රටට ප්‍රකාශ කළා. එය කළේ නැති එක ඇයගේ වැඩක්. හැබැයි, දේශපාලන ව්‍යාපාරයක් හැටියට අපි අපේ කාර්යය ඉටු කර තිබෙනවා. නමුත් ඇය ඒ කාර්යය ඉටු කළේ නැහැ. එය ඉටු නොකිරීම අපේ ප්‍රශ්නයක් නොව, ඇයගේ දේශපාලන සඳාචාරයේ, ජනතාවගෙන් ලබාගන්නා ලද ජන වරමේ සහ ඇයගේ දේශපාලනයේ බිඳ වැටීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්. ඒ බිඳ වැටීම තමයි එයින් පෙන්වුම් කළේ. එය අපේ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. නැවත 1999දීත් එහෙමයි.

2005දීත් ගරු මහින්ද රාජපක්ෂ අපේක්ෂකතමාට අපේ සහය ලබාදීමේදී විධායක ජනාධිපති ධුරය අභෝගි කිරීම කළ යුතුය කියන ස්ථාවරයට අපි ආවා. ඒ වැඩ පිළිවෙළ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයට ඇතුළත් කළා. ඒ අභෝගි නොකිරීම අපේ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. එය එතුමාගේ දේශපාලන සඳාචාරය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්. දේශපාලන ව්‍යාපාරයක් හැටියට අපි මේ විධායක ජනාධිපති ධුරය අභෝගි කිරීම පිළිබඳ ස්ථාවරයේ දිගින් දිගට සිටියා. ඒ නිසා ගරු අගමැතිවරයා ගරු කථානායකතුමාගේ නිල නිවසේ පැවැත්වූ සාකච්ඡාවේදී කිව්වා, මෙහි පෙරහැර ආරම්භ කළේ අපයි කියලා. ඔව්, එය ආරම්භ කළේ අපයි.

එතුමා කිව්වා, මෙහි නිලමේවරුන් ජේවීපී එකයි කියලා. ඔව්, නිලමේවරු ජේවීපී එක තමයි. ඒ පිළිබඳ සැඟවීමක් නැහැ. විධායක පුටුවේ වාඩි වෙන්න බැරි වුණාම, වෙනත් වෙනත් අය දාලා පීල්ලාවලින් විධායක පුටුවේ වාඩි වෙන්න උත්සාහ කරලා ඒක

කරන්න බැරි වුණාම, විධායක ජනාධිපති ධුරය අභෝගි කරන්න කියන ස්ථාවරයට ආපු දේශපාලන ව්‍යාපාරයක් නොවෙයි අපේ දේශපාලන ව්‍යාපාරය. ඒ නිසා එතුමා කියන එක අපි පිළිගන්නවා. මෙය අභෝගි කිරීම පිළිබඳ ඉතා දිගු කාලීන ස්ථාවරයක් සහ ප්‍රතිපත්තියක් අපට තිබුණා. විධායක පුටුවේ වාඩි වෙන්න බැරි වීම හේතුකොටගෙන වෙනත් වෙනත් අය වාඩි කරවා නැවත එය තමන්ට අත් පත් කරගැනීම සඳහා පීල්ලාට දේශපාලනය අනුව විධායක ජනාධිපති ධුරය අභෝගි කළ යුතු යැයි කියපු අය නොවෙයි අපි. පක්ෂ නායක රැස්වීමේ සිදුවූ ඒ සාකච්ඡාව මේ සභා ගර්භයට ගෙනාවේ ගරු අගමැතිතුමායි. ඒ නිසා තමයි පක්ෂ නායක රැස්වීමට සීමා නොවී පාර්ලිමේන්තුවේ සභා ගර්භයේදී මේ පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න අපට සිද්ධ වුණේ. ඒ කාරණය පිළිබඳ අදහස් දැක්වීම මම දැන් අවසන් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඊළඟට, වර්තමාන ව්‍යවස්ථාව ගැනිමු. 1978 සකස් කරන ලද ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව 19 වතාවක් සංශෝධනයට ලක් වෙලා තිබෙනවා. ඒ 19 වතාවෙන් දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සහ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කියන සංශෝධන දෙක හැරුණු කොට අනෙක් හැම සංශෝධනයක්ම සමන්විත වී තිබෙන්නේ, ඒ මොහොතේ බලය පැවැතුණු ආණ්ඩුව විසින් තමන්ගේ බල වුවමනාව ආරක්ෂා කරගැනීම වෙනුවෙන් සකස් කරන ලද සංශෝධනවලිනුයි. ඒ කිසිවක් රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තහවුරු කිරීම වෙනුවෙන්, ජනතාවගේ නිදහස පුළුල් කරගැනීම වෙනුවෙන්, පාර්ලිමේන්තුවේ බලය ශක්තිමත් කරගැනීම වෙනුවෙන් සකස් කරන ලද සංශෝධන නොවෙයි. ඒ සෑම සංශෝධනයක්ම සකස් වී තිබුණේ ඒ මොහොතේ තමන් සතුව තිබූ පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙකේ බලය උපයෝගී කරගෙනයි. තමා අත තිබෙන බලය දිගු කාලීන ලෙස තවතවත් ආරක්ෂා කරගැනීම සඳහා තමයි ඒ සංශෝධන ඉදිරිපත් වී තිබුණේ.

දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කර ගැනීමේදීත් එහි අභිප්‍රාය බවට පත්වී තිබුණේ, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පුළුල් කිරීම හෝ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ව්‍යුහයන් ශක්තිමත් කිරීම හෝ පාර්ලිමේන්තුවේ බලය ශක්තිමත් කිරීම හෝ නොව යම් තනි අධිකාරියක් සහිත පුද්ගලයකු සහ කීපදෙනෙකු අතර බලය තහවුරු කර ගැනීමයි කියා අපි දන්නවා. ඒ නිසා ඉතිහාසය පුරාවට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ගෙනෙන ලද සංශෝධන 19ත් 17ක්ම ගොනැවින් තිබෙන්නේ ඒ මොහොතේ පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙක විවිධාකාරයෙන් අටවාගෙනයි. එක්කෝ අමාත්‍ය ධුර දීලා තුනෙන් දෙක අටවාගෙන. එක්කෝ විභාගවන නඩු ඉවත් කරනවා කියලා තුනෙන් දෙක අටවාගෙන. එක්කෝ බැංකු ගිණුම් චෝදනා නිරාකරණය කර දෙනවා කියලා තුනෙන් දෙක අටවාගෙන. එක්කෝ පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරු මුදලට බිලි බාගෙන විකෘති කරන ලද අයුරකින් තමයි විශාල ලෙස මේ පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙකේ බලය නිර්මාණය කර ගත්තේ. ඒ නිර්මාණය කර ගන්නා ලද තුනෙන් දෙකේ බලය හරහා සම්මත කර ගන්නා ලද ව්‍යවස්ථා සංශෝධන 19ත් 17ක්ම තමන්ගේ බල අධිකාරය ශක්තිමත් කර ගැනීම වෙනුවෙන් සකස් කරන ලද යෝජනා.

දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත්, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත් හැරුණු කොට ඉතුරු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන සියල්ල ඒ මොහොතේ බලය පැවැති පාලකයන්ගේ පාලන බලය තහවුරු කර ගැනීමෙන් ඉදිරිපත් කරන ලද සංශෝධන. ඒ නිසා අද මේ තිබෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව විකෘතිකරණයට ලක් වුණු ව්‍යවස්ථාවක්. මෙය කපා කොටා දමා තිබෙන විධිය, තම තමන්ගේ දේශපාලන අරමුණු සඳහා මෙය සකස් කරලා තිබෙන ආකාරය ගන්නාම අද මෙය මුළුමනින්ම විකෘතිකරණයට ලක් කරන ලද ව්‍යවස්ථාවක්. ඒ නිසා අපි පිළිගන්නවා, අපේ රටට නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ඕනෑ

[ගරු අනුර දිසානායක මහතා]

බව. ඒ පිළිබඳව අපට දෙගිඩියාවක් නැහැ. නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක අවශ්‍යතාව අපි පිළිගන්නවා.

රීළඟ කාරණය තමයි, ව්‍යවස්ථාව සකස් කිරීම පිළිබඳ ක්‍රමවේදය. ක්‍රමවේදය පිළිබඳව අපට යෝජනා දෙකක් තිබෙනවා. එකක් තමයි, ඒ ක්‍රමවේදය මුළුමනින්ම පාර්ලිමේන්තුව කේන්ද්‍ර කරගත යුතුයි. පාර්ලිමේන්තුවෙන් පිටත ගොඩ නැගෙන ආයතන තුළ, පිටත ගොඩ නගන්නා වූ ආයතන තුළ, එක් එක් අය තම තමන්ගේ තනතුරු සහ තමන් සතුව තිබෙන රාජ්‍ය බලය උපයෝගී කරගෙන අනෙක් හැමදෙනාම යටපත් කරමින්, අනෙක් දේශපාලන පක්ෂවලට, අනෙක් මන්ත්‍රීවරුන්ට තිබෙන අයිතිය පාහැ දමමින් බලහත්කාරී, අත්තනෝමතික ලෙස හැසිරීමකට අපි කිසිසේත්ම එකඟ වෙන්නේ නැහැ.

අපි කවුරුත් නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සකස් කිරීම සඳහා දායක වනවා නම් දේශපාලන ව්‍යාපාර ලොකුද පොඩ්ද, මන්ත්‍රීවරු සංඛ්‍යාව අඩුද වැඩිද යනාදිය පිළිබඳ කිසිදු සැලකිල්ලකට භාජනය නොකොට ඒ පිළිබඳව අදහස් ඉදිරිපත් කරන්න, යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්න, ඒ පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන්න මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින හැම මන්ත්‍රීවරයාටම සම අයිතිය ලැබෙන්න ඕනැ. මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන සෑම දේශපාලන පක්ෂයකටම ඒ සඳහා සාධාරණ, යුක්ති සහගත ලෙස සම අයිතිය තිබෙන්න ඕනැ. ඒ නිසා නව ව්‍යවස්ථාව සකස් විය යුතු වන්නේ පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග සහ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන දේශපාලන පක්ෂ සහ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සම අයිතිය සහ සම ගරුත්වය ආරක්ෂා වන ආකාරයෙන්. හැබැයි, ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙන යෝජනාවේ සියලු දේශපාලන පක්ෂවලට සම අයිතිය, සම ගරුත්වය සහ සෑම මන්ත්‍රීවරයෙකුගේම සම අයිතිය, සම ගරුත්වය ආරක්ෂා කරනවා වෙනුවට අග්‍රාමාත්‍යවරයා ප්‍රමුඛ කොටගත් කණ්ඩායමක් වෙත අයිඕන වූ බලයක් නිර්මාණය කර ගැනීම සඳහා කරුණු සඳහන් වී තිබෙනවා. ඒකට අප එකඟ නැහැ.

නව ව්‍යවස්ථාව හැඳින්වෙන්නේ පාර්ලිමේන්තුව සම්මාදන් වී නම්, අපින් දායක වී නම් ඔහු අගමැතිවරයාද, ඔහු විපක්ෂ නායකවරයාද, ඔහු පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන පක්ෂයක නායකයෙක්ද, ඔහු මන්ත්‍රීවරයෙක්ද කියන කිසිදු භේදයකින් තොරව සෑම මන්ත්‍රීවරයෙකුටම, පක්ෂයකටම සාධාරණ සම අයිතියක් ලැබෙන පරිදි ඒ ක්‍රියාවලියේ නියෝජනය සකස් විය යුතුයි. නමුත්, මේ ඉදිරිපත් කොට තිබෙන යෝජනාවේ එවැනි සාධාරණ නියෝජනයක් හෝ සාධාරණ ක්‍රියාවලියක් සකස් වෙන්නේ නැහැ. අග්‍රාමාත්‍යවරයා ප්‍රමුඛ කොටගත් බලහත්කාරී බලපෑමක් කිරීමට අවශ්‍ය වන බලය මේ යෝජනාවේ නිර්මාණය කර ගෙන තිබෙනවා. ඒකට අප කිසිසේත්ම එකඟ වෙන්නේ නැහැ.

රීළඟට, එහි තිබෙන පූර්විකාව පිළිබඳව විවාදයන් තිබෙනවා. පූර්විකාවක් තිබිය යුතුයි. හැබැයි, ඒ පූර්විකාවේ සමහර වචන වෙනස් වෙන්න ඕනැ. එය තේරීම් කාරක සභාව වෙන්න පුළුවන්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය වෙන්න පුළුවන්. ඒ මණ්ඩලයට පවරන්නේ කවර කාර්යයක්ද? ඒ කාර්යය අප අවසන් කරන්න ඕනැ නැහැ. අපි උදාහරණයක් හැටියට නව ඡන්ද ක්‍රමය ගන්නොත් මනාප ඉවත් වුණු, තව තව දේවල් ඇතුළු වුණු යනාදී වශයෙන් ඒකට අනවශ්‍ය බාධා දමන්න එපා. ඒ කරුණු ඒ යෝජනාව ඇතුළේ කථා කරන ඒවා.

නව ඡන්ද ක්‍රමයක් සකස් කර ගැනීම පිළිබඳ යෝජනාවකින්, විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කිරීම පිළිබඳ යෝජනාවකින්,

අපේ රටේ ඇති වී තිබෙන ජාතික ගැටලුව සඳහා ව්‍යවස්ථාමය විසඳුමක් සොයා ගන්න පුළුවන් නම්, එය මේ ප්‍රශ්න වලට විසඳුම් සෙවීම සඳහා බලයක්. ඒවා යෝජනාවේ තිබෙන්න ඕනැ. නිකම් අදුරේ අතපත ගාන යෝජනාවක් එන්න බැහැ නේ. අපි කාරක සභාවක් පත් කරනවා නම්, පාර්ලිමේන්තුව ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයක් බවට පත් වෙනවා නම්, ඒ මණ්ඩලයට ලබා දෙන විෂය පථය පිළිබඳව පූර්විකාවේ නිශ්චිත හැඳින්වීමක් තිබිය යුතුයි. ඒ පූර්විකාව පිළිබඳව අපට විවාද හෝ ගැටලු නැහැ. අපට ගැටලුව තිබෙන්නේ මේ ක්‍රියාවලිය පිළිබඳවයි. මේ ක්‍රියාවලිය සෑම පක්ෂයකටත්, සෑම මන්ත්‍රීවරයකුටත්, සාධාරණ නියෝජනය සහ සාධාරණ අයිතිය ලැබෙන ක්‍රියාවලියක් බවට පත් කර ගත යුතුයි. ඒකට අපි එකඟයි. ඒ නිසා මේ යෝජනාව ඒ ආකාරයෙන් සංශෝධනය විය යුතුයි කියලා අපි කල්පනා කරනවා.

ඒ සංශෝධනවලට එකඟ නැත්නම්, තව ක්‍රමවේදයක් තිබෙනවා. ඒ ක්‍රමවේදය තමයි, ආණ්ඩුව විසින් ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතක් සකස් කරලා පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කිරීම. අපි ඊට පස්සේ අපේ අදහස් කියන්නම්. අපේ අදහස් සාධාරණ ලෙස කියන්න බැරි ව්‍යුහයකට ඇතුළු වෙලා, ඒකේ වගකීම සහ බැඳීම ගන්න අපට බැහැ. ඒක ආණ්ඩුව විසින් මුළුමනින්ම යටපත් කරන ලද ක්‍රියාවලියක් නම් ඒකට දායක වෙන්න අපි සූදානම් නැහැ. එහෙමනම් කළ යුතු වන්නේ, ආණ්ඩුව ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතක් හදලා පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන්න. ඒ කෙටුම්පත මත පදනම් වෙලා අපි සාකච්ඡා කරමු. එහෙම නම් ගන්න තිබෙන්නේ ඒ දෙවැනි පියවරයි. ඒ නිසා ආණ්ඩුව එළඹෙන 26වැනි දා තීරණයක් ගන්න ඕනැකම තිබෙනවා, පාර්ලිමේන්තුවේ සෑම පක්ෂයක්ම, සෑම මන්ත්‍රීවරයෙක්ම සාධාරණ ලෙස නියෝජනය වන ක්‍රමවේදයකට යනවාද, එහෙම නැත්නම් ආණ්ඩුව විසින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතක් සකස් කරලා පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරලා ඒ පිළිබඳව සංවාදයක් කරනවාද කියලා.

ආණ්ඩුවට තෝරා ගන්න තිබෙන්නේ මේ ක්‍රමවේද දෙකයි. එසේ නැතිව "අපින් දායක වෙනවා, අපින් ඒකේ හවුල්කරුවන්" යැයි කියා රටට ප්‍රකාශ කරමින්, අපට තිබෙන සම අයිතිය මුළුමනින්ම ඩෝසර් කරලා, ආණ්ඩුවේ බලහත්කාරී අයිතියකට නාමමාත්‍රික ලෙස සම්බන්ධ වෙන්න අපි සූදානම් නැහැ. මේ යෝජනාවේ අඩංගු වූ මුළුමනින්ම සකස් වෙලා තිබෙන්නේ අග්‍රාමාත්‍යවරයා ප්‍රමුඛ කණ්ඩායමක් අතට මෙහි බලය කේන්ද්‍රගත කර ගැනීමේ අරමුණකි. ඒ අරමුණට අපි එකඟ නැහැ. ඒක තමයි මේ ක්‍රමවේදය සම්බන්ධයෙන් අපේ තිබෙන ස්ථාවරය.

රීළඟට, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳව අපට දේශපාලන ස්ථාවරයක් තිබෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඕනෑම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සකස් වෙන්නේ අනුගමනය කරන සමාජ, ආර්ථික ප්‍රතිපත්තියේ ආරක්ෂකයා හැටියටයි. සමාජ, ආර්ථික ක්‍රමවේදයක් තිබෙනවා. ඒ ක්‍රමවේදයේ ආරක්ෂකයා හැටියට තමයි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සකස් වෙන්නේ. පවතින සමාජ, ආර්ථික ක්‍රමවේදය අපි පිළිගන්න එකක් නොවෙයි. දුබල, බෙලහින, රටේ ජනතාව ආර්ථිකයෙන් විතැන් කරන ලද, මිනිස්සු මිනිස් දුටිලි බවට පත් කරන ලද සමාජ ක්‍රමයක් තිබෙනවා. මේ සමාජ ක්‍රමයේ ආරක්ෂාවට තමුන්නාන්සේලා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හදනවා. ඒ නිසා මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් නොවෙයි. මෙය තමුන්නාන්සේලාගේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක්.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පමණක් නොව, සමාජ, ආර්ථික දේහයන් වෙනස් විය යුතුයි කියන ස්ථාවරයේදී අපි ඉන්නේ. අලුත් සමාජ, ආර්ථික දේහයක් හදලා ඒකට ගැළපෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හදන්න ඕනැ. ලෝකය පුරා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා

සංශෝධනයන් සිද්ධවෙලා තිබෙන්නේ එහෙමයි. 1949දී චීන මහා විප්ලවය සිද්ධ වුණාට පස්සේ එතෙක් තිබුණු පාලනයට වෙනස් පාලනයක් චීනයේ ගොඩ නැගුණු බව අපි දන්නවා. ඒක නව සමාජ ක්‍රමයක්. ඒ, නව සමාජ ක්‍රමයට අනුරූපී වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳව 1949 සිට 1954 දක්වා සාකච්ඡා කරලා, චීනයේ සමාජ ක්‍රමවේදයට ගැළපෙන අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් 1954දී හැදූවා. 1789 ප්‍රංශ මහා විප්ලවයෙන් පස්සේ එතෙක් තිබුණු රාජාණ්ඩු ක්‍රමය වෙනුවට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කේන්ද්‍ර කර ගත් සමාජ ක්‍රමයකට අවතීර්ණ වුණා. ඒ ක්‍රමයට අනුරූපී වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් 1791දී ප්‍රංශයේදී සම්මත කළා. ඒ වාගේම 1945දී උතුරු වියට්නාමයේ ප්‍රජාතාන්ත්‍රික ජනරජය බිහි වුණා. 1946දී උතුරු වියට්නාමයේ ප්‍රජාතාන්ත්‍රික ජනරජය අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හැදූවා. උතුරයි, දකුණයි එකතුවෙලා 1975දී වියට්නාම සමාජවාදී ජනරජය බිහි වුණා. 1976දී ඒ සමාජ ක්‍රමවේදයට අනුරූපී වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හැදුණා.

රුසියාව ගත්තොත් 1917දී රුසියානු විප්ලවය සිද්ධ වුණා. ඇති වී තිබුණු සමාජ ක්‍රමවේදයට අනුරූපී වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් 1917දී රුසියාව හැදූවා. ලෝකය පුරාම සමාජ ක්‍රමයක් වෙනස් වී නව සමාජ ක්‍රමයක් ගොඩ නැගෙනකොට ඒ සමාජ ක්‍රමයට අනුරූපී වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හැදෙනවා. ඒ සමාජ ක්‍රමවේදයේ ආරක්ෂකයා වෙනුවෙන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හැදෙනවා. මේ ගොඩ නැගෙමින් තිබෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කිසිසේත්ම නව සමාජ ක්‍රමයක ආරක්ෂකයෙක් නොවෙයි. එය දැනට පවතින සමාජ ක්‍රමයේ ආරක්ෂකයෙක්. ඒ නිසා ප්‍රතිපත්තිමය ලෙස ගත්තොත් අපි මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිගන්න පක්ෂයක් නොවෙයි.

අපි මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට එකඟ පක්ෂයක් නොවෙයි. පවතින බෙලහීන, කඩා වැටුණු, ධනපති දුබල සමාජ ක්‍රමයේ ආරක්ෂකයා වෙනුවෙන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හදනවා. ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ප්‍රතිපත්තිමය ලෙස වාගේම දේශපාලනික ලෙස ගත්තොත් අපි පිළිගන්න ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් නොවෙයි. නමුත් දැන් තිබෙන්නේ තමුන්තාන්සේලා පිළිගන්න සමාජ ක්‍රමයක්. තමුන්තාන්සේලා පිළිගන්න සමාජ ක්‍රමයට අනුරූපී වන පරිදි ඒ සමාජ ක්‍රමයේ ආරක්ෂකයා බවට පත් වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගොඩ නැගීමේ අයිතිය තමුන්තාන්සේලාට තිබෙනවා. තමුන්තාන්සේලාගේ එම අයිතිය අපි බැහැර කරන්නේ නැහැ. නමුත් අපි එය පිළිගන්නේ නැහැ.

අද අවශ්‍ය වී තිබෙන්නේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාමය සංශෝධනයක් පමණක් නොවෙයි. මේ සමාජ ක්‍රමයේම සංශෝධනයක අවශ්‍යතාව තිබෙනවා; වෙනස්වීමක අවශ්‍යතාව තිබෙනවා. ඒ නිසා හරි නම් සිද්ධ විය යුතු වන්නේ නව සමාජ ක්‍රමයක් සහ ඒ නව සමාජ ක්‍රමයේ ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ඇති වීමයි. නමුත් දැන් සිද්ධ වෙමින් තිබෙන්නේ මේ තිබෙන සමාජ ක්‍රමයේම ආරක්ෂකයෙක් බවට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගොඩ නැගෙන්න පටන් ගැනීමයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දේශපාලනික වශයෙන් අපට මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳව වෙනම දේශපාලන කියැවීමක් තිබෙනවා. අපේ පදනම ඉතා පැහැදිලියි. මේ ගොඩ නැගෙමින් යන්නේ ධනපති ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක්. ඒ ධනපති ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මොන ආකාරයෙන් හෝ ධනපති ක්‍රමය ආරක්ෂා කරන්න ආරක්ෂකයෙක් බවට පත් වෙනවාද කියන කාරණය පිළිබඳව නිවැරදි කියැවීමක් එක්ක තමයි අපි මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන ක්‍රියාවලියට දායක වුණොත් දායක වනු ලබන්නේ. එසේ නැතිව අප දායක වන්නේ නැහැ. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් සියල්ල විසඳේවි, මේ ආණ්ඩුක්‍රම

ව්‍යවස්ථාවෙන් සියල්ල සම්පූර්ණ වෙවි කියන මිථ්‍යාවකට ඇතුළත් වෙන්න කිසිසේත්ම අපේ සූදානමක් නැහැ.

ඊළඟ කාරණය තමයි, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවත් එක්ක ගොඩ නැගෙන සාකච්ඡාව. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳ සාකච්ඡාව අපි වෙන තලයකට ගෙනෙන්න ඕනෑකම තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳ සාකච්ඡාව අපි වෙන තලයකට ගෙනෙන්න ඕනෑකම තිබෙන්නේ ආණ්ඩුව පැත්තෙන් එය උපාය මාර්ගයක් බවට පත් වී තිබෙන නිසායි.

අද ආර්ථික වශයෙන් සමාජය විශාල කඩා වැටීමකට ලක්වෙලා තිබෙනවා. තරුණ පරම්පරාව විරැකියාවෙන් පෙළෙනවා. අධ්‍යාපනය හදාරන දරුවන්ට නිදහස් අධ්‍යාපනය වෙනුවට මුදල් ගෙවන්න සිද්ධවෙලා තිබෙනවා. ගොවි ජනතාවට මෙතෙක් ලැබුණු පොහොර සහනාධාරය අහිමි කර තිබෙනවා. රාජ්‍ය සේවයේ වැඩ කරන ජනතාවට මෙතෙක් තිබුණු විශ්‍රාම ක්‍රමවේදය වෙනුවට දායක විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමවේදයක් හඳුන්වා දෙන්න යනවා. තමුන්තාන්සේලා අය වැය ලේඛනයෙන් කිව්ව පරිදිම මේ තිබෙන කම්කරු නීති සංශෝධනය කරනවා. තමුන්තාන්සේලා අය වැය ලේඛනයෙන් කිව්ව පරිදිම තිබෙන ඉඩම් සම්පත බහුජාතික සමාගම් වෙත බැහැර කිරීම සඳහා අපේ රටේ තිබෙන නීති ලිහිල් කරන්න වාගේම ඉඩම් පැවරීමේ සීමාවන් ඉවත් කරන්නත් සූදානම් වෙනවා. ඉඩම් ටික බැහැර කරන්න ඕනෑ. ඉඩම් බැහැර කිරීමේ ප්‍රමාණයේ සීමාවක් තිබෙනවා. ඒ සීමාව ඉවත් කරනවා. ඒ වාගේම ඒ අදාළ නීති ලිහිල් කරනවා.

ගැඹුරු මුහුදේ ඇති මාළු සම්පතෙන් සියයට 95කට වැඩි ප්‍රමාණයක් නෙළා ගන්නේ අපේ රටේ සාමාන්‍ය ධීවර ජනයායි. ඒක නෙළා ගන්නේ බිලි පිත්තකින් වෙන්න පුළුවන්, එක් දින ධීවර යාත්‍රාවකින් වෙන්න පුළුවන්, බහු දින ධීවර යාත්‍රාවකින් වෙන්න පුළුවන්. කුමන ආකාරයට හෝ ඒ මාළු සම්පත නෙළා ගන්නේ අපේ රටේ ධීවර ජනයායි. හැබැයි, තමුන්තාන්සේලා යෝජනා කරනවා, ඒ කුඩා පුරවැසියන් අත තිබෙන ධීවර සම්පත - අපේ රටේ පුරවැසියන් අත තිබෙන ධීවර සම්පත - නෙළා ගැනීම කොම්පැණිවලට ලබා දෙන්න ඕනෑ කියලා. ඒ සඳහා තමුන්තාන්සේලා අපේ රටේ ධීවර ජනතාව, තරුණ පරම්පරාව, ගොවි ජනතාව, රාජ්‍ය සේවකයා, වැඩ කරන ජනතාව යන ඒ සියල්ලන් පොඩිපට්ටම් කරගෙන යන ආර්ථික සැලසුමක් හදලා තිබෙනවා. මේ ගොඩ නැගෙමින් තිබෙන ආර්ථික සැලැස්ම තුළින් ජනතාව පීඩාකාරි තත්ත්වයට පත්වෙනකොට, ඒ පීඩාවට එරෙහිව ජනතාවගෙන් නැගෙන අරගලය තමුන්තාන්සේලා මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව නමැති කඩ මාල්ලෙන් වහන්න හදනවා. නමුත් ජනතාවගේ ඇත්ත අරගලය මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කියන කඩ මාල්ලෙන් වසන්න අපි කිසිසේත්ම ඉඩ දිය යුතු නැහැ.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කියන එක වෙන තලයක තිබෙන සාකච්ඡාවක්. ඒක කිසිසේත්ම ජනතාව පෙළෙන ඇත්ත ප්‍රශ්න යට ගැසීමේ සාකච්ඡාවක් බවට පත්නොවිය යුතුයි. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සකස් කිරීමේ ක්‍රමවේදය දින බැලුවාම එහි ඇත්තම අරමුණ බවට පැහැදිලි වෙන්නේ, නීතිමය කෙටුම්පත් ක්‍රියාවලියකින් එහා යන ප්‍රචාරකවාදී ක්‍රියාවලියකට වැඩිපුර අවධානය යොමු කර තිබෙන බවයි. ඇති වී තිබෙන සමාජ ප්‍රශ්න ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව නමැති කඩ මාල්ලෙන් වසා ගැනීමේ ප්‍රයත්නයක් මේ තුළ ගැබ්වී තිබෙනවා. ඒ නිසා කිසිසේත්ම එවැනි සංවාදයක් මේ රටේ ඇති වීමට ඉඩ නොදිය යුතුයි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හැදීමේ කාරණය එක තලයකත්, ජනතාවගේ ප්‍රශ්න තවත් තලයකත් තබා සාකච්ඡා කිරීමට ඉඩ තබා ගත යුතුයි.

තව කණ්ඩායමක් කල්පනා කරනවා, තමන්ට එල්ල වී ඇති මහා බරපතළ චෝදනා ගැන. තමන්ගේ ආණ්ඩු කාලයේ -හිටපු

[ගරු අනුර දිසානායක මහතා]

ජනාධිපතිවරුන්ට වෙන්න පුළුවන්, හිටපු ඇමතිවරුන්ට වෙන්න පුළුවන්, ඔවුන් හා සමීපව කටයුතු කළ නිලධාරී කණ්ඩායමකට වෙන්න පුළුවන්- එල්ල වී ඇති මහා අපරාධ චෝදනා සහ වංචා දූෂණ චෝදනා මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා විරෝධී කියන කඩ මාල්ලෙන් වසා ගන්න හදනවා. ඒ නිසා මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කේන්ද්‍ර කරගෙන අලුත් පෙරමුණු දෙකක් ගොඩනැගෙන්න ඉඩ තිබෙනවා. එක පෙරමුණක් තමයි තමන්ගේ නොහැකියාව නිසා ජනතාවගේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට බැරි, ජනතාවගේ ප්‍රශ්නවලට උත්තර දෙන්න බැරි පාලකයන්. ඒ අය තමන්ගේ නොහැකියාව වසා ගැනීමේ කඩ මාල්ලක් බවට මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හදන කාරණය පත් කරගෙන තිබෙනවා. "ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගේනවා, ව්‍යවස්ථාව හරි, දැන් වැඩේ හරි ටොප් එකට නැගලා යනවා, අර දිස්ත්‍රික්කයට ගියා, මේ දිස්ත්‍රික්කයට ගියා, අරයා ආවා, මෙයා ආවා" කියලා ඒ අයගේ සාකච්ඡාව දියත් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ වාගේම අනික් පැත්තේ කණ්ඩායම මොකද කරන්නේ? ඔවුන්ට එල්ල වී ඇති චෝදනා, ඔවුන්ට එල්ල වී ඇති අපරාධ චෝදනා, ඔවුන්ට එල්ල වී ඇති වංචා දූෂණ පිළිබඳ චෝදනා, ඔවුන්ට එල්ල වී ඇති ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අහිමි කිරීම පිළිබඳ චෝදනා වසා ගැනීම සඳහා, "ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගේන්න හදනවා, මේක තනර කරන්න ඕනෑ, මේක විනාශකාරීයි, මේක භයානකයි, මේක වසා දමන්න ඕනෑ" කියලා ඔවුන්ගේ ඒ සියලු අපරාධ මේ ව්‍යවස්ථා කඩ මාල්ලෙන් වසා ගන්න හදනවා. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනෙනවාය කියන කාරණය සමඟ ඉදිරි අනාගතයේදී ගොඩනැගීමට උත්සාහ කරමින් තිබෙන්නේ මේ බල කඳවුරු දෙකේ වුවමනාවයි.

ඒ නිසා අපි කියන්නේ මේකයි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳ සාකච්ඡාව වෙන තලයකත්, ජනතාවගේ ප්‍රශ්න පිළිබඳ සාකච්ඡාව තවත් තලයකත් තබා ගත යුතුමයි. ඒක තමයි අපේ ස්ථාවරය. ඒ සියලු අපරාධ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හැදීම කියන කාරණය තුළින් වසා ගන්නත්, සියලු නොහැකියා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හැදීම කියන කාරණය තුළින් වසා ගන්නත් ඉඩකඩ ලබා නොදිය යුතුයි. මේ තිබෙන දේශපාලන සාකච්ඡාව, දේශපාලන දිශානතිය දැන් පැහැදිලිව පෙන්වුම් කරමින් තිබෙන්නේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කේන්ද්‍ර කරගෙන සියලු නොහැකියා සහ සියලු අපරාධ වසා ගැනීමේ පෙරමුණු දෙකක් ගොඩනැගෙන දිශාවකට පෙළ ගැසෙමින් තිබෙන බවයි. ඒ නිසා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හැදීම කියන කාරණය එක් තලයක සිට සාකච්ඡාවට බදුන් කළ යුතුයි කියන ස්ථාවරයක තමයි අප සිටින්නේ.

රේභට, දැන් අපේ රටට තිබෙන ප්‍රශ්නය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවමද? අපේ රට මුහුණ දී තිබෙන ගැඹුරු ප්‍රශ්නවලට හේතුව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවමයි කියලා අපි කිසිසේත්ම පිළිගන්නේ නැහැ. මේ තිබෙන සමාජ ක්‍රමයේ ආරක්ෂකයකු විධියට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හැදුවා මිසක්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව විසින් මේ සමාජ ක්‍රමය නිර්මාණය කළා නොවෙයි. සියලු අපරාධවලට, "ගෙදර තිබෙන මුවහමට තලනවා වාගේ" ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට තලන්න අපි දැන් උත්සාහ කරමින් තිබෙනවා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවද මේ අපරාධවල මූලය? මේ අපරාධවල යම් තිව්‍රභාවයක් ඇති කරන, මේ අපරාධවලට යම් බලපෑමක් ඇති කරන එක් සාධකයක් පමණයි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව. එහෙම නැතිව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තමයි මේ සියලු අපරාධවල මූලය කියලා අපි කරුණු පටලවා ගන්නොත්, ඒක වැරදියි. දැන් ඒ තත්ත්වය පෙන්වුම් කරන අර්ථ කථනයක් කරන්න හදමින් තිබෙනවා.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් වූ පමණින් ගොවි ජනතාවගේ ප්‍රශ්නයට, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් වූ පමණින් ධීවර ජනයාගේ ප්‍රශ්නයට, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් වූ පමණින් රැකියා විරහිත තරුණ තරුණියන්ගේ ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් ලැබෙයි කියා අපි විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. මේ සියලු ප්‍රශ්නවල මූලය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව නිසා ඇති වූවාය කියා අපි සලකන්නේ නැහැ. මේ සියලු ප්‍රශ්නවලට හේතුව, මේ අනුගමනය කරමින් තිබෙන දුබල, බෙලහීන, කඩා වැටුණු සමාජ ක්‍රමය බව සඳහන් කරන්න ඕනෑ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් වූණය කියලා ඒ ප්‍රශ්නවලට මූලික වූ හේතු වෙනස් වෙන්නේ නැහැ.

අපේ දෙමළ ජාතික සන්ධානයේ මන්ත්‍රීවරු කල්පනා කරනවා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හරහා පීඩාවට පත්වූ තමන්ගේ ජනතාවට සාධාරණයක් ඉටුවේවි කියලා.

ඒ ගැටලුවලට තිබෙන්නේ ව්‍යවස්ථාමය විසඳුමක් කියලා අපි විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා වෙනසකින් ඒ ගැටලුවලට යම් විසඳුමක් තියෙයි. හැබැයි, ඒ ගැටලු විසඳීම මුළුමනින්ම ව්‍යවස්ථාමය වෙනසකින් කරන්න පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. ඒ පළාත්වල ජීවත්වන දෙමළ ජනතාවට ආර්ථික ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඔවුන්ගේ සෞඛ්‍යය පිළිබඳ අනාරක්ෂිතතාවක් තිබෙනවා. ඔවුන්ගේ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඔවුන්ගේ කෘෂි නිෂ්පාදනවලට නිසි මිලක් නොලැබීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඔවුන්ට භාෂාව පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඔවුන්ගේ සංස්කෘතියට සාධාරණ අයිතියක් නොලැබීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඔවුන්ගේ ධීවරයන්ට ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඔවුන්ගේ දරුවන්ට රැකියාවක් නොමැති වීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය තිබෙනවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි, දෙමළ ජනතාව දෙවැනි පුරවැසියන් ලෙස සලකන මානුෂික ප්‍රශ්නයකුත් තිබෙනවා. ඒ නිසා දේශපාලන, සංස්කෘතික, ආර්ථික ප්‍රශ්න සමුදායක එකතුවක් තමයි පීඩාවට පත් වූණු දෙමළ ජනතාව තුළ තිබෙන්නේ. ඒක තමයි ඇත්ත දෙමළ ජනයාගේ හෘදය සාක්ෂිය. ඔවුන්ට සංස්කෘතිකමය අසාධාරණයක් තිබෙනවා. ඔවුන්ට දේශපාලනමය අසාධාරණයක් තිබෙනවා. ඔවුන්ට ආර්ථිකමය අසාධාරණයක් තිබෙනවා. ඒක අපි පිළිගන්න ඕනෑ. සමාජ, දේශපාලන, ආර්ථික දේහයේ ගැටලුවක් තමයි ඔවුන්ට තිබෙන්නේ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ව්‍යවස්ථා ඇතුළේ -මේ ඇති කරන මුල් පොතේ, අපේ රටේ සියලුදෙනාම යටත් වන මූලික නීතියේ වගන්ති දෙකක්, තුනක් ඇතුළේ- මේ සමාජ, ආර්ථික දේශපාලන ගැටලුවට, ඒ ජනතාවගේ ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් හැදෙයි කියලා අපි විශ්වාස කරන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1988-89 කාලයේ අපේ පක්ෂයේ ඉතාම සක්‍රීයව වැඩ කළ, තමන්ගේ අදහස් කවියෙන්, සංකල්පනා මගින් ඉදිරිපත් කළ වන්දනාමාර වික්‍රමරත්න කියලා කෙනකු හිටියා මට මතකයි. වන්දනාමාර වික්‍රමරත්න කියන ඒ සොයුරාට 1988-89 කාල වකවානුවේ මොකක්ද වුණේ කියලාවත් අපි දන්නේ නැහැ. ඔහු මිය ගියේ කොතැනද, මරා දැමුවේ කවුද, හොයා ගත්තේ කොතැනදීද කියලා අපි දන්නේ නැහැ. හැබැයි, අප සමඟ ඉතාම සමීපව වැඩ කළ, හෘදයාංගම හැඟීමෙන්, මිනිස් හදවත් ගැන ඉතා ගැඹුරු අවබෝධයකින් යුතුව වැඩ කළ වන්දනාමාර වික්‍රමරත්න සොයුරා වරෙක මෙහෙම කීවා:

"එකම අපායක අප හැම දැවෙන සඳ - වෙනම අපායක ඉන්නට පතයි නුඹ"

උතුරේ වේවා, දකුණේ වේවා, නැහෙනහිර වේවා පීඩාවට පත් වූණු සියලුදෙනා -ගොවි ජනතාව, ධීවර ජනතාව, රැකියා විරහිත

තරුණයා, අධ්‍යාපන අවස්ථා නැති පාසල් දරුවා, නිසි සෞඛ්‍ය සේවයක් නැති ජනතාව- අද විශාල ගැටලුවකට මුහුණ දී සිටිනවා. එහෙම නියෝජ්‍ය, "එකම අපායක අප හැම දැවෙන සඳ-වෙනම අපායක ඉන්නට පතයි නුඹ" වාගේ ඔබ කල්පනා කරනවා එකම අපායේ තිහිනවා වෙනුවට, වෙනම අපායක් හදා ගන්න. ඒත් ඒ හදාගන්න එකත් අපායක්.

මා හිතන විධියට ඒ පීඩාවට පත් වුණු දෙමළ ජනතාවට ඒක අපායක්. ඒ නිසා ව්‍යවස්ථාමය විසඳුමක් නොවෙයි මේ ප්‍රශ්නවලට තිබෙන්නේ. අපාගත වෙලා සිටින මේ පීඩිත ජනතාවට අපි සාධාරණයක් ඉටු කරන්නේ කොහොමද? ඒ නිසා අද අපේ රටේ ඇතිවී තිබෙන දෙමළ ජනතාවගේ ප්‍රශ්නයට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාමය වෙනසකින් විසඳුමක් ලැබෙයි කියා අපට කිසිසේත්ම විශ්වාසයක් නැහැ.

හැබැයි, ඔබතුමන්ලාට මෙහෙම දෙයක් කරන්න පුළුවන්. එසේ පීඩාවට පත් වුණු ජනතාවගේ අරගළ එක්ක, ඒ ජනතාවගේ හැඟීම් එක්ක, ඒ ජනතාවගේ ප්‍රශ්නවලට, ඒ ජනතාවගේ දුක්ගැනවිලිවලට තමුන්නාන්සේලා සජීවීව සම්බන්ධ වෙන්න. උතුරේ ජනතාවට තමන්ගේ කෘෂි නිෂ්පාදන විකුණා ගන්න බැරිවන කොට ඒකට එරෙහිව නැගී සිටින ගොවි ජනතාවත් එක්ක එකතු වෙලා ඒ ගැටලුවට විසඳුමක් ලබාදෙමින්, උතුරේ ජනතාවගේ ධීවර සම්පත ඉන්දියානු සමාගම් පැහැර ගෙන යන කොට ඒ ඉන්දියානු සමාගම්වලට, ඉන්දියානු බෝට්ටුවලට, ඉන්දියානු ධීවරයාට එරෙහිව උතුරේ ජනතාවගේ ධීවර සම්පත ආරක්ෂා කරගැනීම වෙනුවෙන් නැගී සිටිමින්, උතුරු පළාතේ ජීවත් වන දෙමළ තරුණ තරුණියන්ට අවශ්‍ය රැකියාවක් ලබාගැනීමේ අවස්ථාවක් නැතිවන කොට ඒ තරුණ තරුණියන්ගේ හැඟීම් තේරුම් අරගෙන, යාපනය විශ්වවිද්‍යාලයේ ඉගෙන ගන්නා සිසුන්ගේ අධ්‍යාපනයෙන් පසුව සාධාරණ රැකියාවක් ලබාදීමට පිළිබඳ ගැටලුවට යම් විසඳුමක් ලබාදෙමින්, ඒ විශ්වවිද්‍යාල සිසුන් සමඟ සම්පව කටයුතු කරමින්, පීඩාවට පත් වුණු ඒ ජනතාවගේ අයිතීන් වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්න.

ගරු මනෝ ගනේසන් මහතා (ජාතික සහජීවනය, සංවාද හා රාජ්‍ය භාෂා පිළිබඳ අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு மனோ கணேசன் - தேசிய சகவாழ்வு, கலந்துரையாடல் மற்றும் அரசகரும மொழிகள் அமைச்சர்)

(The Hon. Mano Ganesan - Minister of National Co-existence, Dialogue and Official Languages)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, බාධා කළාට සමාවෙන්න. මට පොඩි කාරණයක් කියන්න තිබෙනවා. උතුරු, නැගෙනහිර වෙලා දකුණේ වෙලා දෙමළ ජනතාවගේ ප්‍රශ්නය, ආර්ථික ප්‍රශ්නයක් පමණක් ලෙස ඔබතුමා සලකනවාද කියලා මට පොඩි සැකයක් ඇති වෙනවා. කරුණාකර එය තේරුම් කරන්න.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු ඇමතිතුමනි, මම ඔබතුමාට කිව්වා එය දේශපාලන, සමාජමය, ආර්ථිකමය ප්‍රශ්නයක් කියලා. මා ඉතා පැහැදිලිව කියනවා ඒවා ව්‍යවස්ථාමය කරුණුවලින් පමණක් විසඳිය හැකි ප්‍රශ්න නොවන බව.

මා කියමින් සිටියේ මේ කාරණයයි. දෙමළ ජාතික සන්ධානයට උතුරේ ජනතාව ඡන්ද විශාල සංඛ්‍යාවක් ලබා දීලා තිබෙනවා. මා හිතන විධියට මේ පාර්ලිමේන්තුවේ උතුරු පළාත නියෝජනය කරන දෙමළ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් එක් මන්ත්‍රීවරයෙක් හා ආණ්ඩු පක්ෂය නියෝජනය කරන විජයකලා මහේස්වරන් රාජ්‍ය ඇමතිතුමිය හැරුණු විට ඉතිරි සියලු මන්ත්‍රීවරු දෙමළ ජාතික සන්ධානය නියෝජනය කරන අය. දෙමළ ජනතාවගේ

ඡන්දය එතුමන්ලාට ලබා දීලා තිබෙනවා. හැබැයි, ඒ ජනතාව පීඩාවට පත් වුණු ගැටලු තිබෙනවා. නමුත් ඔවුන්ගේ ඒ ගැටලුත් එක්ක තමුන්නාන්සේලා ජීවත් වනවා මා දැකලා නැහැ. මා මේ සාධාරණ විවේචනයක් කරන්නේ. ඉන්දියානු බෝට්ටු මත්තාරමේ ධීවරයාගේ ධීවර සම්පත පැහැර ගෙන යන්න එන කොට තමුන්නාන්සේලා ඒ ධීවරයාත් එක්ක එක්ව අරගළයක් කරනවා මා දැක නැහැ.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා

(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)

(The Hon. M.A. Sumanthiran)

ඔබතුමා පුවත් පත් අරගෙන බලන්න, අපේ මැදිහත් වීම.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මා දකින දේ තමයි මේ කියන්නේ. ඒ වාගේම කෘෂි කර්මාන්තය කරන ජනතාවගේ,-

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා

(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)

(The Hon. M.A. Sumanthiran)

අන පත්තර ගෙන බලන්න. ඊයේ පෙරේදා ටීඑන්ඒ පක්ෂය ඒ පිළිබඳව ප්‍රකාශයක් කරලා තිබෙනවා. අද පත්තරවල ඒක පළ වෙලා තිබෙනවා.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

බොහෝම හොඳයි. ඒ පිළිබඳව ප්‍රකාශයක් කරලා තිබෙනවා. එතුමා මට කියනවා, අද පත්තර බලන්න කියලා. මම අද පත්තර නොබලපු නිසා තමයි මම එහෙම කිව්වේ. මම ඊයේ දක්වා පත්තර ටික බලලා තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි මම එහෙම කිව්වේ.

මම මේ කියමින් සිටින්නේ ඒ ජනතාවගේත් අරගළයත් එක්ක, ඒ ජනතාවගේ සමීප ප්‍රශ්නත් එක්ක තමුන්නාන්සේලා ජීවත් වෙනවා අපි දැකලා තිබෙනවා බොහෝ දුරට අඩුයි කියන එකයි. හැබැයි, ඒ දෙමළ ජනතාවගේ ප්‍රශ්නත් එක්ක තිබෙන අරගළයට, සටනට මැදිහත් වීම වෙනුවට තමුන්නාන්සේලා කියනවා, "අපි පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිල්ලා ඔබතුමන්ලාට ව්‍යවස්ථාවක් හදලා දෙන්නම්" කියලා. තමුන්නාන්සේලා ඒ ජනතාවත් එක්ක ජීවත් නොවීම, ඒ ජනතාවගේ සමීප ගැටලුවලට මැදිහත් නොවීම වහගන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් අරගෙන දුන්නා යැයි කියන තේමාව යටතේ. මා කියන්නේ ඒකට අරගළ කරන්න එපා කියලා නොවෙයි. ඒක තමුන්නාන්සේලාගේ අයිතියක්. හැබැයි, දෙමළ ජනතාවට තිබෙන ගැටලු පිළිබඳව, ඔවුන්ගේ එදිනෙදා ජීවත් වීමේ ගැටලුව පිළිබඳව, ඔවුන්ගේ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳව, ඔවුන්ගේ සංස්කෘතික ජීවිතය සම්බන්ධයෙන් තිබෙන ගැටලු පිළිබඳව සටනක් තිබෙනවා. ඒ සටන මුවහත් කරන්න.

අපි කාලාන්තරයක් තිස්සේ බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින්නේ ඒ සියලු ප්‍රශ්න යටපත් කරමින් ව්‍යවස්ථාමය විසඳුමක් මේකට ලැබෙව් කියලායි. මේ ප්‍රශ්නවලට තිබෙන්නේ ව්‍යවස්ථාමය විසඳුමක් පමණයි කියන මිත්‍යාවේ අපි සිටින්නේ නැහැ. කිසිසේත්ම නැහැ. ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙනුත් යම් කරුණක් ඉටු කරගන්න පුළුවන් වෙව්. ඒ ගැන අපි සාකච්ඡා කරමු. හැබැයි, පීඩිත දෙමළ ජනතාවගේ සියලු ප්‍රශ්න ව්‍යවස්ථාමය පැත්තට -

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරත් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
අපි එහෙම කියන්නේ නැහැ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
හොඳයි, හොඳයි.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරත් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
විශාල ප්‍රශ්න තිබෙන්නේ ව්‍යවස්ථාව තුළම තමයි.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

නැහැ, ඒක වැරදියි. උතුරේ කිළිනොච්චියේ ජීවත් වන අම්මා කෙනෙකුගෙන් අද ගිහිල්ලා ඇහුවොත් "අම්මේ, ඔයාගේ ප්‍රශ්නය මොකක්ද?" කියලා ඇය කියන්නේ මොකක්ද? "මට මගේ දරුවාට උගන්වන්න පාසලක් නැහැ, ඉගෙන ගන්න මගේ දරුවාට රැකියාවක් නැහැ, මම කෘෂි කර්මාන්තයෙන් ජීවත් වෙන්නේ, මම නෙළන අස්වැන්න සාධාරණ මුදලකට විකුණාගන්න විධියක් නැහැ." ඒක තමයි කිළිනොච්චියේ ජීවත් වන පීඩාවට පත් වුණු මනුෂ්‍යයාගේ ප්‍රශ්නය. ඒ ගොල්ලෝ කියනවාද, "මට federal නැහැ, මට confederation නැහැ, මට පොලිස් බලතල නැහැ, මට ඉඩම් බලතල නැහැ" කියලා. ඒ ජනතාවට ඕනෑ ඉඩම් බලතල නොවෙයි. ඒ ජනතාවට ඕනෑ ඉඩම්. ඒ ජනතාවට ඕනෑ පොලිස් බලතල නොවෙයි. ඒ ගොල්ලන්ට පොලිසිය මොකටද? මම නම් කැමැතියි, දැන් පොලිසියක් නැති වන තරමට.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරත් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
ඒක ඔබතුමාගේ අදහස.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
ඔව්, මගේ අදහස. මගේ අදහස තමයි මම කියන්නේ. ඔබතුමා, ඔබතුමාගේ අදහස කියන්න.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරත් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
ඒ ජනතාව ඇවිල්ලා ප්‍රශ්න කියන්නේ අපට. ඒ අය ඔබතුමන්ලාට ඡන්දය දීලා නැහැ නේ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
මම මේ කියන්නේ වෙන මොකවත් නොවෙයි. දැන් කියනවා "අපට පොලිස් බලතල දෙන්න" කියලා. මොකක්ද මේ පොලිසිය කරන්නේ? පොලිසිය කරන්නේ ජනතාව පීඩාවට පත් කිරීමයි. තමුන්නාන්සේලා ඉල්ලන්නේ බලය බෙදීම නොවෙයි, බලය දිගු කිරීමක්. කොළඹ ඉඳලා තමුන්නාන්සේලා ඒ ජනතාව පීඩාවට පත් කළා නම්, යාපනයේ ඉඳලා පීඩාවට පත් කිරීමේ බලයයි ඉල්ලන්නේ. මේකට කවුද බලය බෙදීම කියන්නේ? මේක බලය බෙදීම නොවෙයි, බලය දිගුකිරීම. කොළඹ සිට කරන පාලනයෙන් උතුරේ ජනතාව පීඩාවට පත් වුණා. තමුන්නාන්සේලා

මොකක්ද ඉල්ලන්නේ? යාපනයේ දියත් වන පාලනයක් හරහා ඔවුන්ට පීඩාවට පත් කරනවා.

මේක බලය බෙදීම නොවෙයි, බලය දිගුකිරීම. ජනතාව පීඩාවට පත් කරන්න බලය දිගු කරලා දෙනවා. ඒ නිසා එය පීඩාවට පත් වුණු ජනතාවට ලැබෙන විසඳුමක් කියලා අපි විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. ඒ ගොල්ලන්ගේ සංස්කෘතිමය අයිතිය, භාෂාමය අයිතිය, ජනතාවක් හැටියට ඒ අයගේ සමාජ චරිතාකම්, ඒ අයගේ සංස්කෘතික ආදීනත්වය, ඒවා වර්ධනය කිරීම සඳහා ආණ්ඩුවක් හැටියට කටයුතු කළ යුතුයි. එසේ නැතිව පීඩක යන්ත්‍රය යාපනයට එව්වා කියලා ඒ මගින් ඒ ජනතාවගේ පීඩාවට උත්තරයක් ලැබෙයි කියලා අපි විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. හැබැයි තමුන්නාන්සේලාට උත්තරයක් ලැබෙනවා, තමුන්නාන්සේලා ජනතාවත් එක්ක ඓතිහාසික ගැටලුවල නැති වෙන කොට "අපි ඒ ජනතාවට ව්‍යවස්ථාවක් අරන් දුන්නා"යි කියන දේශපාලන වාසිය විතරක් ලබාගන්න. තමුන්නාන්සේලාට ඒ වාසිය ලැබෙයි කියලා අපි කල්පනා කරනවා. ඒ හැරුණු කොට පීඩාවට පත් වුණු ජනතාවට විසඳුමක් ලැබෙයි කියලා අපි කල්පනා කරන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ වාගේම මේ ගොඩනගන්න සූදානම් කරමින් තිබෙන ව්‍යවස්ථාව, දැන් මේ ගොඩනැගෙමින් පවතින ව්‍යවස්ථාව පිටුපස බටහිර රාජ්‍යයන් තිබෙනවාද, ඉන්දියන් රාජ්‍යයන් තිබෙනවාද කියලා සාකච්ඡා ගොඩනැගෙමින් තිබෙනවා. මා දැක්කාඒක අත් හරින්න බැරි සැකයක්. ඒක සාධාරණ සැකයක්. ඇයි, සාධාරණ සැකයක් වෙන්නේ? මේ ප්‍රශ්නය පැන නැගුණු දවසේ සිටම යුද්ධවලටත් ඒ අය මැදිහත් වුණා; ගිවිසුම්වලටත් ඒ අය මැදිහත් වුණා; සාකච්ඡාවලටත් ඒ අය මැදිහත් වුණා. ඒ නිසා ආණ්ඩුවක් හැටියට කියන්නේ කොහොමද, මේ සඳහා එවැනි මැදිහත් වීමක් නැහැ කියලා. ඒ සහතිකය ඕනෑ. මොකද, අපේ රටේ ස්වෛරීභාවය, ස්වාධීනත්වය තිබෙන මේ පාර්ලිමේන්තුවට තමයි ව්‍යවස්ථාව හඳුන්වා පැවරී තිබෙන්නේ.

අපට තමයි ව්‍යවස්ථාදායක බලය තිබෙන්නේ. තිබෙන ව්‍යවස්ථාව අනුවත් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සහ ජනතාවගේ කැමැත්තෙන් තමයි ව්‍යවස්ථාව හදාගන්න ඕනෑකම තිබෙන්නේ. ඉතිහාසය බැලුවොත් යුද්ධය ආරම්භයට ඉන්දියානු මැදිහත් වීමක් තිබුණු බව අපි දන්නවා. අපි මීට කලින් කියලා තිබෙනවා, විශේෂයෙන්ම ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයා අනුගමනය කරන ලද වැරදි විදේශ ප්‍රතිපත්තිය හේතු කොටගෙන, ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයට ගැනි විදේශ ප්‍රතිපත්තියක් හේතු කොටගෙන අපේ රටේ අස්ථාවර භාවයක් ඇති වුණු බව. තමන්ගේ අසල්වැසි රට, ඉතාමත් ආරක්ෂක මධ්‍යස්ථානයක් වන ත්‍රිකුණාමලය වරාය සහිත රට වන ලංකාව තුළ ඇමෙරිකානු එක්සත් ජනපදයේ රුකඩ පාලනයක් ඇති වෙනවාට ඉන්දියාව කිසිසේත්ම කැමැති වුණේ නැහැ. ඒ නිසා ඉන්දියාවට අපේ රට අස්ථාවර කරන්න ඕනෑ වුණා. ඒ වෙනුවෙන් තමයි කුඩා කුඩා බඳින තුවක්කු, කම්මලේ හදාපු තුවක්කු අනේ නියාගෙන හිටපු තරුණයන් යාපනයට අරගෙන ගිහිල්ලා පුහුණුව දීලා, ආයුධ දීලා, මුදල් දීලා කටයුතු කළේ. ගරු ඩග්ලස් දේවානන්ද මන්ත්‍රීතුමාගෙන් අහන්න, තමිල්නාඩුවේ පුහුණුව දුන්නා. එල්ටීටීඊ එකේ ගොඩක් අයට පුහුණුව දුන්නේ කොහේද? තමිල්නාඩුවේයි. වෙන කොහේද? ඒ නිසා -

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරත් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
ඒ අය පලස්තීනයේත් ගියා.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ඔව්, පලස්තීනයේත් ගියා. ඒ වාගේම ඊශ්‍රායලයේත් පුහුණුව ලැබුවා. ඊශ්‍රායලයේ පුහුණුව ලැබුවේ කවුද? ඊශ්‍රායලය පුහුණුව

දෙන්නේ නැහැ, ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය එකඟ නැතිව. ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ වුවමනාවට තමයි ඊශ්‍රායලය පුහුණුව දුන්නේ. ඒ නිසයි මා මේ කියන්නේ. මේ රටේ සන්නද්ධ ව්‍යාපාරයක් ගොඩනගන කොටත් බටහිර සහ ඉන්දියානු රාජ්‍යයන්ගේ මැදිහත්වීම් තිබුණා. ගිවිසුම් අත්සන් කරන කොටත් එහෙමයි. ගිවිසුම් අත්සන් කළේ, ජේ.ආර්. ජයවර්ධන හිටපු ජනාධිපතිවරයාගේ අත අඹරවලායි. ඒ ගිවිසුම් අත්සන් කිරීම් පිටුපසත් ඉන්දියාව හිටියා.

ඊට පස්සේ දියත් වුණු තමුන්නාන්සේලාගේ සාම ක්‍රියාවලි, පා ගමන්, සුදු නෙළුම් ව්‍යාපාර කියන ඒවා මේ රට තුළ පැන නැඟුණු ඒවා නොවෙයි. ඒවා පිටුපසත් වෙනත් බටහිර සහ අධිරාජ්‍යවාදී සංවිධානවල වුවමනාවන් තිබුණා. ඊට පස්සේ තමුන්නාන්සේලා 2002 - 2003 කාලයේ දියත් කරන ලද සාම ක්‍රියාවලියේ නියෝජිතයන් බවට පත් වෙලා හිටියේ කවුද? තෝරුවේ නියෝජිතයන්, ස්කැන්ඩිනේව්‍යානු රටවල නියෝජිතයන් තමයි නිරීක්ෂණ කණ්ඩායම් බවට පත් වෙලා හිටියේ. ඒ ගොල්ලන් තමයි සම්පතම කණ්ඩායම් බවට පත් වෙලා හිටියේ. ඒ නිසා මේ ප්‍රශ්නය පදනම් කරගෙන අපේ රට තුළ ඇති වුණු යුද ක්‍රියාවලි, මේ ප්‍රශ්නය පදනම් කරගෙන අපේ රටේ ඇති වුණු ගිවිසුම්, මේ ප්‍රශ්නය පදනම් කරගෙන අපේ රටේ ඇති වුණු සාකච්ඡා, මේ ප්‍රශ්නය මත පදනම් කරගෙන අපේ රටේ ඇති වුණු සාම ක්‍රියාදාම යන සියල්ලක් පිටුපස මේ රාජ්‍යයන් ඉදලා තිබෙනවා. ඒ නිසා දැන් තමුන්නාන්සේලා අපට සහතිකයක් දෙන්නේ කොහොමද, මේ ගොඩ නැගෙන ව්‍යවස්ථාව තුළ එවැනි හස්තයක් නොමැති බවට. ඒ සහතිකය පාර්ලිමේන්තුවට ඕනෑ. ඒ නිසා එවැනි හස්තයක් තිබෙනවා යැයි ප්‍රශ්න නඟන, එවැනි හස්තයක් තිබෙනවා යැයි චෝදනා කරන අයට ඇති වී තිබෙන සැකය සාධාරණයි. ඒ සැකය සාධාරණ වන්නේ අන් කවරක්වත් නිසා නොවෙයි, ගත වුණු ඉතිහාසය දිහා බලපුටාම බටහිර සහ ඉන්දියානු රාජ්‍ය වුවමනාවන් වෙනුවෙන් අපේ රටේ ජාතික ප්‍රශ්නය උපයෝගී කරගෙන තිබෙන නිසයි.

ඔවුන්ගේ දේශපාලන වුවමනාවන්, ඔවුන්ගේ ආර්ථික වුවමනාවන්, ඔවුන්ගේ කලාපීය යුද වුවමනාවන් වෙනුවෙන් අපේ රටේ මේ ජාතික ප්‍රශ්නය උපයෝගී කරගෙන තිබෙනවා. ඒ නිසා අද මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ තමුන්නාන්සේලා දෙන්නේ කවර ආකාරයේ සහතිකයක්ද? ඉතිහාසය දෙස හැරී බැලූ කල ඒ මුළු ක්‍රියාවලියටම අඩු වැඩි ප්‍රමාණයෙන් මේ රාජ්‍යයන්ගේ මැදිහත් වීමක් තිබෙනවා නම්, මේ ගොඩනැගෙන ක්‍රියාවලියට එවැනි මැදිහත් වීමක් නොමැති බවට තමුන්නාන්සේලා මේ පාර්ලිමේන්තුවට සහතික කළ යුතුව තිබෙනවා. එය අත්‍යවශ්‍ය සහතිකයක්. මොකද, ඒ ප්‍රශ්නය පැන නඟන්නේ ඕපපාතිකව නොවෙයි. හිතේ හදා ගත් මන:කල්පිත අදහසක් මත නොවෙයි. මේ ප්‍රශ්නය දියත් වුණු ආකාරය දිහා බැලුවාම, ඒ හැම අවස්ථාවකදීම මේ රාජ්‍යයන්ගේ සක්‍රීය මැදිහත් වීමක් සිදු වී තිබෙන බව පෙනෙනවා. ඒ නිසා සාධාරණ සැකයක් ගොඩනැගෙමින් තිබෙනවා, මේ ක්‍රියාවලිය පිටුපසත් වෙන කණ්ඩායම් ඉන්නවාද කියලා. එය නිවැරදි කිරීමේ වගකීම තමුන්නාන්සේලා සතුව තිබෙනවා.

අපේ අදහස පැහැදිලියි, ඉතාමත් විවෘතයි. අපි මේ සඳහා ප්‍රවිෂ්ට වෙන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ සර්ව සුබවාදී බලාපොරොත්තුවකිනි. අපි අත පය බැඳ ගෙන මේකට එන්න ලැහැස්ති නැහැ. මේ යෝජනාව සමන්විත වී තිබෙන්නේ මුළුමනින්ම අත පය බැඳලයි. මේ යෝජනාව අනුව ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයක් පත් කරනවා. එම ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලය ඉදිරිපත් කරන යෝජනාව එම මණ්ඩලයේ තුනෙන් දෙකක එකඟතාව ඇතිව සම්මත කළාට පසුව කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කරනවා.

මා හිතන්නේ මේ කියන ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයට එව්වර කාර්යක් පවරන්නට ඕනෑ නැහැ කියලයි. මේ ගොඩනැගෙන ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයට කරන්න තිබෙන්නේ මොකක්ද? ඒක ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයක් වෙන්න පුළුවන්; ඒක පාර්ලිමේන්තුවේ තේරීම් කාරක සභාවක් වෙන්න පුළුවන්. ඒකට පැවරී තිබෙන කාර්ය භාරය තමයි කෙටුම්පතක් සකස් කොට පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කිරීම. ඒකෙ සීමාව එතැනින් ඉවර වෙන්න ඕනෑ. ඒ කෙටුම්පත ආණ්ඩුව අරගෙන, ඒකට අලුත් දේවල් එකතු කරනවා ද, ඒක මුළුමනින්ම පිළිගන්නවා ද, තිබෙන දේවල් ඉවත් කරනවා ද කියන එක තීරණය කිරීම ආණ්ඩුවේ කාර්ය භාරයක්.

ආණ්ඩුව ඒ ඉදිරිපත් කරන ලද කෙටුම්පත අරගෙන කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කරලා, කැබිනට් මණ්ඩලයෙන් සම්මත කරලා ව්‍යවස්ථාව සම්පාදනය කිරීමේ අනෙකුත් ක්‍රියාවලිය හරහා නැවත පාර්ලිමේන්තුවට එන්න ඕනෑ. එසේ නැතිව මේ ගොඩනැගෙන යන්ත්‍රණය ව්‍යවස්ථාව සම්මත කිරීම දක්වාම දක්කාගෙන යන්න අපි ලැහැස්ති නැහැ. තමුන්නාන්සේලාගේ මේ යෝජනාවේ හරය ඒකයි. මේකේ අවසානයක් තිබිය යුතුයි. මේ ගොඩ නැගෙන තේරීම් කාරක සභාවට වේවා, ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයට වේවා, පැවරී තිබෙන අවසන් කාර්ය මොකක්ද?

කෙටුම්පතක් සකස් කොට පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කිරීමයි. එව්වරයි. හැබැයි, තමුන්නාන්සේලා මේ යෝජනාවේ සඳහන් කර තිබෙන්නේ මොකක්ද? කෙටුම්පතක් සකස් කොට පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කිරීමෙන් තොරව, ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයේ තුනෙන් දෙකේ එකඟතාවෙන් අනුමත කරන්න ඕනෑය, අනුමත කළාට පස්සේ කැබිනට් මණ්ඩලයට යනවාය කියලයි. ඒ ක්‍රියාවලිය මේ ගොඩනැගෙන කාරක සභාවට හෝ සම්පාදක මණ්ඩලයට අයිති කාර්ය භාරයක් නොවෙයි. ඒ කාර්ය භාරය ආණ්ඩුවට අයිති කාර්ය භාරයක්. අපි දායක වන කාර්ය භාරයේ සීමා මායිම් හරි පැහැදිලියි.

අපි දායක වෙන්න සුදානම්, මේ පත් කරන ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලය හෝ තේරීම් කාරක සභාව සාකච්ඡා කරලා ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතක් හදලා පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන තෙක්. පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කිරීමෙන් පසුව අපි නිදහස් වෙන්න ඕනෑ. අපට අයිතියක් තිබෙන්න ඕනෑ, ඒ පිළිබඳව ස්වාධීනව අදහස් ඉදිරිපත් කරන්න. අපට අයිතියක් තිබෙන්න ඕනෑ, නැවත ඒ පිළිබඳව ස්වාධීනව යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්න. එහෙම නැත්නම් ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලය ඇතුළත් සිද්ධි වන සාකච්ඡාවට පමණක් අපි කොටු කරලා, ඒ සාකච්ඡාවෙන් එළැඹෙන නිගමනයන් සියල්ල අපට පිළි ගන්න සිදු වන, අප මත පටවන සැලැස්මක් මේ තුළ තිබෙන බවයි අපට පෙනී යන්නේ.

අපට අපේ අත් නිදහස් කර ගැනීමේ අවස්ථාවක් තිබෙන්න ඕනෑ. අපට මේ ක්‍රියාවලියේ අවසානයක් තිබෙන්න ඕනෑ. අපට පැවරී තිබෙන කාර්ය භාරය, මේ පාර්ලිමේන්තුවට පැවරී තිබෙන කාර්ය භාරය කියා අපි විශ්වාස කරන්නේ, මේ තේරීම් කාරක සභාව හෝ ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලය කෙටුම්පතක් සාකච්ඡා කොට පාර්ලිමේන්තුවට වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කිරීමයි. එව්වරයි. එතැනින් එහාට අපට බැඳීමක් නැහැ. එතැනින් එහාට බැඳීම තිබෙන්නේ ආණ්ඩුවටයි. ආණ්ඩුව ඒ කෙටුම්පත අතට ගන්න ඕනෑ. ඒ කෙටුම්පත අරගෙන ඒක සංශෝධන කරනවාද, ඒකම ගෙන යනවාද කියා තීරණය කරන්න ඕනෑ. ඒ කෙටුම්පත කැබිනට් මණ්ඩලයට ගෙන යන්න ඕනෑ; ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට යොමු කරන්න ඕනෑ; පාර්ලිමේන්තුවට එන්න ඕනෑ. පාර්ලිමේන්තුවේදී 2/3ක එකඟත්වයක් තිබෙනවා නම් ජනමත විචාරණයකට යන්න ඕනෑ. මේකයි අපේ ක්‍රියාවලිය. හැබැයි තමුන්නාන්සේලාගේ ක්‍රියාවලිය ඒක නොවෙයි. තමුන්නාන්සේලාගේ ක්‍රියාවලිය අනුව

[ගරු අනුර දිසානායක මහතා]

මේ ගොඩ නැගෙන ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලය, ව්‍යවස්ථාව සම්මත කොට අවසන් වන තෙක් ගැට ගැහෙනවා. අපි ඒකට සුදානම් නැහැ. එය ගොඩ නැගීමේ කාර්ය භාරය පාර්ලිමේන්තුවට තිබෙනවා. එය සම්මත කිරීමේ කාර්ය භාරය ආණ්ඩුවට තිබෙනවා. අපේ මැදිහත් වීමේ සීමා මායිම් අපි ඉතා නිශ්චිතව සඳහන් කර තිබෙනවා. අපේ සීමා මායිම් තිබෙන්නේ, මේ තේරීම් කාරක සභාව, ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලය ව්‍යවස්ථාවක් කෙටුම්පත් කරලා පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන තෙක් පමණයි. එතැනින් පස්සේ අපි බැඳෙන්න සුදානම් නැහැ. එතැනින් පස්සේ අපට ඒ සම්බන්ධයෙන් ස්වාධීනව අදහස් දක්වන්න එය ඉදිරිපත් කරන්න ඕනෑ. අපි ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයට, තේරීම් කාරක සභාවට සහභාගි වූ පමණින් එහි අන්තය දක්වා බැඳෙන්නේ ඇයි? අපි එහෙම බැඳෙන්න සුදානම් නැහැ. අපේ අත පය බැඳ දමන යෝජනාවකට අපි සුදානම් නැහැ. ඒ නිසා කාර්ය භාරය නිශ්චිත විය යුතුයි කියන අදහස අපි ඉදිරිපත් කරනවා, අපේ සංශෝධන ලබා දෙන කොට. කාර්ය භාරය අවසන් විය යුතු ස්ථානයක් අපි පැහැදිලිව සඳහන් කරලා තිබෙනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. අපි යටත් නොවන, අත් බැඳ නොගන්නා, අන්තෝමතික බලයක් ක්‍රියාත්මක වීමට ඉඩ නොදෙන, මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සියලු මන්ත්‍රීවරුන්ටත්, සියලු පක්ෂවලටත් සාධාරණ අයිතිය ලැබෙන තේරීම් කාරක සභාවට හෝ ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයට අපේ දායකත්වය ලබා දෙන්න සුදානම්. රට අපව බෝසර් කරන, අපේ බලය අන්තෝමතිකව යටපත් කරන, මේ ක්‍රියාවලිය සම්මත කොට අවසන් වන තෙක් අපේ අත පය බැඳ දමන ක්‍රියාවලියකට ඇතුළත් වන්න අපි සුදානම් නැහැ. මේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන යෝජනාව විශාල වශයෙන් සංශෝධනයට භාජන විය යුතුයි කියන අදහස ඉදිරිපත් කරමින් මා නතර වනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. බොහොම ස්තුතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

ඊළඟට, ගරු පාදලී වම්පික රණවක ඇමතිතුමා.

[පු.භා. 11.20]

ගරු පාදලී වම්පික රණවක මහතා (මහානගර හා බස්නාහිර සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு பாட்டளி சம்பக ரணவக - மாநகர மற்றும் மேல் மாகாண அபிவிருத்தி அமைச்சர்)

(The Hon. Patali Champika Ranawaka - Minister of Megapolis and Western Development)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද දිනයේ අපි සාකච්ඡා කරන්නේ මේ රටේ ඉතිහාසයට, අනාගතයට අතීතයින් වැදගත් මාතෘකාවක් ගැනයි. කවර ආකරයක ව්‍යවස්ථාවක්, කවර ආකාර විධි ක්‍රමයක් මගින් සම්මත කර ගන්නවාද කියන ගැටලු පිළිබඳවයි අපි සාකච්ඡා කරන්නේ. අපි දන්නවා, මේ ව්‍යවස්ථාව ආණ්ඩුවේ කොටසක් නොවෙයි, ව්‍යවස්ථාව පැහැදිලිවම රාජ්‍යයේ කොටසක් කියලා. ව්‍යවස්ථාව රාජ්‍යයේ කොටසක් නම්, ආණ්ඩුවේ, ආණ්ඩුවේ නොවන සෑම මහජන නියෝජිතයකුගේම, සමස්ත ජනතාවගේම අදහස් ඒ ව්‍යවස්ථාව තුළ නිරූපණය විය යුතුයි. ඒක තමයි ව්‍යවස්ථාවක් පිළිබඳ මූලික අදහස, රටක මූලික නීතිය බවට එය පත් වෙන්න.

අතීතයේ සාමාන්‍ය අදහසක් තිබුණා, නූතනවාදය ගොඩ නැගුණාට පස්සේ ඒ ඒ ව්‍යවස්ථාවන් නියෝජ්‍යය කරන්නේ ඒ ඒ අවස්ථාවේ සිටින පාලන පත්තියේ අදහස් කියලා. රාජාණ්ඩුවාදය තිබෙන කොට, රදල ප්‍රභූවාදය තිබෙන කොට, එහෙම නැත්නම්

මුල් යුගයේ ධනවාදී ක්‍රමය ඇති වුණු අවස්ථාවේදී මේ තර්ක තරමක්දුරට සාධාරණයි කියා තේරුණා. ඒ වාගේම මේ ව්‍යවස්ථාව මගින් රටක සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලන සෑම ප්‍රශ්නයක්ම විසඳිය හැකිය, පරිපූර්ණ ව්‍යවස්ථාවක් තනා ගැනීම මගින් ඒ සියලු ප්‍රශ්නවලට විසඳුම් ලැබෙනවාය කියන අන්තයේ තව කණ්ඩායමක් ඉන්නවා. එතකොට එක සමාජ කණ්ඩායමක මතය නියෝජනය කරනවා, ව්‍යවස්ථාව කියන මතය. එහෙම නැත්නම් රටේ සියලුම සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලන, පාරිසරික ප්‍රශ්න විසඳීමේ මෙවලමක් හැටියට රටේ ඉහළම නීතිය ව්‍යවස්ථාව පවත්වා ගෙන යනවාය කියන මතය අද අපේ සමාජයේ බොහෝදුරට අසන්නට ලැබෙනවා. මේවා ඔක්කොම අතීතයට අයිති මත. අද වර්තමාන රාජ්‍යය, පෙර පැවති රාජ්‍යය නොවෙයි. මේ රාජ්‍යය නොයෙක් ආකාරයෙන් බරපතළ වෙනස්කම්වලට ලක් වෙලා තිබෙනවා. සම්ප්‍රදායික අර්ථයෙන් රාජ්‍යය ව්‍යවස්ථාදායකයෙන්, විධායකයෙන්, අධිකරණයෙන් සමන්විත වුණාය කියලා අපි කිව්වාට අද රාජ්‍යය විවිධ ආකාරයෙන් වෙනස්වීම්වලට භාජන වෙලා තිබෙනවා. රාජ්‍යය තිරස් අතට විවිධ රාජ්‍ය ආයතන, පළාත් පාලන ආයතන, පළාත් සභා ආදී ආයතනවලට ගමන් කරලා තිබෙනවා. අනික් පැත්තෙන්, නිලධාරී තත්ත්වයන්, ව්‍යාපාරික කණ්ඩායම්, සිවිල් සංවිධාන මේ රාජ්‍යයට බලපෑම් කිරීමේ හැකියාව දක්වා අද ගමන් කරලා තිබෙනවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. රාජ්‍යය කිසියම් ආකාරයකට සිරස් අතටත් දුටුවීමේ ස්වරූපයක් තිබෙනවා. යම් යම් ආකාරයේ අන්තර්ජාතික ගිවිසුම් මගින්, අන්තර්ජාතික සංවිධාන මගින් අපේ රාජ්‍යයේ ක්‍රියාකාරකම් පාලනය වන බව අපි දන්නවා.

ඒ වාගේම ලෝක ප්‍රාග්ධන වෙළෙඳ පොළ විසින්, විවිධ ආගමික සංවිධාන විසින්, විවිධ මතවාද මගින්, අද වන විට අන්තර්ජාලය මගින් මේ රාජ්‍යයේ ස්වරූපය සැහෙන දුරට දිය කරලා තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ තව ලෝක තත්ත්වය යටතේ, තව ආර්ථික, තාක්ෂණික වාතාවරණය යටතේ රාජ්‍යය පිළිබඳ පැරණි මතවාදවල ඉඳ ගෙන, රාජ්‍යය පිළිබඳ පැරණි අදහස්වල ඉඳ ගෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගැන කථා කිරීම ඉතාමත් විභීෂ සහගත කාරණයක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අපේ තව ආර්ථික, තාක්ෂණික කාරණාවලට, ඒ වාගේම අපේ රට පෙළෙන සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලන, පාරිසරික තත්ත්වවලට ගැළපෙන ආකාරයේ තව ව්‍යවස්ථාවක් සකසා ගැනීම පිළිබඳව බරපතළ අභියෝගයක් අප ඉදිරියේ තිබෙනවා.

පසු ගිය ජනාධිපතිවරණයේදී මෙමුහුණ සිරිසේන මැතිතුමා වරමක් ඉල්ලුවා, දින 100ක කෙටි වැඩ පිළිවෙළකට. ඒ අවස්ථාවේදී විපක්ෂයේ හිටපු විවිධ බලවේග ඒකට එකතු වුණා. එතැනදී ඉතා පැහැදිලිව කිව්වා, ජනමත විචාරණයකට තුඩු දෙන ආකාරයේ කිසිදු සංශෝධනයක් ඒ දින 100 ඇතුළතදී සිදු කරන්නේ නැහැ කියලා. ඒ අනුව දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සිදු කළා. ඒක හොඳම ආකාරයට සිදු නොවුණා වෙන්න පුළුවන්. නමුත් මේ පාර්ලිමේන්තුවට එකඟ වන ආකාරයට ඒක සිදු වුණා. පසු ගිය අගෝස්තු 17 වන දා දෙවන වතාවටත් ජන වරමක් ලැබුණා. ඒ දෙවන ජන වරමේදී පැහැදිලිවම එක්සත් ජාතික පෙරමුණ වශයෙන් අපි ප්‍රකාශ කළා, සියලු පක්ෂවල අදහස් උදහස් විමසීමෙන් පස්සේ රටට ගැළපෙන තව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් තැනීම සඳහා අපි ක්‍රියා කරන බව. ඒ ජන වරමට අනුකූලව තමයි සියලු දේශපාලන පක්ෂවල අදහස් ලබා ගනිමින් මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදනය පිළිබඳ අදහස අපි ඉදිරිපත් කරලා තිබෙන්නේ.

ලංකාව තුළ අවස්ථා ගණනාවකදී, පැවතුණු ව්‍යවස්ථාවෙන් පිටතට ගිහිල්ලා නොයෙක් ආකාරයේ කටයුතු කරන්න උත්සාහ කරලා තිබෙනවා. ඒ හැම අවස්ථාවක්ම මේ රටේ ජනතාව, මේ

රටේ සමාජ ආයතන -මේ රටේ ව්‍යුහය- විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරලා, පරාජය කරලා තිබෙනවා. 1962 වසරේදී හමුදා කුමන්ත්‍රණයක් කරන්න ගියා. 1971 වසරේදී "බෝල්ශෙවික්" විප්ලවයක් කරන්න ගියා.

එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදීන් විසින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට පිටතින් ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්න, රාජ්‍යයක් පිහිටුවන්න උත්සාහයක් දැරුවා. ඒ වාගේම 1987-1989 කාලයේදීත් එවැනි සන්නද්ධ විප්ලවයක් මගින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට පිටතින් විප්ලවකාරී පාලනයක් ඇති කරන්න උත්සාහ කළා. ඒ සෑම අවස්ථාවක්ම මේ රට විසින් ඒවා පරාජය කරලා තිබෙනවා. පරාජය කරලා, නීතියේ ආධිපත්‍යය ස්ථාපිත කරන්න සැලකිය යුතු ලේ කළුළු වන්දියක් මේ රටේ ජනතාව ගෙවලා තිබෙනවා. අතීතයේදී සිදු වුණු ඒ ක්‍රියාදාම ගැන හිතලා, නැවත ඒ ආකාරයේ ලේ කළුළු වන්දියක් නොගෙවන ආකාරයේ ශක්තිමත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ඇති කර ගැනීමට කටයුතු කිරීමට අවස්ථාව එළඹිලා තිබෙනවා.

මෙතැනදී අපි විශේෂයෙන්ම අවධාරණය කරන්න ඕනෑ, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කියන්නේ රාජ්‍යයේ කොටසක් බව. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කියන්නේ තවත් එක පනතක් නොවෙයි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කියන්නේ අය වැය ලේඛනය නොවෙයි. අය වැය ලේඛනයක් නම්, යම් කිසි ආකාරයක පනතක් නම්, ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිවලට අනුකූලව, ආණ්ඩුවේ විධායක බලය ක්‍රියාත්මක කෙරෙන ආකාරයට බහුතර ඡන්දයකින් සම්මත කර ගන්න පුළුවන්. ව්‍යවස්ථාවක් කල් පවතින ව්‍යවස්ථාවක් වන්නේ, ව්‍යවස්ථාවක් ස්ථාවර ව්‍යවස්ථාවක් බවට පත් වන්නේ, සියලු දෙනාගේම සම්මුතිය, එකඟතාව ඇති වුණොත් පමණයි.

මේ යහ පාලන ආණ්ඩුවේ විශේෂත්වයක් තිබෙනවා. යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා. විවිධ පිරිස් ඒ යෝජනාවට සංශෝධන ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා. ඒ සියලු දෙනාගේ අදහස් සලකා බලා, ඒ සියලු දෙනාගේ අදහස් නියෝජනය වන ආකාරයට ඒ යෝජනාව සකසලා, විධි ක්‍රමයක් සකසලා, සියලු දෙනාටම - සාකච්ඡා බහුතරයකට - එකඟ වන්න පුළුවන් ආකාරයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් නිර්මාණය කිරීමයි සිදු කළ යුත්තේ. කවුරු හරි කියනවා නම් අපි අපේ බලය පාවිච්චි කරලා මේ තිබෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව බුල්බෝසර් කරන්න හදනවා කියලා, අපේ බලය පාවිච්චි කරලා පනත් කෙටුම්පතක් වාගේ මේකත් සම්මත කරන්න හදනවා කියලා, අපි කියනවා, නැහැ, එහෙම කරන්න අවශ්‍ය නැහැ කියලා. අපට ඉතිහාසයේ අත් දැකීමක් තිබෙනවා. ඒ අත් දැකීම කරට අර ගෙන, කිසිම බලහත්කාරයකින් තොරව, බහුතර සම්මුතියක් -ජාතික සම්මුතියක්- ඇති වන ආකාරයටම ව්‍යවස්ථාව සම්මත කරන්න ඕනෑ. ඒ සඳහා ක්‍රියාදාම සකසන්න, ඒ සඳහා සාකච්ඡාවක් ඇති කර ගන්න අපට සිදු වනවා. ඒ වාගේම මේ සාකච්ඡා ඇති කර ගැනීමේදී අපි කිසි කෙනෙක් බියපත් විය යුතු නැහැ. බයේ සාකච්ඡා කරන්න බැහැ. සමහර කාලවලදී ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා වෙනසක් ගැන අපි මෙතැන කථා කරන කොට, කාල තුළත්තුවලින් උතුරේ රාජ්‍යයක් පිහිටුවීම සඳහා උත්සාහයක් තිබුණා. ඒ බයට, සන්නද්ධ ක්‍රියාකාරීත්වයට තිබුණු බයට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන සිදු කරන්න උත්සාහ කළා. අපිත් ඒ සාකච්ඡාවලට සම්බන්ධ වුණා.

2005 වසරේදී සර්ව පාක්ෂික සමුළුවක් කැඳවුවා. ජාතික හෙළ උරුමය හැටියට එදා අපිත් ඒකට ගිහිල්ලා අපේ අදහස් පළ කළා. නමුත් අපට බයෙන් සාකච්ඡා කරන්න බැහැ. හැබැයි සාකච්ඡා කරන්න අපි බිය විය යුතුත් නැහැ. ඕනෑම කාරණයක් පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන්න, සම්මුතියට එළඹෙන්න අපි බිය විය යුතු නැහැ. අද තුළත්තුවේ බලයෙන් තොරව, තුළත්තුවේ බලපෑමෙන් තොරව සෑම කෙනාටම නිදහස ලැබිලා තිබෙනවා.

බලහත්කාරයෙන් තොරව, පවුල් කාමයෙන් තොරව, අද ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සඳහා දායක වෙන්න පුළුල් නිදහසක් ලැබිලා තිබෙනවා. මේ නිදහස් වටපිටාව තිරසර ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයකට ඉතා අත්‍යවශ්‍යයි.

අපි එදා 1972දී ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් කළා. ඊට පෙර තිබුණේ රාජ ආඥාවකින් හදාපු ව්‍යවස්ථාවක්. ඒ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කරද්දී එවකට හිටපු නීති විශාරදයන් අතර 29වැනි වගන්තිය සම්බන්ධයෙන් විවාදයක් තිබුණා. ඒ අනුව තමයි ව්‍යවස්ථා සම්පාදක සභාවක් බවට පාර්ලිමේන්තුව පරිවර්තනය කරන ක්‍රියාවලිය ආවේ. හැබැයි, ඒකට එදා විරුද්ධ පක්ෂ එකඟ වුණේ නැහැ. දෙමළ රාජ්‍ය පක්ෂ ඒක වර්ජනය කළා. එක්සත් ජාතික පක්ෂය එයට විරුද්ධව ඡන්දය දුන්නා. 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් යම් යම් දේවල් යෝජනා කළාට, ඒක තිරසර ක්‍රියාවලියක් බවට පත් වුණේ නැහැ. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනාවා. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට මේ පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙකක බලය ලැබුණා. නමුත් ඒක ස්ථාවර ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් වුණේ නැහැ. මොකද, ඒකට එරෙහිව එදා ඉදන්ම විරෝධතා ඇති වෙච්ච නිසා. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන්, 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ඉතා වැදගත් අංග ලක්ෂණ තිබෙනවා.

ඒ ඉතා වැදගත් අංග ලක්ෂණවලට දේශපාලන ගෝත්‍රික හැඟීමක් ආවොත්, දේශපාලන එදිරිවාදිකමක් ආවොත්, ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට එරෙහි මතයක් දැඩිව සමාජය තුළ ස්ථාපිත වීම වළක්වන්න බැහැ. දැන් අපි හැමෝම කථා කරනවා, අනුපාත ඡන්ද ක්‍රමය ගැන සහ විධායක ජනාධිපති ධුරය ගැන. පැවතුණු ඡන්ද ක්‍රමය එක්ක ගත්තාම අනුපාත ඡන්ද ක්‍රමයෙන් සාධනීය ලක්ෂණ තිබෙනවා. පැවතුණු ඡන්ද ක්‍රමයට අනුව කොට්ඨාසයකට පුද්ගලයෙක් පක්ෂයකින් නම් කළා නම්, "ඔහු ජාතිකවාදියෙක් වුණත්, ඔහු හොරෙක් වුණත්" පක්ෂයේ මිනිසුන්ට සිද්ධ වෙනවා, ඔහුට ඡන්දය දෙන්න. අද මේ අනුපාත ඡන්ද ක්‍රමයට අනුව එකම පක්ෂය ඇතුළේ සුදුසු පිරිස්වලට ඡන්දය පාවිච්චි කරන්න පුළුවන් අවස්ථා ගණනාවක් තිබෙනවා. ඒ වාගේම වෙනත් දේශපාලන මත නියෝජනය කරන කුඩා කණ්ඩායම්වලට නියෝජනයක් ලැබෙන්න අනුපාත ඡන්ද ක්‍රමය ඉවහල් වුණා. ඒ වාගේම අනුපාත ඡන්ද ක්‍රමය නිසා සමාජමය වශයෙන් විශාල විකෘතියක් ඇති වුණා. ඒ තමයි ධනය, බලය තිබෙන පිරිස්වලට මනාප හරහා ඉදිරියට එන්න අවස්ථාව ලැබුණු එක. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්මත කර ගත්ත විධි ක්‍රමය නිසා අනුපාත ඡන්ද ක්‍රමය ගැන සාධාරණ විවේචනයක්, විචාරයක් ඇති කර ගන්න බැරි වුණා. ඒ නිසා පටන් ගත්ත දවසේ ඉදන්ම විරෝධතාව තමයි ඒකට කැටි වුණේ.

විධායක ජනාධිපති ධුරය ගැන වුණත් එහෙමයි. විධායක ජනාධිපති ධුරයෙන් සාධනීය අංග ලක්ෂණ තිබුණා. හැබැයි, ඒවාට විරෝධතාව කැටි වෙච්ච නිසා 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්මත කරපු ආකාරයෙන් අපට බැරි වුණා, ඒ පිළිබඳව යුක්ති සහගත, සාධාරණ විවේචනයක්, විචාරයක් පවත්වා ගෙන යන්න. 1987දී විදේශීය මැදිහත්වීමකින් පළාත් සභා ක්‍රමය ගෙනාපු වේලාවේ ඒ පිළිබඳව සාධනීය සාකච්ඡාවක් ඇති කර ගන්න බැරි වුණා. ඒ පිළිබඳව විචාරාත්මක අදහස් දැක්වීමක් ඇති කර ගන්න බැරි වුණා. ඒක බලහත්කාරයෙන් පැමිණි කොටසක් බවට පත් වුණා.

1995දී හා 2000දී ඇති කර ගත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනවලත් ඒ විදේශීය බලපෑම අපිට තදින් දකින්නට ලැබුණා. ඒ නිසා අපි මේ අවස්ථාවේදීත් එවැනි බලපෑම්වලින් තොරව දේශීය වශයෙන් අපි සියලු දෙනාගේම අදහස් කැටි කර ගත්ත, දේශීය වශයෙන් අපි සියලු දෙනාටම එකඟ වෙන්න

[ගරු පායලී වම්පික රණවක මහතා]

පුළුවන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් තනා ගැනීම පිළිබඳව ක්‍රියා කළ යුතු වෙනවා. ඒ වාගේම අපි අමතක කළ යුතු නැහැ, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා වෙනසකින් පමණක් අපේ ප්‍රශ්න සියල්ල විසඳෙන්නේ නැති බව. මේ ආණ්ඩුව එවැනි විශ්වාසයක නැහැ. ඒ නිසා තමයි, මේ වසරේ අපි විධිමත් ආර්ථික වැඩපිළිවෙළක් යටතේ, විධිමත් ආර්ථික සැලැස්මක් යටතේ රටට අනාගතයක් ගොඩ නගන්න පුළුවන් දැනුම පදනම් කර ගත්ත ආර්ථිකයක්, නව උත්පාදන ආර්ථික උපාය මාර්ගයක් ඔස්සේ වසර තුනක මධ්‍ය කාලීන වැඩ පිළිවෙළකුත්, වසර 15ක් කරා දිග යන දිගු කාලීන වැඩ පිළිවෙළකුත් පදනම් කර ගත්ත ආර්ථික වැඩ පිළිවෙළක්, නාගරීකරණ වැඩ පිළිවෙළක් සහ දේශපාලන වැඩ පිළිවෙළක් අපි ගෙනියන්නේ. ඒ නිසා අපි අපේ දේශපාලන වැඩ පිළිවෙළ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මගින් සමාජයේ කළ යුතු අත්‍යවශ්‍යම සංවර්ධන කටයුත්ත වසා දමන කඩතුරාවක් හැටියට පාවිච්චි කරන්නේ නැහැ. අපි අනිවාර්යෙන්ම සංවර්ධනයට ප්‍රමුඛත්වය ලබා දෙනවා.

පසු ගිය වසර අපි දේශපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ සඳහා යොදා ගත්තා. මේ වසරේ අපේ සංවර්ධන ව්‍යාපෘතිය ඉදිරි පිම්මක් බවට පත් කර ගැනීම සඳහා, රටේ අනාගත අභියෝග ජය ගැනීම සඳහා යොදා ගැනීමට අපි ක්‍රියා කරනවා. ඒ වාගේම විවිධ අයට විවිධ මතවාද තිබෙන්න පුළුවන්. අපි ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ, අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ අඩංගු කාරණා 12ක් සංශෝධනය කිරීම සම්බන්ධයෙන් මේ රටේ ජනතාවගේ ජනමත විචාරණයක් අවශ්‍ය වෙන බව. විශේෂයෙන්ම රට ජන රජයක් බවට, රට ඒකීය රාජ්‍යයක් බවට, ඒ වාගේම මේ රටේ ජාතික ගීය, ජාතික කොඩිය, ජාතික දිනය පිළිබඳව, ඒ වාගේම බුද්ධාගමට ප්‍රමුඛස්ථානය ලබා දීම පිළිබඳව, සිතීමේ නිදහස පිළිබඳව, ආගම ඇදහීමේ නිදහස පිළිබඳව, වද හිංසාවට ලක් නොවීමේ නිදහස පිළිබඳව ජනතාවගේ අදහස් විමසන්න ඕනෑ, ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍ය ගන්න ඕනෑය කියන කාරණය සඳහන්ව තිබෙනවා. ඒ අදහසේ අප ඉන්නවා. අපි එක්සත් ජාතික පෙරමුණ තුළ සිටියාට, ඒකීය රාජ්‍ය ක්‍රමය පිළිබඳව අප දැක් වූ අදහස් අප අවධාරණය කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ වාගේම බුද්ධාගමට ප්‍රමුඛස්ථානය දීමට, සිතීමේ නිදහස හා ආගමික නිදහස ආරක්ෂා කිරීමට වාගේම වධයට, හිංසාවට ලක් නොවීමට තිබෙන නිදහස ආරක්ෂා කිරීම සඳහා අප කැප වෙනවා. මොකද, අතීතයේදී මේ රටේ ඒකීයභාවය බලහත්කාරයෙන් ඉවත් කරන්න දරපු උත්සාහවලදී මහ පොළොවේ සටන් කරලා එය වෙනස් කළේ, අපයි. අද ඔය ව්‍යාප්ත සටන්පාඨකරුවෝ කටයුතු කරනවා වාගේ නොවෙයි, අප කටයුතු කළේ. ඒ නිසා ඉදිරි කාලය තුළදී -මේ පිළිබඳව පුළුල් සංවාදයක් ඇතුළත- මේ රට පවත්වා ගෙන යන්නේ කොහොමද කියන කාරණයේදී, ඒකීය රාජ්‍ය ක්‍රමය ආරක්ෂා කර ගන්නා අතරේ අප මේ ව්‍යුහය ආරක්ෂා කර ගෙන රට ඉදිරියට ගෙන යන්න කටයුතු කළ යුතුයි කියා අප විශ්වාස කරනවා. ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂ දෙකම -එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානයත්, එක්සත් ජාතික පෙරමුණත්- ඒක පිළිගෙන තිබෙනවා. අතින් පක්ෂවලටත් ඒ පිළිබඳව අදහස් දක්වන්න පුළුවන්. ඒ වාගේම අපි අවධාරණය කරන්න ඕනෑ, අද මේ රටේ ජනතාව පෙළෙන ප්‍රශ්න කවරාකාරයේ ඒවාද කියා. ඒ ප්‍රශ්න සියල්ලටම මේ ව්‍යවස්ථාව තුළින් විසඳුම් සොයන්න අපට අමාරුයි.

අද අපි ඉතාම බලගතු පාරිසරික අර්බුදයක් ඉදිරියේ ඉන්නවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගෝලීය උණුසුම වැඩිවීම පිළිබඳ කාරණය මේ රටේ ජන කණ්ඩායම්වලට, විශේෂයෙන්ම

දුගී ජන කණ්ඩායම්වලට, වෙරළාසන්නයේ ජීවත් වන ජන කණ්ඩායම්වලට දරුණු ආකාරයට ඉදිරි දශක තුනේදී බලපාන්න නියමිතයි. ඒ ගෝලීය උණුසුම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය රටේ ආර්ථිකයට තීරණාත්මකව බලපාන්න නියමිතයි. උදාහරණයක් හැටියට කියනවා නම් ඉදිරි කාලයේදී යාපනය අර්ධද්වීපය ප්‍රමුඛ ප්‍රදේශයේ උෂ්ණත්වය, රටේ අනිකුත් ප්‍රදේශවල උෂ්ණත්වයට වඩා අධික ප්‍රමාණයකින් වැඩි වෙන්න නියමිතයි. ඒ වාගේම බස්නාහිර පළාතේ ප්‍රදේශවලට රටේ අනිකුත් ප්‍රදේශවලට වඩා අධික වැසි ලැබෙන්නට නියමිතයි. ඒ අනුව බස්නාහිර පළාතේ සියයට තිහක් පමණ වන පහත් බිම් ප්‍රදේශවලට මුහුදු වතුර ගමන් කිරීමත්, ඒ අතරේ වැසි වතුර ගමන් කිරීමත් නිසා හයානක පාරිසරික ගැටලුවකට බස්නාහිර පළාත මුහුණ දෙන්න නියමිතයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ වාගේම මුහුදු ජලය ඉහළ නැගීමේ ප්‍රවේශය දිහා බැලුවාම, මුහුදු වතුර රට තුළට ගමන් කිරීම නිසා විශේෂයෙන්ම මඩකලපුව, මන්නාරම වාගේම බස්නාහිර පළාතේ පහත් බිම් ප්‍රදේශ ගණනාවක් අපේ ශිෂ්ටාචාරයෙන් ඉවත් වෙන්න නියමිතයි. මේවා ව්‍යවස්ථාවලින් වෙනස් කරන්න පුළුවන් ප්‍රශ්න නොවෙයි. මේවා විසඳීම සඳහා අපිට විධිමත් පාරිසරික සැලැස්මක්, විධිමත් අන්තර්ජාතික අරගලයක් අවශ්‍ය කරනවා.

අපේ ජනගහන වර්ධනය දිහා බැලුවාම, අපේ ජනගහනය අද ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වයස්ගත ජනගහනයක් බවට පත් වෙමින් තිබෙන බව අපට පෙනී යනවා. ඒ වාගේම ලෝකයේ ආර්ථික, තාක්ෂණික ක්‍රියාවලිය වෙනස් ගමන් මගකට පැමිණ තිබෙනවා. නව කාර්මික විප්ලවයකට ලෝකය අද පැමිණ තිබෙනවා. එයට ගැළපෙන ආකාරයට රටේ තාක්ෂණික ප්‍රවේශය, රටේ ආර්ථික ප්‍රවේශය වාගේම රටේ සංවර්ධන ප්‍රවේශය සකස් කර ගන්නේ කොහොමද කියන එක පිළිබඳව වූ අභියෝගයකට අප අද මුහුණ දීලා තිබෙනවා.

අපි බස්නාහිර මහා නගර සැලසුම ගෙන එන්නේ, රටේ සෑම සමාජ ක්‍රියාවලියක්ම මුල් කර ගෙනයි. එතැනදී අපි සමාජයේ අද තිබෙන ප්‍රධාන කරුණු හතරක් මුල් කර ගන්නවා. එය ප්‍රකාශ කිරීමට මම මෙය අවස්ථාවක් කර ගන්නවා. එයින් එකක් තමයි, ආර්ථික සමෘද්ධිය. අද අපේ රට පහළම ආදායම් ලබන රටක්. අපේ රටේ ඒක පුද්ගල ආදායම තිබෙන්නේ, ඩොලර් හාරදහසක සීමාවේ. ඉහළ ආදායම් ලබන රටක් වෙන්න නම් ඩොලර් දොළොස්දහසක සීමාවට යන්න ඕනෑ.

දැන් තිබෙන ක්‍රමයට අනුව නම් අපට එය 2045 වසර වෙනතෙක් කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ නිසා 2030 වසර වෙනකොට ඒ තත්ත්වය ළඟා කර ගන්න නම් නව ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණයක්, නව ආර්ථික ක්‍රියාවලියක් අප සකස් කර ගත යුතුයි. පසු ගිය දා පැවැත් වූ ආර්ථික සමුළුවේදී සාකච්ඡා කළේ, විදේශවල ඉන්නා ජාවාරම්කාරයෝ ගෙනැල්ලා ලංකාවේ ආයෝජනය කරන්නේ කොහොමද කියන එක ගැන නොවෙයි. ලංකාව තුළ පවතින මේ කෘෂි කර්මාන්තය, සම්ප්‍රදායික කර්මාන්ත, ඇඟලුම් කර්මාන්ත ආදියෙන් සමන්විත අපේ ආර්ථිකයේ ව්‍යුහාත්මක වෙනසක් ඇති කරන්නට, ව්‍යුහාත්මක ඉදිරි පිම්මක් ඇති කර ගන්නට අප ගන්නා උපාය මාර්ග මොනවාද කියන එක පිළිබඳව විද්වත් සාකච්ඡාවක් ඇති කර ගන්නයි, අප කටයුතු කළේ. ඒ නිසා ආර්ථික සමෘද්ධිය අපේ පළමු වැනි ඉලක්කය වෙනවා.

දෙවැන්න, සමාජ සාධාරණත්වය. එහිදී පළාත් වශයෙන් වේවා, පුද්ගලයින් වශයෙන් වේවා, අපේ ජන කණ්ඩායම් අතර වේවා සමාජ සාධාරණත්වයේ මූලධර්මය සංවර්ධනය වියින් ඉෂ්ට

කළ යුතුයි. ව්‍යවස්ථාව තුළත් ඒක ප්‍රතිනිර්මාණය විය යුතුයි. අපි ඒ ගැන ඉතාම දැඩි අවධානයක් යොමු කරනවා. විශේෂයෙන්ම අපේ රටේ ආර්ථිකය දුගී තත්ත්වයක ඉඳලා මධ්‍ය ආදායම් ලබන තත්ත්වයකට පරිවර්තනය වුණාට, සමාජය තුළ ඉහළ ආදායම් ලබන අයගේ ආදායම් ප්‍රතිශතයත්, පහළ ආදායම් ලබන අයගේ ආදායම් ප්‍රතිශතයත් වෙනස් වෙලා නැහැ. මේ නිසා සමාජ සාධාරණත්වය ගැන කථා කරන කොට, උතුරේ එහෙම නැත්නම් නැහෙනහිර, එහෙමත් නැත්නම් උච්ච පළාතේ දියුණුවත් එක්ක බස්නාහිර පළාතේ දියුණුව සසඳා බැලුවාම බරපතළ ප්‍රාදේශීය වෙනස්කම් තිබෙන බව අපට පෙනී යනවා. ඒ වාගේම ජන කණ්ඩායම් අතර වෙනස්කම් තිබෙන බව අපට පෙනී යනවා.

භූහාක් දෙනෙක් ගම ගැන කථා කරනවා. කොළඹ නගරයේ පමණක් පැල්පත්වාසීන් හැටියට පවුල් හැටඅටදහසක් ජීවත් වෙනවා. ඒ වාගේම බස්නාහිර පළාතේ යාවකයෝ දහසක් ඉන්නවා. සුනඛයෝ දහසයදහසක් ඉන්නවා. අයාලෙ ගමත් කරන ගවයෝ දෙදහසක් ඉන්නවා. මේක මේ දියුණු කියන සමාජයකට ගැළපෙන තත්ත්වයක් නොවෙයි. මේ තත්ත්වය වෙනස් කර ගැනීම සඳහා සමාජ සාධාරණත්වයේ මූලධර්ම සැම ක්ෂේත්‍රයකම දියත් කර ගැනීමට අපට සිදු වෙනවා.

රටක යාවකයන් ඉන්නවා නම්, පැල්පත්වාසීන් ඉන්නවා නම් එතැන සමාජ සාධාරණත්වයේ මූලධර්මය ක්‍රියාත්මක වෙලා නැහැ. ව්‍යවස්ථාවෙන් මොන අයිතිවාසිකම් ස්ථාපිත කරලා තිබුණත් ඒක මහ පොළොවේ, සමාජයේ ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැත්නම් ඒකෙන් එලක් වෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ආණ්ඩුව -අපි- අධිෂ්ඨාන කරගෙන ඉන්නවා, ඉදිරි අවුරුදු පහ ඇතුළේ යාවකයන් නැති රටක්, පැල්පත්වාසීන් නැති රටක්, සෑම ආකාරයකම ඉහළ ගණයේ තාක්ෂණයට අයිතිය තිබෙන රටක් බවට, දැනුම පදනම් කර ගත් ආර්ථිකයක් බවට අපේ රට පරිවර්තනය කරන්න. මේ ව්‍යවස්ථාවෙන් ලැබෙන අයිතිය නියමාකාරයෙන් ජනතාව බලාත්මක කිරීමකින් පමණයි සහතික කරන්න පුළුවන් වන්නේ.

හතරවැනි කාරණය හැටියට පුද්ගල සතුට, පුද්ගලයාගේ සුවය අපි මුල් කර ගන්නවා. අපි මොන දේ කළත් වැඩක් නැහැ, පුද්ගලයා සුව සම්පන්න නැත්නම්. බෝතොවන රෝග නිසා අපේ රටේ ජනතාව අද පීඩාවට පත් වෙලා සිටිනවා. කාලයකට ඉස්සෙල්ලා මැලේරියාව ආදී රෝගවලින් දුක් විඳිපු රට-

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

Hon. Minister, we are running out of time.

ගරු පායලි චම්පික රණවක මහතා

(மாண்புமிகு பாட்டளி சம்பிக ரணவக்க)

(The Hon. Patali Champika Ranawaka)

කාලයකට ඉස්සෙල්ලා මැලේරියාව ආදී රෝගවලින් දුක් විඳිපු රට අද බෝතොවන රෝග නිසා -පිළිකාව, හෘදය රෝග ආදිය නිසා- දුක් විඳිනවා. ධනය තිබුණත් සිතේ සතුට නැතිකම නිසා සමාජය අසහනයට පත් වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා හතරවැනි කොන්දේසිය හැටියට සිතේ සතුට මුල් කර ගත් සමාජ, ආර්ථික වෙනසක් ඇති කරන්න කටයුතු කරනවා.

ව්‍යවස්ථාව පෙන්වලා, ව්‍යවස්ථා සාකච්ඡාව මත රටේ සමාජ, ආර්ථික, පාරිසරික ප්‍රශ්න යට ගැසීමේ අවශ්‍යතාවක් අපට නැහැ. අපි ව්‍යවස්ථාවටත් පොදු එකඟතාවක්, සම්මුතියක් ඇති කර ගනිමු. ඒ වාගේම රටේ සෙසු සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලන ඉදිරි පිම්ම සඳහා සමාජ එකඟතාවක් මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ ඇති කර ගනිමු කියලා යෝජනා කරමින් මම නිහඩ වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 40ක කාලයක් තිබෙනවා. ඊට ප්‍රථම, මූලාසනය සඳහා ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මැතිතුමාගේ නම යෝජනා කරන්න.

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා (සෞඛ්‍ය, පෝෂණ හා දේශීය වෛද්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன - சுகாதாரம், போசணை மற்றும் சுதேச மருத்துவ அமைச்சர்)

(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne - Minister of Health, Nutrition and Indigenous Medicine)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, "මේ අවස්ථාවේදී ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මන්ත්‍රීතුමා මූලාසනය ගත යුතුය"යි යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

අනතුරුව ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මහතා මූලාසනාරුව විය.

அதன்பிறகு, மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு எட்வட் குணசேகர அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon THE HON. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and THE HON. EDWARD GUNASEKARA took the Chair.

ගරු මූලාසනාරුව මන්ත්‍රීතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Hon. Presiding Member)

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා.

[පු.හා. 11.40]

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

මූලාසනාරුව ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සකස් කිරීම සඳහා රජය විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙන යෝජනාව පිළිබඳව අද දින විවාද කරන්න අවස්ථාව ලබා දීම ඒකාබද්ධ විපක්ෂය හැටියට අපි අගය කරනවා. පසු ගිය දෙසැම්බර් 19වැනි දා පාර්ලිමේන්තුවට මේ යෝජනාව දැනුම් දුන්නා. ඒ අවස්ථාවේදීම ඒකාබද්ධ විපක්ෂය ගරු කථානායකතුමාටත්, පක්ෂ නායකයන්ටත් පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කළා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ප්‍රකාර, ස්ථාවර නියෝග ප්‍රකාර "පාර්ලිමේන්තුව පූර්ණ කාරක සභාවක් ලෙස කටයුතු කළ යුතුය" කියලා. එයින් බාහිරව වෙනම ආයතනයක් පිහිටුවීම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවටත්, පාර්ලිමේන්තුවේ බලයටත් හානියක් ඇති වෙන ක්‍රියාදාමයක් බව අපි ඒ දිනයේදී ප්‍රකාශ කළා. ඒ අනුව ගරු කථානායකතුමා ඇතුළු පක්ෂ නායකයන් ඒ මූලික සාධකය පිළිගත් බව මම පළමුවෙන්ම සඳහන් කරන්නට කැමැතියි. නමුත් එදා ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා ඒ මතය පිළිගත්තේ නැහැ. එතුමා කල්පනා කළා, ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයක් ඇති කරලා - Constitutional Council එකක් ඇති කරලා - පාර්ලිමේන්තුවෙන් බාහිරව නව ව්‍යවස්ථාවක් සම්පාදනය කරන්න. මේ මත දෙක අතර පැහැදිලි ප්‍රතිවිරෝධතා මතභේද ඇති වුණා.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සකස් කිරීම පිළිබඳ කිසිදු මතභේදයක් ඒකාබද්ධ විපක්ෂයට නැති බව මූල සිට ප්‍රකාශ කළා. නමුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට පටහැනිව, පාර්ලිමේන්තුවේ

[ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා]

උත්තරීතරභාවයට පටහැනිව, පාර්ලිමේන්තු ස්ථාවර නියෝග 86. (1) යටතේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ට කාරක සභාවක් ලෙස රැස්වී කටයුතු කළ හැකි ඉඩකඩ තිබේදැයි ඇයිද බාහිර ක්‍රියා මාර්ගයකට අවතීර්ණ වෙන ක්‍රියාමාර්ගයක් ගන්නේ? එය වෙනස් කරවා ගැනීමට අපි දිගින් දිගටම කරුණු ප්‍රකාශ කිරීම නිසා නවවැනි දා මෙය සම්මත කරන බවට රජය කලින් කළ ප්‍රකාශය රජයට කල් දමන්න සිද්ධ වුණා. රජය ඒ යෝජනාව නවවැනි දා සම්මත කර ගැනීමෙන් පසුබැස්සා. ඒ වාගේම රජය අද දින විවාදයත් පාර්ලිමේන්තුවට කලින් දීලා තිබුණේ නැහැ. මේ පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරුන්ට, රටවාසීන්ට මේ කරන්න යන්නේ මොකක්ද කියලා දැන ගන්න මේ විවාදය ලැබුණේත් ඒකාබද්ධ විපක්ෂයේ අපි පැහැදිලි ස්ථාවරයක සිටිමින් ඒ විවාදය ඉල්ලීම නිසායි. ඒ නිසා අපි රජයට කියන්නට ඕනෑ ආණ්ඩුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීව හැසිරෙන්නට ඕනෑ; පාර්ලිමේන්තුවට ගරු කරන්නට ඕනෑ; ආණ්ඩු ක්‍රමයට ගරු කරන්නට ඕනෑ; ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ප්‍රකාරව කටයුතු කරන්නට ඕනෑ කියා. මගේ හිත මිත්‍ර, විපක්ෂ නායක ගරු සම්පත්දත් මැතිතුමාගේ කථාවට මම සවන් දුන්නා. එතුමාගේ කථාවේ සඳහන් වුණා වාගේ මම රජයට එක කාරණයක් සිහිපත් කරන්නට කැමැතියි.

1977දී ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාගේ ආණ්ඩුවට පාර්ලිමේන්තුවේ හයෙන් පහක බලයක් ලැබුණා. ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා කොහොමද හැසිරුණේ? එතුමාටත් ඕනෑ නම් තිබුණා ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයක් පිහිටුවන්නට. එතුමා ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයක් පිහිටුවන්නට ගියේ නැහැ. ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමනි, එතුමා 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් අනුමත කරන ලද පිළිවෙත අනුව යමින් තේරීම් කාරක සභාවක් පත් කළා.

Sir, I would like to quote from the Hansard of 03rd November, 1977. The Hon. Speaker's Announcement states:

"I have nominated the following Members to serve on the Select Committee on Revision of the Constitution, with Mr. J.R. Jayewardene as Chairman:

Mr. R. Premadasa
Mr. Lalith Athulathmudali
Mr. Ronnie de Mel
Mr. Gamini Disanayake
Mr. K.W. Devanayagam
Mr. M.H.M. Naina Marikar
Mr. S. Thondaman
Mrs. Sirimavo R.D. Bandaranaike
Mr. Maithripala Senanayake."

The Hon. R. Premadasa spoke thereafter appealing to the TULF to serve on the Select Committee. This is recorded in Hansard.

එදා ගරු කථානායකතුමා එහෙමයි ප්‍රකාශ කළේ. තේරීම් කාරක සභාව මගින් තමයි 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඇති කළේ. Hon. Leader of the Opposition, with due respect, I would like to quote the particular Motion moved in 1977. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මම එම කොටස කියවන්නට කැමැතියි - I refer to Hansard of 20th October, 1977; Column 1764 of Volume 23. ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමා යෝජනාව ඉදිරිපත් කළා.

That Motion states, I quote:

"That a Select Committee of the National State Assembly be appointed to consider the revision of the Constitution of the Republic of Sri Lanka and other written law as the Committee may consider necessary.

The Committee and its Chairman shall be appointed by the Speaker."

It contains paragraphs (a), (b), (c) and (d). That is all; it is very short.

Then, the Select Committee takes over and conducts itself to draft a Constitution. This is what the Joint Opposition's stand is and this, I think, is also the stand of the average Members of the SLFP and the average people of this country. No one is opposed to drafting a new Constitution; no one is opposed to having a discussion; no one is opposed to amending the present Constitution.

The Government did the major mistake of deviating from the foundations of the Constitution by presenting the Resolution that the Hon. Prime Minister read out on the 09th of January, 2016. This is where the difference is and we are moving the relevant amendments to that Resolution. The Hon. A.D. Susil Premajayantha mentioned that the SLFP will also move amendments and he read out the amendments.

I would also like to quote what the Hon. A. Amirthalingam, the Hon. Member for Kankesanthurai, said when that Motion was presented in 1977. How did he react soon after the Hon. R. Premadasa, the Leader of the Assembly, moved the Motion? He said, "I have no objection." It is on record.

All of us must protect Parliament's supremacy. Though we represent different political parties, we can together and embark on a constitution-making process. We do not have to go outside the Parliament to do that.

ඒ නිසා "මේ යෝජනාව වෙනස් විය යුතුයි" කියන එක ඒකාබද්ධ විපක්ෂය දරන මතයයි.

ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා කියනවා, "අපට ජන වරමක් ලැබුණා, ඒ නිසා අපට මේක කරන්නට පුළුවන්" කියලා. ජන වරමක් ඔබට ලැබුණේ නැහැ. ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාට මම ගරු කරනවා. ඔබතුමා අග්‍රාමාත්‍ය වෙලා තිබෙනවා. ඒ කාගේ පිහිටෙන්නේද? ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් ගිහින් ඔබතුමාට එකතු වුණු නිසා. එසේ නොමැතිව ඔබතුමාට තනියම වරමක් නොලැබුණු බව පාර්ලිමේන්තුවේ තිබෙන සත්‍යයයි. ඒ ගැන ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඒ නිසා, "මට වරමක් ලැබුණා" කියන කථාව වැරදියි. ඔබ වරමක් ඉල්ලුවා. නමුත් ඔබට ජනතාව වරමක් දුන්නේ නැහැ, සියයට 50ක්. සත්‍යය එයයි, ඡන්දය ගණන් කරන විට. සත්‍යය එයයි, පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීන් සංඛ්‍යාව ගණන් කරන විට. ඉතින් අපිට දැන් ඒ ගැන මත භේදයකුත් අවශ්‍ය වෙන්නේ නැහැ. අපි යථාර්ථයට පැමිණෙන්නට ඕනෑ, කොහොමද මේ කටයුත්ත කරන්නේ කියලා.

මගේ මිත්‍ර පාඩලි වම්පික රණවක ඇමතිතුමා කථා කළා. එකඟතාවෙන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සම්පාදනය කිරීම සඳහා අපි කොහොමද මේ කටයුත්තට අවතීර්ණ වෙන්නේ?

එකඟතාවෙන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සම්පාදනය කරන්න නම් අනෙක් පාර්ශ්වයන්ගේ අදහස්වලට ඉඩ කඩ ලැබෙන ලෙස මේ සංශෝධනය වෙනස් විය යුතුයි.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපි දන්නවා 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව 19 වතාවක් සංශෝධනය වුණු බව. පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය වෙනස් කිරීම සඳහා 20වෙනි වතාවටත් එය සංශෝධනය කිරීමට ගැසට් කළා.

දැන් මම මේ යෝජනාවේ තිබෙන කාරණා එකින් එක කියන්නම්. පළමුවෙනි එක තමයි, විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කිරීම. පසු ගිය අවුරුද්දේ අපි මේ පිළිබඳව විවාද කළානේ. මේ පිළිබඳව පනතක් ගෙනාවානේ. මේ කටයුත්ත දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මගින් සිද්ධ වෙන බව රටට කිව්වානේ. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය කිව්වා පාර්ලිමේන්තුවෙන් සම්මත කරන්න පුළුවන් ව්‍යවස්ථා තිබෙනවා, බැරි ව්‍යවස්ථාත් තිබෙනවා කියලා. බැරි ව්‍යවස්ථාවලට ජනමත විචාරණයකට යන්න කිව්වා. ජනමත විචාරණයකට ගියේ නැහැනේ. අපි සහයෝගය දෙන්න එකඟ වුණානේ, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්නට. දැනුත් අපේ ස්ථාවරය විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කිරීමේ ක්‍රියාදාමය සිදු කළ යුතුයි කියන එකයි. ඉතින් මේකට අදින්නට ඕනෑ නැහැ. මේකට වෙන රවුමක් යන්නට ඕනෑ නැහැ.

මේ යෝජනාවේ තිබෙන දෙවෙනි කාරණය තමයි, ඡන්ද ක්‍රමය වෙනස් කිරීම. මේ රටේ මනාප ඡන්ද ක්‍රමය ඉවත් කර ජනතා නියෝජනය සාධාරණව පිළිබිඹු කරන්නා වූ මැතිවරණ ක්‍රමයක් සහතික කිරීම. ඡන්ද ක්‍රමය වෙනස් කිරීම සඳහා මගේ සභාපතිත්වයෙන්, පත් වූ පාර්ලිමේන්තු දෙකකම සර්ව පාක්ෂික කමිටුවක් පැවැත්වූවා. එහිදී එකඟතාවකට පැමිණියා මනාප ඡන්ද ක්‍රමය අයින් කර මිශ්‍ර ඡන්ද ක්‍රමයක් ඇති කරන්නට.

මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාගේ කාලයේ ඒක පිළිගන්නා. පිළිගෙන, එතුමා පළාත් පාලන මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කරන නීතිය පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනෙන්න කිව්වා; අපි ගෙනාවා. ඡන්ද ක්‍රමය වෙනස් කිරීම අපි ආරම්භ කළා. ඒකවිඡන්දයෙන් -කිසි කෙනෙක් විරුද්ධ නොවී- ඒක අනුමත කළා. දැන් මොකටද, කෙකර ගාන්නේ ඒ මැතිවරණය පවත්වන්නේ නැතුව?

තමුන්නාන්සේලාට මහා බහුතරයක් තිබෙනවා කියනවා නම්, මාර්තු 31 වන දාට පෙර මැතිවරණය පවත්වලා, ලංකාවේ පළාත් පාලන ක්‍රමය අනුව, උතුරේ වේවා, නැගෙනහිර වේවා, දකුණේ වේවා අභිසන්ගම් වැසියන්ට තමන්ගේ ගමේ නියෝජිතයා පත් කර ගෙන වැඩ කරගන්න ඉඩ දෙන්න. දැන් සම්පූර්ණයෙන් ආර්ථිකය කඩා වැටිලා; එදිනෙදා වැඩ කටයුතු කඩා වැටිලා. ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී පළාත් පාලන ක්‍රමයක් තමයි අද තමුන්නාන්සේලා ගෙනියන්නේ. මේකද යහ පාලනයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය? නැහැ.

විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනා වෙලාවේ අපි කිව්වා, "අපි සහයෝගය දෙන්නම්" කියලා. කවුද ඉතින් එය ඉදිරිපත් නොකළේ? ආණ්ඩුව නේ. කවුද ඒකට විරුද්ධ වුණේ? තමුන්නාන්සේලාගේ අයම නේ ඇතුළෙන් විරුද්ධ වෙලා ඒ සංශෝධනය කල් දැමීමේ.

ඒ නිසා අද දින ඉදිරිපත් කර තිබෙන යෝජනාවේ, හතරවන ඡේදයේ සඳහන් 1 සහ 2 කාරණා කාලයක් තිස්සේ ඇදගෙන ගිහින් කාලය නාස්ති කර තිබෙන්නේ රජය මිස විරුද්ධ පක්ෂය නොවන බව අපි වගකීමෙන් මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ නීති දෙකම සකස් කරලා තිබෙන නීති දෙකක්. ඉතින්, ඒවා සම්මත

කරගන්න ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන්. මෙහි තව වැදගත් කාරණයක් තිබෙනවා. ඒ තමයි එම ඡේදයේම සඳහන්ව ඇති තුන්වන කාරණය.

"... ජාතික ප්‍රශ්නයට ව්‍යවස්ථාමය විසඳුමක් සපයන්නා වූ ද, ජාතික ප්‍රතිසන්ධානය ප්‍රවර්ධනය කරන්නා වූ ද," කියන කාරණය.

මේ කාරණයට විසඳුමක් සෙවීම සඳහා කටයුතු කරන්න පාර්ලිමේන්තුවට ගැටලුවක් නැහැ. නමුත් ඒකට පිට රටවල අය ගෙනැල්ලා - මම නම් ගම් කියන්නේ නැහැ ඒ රටවල්වල - ඒ ගොල්ලන්ගේ න්‍යාය පත්‍රවලට අනුව වෙන වෙන තැන්වල ඉදගෙන නීතිරීති හඳුනවාට වඩා හොඳයි, මේ ලංකාවේ මහජන නියෝජිතයන් වන අපි එකම කොමිටියක් -එකම කාරක සභාවක් - බවට පත් වෙලා, රැස්වීම් තියලා, සාකච්ඡා කරලා මේ පිළිබඳව ඇති විය යුතු, එකඟ විය හැකි කරුණු පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන එක. ඒකට පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඒකාබද්ධ විපක්ෂය හැටියට අපි සියලුම දේශපාලන පක්ෂවලින් විශේෂයෙන් ඉල්ලනවා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අනුව, පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග අනුව මේ පාර්ලිමේන්තුව, උත්තරීතර කාරක සභාවක් බවට පත් කර කටයුතු කිරීමේ ක්‍රියාදාමයට එකතු වෙමු කියලා. පාර්ලිමේන්තුව කාරක සභාවක් බවට පත් කිරීම සඳහා මේ යෝජනාවේ තිබෙන වගන්ති සම්පූර්ණයෙන් සංශෝධනය කිරීමට අපි සංශෝධනයක් ඉදිරිපත් කරනවා.

මේ යෝජනාව යටතේ කරුණු 34ක් ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා. නමුත් කරුණු 34ක් අවශ්‍ය නැහැ. පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග කිව්වාම, ස්ථාවර නියෝග අනුව කාරක සභාවක් කටයුතු කරනවාය කිව්වාම, ඒ කාරක සභාපට සම්පූර්ණ බලය තිබෙනවා, ස්ථාවර නියෝග යටතේ කටයුතු කරන්නට. ඕනෑම කෙනෙක් ගෙන්වන්නට ඕනෑ නම්, උපදේශකයෙක් ගෙන්වන්න, උපදෙස් ගන්න, කෙනෙක් ගෙනෙන්න වාහනයක් යාපනයට යවන්න, ජලේන් එකක් බ්‍රසල්ස්වලට යවන්න මුදල් වියදම් කරන්න ඕනෑ නම් ඒ සඳහා බලය තිබෙනවා. ඉතින් මොකටද ඒ කටයුතු සඳහා ඊට බාහිර ආයතනයක් ඇති කරන්නේ? අපි එයට එකඟ වෙන්න සූදුසු නැහැ.

ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගෙන් අපි ඉල්ලනවා, ඔබගේ චේතනාව පැහැදිලි නම් මේ සංශෝධනවලට එකඟ වෙලා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ප්‍රකාරව කටයුතු කරන්න ඕනෑ කියලා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයටයි පූර්ණ බලය තිබෙන්නේ අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අර්ථ නිරූපණය කිරීමට. It is the Supreme Court which has the sole right on interpretation of our Constitution. Why are we trying to deviate from that? If so, the Supreme Court will be deprived of its inherent right given by the Constitution.

ඒක තමයි ඒකට අදාළ වගන්ති සියල්ල වෙනස් කරන්න කියලා අපි ඉල්ලන්නේ. ලංකාවේ පුරවැසියෙක් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ගිහිල්ලා, "මේකට මම එකඟ නැහැ, මෙන්න කාරණය" කියලා කිව්වාම, ඒක පිළිගන්න පුළුවන් නම් ඒ කාරණය ප්‍රතික්ෂේප වෙන්න ඉඩ තියෙන්න ඕනෑ. අදත් ඒකට ඉඩ තිබෙනවා. ඒ අයිතිය තිබෙන්න ඕනෑ. එයයි අපි කියන්නේ.

ඒ අනුව මේ යෝජනාවේ වගන්ති වෙනසකට භාජන කරන්න ඕනෑ. පාර්ලිමේන්තුවේදී පනත් කෙටුම්පත සම්මත කරලා කැබිනට් මණ්ඩලයට යවන සිරිතක් නැහැ. එහෙම නම් ඒක සිදු වන්නේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අනුව නොවෙයි. මේ යෝජනාවේ තිබෙන එක වගන්තියක එහෙම සඳහනක් තිබෙනවා. මම මේ හැම එකක්ම එකින් එක කියන්න කාලය ගන්නේ නැහැ. වාර්තාවක් සකස් කරලා කාරක සභාවේ වැඩ කටයුතු හමාර

[ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා]

කළාට පස්සේ ඒ සම්බන්ධයෙන් ගැසට් කරලා පාර්ලිමේන්තුවට හා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට යවන්න අමාත්‍ය මණ්ඩලයට පුළුවන්. එහෙම නම්, මේ සම්බන්ධයෙන් වෙනත් ක්‍රමවේදයකට අවතීර්ණ වන්නේ ඇයි? ඒ පිළිබඳව මේ රටේ විශාල සැකයක් ඇති වෙමින් පවතිනවා. ඒ නිසා ඒ සැක දුරු කරලා කටයුතු කිරීමට පුළුවන් වන ලෙස මේ යෝජනාව සංශෝධනය කිරීමේ වැදගත්කමක් තිබෙනවා.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කරන්න 2013දී -ගරු මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාගේ කාලයේදී- මගේ මිත්‍ර ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා අමාත්‍යතුමාගේ සභාපතිත්වයෙන් පාර්ලිමේන්තු විශේෂ කාරක සභාවක් පත් කළා. ඒ කාරක සභාව වාර ගණනාවක් රැස් වුණා. ගිය පාර්ලිමේන්තුවේ දවස් 100 තුළදීත් ඒ කාරක සභාවට රැස්වන්න වරම තිබුණා.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා

(மாண்புமிகு வாசுதேவ நானாயக்கார)

(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)

සමහරු ඒකෙන් නැහිටලා ගියා.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

මගේ මිත්‍ර ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා වාගේ සමහරු ඒ කොමිටියෙන් නැහිටලා ගියා. සමහරු කිව්වා, කොමිටියට එන්නේ නැහැ කියලා. එදා මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් කාරක සභාවක් පත් කළා. මගේ මිත්‍ර රාජිත සේනාරත්න මැතිතුමාත් ඒ පිළිබඳව දන්නවා. එහි සභා වාර ගණනාවක් පැවැත්වුණා. එහෙම නම්, අපි ආණ්ඩු ක්‍රමය වෙනස් කරන්න උත්සාහයක් දැරුවේ නැහැයි කියලා අද ආණ්ඩු පක්ෂය කියන්නේ කොහොමද? ඒ කාරක සභාවේ වාර්තා අරගෙන බලන්න. ඒ කාරක සභාව ඇත හිටියේ මොකද? ඒක ඇත හිටින්න වැඩ කළේ කවුද? ආණ්ඩුව නොවෙයි, එදා හිටපු විපක්ෂයයි ඒ විධියට වැඩ කළේ. එදා හිටපු විපක්ෂයේ විවිධ කණ්ඩායම්වලට ආණ්ඩු ක්‍රමය වෙනස් කිරීමට ඕනෑකමක් තිබුණේ නැහැ. විශේෂයෙන් උතුරු පළාතේ ජනතාවගේ ප්‍රශ්නයට යම් යම් සාකච්ඡා මාර්ගයෙන් විසඳුම් සෙවීමට එම කාරක සභාවට පවරා තිබුණු බලය ඒ අවස්ථාවේදී ක්‍රියාත්මක කරවා ගැනීමට විපක්ෂයට කිසිම ඕනෑකමක් තිබුණේ නැහැ. ඒ නිසා අද අප කටයුතු කළ යුතු වන්නේ එයට වඩා ඔබ්බට යමින්.

ඉතිහාසය පිළිබඳව මම දීර්ඝව කියන්නේ නැහැ. වන්දිකා කුමාරතුංග මැතිනියගේ කාලයේ අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙන ඒම සඳහා වූ පනත් කෙටුම්පතක් ගෙනාවා. ඒ කාලයේ හිටපු මන්ත්‍රීතුමන්ලා අද මෙතැන ඉන්නවා. ඒකට මොකද වුණේ?

ගරු සී.බී. රත්නායක මහතා

(மாண்புமிகு சி.பி. ரத்நாயக்க)

(The Hon. C.B. Rathnayake)

ඉරලා දැමීමා.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

ඒක ඉරලා දැමීමා, ගිනි තැබුවා. අපිද ඒවා කළේ? මොකද මේවා දන්නේ නැහැ කියන්න මැරිලා ඉපදුණාද? වන්දිකා කුමාරතුංග හිටපු ජනාධිපතිතුමාගේ කාලයේ මොකද කළේ? එළියේ ඉඳගෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හැදුවේ නැහැ නේ. එයට පාර්ලිමේන්තුවේ අනුමැතිය ගන්න පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනාවා. ඒකාබද්ධ විපක්ෂය හැටියට අදත් අපි කියා සිටින්නේ

ඒකයි. ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාගේ කාලයේත් පාර්ලිමේන්තුව හරහාම ආණ්ඩු ක්‍රමය හැදුවේ. ඒ ආණ්ඩු ක්‍රමයට අපි විරුද්ධ වුණා. එදා අපි, වමේ දේශපාලන පක්ෂ නායකයන් වන ආචාර්ය එන්.එම්. පෙරේරා මැතිතුමා මේ ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙන භයානකකම ප්‍රකාශ කළා. ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මැතිතුමා එය ප්‍රකාශ කළා. එදා වමේ දේශපාලන නායකයෝ පාරට බැස්සා; මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව භයානකයි, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය භයානකයි කිව්වා. බණ්ඩාරනායක මැතිනිය මේකට විරුද්ධ වුණා. කොබ්බෑකඩුව මැතිතුමාගේ පළමුවැනි මැතිවරණයේදී එතුමා ප්‍රතිඥාවක් දුන්නා, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කරන බවට.

ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ මගේ මිත්‍රයන්ට මේ දේවල් මතක නැහැ. ඒ සම්බන්ධයෙන් ජනමත විචාරණයක් තිබුණා. ජනමත විචාරණයේ සිදු වූ දේට විරුද්ධව රෝහණ විජේවීර නඩු දැමීමා. මොකක්ද රෝහණ විජේවීරට වුණේ? රෝහණ විජේවීර එළව එළවා භෝයලා අවසානයේදී අමු අමුවේ මරලා කනත්තට ගෙනැල්ලා පිටුව්වා. ජනමත විචාරණයට විරුද්ධව නඩු දැමූ රෝහණ විජේවීර ලුහුබැඳලා අවසානයේ වුණු දේ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ නායකයන්ට මතක නැද්ද? මේ දේවල් සිහිපත් කිරීම මගේ යුතුකමක්. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මන්ත්‍රීතුමා, පිලික්ස් ඩයස් බණ්ඩාරනායක මන්ත්‍රීතුමා එවකට ඒ නඩුව වෙනුවෙන් පක්ෂ හේදයෙන් තොරව ඉදිරිපත් වුණු බව මම දන්නවා. ජනමත විචාරණයේ තිබුණ නීති විරෝධීභාවය අධිකරණයට පෙන්වන්න එතුමන්ලා උත්සාහ කළා. අන්තිමේදී පැමිණිලිකරු ආ ගිය අතක් නැතිවෙන තත්ත්වයට ලුහුබැන්දා. එහෙත් නඩුව ඇහුවා නම් ජන මත විචාරණය නීති විරෝධී බවට පත් වෙනවා.

කොමියුනිස්ට් පක්ෂය තහනම් කළා; නව සම සමාජ පක්ෂය තහනම් කළා; ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ තහනම් කළා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාදාමයට පටහැනිව ගමන් කළ නිසයි මේ දේවල් සිද්ධ වුණේ. මොකක්ද කළේ? මහ මැතිවරණය අවුරුදු හයකට කල් දැමීමා. එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුවට තුනෙන් දෙකක බලය නැති වෙන නිසයි මහ මැතිවරණය අවුරුදු හයකට කල් දැමීමේ. එක්සත් ජාතික පක්ෂයට තුනෙන් දෙකක බලයක් නැහැයි කියලා කොබ්බෑකඩුව ඡන්දයේදී ඔප්පු කළා. ඒකට බියවුණු නිසා මහ මැතිවරණය කල් දැමීමා. ඒ නිසයි මෙවැනි තත්ත්වයන් උදා වුණේ.

දැන් අපි අලුත් කාල පරිච්ඡේදයකට අවතීර්ණ වී තිබෙනවා. භයානකම ත්‍රස්තවාදී ගැටුම අපි හමාර කරලා තිබෙනවා. එයින් විශාල ජනතාවක් දුක් වින්දා. ගෙවල්-දොරවල්, දේපොළ විනාශ වුණා. ඒ ගැන කිසි කෙනෙක් සතුටු වන්නේ නැහැ. දැන් අලුත් රටක් ගොඩනගන්න තිබෙනවා. ඒ අලුත් රට ගොඩනැගීම සඳහා තමයි මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා සංවර්ධනයට ප්‍රධාන තැන දීලා කටයුතු ආරම්භ කළේ. එහි අඩු පාඩුකම් තිබෙන්න පුළුවන්; ඒ අඩු පාඩුකම් විවේචනය කරන්න පුළුවන්. නමුත් අලුත් ආරම්භයක් ඇති වුණා. මෙතැනින් ඉදිරියට යාමේදී අපි නැවත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව උල්ලංඝනය කරමින් කටයුතු කළොත්, මේ පාර්ලිමේන්තුවට තිබෙන බලය ලබා නොදී ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට පටහැනිව කටයුතු කළොත්, බරපතළ හේද හින්තභාවයකට අප පැමිණෙනවා. I would like to refer to a news item published in the “The Island” of 11th January, 2016 under the caption “Buddhist leaders want new Constitution to ensure supremacy of parliament, unitary character”. මේ අවස්ථාවේ දී මා එම පුවත් පත් වාර්තාව සභාගත* කරනවා.

* පුස්තකාලයේ තබා ඇත.

* நூலினைப் பத்திரிகை வைக்கப்பட்டுள்ளது.

* Placed in the Library.

ජනාධිපතිතුමා පාර්ලිමේන්තුවේදී කිව්වා සමහර අය ඒකීය රාජ්‍යයට කැමැති නැහැ, සමහර අය පෙඩරල් රාජ්‍යයට කැමැති නැහැ කියලා. අතිගරු ජනාධිපතිතුමනි, නමුත් ලංකාවේ තිබෙන්නේ ඒකීය රාජ්‍යයක් බවට ඔබතුමා දිවුරුම් දීලා තිබෙනවා. මෙන්න, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ දෙවැනි ව්‍යවස්ථාවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

“2. The Republic of Sri Lanka is a Unitary State.”

Then Articles 3 and 4 of the Constitution states, I quote:

“3. In the Republic of Sri Lanka sovereignty is in the People and is inalienable. Sovereignty includes the powers of government, fundamental rights and the franchise.

4. The Sovereignty of the People shall be exercised and enjoyed in the following manner :-”

It is laid down in the Constitution.

ඒ නිසා "බියක් දක්වන්න එපා, සැකයක් ඇති කර ගන්න එපා" කියන වචන වලංගු වන්නේ නැහැ. ඒ ගැන සැකයක් ඇති වෙන විධියට කටයුතු කළාම බියක්, සැකයක් ඇති වෙනවා.

ඒ වාගේම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ හයවැනි ව්‍යවස්ථාව යටතේ The National Flag ගැන සඳහන් කර තිබෙනවා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ හත්වැනි ව්‍යවස්ථාව යටතේ The National Anthem, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ අටවැනි ව්‍යවස්ථාව යටතේ The National Day ගැනත් සඳහන් වෙනවා. Then Article 9 of the Constitution is about Buddhism. මේ පිළිබඳව වැඩිදුර කරුණු දක්වන්න මට වේලාව නැහැ. මේ කරුණු වික මා සඳහන් කළේ, මේවා ගැන යම් යම් අදහස් පළ වෙනවා නම් අපි ඒවා සාකච්ඡා කළ යුතු නිසායි.

ගරු මූලාසනාරුඨ මන්ත්‍රීතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Hon. Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට තව කොපමණ කාලයක් අවශ්‍යද? ගරු කෙනෙළිය රඹුක්වැල්ල මන්ත්‍රීතුමාට විපක්ෂයේ ඔබතුමන්ලාගේ කාලයෙන් විනාඩි 15ක් අවශ්‍යයි කියනවා.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

මූලාසනාරුඨ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මගේ කථාව five minutesවලින් අවසන් කරන්නම්.

ගරු මූලාසනාරුඨ මන්ත්‍රීතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Hon. Presiding Member)

එහෙම වුණොත් ගරු කෙනෙළිය රඹුක්වැල්ල මන්ත්‍රීතුමාට ලැබෙන්නේ විනාඩි දහයයි.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

හොඳයි.

දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්පාදනය කොට පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය දුන්

තීන්දුව 2015.04.09 දින හැන්සාඩ් වාර්තාවේ සඳහන්ව තිබෙනවා. එම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

“**Clause 5** 33(1) The President shall be the symbol of National unity.

Mr. Canishka Witharana brought to the notice of Court that the origin of our National Flag is based on a Report of the National Flag Committee. Counsel submitted that in 1979, a Cabinet Memorandum has been submitted by the Minister of State on the use of National Flag and was approved by the Cabinet of Ministers in 1981. The Code for the use of National Flag prepared by the Cabinet Sub Committee provides that each of us have to think more deeply of the National Flag and when we see our National Flag automatically our shoulders will strengthen, our hearts lift and our thoughts go to our motherland. Thus, the message and the significance of the National Flag is stated as follows:-

'Respect the National Flag and it will inspire you. This is the basic message of the National Flag. It is a message which should reach every Sri Lankan because the National Flag is a symbol of our motherland, our independence and the unity of our people. It is a symbol of our hopes and aspirations in the Nation's future.'

Thus, it has been categorically stated that the National Flag is the symbol of the unity of our People. Considering the above, we are of the view that Paragraph 33 (1) in Clause 5 is incorrect and be deleted."

මා එක උදාහරණයක් පමණයි මේ ගෙනෙන්නේ. ඔබතුමන්ලාටත්, අප කාටත් මෙවැනි තත්ත්වයන් පිළිබඳව සාකච්ඡා කළ හැකි මාර්ගය වන්නේ පාර්ලිමේන්තු කාරක සභාවයි.

විවිධ දේශපාලන පක්ෂ සාකච්ඡා කර ඡන්ද ක්‍රමය ගැන පොදු එකඟතාවකට පැමිණීම, ඒ වාගේම විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය ගැන පොදු එකඟතාවකට පැමිණීම සහ එය අහෝසි කිරීම පිළිබඳව තිබෙන ක්‍රියාදාමය සාර්ථක කර ගන්නේ කොහොමද, ජාතික ආරක්ෂාව ඇති කරන්නේ කොහොමද, උතුරේ ජනතාව විසින් කරනු ලබන විවිධ ඉල්ලීම් සඳහා අප අවතීර්ණ වන්නේ කොහොමද, ලංකාවේ පාලන තන්ත්‍රයේ වෙනස්කම් සිදු කරන්නේ කොහොමද කියන කාරණා පිළිබඳව එම කාරක සභාවේ දී සාකච්ඡා කරන්න පුළුවන්. ප්‍රාදේශීය සභා කියලා ක්‍රමයක් කලින් තිබුණේ නැහැ නේ. ප්‍රාදේශීය සභා පසුව ඇති වුණා. සංවර්ධනය ගමට ගෙන යන්න ඕනෑ. ලංකාවේ ගම් දනවි සිසාරා සංවර්ධනය ගෙන යන්න ඕනෑ. දිස්ත්‍රික් මට්ටමෙන් සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙළවල් ඇති කරගෙන යන්න ඕනෑ. මේ රටේ සංවර්ධනය සඳහා අවධානය යොමු කර, විවිධ ජන කොට්ඨාසවල බලාපොරොත්තු ඉටු කරමින් සංවර්ධනය සිදු වෙන ව්‍යුහයක් නිර්මාණය කරන්න අපේ පාර්ලිමේන්තු කාරක සභාවට පුළුවන්.

මූලාසනාරුඨ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා විසින් ජනවාරි 09 වන දින ඉදිරිපත් කරන ලද යෝජනාවට අප සංශෝධනයක් ඉදිරිපත් කරනවා. එම සංශෝධනය අනුව මේ තිබෙන යෝජනාව සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් විය යුතුයි. වෙනස් විය යුතු වන්නේ ඇයි? මා අවසාන වශයෙන් යළිත් කියනවා, පාර්ලිමේන්තුවේ බලය මත මෙය කිරීමයි අප බලාපොරොත්තු වන්නේ කියලා. පාර්ලිමේන්තුවෙන් බාහිර ආයතනයකින් මෙය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ක්‍රම වේදයට අප එකඟ වන්නේ නැහැ. ඒක අනතුරුදායකයි. එය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට පටහැනියි. එය පාර්ලිමේන්තු ස්ථාවර නියෝගවලට පටහැනියි. ඒ අනුව එම යෝජනාව වෙනස් විය යුතුයි.

ගරු සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මැතිතුමා යම් අදහස් ප්‍රමාණයක් ඉදිරිපත් කළා. මා එය අගය කරනවා. අපි ඒ ගැන සාකච්ඡා කරන්න සූදානම්. ඒ වාගේම රජයෙනුත් යම් අදහස් ප්‍රමාණයක් ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා. මම මේවා කියවන්න යන්නේ නැහැ.

[ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා]

රජයේ යෝජනාවන් අපට ලැබීලා තිබෙනවා. එක දවසක මධ්‍යම රාත්‍රී 11.45 වෙනකන් කථානායකතුමාගේ නිල නිවාසයේදී මේ සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කරලා තීරණයක් ලබා ගන්න අපි බොහෝම උත්සාහයක් දැරුවා. ඊට පසුවදා කථානායකතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු නිල කාමරයේදීත් මේ පිළිබඳව සාකච්ඡා කළා. එම සියලු සාකච්ඡාවන් සාර්ථක කර ගත නොහැකි වුණත්, තවමත් මේ සංශෝධනය පිළිගන්න පුළුවන්කමක් ආණ්ඩුවට තිබෙනවා. මොකද, ආණ්ඩුවට අනුගමනය කරන්න සිදු වෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා පනත, පාර්ලිමේන්තුවේ උත්තරීතර බව, ස්ථාවර නියෝග 86(2) ආදී වැඩි පිළිවෙළ ආණ්ඩුව පිළිගන්නවාද, නැද්ද කියන කාරණය මතයි මේ අවතීර්ණ වන කටයුත්ත සාර්ථක වන්නේ.

මූලාසනාරුඬ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මා අවසාන වශයෙන් සංශෝධන ඇතුළත් මෙම ලේඛනය කියවන්න කැමැතියි. එහි මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

"We, the Members of Parliament of the Joint Opposition move the following amendments to the Resolution given notice to Parliament by the Government to enact a new Constitution:

1. That this Parliament Resolves that in terms of Standing Order 86(1) a Committee of the whole Parliament be appointed for the purpose of deliberating, and seeking the views and advice of the People, on the Constitution for Sri Lanka and preparing a report for the consideration of Parliament.
2. The Committee shall have the powers spelt out in Standing Order 130, in particular Standing Order 130(4).
3. Upon submission of the Report in terms of Standing Order 130(2), Parliament shall adopt, reject, or adopt in part the Report of the Committee, and take such further action as it may deem expedient for the implementation.

Accordingly, the Resolution presented by the Hon. Prime Minister should be amended with all necessary deletions."

මම එය සිංහල භාෂාවෙනුත් කියවන්න කැමැති වුණත්, ඒ සඳහා මා කාලය ගන්නේ නැහැ. එම සිංහල භාෂාවෙන් ඇති ලේඛනය හැන්සාඩ් වාර්තාවට ඇතුළත් කරන ලෙස ඉල්ලමින් මා සභාගත කරන්නම්. අප එම ස්ථාවරයේම සිටිමින්, එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානයට වරම ලබා දුන් ජනතාව වෙනුවෙන් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ උත්තරීතර බව ආරක්ෂා කිරීම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් ඉටු කිරීමේ කටයුත්තට අපි අවතීර්ණ වන්නට ඕනෑය කියන කාරණයත් සඳහන් කරමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා. මගේ යෝජනාව ස්ථිර කරන ලෙස ගරු කුමාර වෙල්ගම මහතාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු කුමාර වෙල්ගම මහතා

(මාණ්ඩුමිතු කුමාරා වෙල්ගම)

(The Hon. Kumara Welgama)

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද යෝජනාව මා ස්ථිර කරනවා.

ගරු මූලාසනාරුඬ මන්ත්‍රීතුමා

(මාණ්ඩුමිතු තலைමතොත්තංග උග්‍රාභිභිඤ්ඤා)

(The Hon. Presiding Member)

බොහෝම ස්තූතියි, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා (අධිකරණ හා බුද්ධශාසන අමාත්‍යතුමා)

(මාණ්ඩුමිතු (කලාති) විඤ්ඤාතාස රාජපක්ෂ - තීර්ථ)

අමාත්‍යවරයාගේ ප්‍රකාශන අමාත්‍යවරයාගේ)

(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakse - Minister of Justice and Buddhasasana)

Sir, I rise to a point of Order.

ගරු මූලාසනාරුඬ මන්ත්‍රීතුමා

(මාණ්ඩුමිතු තலைමතොත්තංග උග්‍රාභිභිඤ්ඤා)

(The Hon. Presiding Member)

ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ ඇමතිතුමා රීති ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කරනවා.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා

(මාණ්ඩුමිතු (කලාති) විඤ්ඤාතාස රාජපක්ෂ)

(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakse)

මූලාසනාරුඬ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මා ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමාගෙන් කාරණයක් අහනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ සංශෝධනයේ සඳහන් කර තිබෙනවා, "preparing a report" කියා. "වාර්තාවක් සකස් කරන" කියන වචනය යොදා තිබෙන්නේ. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මා ඒ සම්බන්ධයෙන් දැනගන්න කැමැතියි. කාරක සභාවක් පත් කරනවා කියා යෝජනා වන්නේ, කෙටුම්පතක් සෑදීම සඳහා නේ. කෙටුම්පතක් - Bill එකක් - වශයෙන්ද, එහෙම නැත්නම් වාර්තාවක් විධියටද ඔබතුමන්ලා එය යෝජනා කර තිබෙන්නේ කියා අහන්න කැමැතියි.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(මාණ්ඩුමිතු තිඤ්ඤා කුණාචාර්‍ය)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

ගරු ඇමතිතුමා, දැනට ස්ථාවර නියෝග යටතේ තිබෙන්නේ, "a Committee shall report" කියලායි. ඔබතුමන්ලාට ඕනෑ නම්, සාකච්ඡා කරලා draft එකක් හඳුන්වා එකඟතාවක් තිබෙනවා නම් ඒ ගැන සාකච්ඡා කරන්න අපට පුළුවන්. Our main issue is that it should be done according to the Standing Orders and the Constitution by a Committee of the whole Parliament.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා

(මාණ්ඩුමිතු (කලාති) විඤ්ඤාතාස රාජපක්ෂ)

(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakse)

I fully appreciate it. මූලාසනාරුඬ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී අපේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මම පැහැදිලිවම සඳහන් කරනවා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත සකස් කිරීමේදී මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ කුමන හෝ කණ්ඩායමක් ඉවත් කරලා එය කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ කියා. ආණ්ඩුව හඳුනා කෙටුම්පතක් විධියට නොව මෙය මේ පාර්ලිමේන්තුවේ අප සියලුදෙනා - ගරු මන්ත්‍රීවරු 225දෙනාම - එකට එකතු වෙලා හඳුනා කෙටුම්පතක් විධියට හඳුන්වන තමයි අපි යෝජනා කර තිබෙන්නේ.

ගරු මූලාසනාරුඬ මන්ත්‍රීතුමා

(මාණ්ඩුමිතු තலைමතොත්තංග උග්‍රාභිභිඤ්ඤා)

(The Hon. Presiding Member)

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න අමාත්‍යතුමා.

[අ.හා. 12.12]

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා (සෞඛ්‍ය, පෝෂණ හා දේශීය වෛද්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன - சுகாதாரம், போசணை மற்றும் சுதேச மருத்துவ அமைச்சர்)

(The Hon. (Dr.) Rajitha Senarathne - Minister of Health, Nutrition and Indigenous Medicine)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මා ඉතාම සතුටු වෙනවා විවාදයකට වඩා අද දින පැවැත්වෙන මේ සාකච්ඡාවට සහභාගි වීමට ලැබීම ගැන. මොකද, ඓතිහාසික කාර්ය භාරයකටයි අපි අද මේ කර උර දෙන්නේ. අද අප කරන මේ කථා සියල්ල ඇතුළත් හැන්සාඩ් වාර්තා තවත් අවුරුදු ගණනාවකට පසුව - අනාගතයේදී - ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදනය පිළිබඳව අධ්‍යයනය කරන බොහෝ අය හොඳට කියවා බලාපි. එදා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා හඳුන්වා ගිනිත් කරපු වැරදි අපිම අද සමාලෝචනය කරනවා වාගේ අනාගතයේදී මෙනාට එන අය විතරක් නොව මේවා ගැන අධ්‍යයනය කරන හැම කෙනෙකුම මේවා ගැන ඒ වාගේම සමාලෝචනය කිරීමක යෙදේවි.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හඳුනා කියන්නේ, රටක මහා විශාලම, බාරදුරම කාර්යයයි. ඒක තමයි අමාරුම කාර්යය. ඒ කාර්යය සරල විධියට කරන්න ගිහිල්ලා තමයි ඒ හදපු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අසාර්ථක වුණේ. තමන්ගේ දේශපාලන බලය පාවිච්චි කරලා, තුනෙන් දෙකේ බලය පාවිච්චි කරලා හදපු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවලට රටේ ජනතාවගේ එකඟතාව ලැබුණේ නැහැ. ඒ නිසා තමයි ජනාධිපතිතුමාත් අග්‍රාමාත්‍යතුමාත් මේ කටයුත්ත පිළිබඳව මේ සියලුදෙනා සමඟ කථා කළේ; මේ කාරණය පක්ෂ නායක රැස්වීම්වලට යොමු කළේ; රාත්‍රි කාලයේත් එකට එක්කාසු වෙලා මේ වාගේම කථා කළේ.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හඳුනා ආකාරය නොවෙයි, ඒ ව්‍යවස්ථාව ගෙන එන ක්‍රමය ගැන පවා කෙරුණු සාකච්ඡා වට කියකට අපි සහභාගි වුණාද? දිනේෂ් ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමන්ලාත්, අපිත් පැය ගණන් මේවා ගැන කථා කළා; ගැටුණා; ආපසු සමනය වුණා; ආපසු යෝජනා ඉදිරිපත් කළා; එකඟ වුණා. අපි තවදුරටත් ඔබතුමන්ලාගේ සංශෝධනත් එක්ක එකඟ වෙන්නම්. අපට ඕනෑ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හදන්නයි. ව්‍යවස්ථාව හදන ක්‍රමවේදය හදාගැනීමට වඩා වැදගත් වන්නේ එයයි. මොකද, අවසානයේදී, ව්‍යවස්ථාව හදපු ක්‍රමය ගැන නොවෙයි මිනිසුන් කථා කරන්නේ. හදපු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ගැනයි ඉතිහාසය පුරාම කථා කරන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කිරීම හා සම්බන්ධ ඉතිහාසයක් තිබෙනවා. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට විරෝධය ප්‍රකාශ කළේ යුඑන්පී එක නොවෙයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ප්‍රධාන මේ රටේ වාමාංශික පක්ෂ සියල්ල 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ගෙන ඒමට විරුද්ධව එදා ක්‍රියා කළා. 1978දී ආචාර්ය එන්.එම්. පෙරේරා, පීටර් කෙනමන්, දොස්තර එස්.ඒ. වික්‍රමසිංහ ආදීන් එක්ක මමත් - දේශපාලන අයිතිය නැති වුණත් - තරුණ වෛද්‍යවරයකු විධියට පාරේ වාඩි වුණා. ඊට පසුව හයිඩ්පාර්ක් එකේයි රැස්වීම පැවැත්වුණේ.

එක් පැත්තකින් "ලේක්හවුස්" එකේ ඉඳලා ඒ ස්ථානයට පෙළපාළිය ආවා. වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමා, ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මහත්මයා ඇතුළු පිරිස ආපු ඒ පෙළපාළියට එදා පහර දුන්නා; අපේ මේ වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමාට පහර දුන්නා. කොල්වින් ආර්. සිල්වා, ඉතිහාසයේ පළමුවැනි වරට කුඩුවේ දැමීමා. මහනුවර ගලහ හන්දියේදී ආචාර්ය

වික්‍රමබාහු කරුණාරත්න, ආචාර්ය කුමාර් ඩේවිඩ්, ආචාර්ය සුමනසිරි ලියනගේ ඇතුළු වාමාංශික ව්‍යාපාරයේ ප්‍රධාන ආචාර්යවරු එදා කළ කොඩි දාලා විරෝධය පෑවා. ආචාර්ය උපාධි දෙකක් තිබ්ලාත් ආචාර්ය වික්‍රමබාහු කරුණාරත්න එදා ඉංජිනේරු පීඨයෙන් දොට්ට දැමීමා. එදා ඉඳලා මැනක් වනතුරුත් එහෙමයි. ඊයේ පෙරේදා තමයි මම මූලික වෙලා කැබිනට් මණ්ඩලයේ කථා කරලා එතුමාට වැටුප් ආදිය ලබා දුන්නේ. මෙන්න මේ වාගේ ඉතිහාසයක් තමයි තිබෙන්නේ.

එදා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය එළියට බැස්සේ නැති වුණාට වමේ අපි එළියට බැස්සා; පාරට බැස්සා පවතින ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට විරුද්ධව.

එදා කළ කොඩි දැමීමා; මිනිස්සු ගුටි කැවා; රස්සා නැති කර ගත්තා. එදා එහෙම තමයි විරෝධය ආරම්භ වුණේ. 1982 කොබ්බෑකඩුව මහත්මයාගේ මැතිවරණ ව්‍යාපාරයට මම සහභාගි වුණා. දේශපාලන අයිතිය නැතුව, රස්සාව නැති වුණත් කමක් නැහැ කියලා රස්සාව පැත්තක තියලා ඒකට සහභාගි වුණා. ඒකේ පළමුවැනි තේමා පාඨය වුණේ, "1978 ව්‍යවස්ථාව අයිත් කරලා විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරනවා" කියලායි.

බණ්ඩාරනායක මැතිනිය, චන්ද්‍රිකා කුමාරතුංග මැතිනිය, මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා ඇතුළු අපි ඔක්කෝම එදාමෙදා තුර ක්‍රියා කළේ එකම පරමාර්ථයකින්. මම එතුමාත් එක්ක පා ගමන් ගියේ, ජනසෝෂා කළේ, මිනිස් දම්වැල් හැදුවේ විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කිරීම සඳහායි. වාසුදේව නානායක්කාර ගරු මන්ත්‍රීතුමා දන්නවා ඒකේ මූලිකම අරමුණ, සටන් පාඨය තමයි, "විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරවු" කියන එක. අපිත් එක්ක එහෙම කථා කරපු අපේ සමහර කට්ටිය අද ඇඹරෙනවා. විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරනවා කිව්වාම ඇඹරෙනවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. 1999දී හම්බන්තොට සම්මේලනයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂය යෝජනාවක් සම්මත කර ගත්තා. ඒ තමයි, විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කිරීමේ යෝජනාව. කවුද ඒ යෝජනාව ගෙනාවේ? එදා යෝජනාව ගෙනාවේ මම. ඊට ඉස්සෙල්ලා මේ මතය ප්‍රකාශ කරලා, ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ අගමැතිතුමාත් එක්ක මම පැය ගණන් කථා කරලා, මේක සිදු විය යුතුයි කියලා එතුමාටත් එකඟ කර ගත්තා. මට තවම මතකයි. හම්බන්තොට සම්මේලනයේදී මම එදා යෝජනාව ගෙනෙන කොට එක්සත් ජාතික පාක්ෂිකයෝ ඒ යෝජනාව ඒකමතිකව සම්මත කළේ නිකම් නොවෙයි, ඔල්වරසන් හඩ දීලායි. විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරනවා කිව්වාම එක්සත් ජාතික පාක්ෂිකයෝ විනාඩි පහක් විතර අත්පුඩි ගැහුවා. නායකයෝ මොන තැනක හිටියත් පාක්ෂිකයෝ හැසිරෙන්නේ අන්න ඒ විධියටයි. එදා ඒ විධියට යෝජනාව සම්මත කළා.

මොනවා වුණත් චන්ද්‍රිකා කුමාරතුංග මැතිනියට මගේ ගරුත්වය තිබෙනවා. සමහරු කියනවා, "චන්ද්‍රිකා කළේ නැහැ" කියලා. චන්ද්‍රිකා කළා. 2000දී ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතක් ගෙනාවා. එදා දේශපාලනයේ මමත් වැරද්දක් කර ගත්තා. මම ඒක කියනවා. මගේ පොතේ මම ඒක ලිව්වා. මගේ පාර්ලිමේන්තු ජීවිතයේදී මම වැරදි දෙකක් කර ගත්තා. එකක් 2000 ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත සම්බන්ධව. අපේ පක්ෂ දෙක එකතු වෙලා ඒ ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතට එකඟ වෙලා එය ගෙනෙන කොට අන්තිම මොහොතේ ඒකට එකතු කර ගත්තා තව කැල්ලක්. කේට්ටියෝ එකතු කර ගත්තා, තව කැල්ලක්. මොකක්ද? තව අවුරුදු දෙකක් වැඩිපුර දෙන්න. බණ්ඩාරනායක මැතිනියට 1975-1977 දක්වා කාලය දුන්නා වාගේ තවත් අවුරුදු ගණනක් දෙන්න. අන්න එතැනින් තමයි ඇවිළුණේ. අන්න එතැනින් තමයි ගිනි තියා ගන්න තත්ත්වයක් ඇති වුණේ. නමුත්, ඒ කොන්දේසිවලට යටත් වෙලා,

[ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා]

ඒ ගැන කථා කරලා තව පහු කරලා හෝ ඒ ව්‍යවස්ථාව සම්මත නොකිරීමේ පාපයට අපිත් උර දුන්නා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම තමයි දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය. එදා වාසුදේව නානායක්කාර, ඩීවී ගුණසේකර, රෙජිනෝල්ඩ් කුරේ, මහාචාර්ය තිස්ස විතාරණ මැතිතුමන්ලා ඇතුළු මම ඒ ගැන කථා කළා. එදා තිබුණු තත්ත්වය අනුව දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව අප අත එසෙවුවත් අද අප ඒ ගැන කතාහදා වනවා. මේ විධියට ඇවිල්ලා ජනවාරි 08 වැනිදා වන විට අපේ මූලික තේමාවට මත දෙකක් ඉදිරිපත් වී තිබුණා.

අපේ මාදුළුවාවේ සෝභිත මහා නායක ස්වාමීන් වහන්සේගේ සමාජ සාධාරණත්වය සඳහා වූ ජාතික ව්‍යාපාරයෙන් "විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කළ යුතුය" කියන මතය ඉදිරිපත් වුණා. පිවිතුරු හෙටක් ජාතික ව්‍යාපාරයේ මතය වුණේ, අහෝසි කිරීමක් නැතුව සංශෝධනයක් කළ යුතුය කියන එක. අපි මේ මත දෙකම අඩංගු කළා. අඩංගු කරලා අගෝස්තු 17 මහා මැතිවරණයට එක්සත් ජාතික පෙරමුණේ මැතිවරණ ව්‍යාපාරයේදී විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කිරීමට අපි පොරොන්දු සම්මතකයට ආවා. මේ එක යෝජනාවක්. අනෙක් ප්‍රධානම දේ තමයි මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කිරීම.

පළාත් පාලන මැතිවරණ ක්‍රමය සංශෝධනය කරන්නට අපි යෝජනාව ගෙනාවා. තමුන්නාන්සේලාට මතක ඇති එදා ඒ පාර්ලිමේන්තු කණ්ඩායම් රැස්වීමේ මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමා සිටින විට මම අවසාන කථාව කළා. මම කථා කරලා කිව්වා, "ජනාධිපතිතුමනි, මේ මැතිවරණ ක්‍රමය මට හොඳයි. මගේ ආසනය පැරදුණත් මම ජයග්‍රහණය කරනවා" කියලා. කොයි පැත්තෙන් ඉල්ලුවත් ජයග්‍රහණය කරනවා කියන එක මම ඔප්පු කර පෙන්වා තිබෙනවා. නමුත්, මේ ක්‍රමය අහෝසි කරන්න ඕනෑ. ඒක අහෝසි කරපු දවසට මගේ ආසනය පැරදිලා මම ගෙදර ඉන්නවා. ඒත් ඒ ජීවිතය සුන්දරයි. මුදලට යට වන මේ කාලකණ්ණ මැතිවරණ ක්‍රම අපේ කාල පරිච්ඡේදයේ අපි අහෝසි කරන්නට ඕනෑ කියලා එදා මම කිව්වා. මගේ කථාව අහගෙන ඉඳලා මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමා කිව්වා, "මට ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඔයගොල්ලෝ තීන්දු කරන්න" කියලා. පසුව බැසිල් රාජපක්ෂ හිටපු අමාත්‍යතුමා මට බොහොම ප්‍රශංසා කළා. බැසිල් රාජපක්ෂ මැතිතුමන්ලා අපි එකතු වෙලා ඒක එහිදී සම්මත කළා. ඒකේ සීමා නිර්ණය කිරීම සම්බන්ධව පොඩි ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඒක ඉවර කරලා අපි මැතිවරණයකට යනවා. වෙන හේතුවක් එතැන නැහැ.

අද ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයක් පත් කිරීම සඳහා යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ව්‍යවස්ථාව ගැන තවම අපි මුකුත් කථා කරලා නැහැ. නමුත්, හැමෝම කියනවා, "පෙඩරල් එනවා" ලු. "උතුරු නැහෙනහිර ඒකාබද්ධ වෙනවා" ලු. කවුද කියන්නේ? මම දැක්කා, මාධ්‍ය සාකච්ඡාවකට එක පැත්තකින් ආවා මහාචාර්ය ජී.එල්. පිරිස් මැතිතුමා. මහාචාර්ය ජී.එල්. පිරිස් මැතිතුමාගේ 2000 ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත මොකක්ද? අද මේ කථා කරන පෙඩරල් ක්‍රමයට හය වුණු මහාචාර්ය ජී.එල්. පිරිස් මැතිතුමාගේ 2000 ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත මොකක්ද? ඒ කියද? 2000දී ඒ ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත හඳුන්වා දුන්න ඉස්සෙල්ලා එතුමා ගිහින් හම්බ වුණේ කාවද? ඒ තමයි, ස්විස්ටර්ලන්තයේ Fribourg විශ්ව විද්‍යාලයේ, Institute of Federalism එකේ සේවය කරන මහාචාර්ය තෝමස් ෆ්ලිනර්. ඒ මහාචාර්යවරයා හම්බ වෙලා එතුමාගෙන් උපදෙස් ගන්නා.

එතුමාගෙන් උපදෙස් ලබාගෙන එතුමා ආපසු අපේ රටට ගෙන්වා ගන්නා. ඒ, මොකටද? එතුමා ආපසු අපේ රටට ගෙන්වා ගන්නේ ලෙඩරල් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හඳුන්වා කොහොමද කියලා උපදෙස් ලබා ගන්නයි.

ඊට පස්සේ ගියේ කොහේද? දකුණු අප්‍රිකාවට. මහාචාර්ය ජී.එල්. පිරිස් මැතිතුමා, එදා හිටපු නීතිපති සරත් එන්. ද සිල්වා මැතිතුමා, Legal Draftsman නලින් අබේසේකර මහතා, ජයම්පති වික්‍රමරත්න මැතිතුමා කියන මේ සියලුම දෙනා දකුණු අප්‍රිකාවට ගිහිල්ලා එහි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව බැලුවා. දකුණු අප්‍රිකාවේ තිබෙන්නේ ඒකීය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක්ද? නැහැ. දකුණු අප්‍රිකාවේ තිබෙන්නේ ලෙඩරල් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක්. ඒ ලෙඩරල් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තමයි එතුමන්ලා අධ්‍යයනය කළේ. ලෙඩරල් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තමයි 2000 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හඳුන්වා දුන් පාදක කර ගන්නේ කියන කාරණය මතක තියා ගන්න.

ඒ විතරක් නොවෙයි, ඊට පස්සේ බෙල්ජියමට ගියා. බෙල්ජියමට ගියේ කවුද? නීතිපතිවරයා, අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් එම්.එස්. ජයසිංහ මහතා සහ ජයම්පති වික්‍රමරත්න මැතිතුමා බෙල්ජියමට යැව්වා. ජයම්පති වික්‍රමරත්න මැතිතුමා තමයි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හඳුන්වා බෙහෙවින් දායක වුණේ. ඒ අය බෙල්ජියමට යැව්වා. බෙල්ජියමේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඒකීයද? නැහැ.

ඊට පස්සේ ක්වීන් මේරි සරසවියේ ආචාර්යවරු ගෙනාවා. බෙල්ජියම සරසවියේ ආචාර්යවරුන් එක්ක කථා කළා. Washington DC වල විශ්වවිද්‍යාලයේ ආචාර්යවරු ගෙනාවා. ඔවුන් ගෙනැල්ලා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හඳුන්වා ඔවුන්ගෙන් උපදෙස් ලබා ගන්නා. ඒ, ඒකීය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හඳුන්වාද? නැහැ.

ඒ විතරක් නොවෙයි, කෙන්යාවේ ව්‍යවස්ථාදායක විශේෂඥයෙකු වාගේම හොංකොං විශ්වවිද්‍යාලයේ වැඩ කරපු (මහාචාර්ය) යෂ් පාල් ගායි මැතිතුමාගෙන් මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හඳුන්වා උපදෙස් ලබා ගන්නා. විදේශ උපදේශකයෝ කවුරුවත් ඕනෑ නැහැ කියලා අද කියනවා. එහෙම කියන කවුරුවත් 2000 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හඳුන්වා විදේශ රටවලට ගියා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු ඔක්කොම එතැන වාඩිවෙලා හිටියා. එදා දිනේෂ් ගුණවර්ධන මැතිතුමන්ලා හිටියා. ඒක කාටවත් "නැහැ" කියන්න බැහැ. වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමායි, අපි එක මතයක ඉන්නවා. ඒ ගැන එතුමාට ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඒ මතය වෙනස් වන්නේ නැහැ.

යුද්ධය අවසන් වුණා. යුද්ධය අවසන් වුණාට පස්සේ පැවති තත්ත්වය කොහොමද? මම හිටපු ජනාධිපතිතුමාත් එක්ක පැය එක හමාරක් කථා කළා. ඒ කාලයේත් හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා අපිත් එක්ක එක මතයක හිටියා. 2008 නොවැම්බර් මාසයේ නවදිල්ලියේ පැවතුණු BIMSTEC සමුළුවට එතුමා ගියා. ඒ BIMSTEC සමුළුව අතරවාරයේදී ඉන්දීය අග්‍රාමාත්‍යවරයාත් එක්ක කථා කළා. එතුමාත් එක්ක කථා කළේ මොනවාද? ඉන්දීය අග්‍රාමාත්‍ය ශ්‍රීමත් මන්මෝහන් සිං මහත්මයාත් එක්ක කථා කරලා කිව්වා, "මම 'දහතුන ජලස්' දෙනවා." කියලා. අපි කවුරුවත් 'දහතුන ජලස්' ගැන කථා කරලා තිබුණේ නැහැ. අපි ඉල්ලුවේත් නැහැ; වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමා ඉල්ලුවේත් නැහැ. එතුමාම ගිහිල්ලා තමයි කිව්වේ, 'දහතුන ජලස්' දෙනවා" කියලා.

ඊට පස්සේ 2009 ජනවාරි මාසයේදී ඉන්දියානු විදේශ ඇමති ශ්‍රී ප්‍රනාබ් මුකර්ජි මහත්තයා ලංකාවට ආවා. එදා එතුමන්ලා කිව්වේ මොකක්ද? එදාත් හිටපු ජනාධිපතිතුමා 'දහතුන ජලස්'

පොරොන්දුව ඉන්දියානු රජයට ලබා දුන්නා. අද බොරුවට ඉන්දියාවට බණිනවා. ඉන්දියාවට බොරුවට බැන්නාට වැඩක් නැහැ. ඉන්දියාවේ උදව්‍ය ලංකාවට ගෙනැල්ලා කැවේ එතුමාගේ කාලයේ. මේ උදව්‍ය එතැන හිටියා. ඊට පස්සේ ඉන්දියාවේ විදේශ ඇමති ශ්‍රී ප්‍රනාබ් මුකර්ජි මහත්මයාත් එක්ක 2009 මැයි මාසයේදී දුරකථනයෙන් කථා කරලා, 'දහතුන ජලස්' ගෙනෙනවා විතරක් නොවෙයි, සෙනෙට් සභාවක් -දෙවැනි මණ්ඩලය- පත් කරනවාය කියා පොරොන්දු වුණා.

ඊට පස්සේ ඉන්දිය ජාතික ආරක්ෂක උපදේශක ශිවශංකර් මෙනන් මහතා 2009 මැයි මාසයේ කොළඹට ආවා. වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමාට ඒ සිද්ධිය මතක ඇති. එතුමාත් එක්ක උදේ හෝපන සංග්‍රහයේදී මේ ගැන කථා කළා. ජනාධිපති මන්දිරයේ පැවති ඒ හෝපන සංග්‍රහයට මමත් සහභාගි වුණා. ඒ අවස්ථාවේදී කිව්වේ මොකක්ද? 'දහතුන ජලස්' සහ සෙනෙට් සභාව පත් කරනවාය කියා නැවතත් එතැනදී පොරොන්දු වුණා.

ඊට පස්සේ Sharm el-Sheikh වල නොබැඳි ජාතීන්ගේ සමුළුව පැවතුණා. 2009 ජූලි මාසයේදී නොබැඳි ජාතීන්ගේ සමුළුවේදී ඉන්දිය අග්‍රාමාත්‍යවරයාත් එක්ක ද්විපාර්ශ්වික සාකච්ඡා අපේ හිටපු ජනාධිපතිතුමා මෙහෙය වූවා. එදා මොකක්ද කිව්වේ? " 'දහතුන ජලස්' සහ සෙනෙට් සභාවක් පත් කරනවා" කියා එදා පොරොන්දු වුණා. 'දහතුන ජලස්' කියලා කියන්නේ මොකක්ද? 'දහතුන ජලස්' කියන්නේ ඒකීය දෙයක්ද කියලා මම තමුන්තාත්සේලාගෙන් අහනවා. ඊට පස්සේ හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා 2010 ජූලි මාසයේ 08 වැනිදා ඉදලා 11 වැනිදා වන තුරු ඉන්දියානු සංචාරයක නිරත වුණා. එතැනදී ඉන්දියානු අගමැති මන්මෝහන් සිං මහතාත් එක්ක ආපසු 'දහතුන ජලස්' යෝජනාව පිළිබඳව සාකච්ඡා කළා. එතුමාම කිව්වා, "මම 'දහතුන ජලස්' දෙනවා" කියලා. එතැනදී ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශයක් අත්සන් කළා.

එහි මෙසේ සඳහන් වෙනවා. I quote:

"The President of Sri Lanka reiterated his determination to evolve a political settlement acceptable to all communities that would act as a catalyst to create the necessary conditions in which all the people of Sri Lanka could lead their lives in an atmosphere of peace, justice and dignity, consistent with democracy, pluralism, equal opportunity and respect for human rights. Towards this end, the President expressed his resolve to continue to implement in particular the relevant provisions of the Constitution designed to strengthen national amity and reconciliation through empowerment. In this context, he shared his ideas on conducting a broader dialogue with all parties involved".

හිටපු විදේශ ඇමති මහාචාර්ය ජී.එල්. පීරිස් මහත්මයා 2011 මැයි මාසයේ 15 වැනිදා ඉදලා 17 වැනිදා වන තුරු නවදිල්ලියේ හිටියා. එහිදී ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශයක් එතුමන්ලා අත්සන් කළා. ඒ ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශයේ මේ ආකාරයට කියා තිබෙනවා:

"Both sides agreed that the end of armed conflict in Sri Lanka created a historic opportunity to address all outstanding issues in a spirit of understanding and mutual accommodation imbued with political vision to work towards genuine national reconciliation. In this context, the External Affairs Minister of Sri Lanka affirmed his Government's commitment to ensuring expeditious and concrete progress in the ongoing dialogue between the Government of Sri Lanka and representatives of Tamil Parties. A devolution package, building upon the 13th Amendment, would contribute towards creating the necessary conditions for such reconciliation."

ඊට පසුව ඉන්දියාවේ ජාතික ආරක්ෂාව පිළිබඳ උපදේශක ශිවශංකර් මෙනන් මහතා 2013 ජූලි 8 සහ 9 දිනවල ලංකාවේ

සංචාරයක නිරත වුණා. එදා එතුමා සමඟ කළ සාකච්ඡාවේදී මෙසේ කියා තිබෙනවා:

"..... he also emphasized the need for adhering to the commitments made by the Sri Lankan Government to India and the International Community on a political settlement in Sri Lanka that would go beyond the 13th Amendment."

එදා එහෙමයි කිව්වේ. ඊට පසුව 2012 ජනවාරි මාසයේ ඉන්දිය විදේශ ඇමති එස්.එම්. ක්‍රිෂ්ණා මහතා ලංකාවට ආවා. එතුමා "ද හින්දු" පුවත් පතට මේ විධියට කියා තිබෙනවා:

"One of Mr. Krishna's achievements was to get Sri Lankan President Mahinda Rajapaksa reiterate that he would take the '13th Amendment plus approach' to solving the ethnic problem in the country."

නමුත් අද කථා කරනවා මහා බිල්ලක් එනවා කියලා. මෙහෙම කථා කළාට, මේ බිල්ලාට මේ ඔක්කෝම දායක වෙලා තිබෙනවා. අද කථා කරන මේ සුජානභාවය නොවෙයි එදා තිබුණේ. එදා කථා කළේ ඒක නොවෙයි. නමුත් වමේ පක්ෂ සහ අපි, එදා එතුමාගේ ස්ථාවරයට දැඩි සහයෝගයෙන් සිටියා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. ඊට පස්සේ කථා කරන්නේ කවුද? මම දැක්කා, ලංකාවේ සම සමාජ පක්ෂයේ නායක මහාචාර්ය තිස්ස විතාරණ මහතා කියනවා, "ලෙඩරල් ක්‍රමයකට දෙන්නේ නැහැ" කියලා. ආචාර්ය එන්.එම්. පෙරේරා මැතිතුමා මේ කථාව ඇහුවා නම්, එතුමාගේ ඇට සැකිලි පවා "මෙහෙම බැනෙක්, මගේ පක්ෂයේ මෙහෙම නායකයෙක් හිටියාද?" කියලා අසා. වාමාංශික මාක්ස්වාදියෙක් ලෙඩරල් ක්‍රමයකට විරුද්ධ වීම ගැන "මෙහෙම මාක්ස්වාදීන් ලෝකයේ කොහේවත් ඉන්නවාද?" කියා, මෙවැනි අය පක්ෂවල නායකයන් වශයෙන් පත් කර ගැනීම පිළිබඳව ආචාර්ය එන්.එම්. පෙරේරා මහතා වුණත් ලජ්ජාවෙන් ඇඟරෙයි. මේ කථා කරන මනුස්සයාගේ සර්වපාක්ෂික කමිටුව, -APRC එකේ මොනවාද තිබුණේ? එහි එක කාරණයක් තිබුණේ ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කර පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමයකින් යුක්ත වූ ආණ්ඩු ක්‍රමයක් පිළිබඳවයි. දෙවැනි කාරණය වශයෙන් තිබුණේ උතුරු නැගෙනහිර ඒකාබද්ධ කිරීමයි.

මහින්ද රාජපක්ෂගේ ආණ්ඩුව පත් කරපු APRC එකේ යෝජනා මා ළඟ තිබෙනවා. එහි පළමුවෙන්ම තිබෙන්නේ මොකක්ද? පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමයකින් මේ රට ආණ්ඩු කරනවා කියන කාරණයයි. මේ අද කියන කාරණයයි. මෙහි 2.1 වන යෝජනාව යටතේ මෙසේ සඳහන් වනවා:

"It is recommended that Sri Lanka should adopt a Parliamentary form of government at the Centre."

ඊට පසුව ඒකාබද්ධ කිරීම ගැන මොනවාද එහි කියන්නේ? මේ මිනිස්සුම තමයි අද තවත් කටකින් කථා කරන්නේ. Under "Unit of Devolution" it states, I quote:

"Questions of merger of provinces can be considered..."

මෙහෙම කියපු- [බාධා කිරීමක්] ඔව්. ඒකටත් ලැහැස්තියි. ඒකට ලැහැස්ති බව මෙය ගෙන එන්න පෙර අද කියනවා. "Merger" ගෙනෙනවාලු; ලෙඩරල් ක්‍රමය ගෙනෙනවාලු. ඒ විතරක් නොවෙයි, එදා මොනවාද කිව්වේ? ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය පිළිබඳ එදා APRC යෝජනාව මොකක්ද? Under "Land and Water" it states, I quote:

"Every Province shall succeed to all other State land within the Province, subject to the rights of persons in lawful possession or

[ගරු (වෛද්‍ය) රාජීත සේනාරත්න මහතා]

occupation of such land. A Provincial Government shall be entitled to exercise rights in or over such land, including land tenure, transfer and alienation of land, land use, land settlement and land improvement."

පළාත් සභාවට බලය ලබා දීමෙන් ඉඩම් ලබා දෙන්න - alienation of land - පවා එකඟතාවය පළ කරලා තිබෙනවා. මෙන්ම කථා කරපු උදවිය. ඒ විතරක් නොවෙයි, පොලීසිය ගැන එදා මොනවාද කිව්වේ. "Distribution of powers between the Centre and the Provinces" යටතේ No. 2 විධියට කියා තිබෙනවා, I quote:

"National police; law and order including public order and the exercise of police powers in the Capital Territory and where expressly provided in the Constitution."

ඊට පසුව No. 38 යටතේ මෙසේ කියා තිබෙනවා:

"Law and Order, Provincial Police and Provincial Police Commission to the extent provided in the Constitution."

ඊට පසුව No. 39 යටතේ මෙසේ කියා තිබෙනවා:

"Administration of Justice within a Province to the extent permitted by the Constitution;"

පළාත් සභාවට වෙනම අධිකරණයක් ගෙනෙනවා. මතක තබා ගන්න, වෙනම පළාත් සභා පිහිටුවනවා.

මෙන්ම මෙහෙම කථා කළ මිනිස්සු අද විශ්වාස භංගත්වයෙන් යුතුව, දේශපාලන බංකොලොත්කමට මේ වාගේ තත්ත්වයකට පත්වෙලා තිබෙනවා. අපේ රටට ඉතා වැදගත් වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ගැන කථා කරන වෙලාවට ඔබතුමන්ලා මේ වාගේ තත්ත්වයකට වැටෙන්න එපා. ව්‍යවස්ථාවක් හඳුනවා නම් හඳුන්වන ඕනෑ තව අවුරුදු 100ක් ගියත්, සංශෝධනවලින් විතරක් ඉදිරියට යන විධියටයි.

ඉන්දියාවේ තිබෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව දිහා බලන්න. 1947දී තමයි එය හැදූවේ. ඒ ව්‍යවස්ථාවට සංශෝධන එකසිය ගණනක් ඇවිත් තිබෙනවා. නමුත්, එකම ව්‍යවස්ථාව තමයි අදත් තිබෙන්නේ. අප ලජ්ජා වෙන්න ඕනෑ. අප මහා ලොකුවට දේශපාලනය ගැන කථා කරනවා. නමුත්, අප ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කියක් ගොතවාද? ව්‍යවස්ථාව කී වාරයක් සංශෝධනය කළාද? එහෙව් රටක ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගැන කථා කරන කොට මේ වාගේ බාල තත්ත්වයකට පත් වෙන්න එපා කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඉතිහාසය පුරාම මේ වෙනුවෙන් සටන් කළේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ප්‍රමුඛ වෙයි. වම තමයි මේ වෙනුවෙන් කථා කළේ.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා

(மாண்புமிகு வாசுதேவ நானாயக்கார)

(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)

ෆෙඩරල් ක්‍රමයද, ඒකීය රාජ්‍යයක්ද කියන එක ඔබතුමා, - [බාධා කිරීමක්]

ගරු (වෛද්‍ය) රාජීත සේනාරත්න මහතා

(மாண்புமிகு வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன

(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)

ඒකීයද, ෆෙඩරල්ද කියන dialogue එක මට ප්‍රශ්නයක් නැහැ වාසුදේව මන්ත්‍රිතුමනි. නමුත්, මෙහෙම කථා කරපු මිනිස්සු අද

ජනතාව මුළු කරන්න කරන මේ ප්‍රකාශ ගැනයි මම කතාගාටු වන්නේ. අන්න ඒකයි වැරද්ද. මේ කටයුත්තේදී අප ඔක්කොම එකතු වෙලා එක තැනකට ඇවිත් වැඩ කරන්න ඕනෑ.

ගරු මූලාසනාරුඩ් මන්ත්‍රිතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Hon. Presiding Member)

ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාගේ කාලය අවසානයයි.

ගරු (වෛද්‍ය) රාජීත සේනාරත්න මහතා

(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)

(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)

මට තව විනාඩි පහක් දෙන්න, මූලාසනාරුඩ් ගරු මන්ත්‍රිතුමනි.

මේ තේරීම් කාරක සභාවට ඇවිත් අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න මිනිසුන්ට අවස්ථාව දීලා, ලියුම් ලියලා, ඒ සියලු කටයුතු කරලා බහුතරයකට ඕනෑ මොන වාගේ ව්‍යවස්ථාවක්ද කියා අපේ ද්‍රවිඩ සභෝදරයන්, මුස්ලිම් සභෝදරයන් එක්ක එකතු වෙලා සාකච්ඡා කරලා, අපේ ජීවිත කාලයේදී එකම ශ්‍රී ලාංකික ජාතියක් ගොඩනගන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් අපි හදමු. අප හැම දාම ජීවත් වන්නේ නැහැ. අප හැම දාම මේ සභාවල ඉන්නෙත් නැහැ. අපි මැරෙනවා. අප මෙතැනින් යනවා. ඊට ඉස්සර වෙලා අපේ කාලයේදී මේක හදාගනිමු කියන එකයි මගේ ඉල්ලීම වන්නේ.

අපේ අනුර දිසානායක මන්ත්‍රිතුමා අද කිව්වා කිලිනොච්චියට ගිහින් මොනවාද ඕනෑ කියා එහේ ඉන්න අම්මා කෙනෙකුගෙන් අහන්න කියා. ඉඩම්තේ ඕනෑය කියන්නේ. මේ මොනවාද කථා කරන්නේ? එක්දහස් නවසිය පණස් ගණන්වල ඉඳලා ද්‍රවිඩ ජනතාව කවදාවත් ආර්ථිකය ගැන කථා කළේ නැහැ. ඔවුන් ඇවිත් අපෙන් රස්සා ඉල්ලුවේ නැහැ. වෙන වෙන අඩු පාඩුකම් සපුරා දෙන්න කියා ඉල්ලුවේ නැහැ. ඒ අය ඉල්ලුවේ එක දෙයයි. තමන්ගේ ජාතියේ අභිමානය විතරයි ඔවුන් බලාපොරොත්තු වුණේ. මේ සැරේ මැතිවරණයේදීත් ඔවුන් එකාවන්ව නැගී සිටියේ අන්න ඒ අභිමානය ගොඩනැගීම සඳහායි. ඒක අප අවබෝධ කර ගන්න ඕනෑ. එහෙම නොකර, කිලිනොච්චියේ ඉන්න ගැහැනු කෙනෙකුගෙන් ජාතික ප්‍රශ්නය ගැන අහන්න තරම් මේ රටේ මිනිස්සු මෝඩ නැහැ.

මම තමුන්නාන්සේලාට මෙන්න මේ කාරණය කියනවා. ජාතිවාදය කියන්නේ මේ රට විනාශ කරපු දේ. මේ රට මේ තත්ත්වයට වැටුණේ 1950 දශකයේ ඇතිවුණු මේ ජාතිවාදය නිසායි. අන්න ඒ කාරණය මතක තියාගන්න. අපේ ඉතිරි සියලු ජාතීන් අපව පසු කරගෙන ගියා. අප නිදහස ලබන කොට දෙවැනි වුණේ ජපානයට විතරයි. එදා ජපානයේ ඒක පුද්ගල ආදායම ඩොලර් 89යි; අපේ 88යි. එක ඩොලර් එකෙන් අප වෙනස් වුණේ. මේ රටේ හිටපු සිංහල සහ දෙමළ කාලකණ්ණි ජාතිවාදී නායකයන් නිසා තමයි මේ රටේ මෙවන් තත්ත්වයක් ඇති වුණේ. ඒ ප්‍රදේශවල මිනිස්සු කෑ ගහලා අද අපෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, "අදවත් මේ රට හදලා දීපල්ලා" කියා. අදත් ඒක කරන්නේ නැත්නම් තවත් පරම්පරාවකට තමයි අපට මේ කටයුත්ත භාර දෙන්න වන්නේ.

මූලාසනාරුඩ් ගරු මන්ත්‍රිතුමනි, ලෝකයේ සිටි වැදගත් පුද්ගලයන් මේ ජාතිවාදය ගැන නොයෙක් අදහස් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. "සැබෑ සමාජවාදීන් කිසි විටක ජාතිවාදීන් නොවේ. ජාතිවාදීන් යනු මිනිස් සමාජය නසන මුත්ඛයෝය" කියා කිව්වේ කවුද? ඩී.අයි. ලෙනින්. වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රිතුමනි, ගජදීර මන්ත්‍රිතුමනි, හොඳට මතක තියාගන්න, ජාතිවාදීන් කියන්නේ මුත්ඛයෝ කියා තමයි ලෙනින් කිව්වේ. ජාතිවාදයයි, සමාජවාදයයි එකට තියලා කථා කරන්න බැහැ.

கடந்த பல தசாப்தங்களாக எமது நிலைப்பாடாக இருந்துவந்துள்ள விடயங்களை நாடாளுமன்றத்திலும் அமைச்சரவைக் கூட்டங்களிலும் நான் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறேன். இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்திற்கு முன்னர் தென்னிலங்கை அரசுகள் இன முரண்பாடுகளை வளர்த்துவிட்டனவே தவிர, பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க விரும்பும் கொண்டிருக்கவில்லை; அதற்கான முயற்சிகளையும் முன்னெடுத்திருக்கவில்லை. இதேவேளை, இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்திற்குப் பின்னர் தென்னிலங்கைத்

[ஓர் டிஸ்கஸ்டேஷனல் மெம்பர்]

தலைமைகளிடையே குணாம்ச ரீதியான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. ஆனாலும், அதை அப்போதைய தமிழ்த் தலைமைகள் சரியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தவறிவிட்டனர்.

ஓர் இலாசனார்ஜி மன்திரி

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

Hon. Member, your time is over. You have been allotted only seven minutes and it is already over.

ஓர் டிஸ்கஸ்டேஷனல் மெம்பர்

(மாண்புமிகு டக்ளஸ் தேவானந்தா)
(The Hon. Douglas Devananda)

I have been allotted fifteen minutes.

ஓர் இலாசனார்ஜி மன்திரி

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

It is twelve minutes.

ஓர் டிஸ்கஸ்டேஷனல் மெம்பர்

(மாண்புமிகு டக்ளஸ் தேவானந்தா)
(The Hon. Douglas Devananda)

Okay.

இலங்கைத் தீவில் புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு அரசியலுரிமைப் பிரச்சினைகளுக்கு நிரந்தரத் தீர்வொன்று காணப்பட வேண்டும். இதுவே எமது நிலைப்பாடாக இருந்துவந்துள்ளது. அதற்கான இன்னொரு வாய்ப்பை வரலாறு எம் கைகளில் தந்திருக்கிறது. இந்த அரியதொரு வாய்ப்பை அனைத்து அரசியல் கட்சித் தலைமைகளும் முன்னோக்கிய பாதையில் எடுத்துச்செல்ல வேண்டும். குறிப்பாக, தமிழர் தரப்பின் சக கட்சிகளின் தலைமைகள் கடந்த காலங்களைப்போல் இந்த வாய்ப்பையும் தவற விட்டவர்களென்ற வரலாற்றுத் துரோகம் இனியும் இங்கு நடந்துவிடக்கூடாது. தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு அளவற்ற வாக்குறுதிகளை அள்ளி வழங்கியவர்கள் இப்போது மீண்டும் ஒருமுறை அரசியல் பலத்தோடு அதிகாரத்திற்கு வந்திருக்கின்றார்கள். இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தை ஓர் ஆரம்பப்படியாக ஏற்க மறுத்ததுபோல், முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க அவர்கள் கொண்டுவந்திருந்த தீர்வுத்திட்டத்தை எதிர்த்ததுபோல், பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களது கடந்த ஆட்சிக் காலத்தின் வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்த மறுத்ததுபோல், அதன் பின்னரான வாய்ப்புகளை எமக்குச் சாதகமாக உருவாக்க மறுத்ததுபோல், இன்று கனிந்திருக்கும் வாய்ப்பையும் பயன்படுத்த மறுத்தால், வரலாறு இனி ஒருபோதும் அவர்களை மன்னிக்காது.

தமிழ் பேசும் மக்கள் அர்த்தமுள்ள ஓர் அரசியல் தீர்வை எதிர்பார்த்து நம்பிக்கையோடு காத்திருக்கின்றார்கள். அதற்காக புதிய அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தமொன்று இங்கு உருவாக்கப்படவும் இருக்கிறது. அது பிரதானமாக தமிழ் மக்களின் அரசியலுரிமைப் பிரச்சினைக்கு நியாயமான தீர்வைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இதையே தமிழ் பேசும் அரசியல் கட்சித் தலைமைகள் தமது குறியாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆனாலும், அதற்கு மாறாக அடுத்த தேர்தலைக் குறியாகக்கொண்டு கயிறிழுப்புப் போட்டிகளில் மட்டுமே

அவர்கள் மூழ்கியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. தேர்தல் வெற்றிகளும் மக்கள் வழங்கும் அரசியல் ஆணைகளும் ஒரு நிரந்தர அரசியல் தீர்வுக்கானதாகவே இருக்கவேண்டும். மாறாக, வழமைபோல் மக்களை உசுப்பேற்றி, சூடான, பொய்யான வாக்குறுதிகளை வழங்கி, அரசியல் தீர்வின்றி மீண்டும் மீண்டும் அவலங்களுக்குள் வாழும் நிலைமைக்குள் தள்ளிவிடுவதற்காக அல்ல. தமிழ்பேசும் மக்கள் தமது அரசியல் உரிமைக்கான போராட்டங்களை ஏன் இங்கு ஆரம்பித்தார்கள்? எதற்காக இத்தனை அர்ப்பணிப்புகளையும் ஆற்றியிருக்கிறார்கள்? என்பதற்கான காரணங்கள் மற்றும் குறைபாடுகள் கண்டறியப்பட்டு அவற்றைத் தீர்க்கின்றவகையில் புதிய அரசியலமைப்பு அமைய வேண்டுமென்றே நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

புதிய அரசைப் பொறுத்தவரையில், "கொள்கை ரீதியாக இனப் பிரச்சினைக்கான ஓர் அரசியல் தீர்வைக் காண்போம்" என்று ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், 'ஆறிய கஞ்சி பழங்கஞ்சி' என்பதுபோல நாட்கள் செல்லச்செல்ல நாட்டில் வேறு பிரச்சினைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. எனவே, இனப்பிரச்சினைக்கு - எங்களுடைய மக்களின் அரசியலுரிமைப் பிரச்சினைக்கு காத்திரமான, கௌரவமான ஒரு தீர்வு காணப்பட வேண்டும். அந்த வகையிலே கிடைக்கின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பங்களைச் சகல தரப்பினரும் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். குறிப்பாக, தமிழ் பேசும் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற கட்சிகள் இதில் கூடுதலாக முனைப்பெடுத்து இந்தப் பிரச்சினைகளைக் கையாள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, சந்தர்ப்பமளித்ததற்கு நன்றி கூறி, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

[பி.ப. 12.45]

ஓர் ரிசாட் பத்யூதீன் மெம்பர் (கர்லானை லாஹீர் கெயூஷ் டிஸ்கஸ்டேஷனல்)

(மாண்புமிகு நிஸாட் பத்யூதீன் - கைத்தொழில் மற்றும் வாணிப அலுவல்கள் அமைச்சர்)

(The Hon. Risad Badhiutheen - Minister of Industry and Commerce)

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்.

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, இந்த உயர் சபையிலே அரசியலமைப்புச் சபையை நியமிப்பதற்கான தீர்மானம் பற்றிய விவாதத்திலே கலந்துகொள்ளச் சந்தர்ப்பமளித்தமைக்காக முதலில் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சுதந்திர இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் மிகவும் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு நிகழ்வாக அமையப்போகும் எமது அரசியல் யாப்பு சீர்திருத்தங்களுக்கான விடயங்களைப் பற்றிப் பேசுவதிலே சந்தோஷப்படுகின்றேன். தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு காலகட்டத்திலே தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு விடயம் தொடர்பாக கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையிலே, உங்கள் எல்லோரதும் மேலான கவனத்திற்கு என்னுள்ளத்தில் எழுந்த சில முக்கியமான விடயங்களைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, 1947ஆம் ஆண்டு இந்த நாட்டில் பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களால் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட சோலபரி அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தத்தின்கீழ் 1948ஆம் ஆண்டு நமது நாடு சுதந்திரமடைந்த வரலாறு யாவருக்கும் தெரிந்த விடயமாகும். இலங்கை சுதந்திரமடைந்தபொழுது சுதந்திர

இலங்கையின் ஆட்சித் தலைவர்கள் இரண்டு பிரதானமான சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்க நேர்ந்தது. முதலாவதாக, போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் போன்ற காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களினால் ஏறத்தாழ 443 வருடங்கள் நமது நாடு அடிமைப்படுத்தப்பட்டு அதன் தேசிய பொருளாதாரம் முழுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. எமது நாட்டின் பொருளாதார வளங்கள் சுரண்டப்பட்டு வறுமை, பட்டினி, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போன்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு நாடு முகங்கொடுக்க நேர்ந்ததால் சுதந்திர இலங்கையின் தலைவர்கள் தேசிய பொருளாதாரத்தினைக் கட்டியெழுப்புகின்ற ஒரு பாரிய சவாலை எதிர்நோக்கினர்.

மறுபுறம் இந்த நாட்டை இறுதியாக ஆட்சி செய்த ஆங்கிலேயரின் பிரித்தானிய கொள்கை காரணமாக இந்த நாட்டின் பிரதான இனங்களிடையே முரண்பாடுகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருந்தன. குறிப்பாக, சிங்கள - தமிழ் இனங்களிடையே தோற்றம் பெற்ற முரண்பாடானது, சோல்பரி ஆணைக்குழுவினர் முன்னிலையில் சாட்சியமளித்த அப்போதைய தமிழ் மக்களின் தனிப்பெரும் தலைவராகக் கருதப்பட்ட அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ் தலைவர் ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்கள் 50:50 கோரிக்கையை முன்வைக்கும் அளவுக்கு இந்த முரண்பாடுகள் வளர்ச்சியடைந்திருந்தன. இதன் காரணமாக இந்த நாட்டின் தேசிய ஒருமைப்பாடு பாரியளவில் குலைக்கப்பட்டிருந்ததால் இனங்களுக்கிடையே தேசிய ஒருமைப்பாட்டினைக் கட்டியெழுப்புகின்ற மற்றுமொரு பாரிய சவாலும் அன்று எம் தலைவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. ஆனால், துரதிருஷ்டவசமாக சுதந்திரம் கிடைத்து 67 ஆண்டுகள் பூர்த்தியான நிலையில் இன்றும் கூட இந்த நாட்டின் நிலையான பொருளாதார அபிவிருத்தியைப் பற்றியும் இனங்களுக்கிடையிலான மீள்நல்லிணக்கத்துடன்கூடிய தேசிய ஒருமைப்பாட்டினைக் கட்டியெழுப்புவதனைப் பற்றியுமே நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றோமென்றால், இதன் அர்த்தம் என்ன? தொடர்ச்சியாக எங்கோ ஒரு பாரிய தவறு விடப்பட்டுக்கொண்டிருப்பது இதிலிருந்து தெரிகின்றது.

1947ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்கு வந்த சோல்பரி யாப்பானது, பிரித்தானியரால் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட ஒன்றென்பதால் அதில் பல குறைபாடுகள் இருந்ததென்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. பல இன, மொழி, மத, கலாசாரங்களைக் கொண்ட இந்த நாட்டின் பன்மைத்துவ தன்மைகளை முழுமையாக உள்வாங்கி அந்த யாப்பு உருவாக்கப்படவில்லை. இந்த நாட்டின் எந்த ஓர் இனத்தினரையும் அது திருப்திப்படுத்தியிருக்கவில்லை. அந்த யாப்பின் 29ஆம் சரத்தின் 2ஆம் உப பிரிவின்புலம் சிறுபான்மையினருக்கு அதிக சலுகைகளும் சிறப்புரிமைகளும் வழங்கப்பட்டதாக பெரும்பான்மையினத்தவர் ஒருபுறம் குற்றஞ்சாட்ட, மறுபுறமாக பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஒற்றையாட்சியினை அறிமுகப்படுத்தியதன்மூலம் இந்த நாட்டில் சிங்கள பேரினவாதத்திற்கு முன்னுரிமையளிக்கப்பட்டதாகச் சிறுபான்மை இனத்தவர்கள், குறிப்பாக இந்த நாட்டின் தமிழ் சமூகம் குற்றஞ்சாட்டியது. சிங்கள மக்களின் பேரினவாதத்திற்கு இந்த யாப்பு இடம் கொடுத்திருப்பதாகத் தமிழ்த் தலைவர்கள் கூறினார்கள். இதன் காரணமாக ஆரம்பம் தொட்டே இந்த யாப்பு முழுமையாக மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற வேண்டுகோள் எல்லாத் தரப்பினராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது; பலமாக முன்வைக்கப்பட்டிருந்தது.

1949ஆம் ஆண்டு தொடக்கமே தமிழரசுக் கட்சியின் தலைவரான எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் போன்றோரால் இந்த நாட்டில் சமஷ்டி அடிப்படையிலான ஆட்சி முறைமை ஒன்று

உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்ற பலமான கோரிக்கைகள் தொடர்ச்சியாக முன்வைக்கப்பட்டன. சுதந்திரத்தின் பின்னர் மாறிமாறி ஆட்சிக்கு வந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி மற்றும் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசாங்கங்கள் சிறுபான்மைச் சமூகங்களுக்கு எதிராக அறிமுகம் செய்த சில கொள்கைகளும் சட்டதிட்டங்களும் இதற்கு வழிவகுத்துக் களம் அமைத்துக் கொடுத்ததை யாரும் மறுக்க முடியாது. 1948, 1949களில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட இந்தியா, பாகிஸ்தானியக் குடியிருப்பாளர் மற்றும் பிரஜா உரிமைச் சட்டம் என்பவற்றின் மூலமாக 10 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட இந்திய தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குடியுரிமை, வாக்குரிமை என்பன பறிக்கப்பட்டமை, திட்டமிடப்பட்ட அடிப்படையில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சிங்களப் பெரும்பான்மை இனக் குடியேற்றத் திட்டங்கள், 1956இல் கொண்டுவரப்பட்ட தனிச் சிங்களச் சட்டமூலம், 1972இல் கொண்டுவரப்பட்ட பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கான தரப்படுத்தல் முறைமை போன்ற விடயங்கள் சிறுபான்மை மக்களின் உரிமைப் போராட்டங்களை மென்மேலும் வலுப்படுத்தின. 1956இல் காலிமுகத்திடலில் தமிழ்த் தலைவர்கள் தனிச் சிங்களச் சட்டமூலத்திற்கு எதிராகச் சத்தியாக்கிரகம் மேற்கொண்டபொழுது தாக்கப்பட்டமை, 1958 'ஸ்ரீ' குழப்பத்தில் ஏறத்தாழ 100 இற்கும் மேற்பட்ட அப்பாவித் தமிழ் மக்கள் கொல்லப்பட்டமை போன்ற சம்பவங்கள், தமிழ்த் தலைவர்களின் அஹிம்சை ரீதியான போராட்டத்தை மென்மேலும் அதிகரிக்கச் செய்தன. ஆயினும், சத்தியாக்கிரகம், உண்ணாவிரதம், ஊர்வலம், கடையடைப்பு, ஹர்த்தால், ஒத்துழையாமை இயக்கம் போன்ற அஹிம்சை ரீதியான போராட்டங்கள் யாவும் அரசு பயங்கரவாதத்தின்மூலம் அடக்கப்பட்ட வரலாறுகளை நாம் கண்டிருக்கின்றோம்.

1948ஆம் ஆண்டைத் தொடர்ந்து 1952, 1956, 1960, 1965 போன்ற ஆண்டுகளில் இடம்பெற்ற ஒவ்வொரு பொதுத் தேர்தலின்போதும் சோல்பரி யாப்பினை மாற்றியமைப்பதற்கான மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையை எந்தவோர் அரசாங்கமும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. சுதந்திரமடைந்த பின்னர் 1970ஆம் ஆண்டு வரை ஏறத்தாழ 22 ஆண்டுகள் அந்நியரால் எழுதப்பட்ட யாப்பினைக்கொண்ட, அதனடிப்படையிலான அரசாங்கத்தில் எமது அடிப்படைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண முற்பட்டு எம் முன்னோர்கள் தோல்வி கண்டார்கள். 1957இன் பண்டா - செல்வா உடன்படிக்கை அதன் பின்னர் 1965இன் டட்லி-செல்வா உடன்படிக்கை என்பன இனங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகளைத் தீர்த்துவைக்குமென எதிர்பார்க்கப் பட்டபோதிலும் அவை முழுமையாகத் தோல்வியடைந்தன.

இக்காலகட்டத்தில் வறுமை ஒழிப்பு மற்றும் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், ஆறாண்டுத் திட்டம், பத்தாண்டுத் திட்டம் போன்ற பல பொருளாதாரத் திட்டங்களை மாறிமாறி ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் அறிமுகம் செய்து அமுல்படுத்தியபோதிலும், எதிர்பார்த்த நாட்டின் தேசியப் பொருளாதாரத் தன்னிறைவை ஒருபோதும் அடைந்துகொள்ள முடியவில்லை. மறுபுறமாகத் தேசிய ஒருமைப்பாட்டினைக் கட்டியெழுப்புவதிலும் அந்த அரசாங்கங்கள் படுதோல்வி அடைந்திருந்தன. இதனால் 1970 பொதுத் தேர்தலில் இடதுசாரிகளின் ஆதரவோடு, ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி "மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி" என்ற பெயரில் போட்டியிட்டு மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையைப் பெற்று, சோல்பரி யாப்பினை மாற்றிப் புதிய யாப்பினை அறிமுகம் செய்கின்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்தினைப் பெற்றுக்கொண்டது. மிகுந்த எதிர்பார்க்கைகளுக்கு மத்தியில் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தச் சுதேச அரசியல் யாப்பானது "முதலாம் குடியரசு அரசியல் யாப்பு" என அழைக்கப்பட்டது. ஆனால், இந்த

1920களின் நடுப்பகுதியில் சிங்கள அரசியல் தலைவரான முன்னாள் பிரதமரும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் ஸ்தாபகத் தலைவருமான எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க அவர்கள்

நமது நாட்டுக்குத் தேவையான சிறந்த அரசியல் முறைமையாகச் சமஷ்டி முறைமையினை ஆதரித்துப் பேசியபோது, யாழ். இளைஞர் காங்கிரஸ் என்ற தமிழர் அமைப்பு அதனை எதிர்த்த சுவாரச்யமான சம்பவமும் உண்டு. ஆனால், 1949இல் தமிழரசுக் கட்சி சமஷ்டி வாதத்தை முன்வைத்தபொழுது, முன்னர் அதனை ஆதரித்த சிங்களத் தலைமைத்துவங்கள் எதிர்த்துநின்ற வரலாற்றினையும் நாம் இலகுவில் மறந்துவிட முடியாது.

நாம் காணப்போகும் அரசியல் தீர்வு என்பது எந்தவோர் இன, மத, மொழி, மற்றும் பிரதேச மேலாண்மைக்கும் மேலாதிக்க வாதத்திற்கும் இடமளித்துவிடக்கூடாது என்பதில் நாம் யாவரும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். நாட்டில் வாழ்கின்ற ஒவ்வொரு பிரஜையும் தன்மானத்துடனும் சுயமரியாதையுடனும் கௌரவத்துடனும் சகல உரிமைகளையும் சமமாகப் பெற்று, அச்சமின்றிப் பாதுகாப்புடன் வாழக்கூடிய ஒரு வாழ்வியல் முறைமையொன்றுக்கு அடித்தளம் இடுவதாக அது அமையவேண்டும் என்பதுதான் எனதும் எனது கட்சியினதும் நிலைப்பாடு என்பதைத் தெளிவாகக் கூறிவைக்க விரும்புவதோடு, அதற்குச் சகல விதத்திலும் ஒத்துழைப்பை வழங்குவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கின்றோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் இனங்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் என்பது மிக முக்கியமானதொன்றாகும். 1920களில் மேல் மாகாணத்தில் தமிழருக்கான ஓர் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் மறுக்கப்பட்டதன் விளைவுதான் முதன்முதலில் இந்த நாட்டில் சிங்கள மற்றும் தமிழ் அரசியல் தலைமைத்துவங்கள் பிரிந்து தனித்தனியாக இனவாத அடிப்படையில் அரசியல் செய்ய வழிவகுத்தது என்பதை நாம் ஒருபோதும் மறந்துவிடக்கூடாது. இலங்கை தேசிய காங்கிரஸில் சிங்களத் தலைமைத்துவங்களோடு, ஒன்றுபட்டிருந்த தமிழ் தலைமைத்துவங்கள் 1922இல் தமிழர் மகா சபை என்ற அமைப்பை உருவாக்கவும், அதன் பின்னர் சிங்கள மகா சபை உருவாகவும் இந்த அரசியல் பிரதிநிதித்துவ மறுப்பே அடிப்படையாக அமைந்தது.

மேலும் உறுப்பினர் அவர்களே

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Hon. Presiding Member)

Your time is over. Now, wind up please!

மேலும் உறுப்பினர் அவர்களே

(மாண்புமிகு நிஸாத் பதியுதீன்)

(The Hon. Risad Badhiutheen)

Sir, give me two minutes, please.

எனவே, அரசியல் யாப்பைத் திருத்துவது பற்றிய இந்த விடயத்திலே தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினர் பேசுகின்றனர்; நாங்களும் பேசுகின்றோம்; எல்லோரும் பேசுகின்றார்கள். நாம் நீண்ட காலமாகப் பேசிவரும் புதிய தேர்தல் சீர்திருத்தமென்பது எந்தவோர் இனத்தினதும் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பாதிப்பதாக அமைந்துவிடக்கூடாது. காரணம், எமது நாட்டின் தேசிய ஒருமைப்பாடு என்பது முதலில் அரசியல் ரீதியாக ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும். அரசியல் ரீதியாக ஏற்படுத்தப்படும் அந்த தேசிய ஒருமைப்பாடு என்னும் அடித்தளத்தில் நின்றுகொண்டுதான் தேசிய பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்புவது பற்றிச் சிந்திக்க முடியும். இதனால் தேசிய ஒருமைப்பாட்டைக்

கட்டியெழுப்புகின்ற மற்றும் தேசிய பொருளாதாரத்தை வளர்த்தெடுக்கின்ற இந்த இரண்டு செயற்பாடுகளும் சம அளவில் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். தவறும் பட்சத்தில் வரலாறு தானே மீண்டுகொள்வதைப்போல மீண்டும் இதன்மூலம் நாம் தோல்வியடைந்த ஓர் அரசுக்கான அடித்தளத்தை இட்டுவிடுவோம் என்பதில் எதுவித சந்தேகமும் இல்லை.

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, நேரம் போதாமையினால் எனது *உரையின் எஞ்சிய பகுதிகளை ஹன்சாட்டில் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

இறுதியாக ஒரு விடயத்தை மட்டும் கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். நாங்கள் யாருக்கும் பயந்தவர்களல்ல! நடிக்கின்றவர்களும் அல்ல! இந்த நாட்டு ஜனாதிபதியாக இருந்தாலென்ன, பிரதமராக இருந்தாலென்ன, எவரிடமும் நேர்மையாகப் பேசுகின்ற அரசியல்வாதியாக நான் இருக்கின்றேன். அப்படியான ஒரு கட்சியாக என்னுடைய கட்சியை நான் வளர்த்து வருகின்றேன். தேர்தல் முறைகளில் மாற்றம் வரும்பொழுதும் எங்களுடைய சமூகத்துக்கு அநியாயம் இழைக்கப்படுமளவுக்கு இருந்தால் அதற்காக எந்தத் தியாகத்தையும் செய்ய நாம் தயாராக இருக்கின்றோமென்பதைச் சொல்லிவைக்க விரும்புகின்றேன். இந்த நாட்டிலே மலையக சமூகம் வாழ்கின்றது; தமிழ்ச் சமூகம் வாழ்கின்றது. இந்து, கத்தோலிக்க, பௌத்த மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். என்னுடைய சமூகம் 9.6 சதவீதமாக வாழ்கின்றது. அந்த வகையில், எங்களுடைய பிரதிநிதித்துவங்களைக் குறைக்கின்ற வகையில் உள்ளூராட்சி தேர்தல் முறையில் அல்லது மாகாண சபைத் தேர்தல் முறையில் அல்லது பாராளுமன்றத் தேர்தல் முறையில் ஏதாவது மாற்றம் வந்தால் அவ்வாறான சதித்திட்டத்திற்கு நாங்கள் ஒருபோதும் இடங்கொடுக்க மாட்டோம்.

அன்புத் தலைவர் எங்களுடைய சம்பந்தன் ஐயா அவர்கள் இங்கிருக்கின்றபோது ஒருசில விடயங்களை நான் மனிதாபிமானத்தோடு பேச விரும்புகின்றேன். சம்பந்தன் ஐயா அவர்களே! இன்று நீங்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருப்பதையிட்டு தமிழ் பேசும் மகன் என்ற அடிப்படையிலே நான் பெருமைப்படுகின்றேன்; சந்தோசப்படுகின்றேன். ஆனால், தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் ஒருசில அரசியல்வாதிகள் அன்று புலிகள் வடக்கு முஸ்லிம்களை வெளியேற்றியபொழுது என்ன சிந்தனையில் இருந்தார்களோ, காத்தான்குடி பள்ளிவாசலிலே அம்மக்கள் கொலைசெய்யப்பட்டபொழுது எந்த நிலைப்பாட்டில் இருந்தார்களோ, அதே நிலைப்பாட்டில் இருந்துகொண்டுதான் தொடர்ந்தும் செயற்படுகின்றார்கள். வெளியேற்றப்பட்ட அந்த ஓரிலட்சம் முஸ்லிம்களும் சொந்த மண்ணிலே கௌரவமாக வாழ விரும்புகின்றார்கள். அந்தப் பிரதேசத்திலே வாழும் உரிமையைக் கேட்கின்றார்கள். அதை தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் ஒருசில உறுப்பினர்கள் தடுக்கின்றார்கள். அண்மையிலே அண்ணன் மாவை சேனாதிராசா, சுமந்திரன் ஐயா போன்றவர்களை அழைத்து என்னுடைய கட்சி உறுப்பினர்களுடன் சேர்ந்து இது சம்பந்தமாக நான் மனிதாபிமான முறையில் பேசியிருக்கிறேன். எனவே, மனிதாபிமானத்தோடு கேட்கின்றேன், தயவுசெய்து நீங்கள் அதிலே தலையீடு செய்யுங்கள்! இந்த ஓரிலட்சம் முஸ்லிம்களையும் எதிர்வரும் இரண்டு வருட காலத்துக்குள்

* பூச்சுக்கொடுக்கல் மூலம்.

* நூலிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

* Placed in the Library.

[ගරු රිසාඩ් බද්දිදින් මහතා]

சொந்த மண்ணில் குடியேற்றுங்களு என்று ஜனாதிபதியிடமும் பிரதமரிடமும் சம்பந்தன் ஐயா அவர்களிடமும் அன்பாக வேண்டுகின்றேன். அதேபோல, புல்மோட்டையிலிருந்து பொத்துவில்வரை இருக்கின்ற காணிப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டு முஸ்லிம், தமிழ் மக்கள் மத்தியிலே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டு, விடைபெறுகின்றேன். நன்றி.

[1.02 p.m.]

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරත් මහතා

(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)

(The Hon. M.A. Sumanthiran)

Thank you, Mr. Presiding Member, for the opportunity to speak on this historic occasion. I say, "historic" because we have a Resolution before the House that has been signed by the Prime Minister, Hon. Ranil Wickremesinghe; the Hon. Nimal Siripala De Silva on behalf of the SLFP; the Hon. Lakshman Kiriella, the Leader of the House; the Hon. Rauff Hakeem, the Leader of the Sri Lanka Muslim Congress; the Hon. Malik Samarawickrama; the Hon. D.M. Swaminathan; the Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe and the Hon. Patali Champika Ranawaka, the Leader of the Jathika Hela Urumaya setting out the purposes for which this country has to enact a new Constitution and thereafter listing out the modalities by which this drafting procedure is to take place.

So far as I can gather from the Debate today, I do not think there is anyone in this House who says that the country does not need a new Constitution, although outside this House there have been pronouncements made that all we require is amendments. I do not hear anyone seriously challenging the proposition that the country does need a new Constitution.

We had the First Republican Constitution in 1972 and the Second Republican Constitution - under which we function now - adopted in 1978. Although these two are called, "Republican Constitutions," speakers from both Sides of the House have already clearly stated how these two Constitutions were made. Both the Governments of that day - the United Front Government in the early 1970s and thereafter the UNP Government that came in 1977 - had the requisite two-thirds in Parliament and therefore, what they enacted as a Constitution for the whole country merely mirrored their own versions; what for that time being they thought was good, not for the country but what they thought was expedient, was enacted as a Constitution. Most importantly, in both those procedures, the Tamil-speaking people of this country, particularly the Tamils, were left out.

If there is a recognition that there live in this country different peoples belonging to different linguistic cultural ethnic groupings, who have different religions and

together there is a mix of rich diversity that must enhance the character of this country, then, certainly, the First and the Second Republican Constitutions must be done away with and we must start from that declared status that all are equal in this country, not just as individual's equality but even as communities, as peoples, they are equal to each other.

That fundamental premise is a *sine qua non* for this Island to continue as one strong country. It was the non-recognition of that fundamental character of this country that resulted in large amounts of misery, three decades of actual fighting and a conflict that has waged since Independence even to this day. The Constitution cannot grant pre-eminence to one or the other group of people. I am glad His Excellency the President while speaking, after the Resolution was moved, very clearly said that. The Leader of the United National Party moved this Resolution on which His Excellency the President as the Leader of the SLFP as well very clearly enunciated the thought processes last Saturday.

So, we have seen a paradigm shift in the thinking, in the presentation of this Resolution, which has been affirmed by the Leaders of the two main Parties of this country. This is significant because the history of our country, particularly that of Constitution-making and also of various efforts at reconciliation is marred by one Party or the other opposing the initiatives taken by the Party that was in office at that time. This is the first time we have the Leaders of the two Parties clearly enunciating to the country that this must be done and setting out the fundamental or the premise on which we must build a new Constitution.

I heard the Chief Opposition Whip, my Friend, the Hon. Anura Dissanayake stating that the problems faced by the Tamil people are not that of the Constitution but day-to-day affairs, economic difficulties, lack of job opportunities and the like.

Our people face all of that and more particularly, after the cruel war that they had to face for such a long time, the recovery from that has been very, very difficult. For lack of political will, for various other reasons, our people face an enormous amount of day-to-day problems. But that is not the fundamental issue faced by our people. And I am sad that a Party like the Janatha Vimukthi Peramuna, which expounds such progressive thoughts and ideas on other fronts, is not able to see this. They are not able to see it also because of the language divide. As I stated while he was speaking, when he accused the Tamil National Alliance of not being close to our people, not getting involved with the day-to-day difficulties and the problems that they face, the reason is the Sinhala newspapers do not publish any of those stories. What happens there stays there, and in the Tamil media. What happens here stays here, and limited to the Sinhala media and the converse is also true. If you go to a Tamil-

speaking area today and talk to them about some of the developments in the South, particularly by a small group of people who are trying to whip racial tensions in this country, they are totally unaware, because that is not depicted there. So we journey along - whether the Constitution says separation is illegal or not - in fact on the ground as two separate worlds, not meeting in any way.

Now if we are to forge ahead as one country we must realize this. We must realize this and accommodate all the different communities, all the different peoples of this country by granting them equal status, never mind what their numbers are. The type of Constitution that we were given, Ceylon Independence Act in 1947, gave us a system of simple majority rule and that is what gave rise to majoritarianism. What some people do not realize today is that what they call a "unitary State" is actually a majoritarian State. Because if you implement one important aspect of democracy, which is majority rule, in a heterogeneous country like ours, where there is a permanent majority and permanent minorities, all the time it is the will of the majority that prevails. That is why it was possible in 1949 to deprive a section of our people of their citizenship itself - their absolute fundamental right to be a citizen of this country. People who had voted in the first election, who were able to elect seven representatives to Parliament, were deprived of their franchise because they did not have the majority in numbers. That was repeated in 1956 when the Official Language Act was passed. Because of the fact that one people have an overwhelming majority in the country in matters that affect them and the permanent minority peoples - I am using the word "minority" only in terms of numbers; those who are minority in number - it is always the will of the majority that prevails.

That is why it is important that the system of government must be changed; that it will not be possible for one community to override the others merely because of the strength of their numbers in this country. There must be some fundamental safeguards. When such an adjustment is made, even those who are smaller in numbers are able to exercise governmental power at least in the areas in which they live substantially in numbers. Then, there can be a balance that is struck. Then, it is possible for all these peoples to live together as one country because they share power in an equitable way, not leave it to one Centre that decides overridingly what happens to the others and they have no say whatever because they are minority in numbers. This is a fundamental thing and the world has had different ways in countries in which different peoples live and they are able to share power and live together.

Then, there are other fundamental issues like human rights, which will have to apply to all equally. So, institutions of Government must be so worth that all the different peoples groups have a stake in it and have participation in it.

It is the exclusion of the Tamil students from tertiary educational institutions in the 1970s, coupled with the First Republican Constitution, which effectively alienated the Tamil people from the institution of the State, that resulted in a call for a "separate State" and it is justifiably so because if you cannot accommodate, if you cannot live together, if you do not have the will to share power with everyone irrespective of their numbers, then you must let them live by themselves. You cannot hold on to them and insist that your writ must run in their lives too. That was sought to be changed. This fundamental flaw was addressed in the Indo-Sri Lanka Peace Accord. I heard the Hon. Anura Dissanayake say that all the Agreements have had foreign pressures. I would like to ask him the question what foreign pressure was there for the Bandaranaike-Chelvanayakam Pact? What foreign pressure was there for the Dudley-Chelvanayakam Pact? There was no foreign pressure. But, two Prime Ministers of this country, great leaders of this country, made Pacts with the leader of the Tamil people but failed to keep those promises; they failed to honour those Pacts.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)

(An Hon. Member)

They were not allowed to.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා

(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)

(The Hon. M.A. Sumanthiran)

When they failed to do that, the Tamil people could do nothing, because we were small in numbers. That is when we appeal to the outside world; we have to. If you do not do the right thing by us, you cannot expect us to fold our hands and collapse; we will not do that. That is when our youth took to arms. You cannot expect that you can do this - write, sign pacts, tear them up - and then expect us to be meek and mild and be obedient. No, that will not happen and that did not happen. But, now we have come a long way from that.

From the speech that His Excellency delivered on Saturday and the objectives that are enunciated in this Resolution, it is clear that there is a realization now. At least now, there is a realization that we must change the rules by which we engage, the rules by which we live. That social compact under which the country attained Independence in 1948, where there were safeguards put in, that even Parliament could not pass laws, and that took away rights of certain people or conferred on others rights that were not conferred on everybody. That was done away with through a procedure in 1970 to 1972, which proclaimed that it was an "autochthonous Constitution", but there, "autochthonous" only meant that the people who were majority in numbers of this country had their way and not the others.

In 1978, they followed the procedure that was laid down in the First Republican Constitution: had a Parliamentary Select Committee. As the Hon. Dinesh Gunawardena read out portions from the relevant

[ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා]

Hansard, the TULF stayed away; had to stay away on that occasion. With a five-sixths majority, that Government steamrolled and enacted a Constitution. That should not happen. Today, we are at a stage when history is to be made. The bitter experiences of the past must not be missed. We must learn from that and that is why the leaders of the two main Parties have put this Resolution forward and that is why we are supportive of this procedure.

Now, there is so much talk about this procedure. I was glad that the Hon. Douglas Devananda said, "The discussion in this House is akin to splitting hairs". Everybody wants a new Constitution to be made in terms of what is laid down in the present Constitution, that the present Constitution should not be violated. I do not see anything in the Resolution that has been placed before the House violating the present Constitution. If you care to read Article 74 of the present Constitution, it very specifically gives the power to Parliament, either by Standing Orders or by Resolution, to deal with the matters that Parliament is authorized to deal with and in Article 75, making of a new Constitution is one of the matters that Parliament has been authorized to deal with. So, the Constitution is quite clear for anybody who is able to read. Parliament has been given the power to enact, repeal the Constitution and replace it with a new Constitution and for doing that, it has one of two options - it can do it under the Standing Orders or by Resolution and the Resolution then will control the whole procedure.

But here, what does the Resolution itself say? The Resolution is not giving this power to somebody else outside. That is semantic to say so. This Resolution is calling on Parliament to form a Constitutional Assembly consisting of the 225 Hon. Members of this Parliament, no one else. The provisions of the Standing Orders talk about a Committee of the whole House. Technically, this is not a Committee of the whole House, but it is by Resolution. You can either do it by Standing Orders or by Resolution, but the end result is the same thing. How does that change?

How does the nature of the Constitutional Assembly in this Resolution change from a Committee of the whole House? It is a Committee of the whole House. Even though Parliament could have resolved otherwise, this Resolution only authorizes Parliament to make a Constitutional Assembly consisting of the Hon. Members of Parliament themselves and no other. Eventually the Resolution clearly states, for the avoidance of doubt, it follows the procedure that is laid down in the Constitution - that there must be a certificate by the Cabinet of Ministers that this is a Bill for the repeal and replacement of the Constitution and that it is intended to be passed by a two-thirds majority and placed before the people at a

Referendum. That is a requirement in this Constitution and the Resolution states so specifically.

I was alarmed when I heard the Hon. Dinesh Gunawardena say, "We want to go to Court". You cannot go to Court. He says, "We want to follow the constitutional procedure". The Constitution itself states that when there is a Bill for the repeal and replacement of the Constitution, the Supreme Court has no jurisdiction. You only have to read Article 120 (b). It very specifically states, the moment the Cabinet of Ministers certifies that it is a Bill for the repeal and replacement of the Constitution, the Supreme Court shall not exercise any further jurisdiction. It is quite logical. Do you not think so? The only point that the Supreme Court can ever rule when a Bill is challenged is whether it is inconsistent with the Constitution. If you are replacing the Constitution, by definition, it is inconsistent with this Constitution. If it is inconsistent with the Constitution, the Supreme Court can only say - the Court cannot say that it cannot be enacted - that you must place it before the people at a Referendum. The Resolution contains the certificate of the Cabinet of Ministers; that it is intended to be passed by a two-thirds majority and placed before the people at a Referendum. There is no place for the Supreme Court also to rule that you must place it before the people at a Referendum, that is superficial. That is why, when the long title states that it is "for the repeal and replacement of the Constitution", Article 120 (b) very specifically states, I quote:

"where the Cabinet of Ministers certifies that a Bill, which is described in its long title as being for the amendment of any provisions of the Constitution; or for the repeal and replacement of the Constitution, intended to be passed with the special majority required by Article 83 and submitted to the People by Referendum, the Supreme Court shall have and exercise no jurisdiction in respect of such Bill;"

You want a new Constitution drafted and adopted in terms of this Constitution. That is your position. If that be so, how can you then say that this matter must go to the Supreme Court? The present Constitution states you cannot go to the Supreme Court. You must choose one of the two - you must either choose to do it under the Constitution or you must say, "We will stand outside the Constitution and we will go to Court". If you do it under the provisions of this Constitution, there is an expressed prohibition to challenge it in the Supreme Court, as I said, logically so because that long title itself, by definition, is inconsistent with this Constitution and will require a Referendum.

ගරු මූලාසනාරුඨ මන්ත්‍රීතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Hon. Presiding Member)

Hon. Member, you have one minute more.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා

(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)

(The Hon. M.A. Sumanthiran)

Thank you, Sir.

So, therefore, I appeal to the Members of this House, please do not split hairs on a procedure. All of your concerns -

ගරු වාසුදේව නානායකාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
Hon. Member, can I -

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)

I have only one minute more. You can speak later. -
[Interruption.] I have only one minute more. So, please do not disturb me.

ගරු වාසුදේව නානායකාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
All that will be determined by the Court.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)

The Hon. Members of this Parliament have expressed their concerns and I respect and value those concerns. I say with respect, Sir, that all of those concerns are contained in this procedure that has been laid down. It is the Hon. Members of this Parliament who will draft the new Constitution. They will only draft it. They are not going to adopt it like the Constituent Assembly in 1972. It is not a Constituent Assembly. The new Constitution - it is stated very clearly for avoidance of doubt - will be adopted by this Parliament through the procedure that has been laid down in the present Constitution. Therefore, I would like to appeal to those Hon. Members who are seated in the Opposition, who call themselves the "Joint Opposition" - I do not know why they call themselves the "Joint Opposition" -

ගරු වාසුදේව නානායකාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
Because we are joined.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)

Ah, because you all are joined. But, you are not joined with us. Anyway, I appeal to you all. When you were on the other side under President Rajapaksa, he made various efforts to change the fundamental premise of the Constitution. He even singed joint communiqués with international actors and various others saying that this premise will be changed. All of those are in writing. Now, it is true that some of you are on that side and some of you are on this side.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
Please wind up now.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
Sir, I am winding up.

Please do not repeat the grave mistakes that were made in history by the two main Parties. Even though you are part of one main Party, please do not fall into that error yet again. Be statesmanlike and join in this process so that we all can join together and go forward as one country.

Thank you.

[අ.හා. 1.30]

ගරු කෙහෙළිය රඹුක්වැල්ල මහතා
(மாண்புமிகு கெஹேலிய ரம்புக்வேல்லா)
(The Hon. Keheliya Rambukwella)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමා, අද මේ සාකච්ඡාවට සම්බන්ධ වූණු සෑම කමිතයෙක්ම -විශේෂයෙන්ම රාජීන සේනාරත්න ඇමතිතුමා, සුමන්තිරන් මන්ත්‍රීතුමා සහ අනෙකුත් සියලුදෙනාම- ප්‍රකාශ කළේ, මේ පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනාපු ඉතාම වැදගත් යෝජනාවක් සාකච්ඡා කරන දවස අද හැටියටයි. ඒත් මෙවැනි වැදගත් යෝජනාවක් සාකච්ඡා කරන මේ මොහොතේ ආණ්ඩුවේ මැති ඇමතිවරු හත්දෙනයි ඉන්නේ. ලජ්ජයි, ලජ්ජයි. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ ගැනත් අම්මපා ලජ්ජයි. ඒ අයත් කවුරුවත් නැහැ.

1972දී, ගරු සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනියගේ යුගයේ කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මැතිතුමාගේ නායකත්වයෙන් පාර්ලිමේන්තුවට මෙවැනි යෝජනාවක් ගෙනැල්ලා, ක්‍රමවේදයක් හදලා ප්‍රථම ජනරජ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සකස් කරන්න තීන්දු කළා. සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනියගේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ පැහැදිලිව සඳහන් කරලා තිබුණා, මේ වෙනස කරනවා කියලා. ඊට පසුව කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා වැනි විශේෂඥයන්ගෙන් සමන්විත වූ කණ්ඩායමක් අවුරුදු දෙකහමාරකට වැඩි කාලයක් ඒ ගැන අධ්‍යයනය කරලා, ඒ සම්බන්ධ නොයෙකුත් වාද විවාද ඇති කරලා කෙටුම්පතක් පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනාවා. ඒ වාගේම 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්බන්ධව ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා ප්‍රකාශයක් කළේ 1975දී. එතැන් සිට තවත් අවුරුදු තුනක් ඒ ගැන කටයුතු කරලා මේ රටේ හිටපු සියලු විශේෂඥයන් යොදාගෙන මේ ව්‍යවස්ථාව ගෙන එන්න කටයුතු කළා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමා, වැදගත් කියන, ඓතිහාසික කියන මේ යෝජනාව සම්මත කරන්න හදුවේ කොහොමද? පසු ගිය සෙනසුරාදා උදේ දහයට මේ යෝජනාව පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනැල්ලා ෫ හතට සම්මත කරගෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හැදීමේ කටයුත්ත ක්‍රියාත්මක කරන්නයි සැලසුම් කරගත්තේ. ඒක තමයි ඇත්ත. සුමන්තිරන් මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, මේ යෝජනාව ව්‍යවස්ථානුකූලයි කියලා. ඒ ගැන අපට කිසි ප්‍රශ්නයක් නැහැ. අපි ඒක බොහොම අවංකව කියනවා. මේ යෝජනාව ව්‍යවස්ථානුකූල නම් අපට කිසි ප්‍රශ්නයක් නැහැ. අපි කියලා තිබෙනවා, මේ යෝජනාවට ස්ථාවර නියෝග 86 (1) ඇතුළත් කරන්න කියලා. ඔබතුමා කිව්වා, "It contains the same thing."

If it contains the same thing, let us go with what everybody - the majority - agreed: Standing Orders 86 (1), 120 and 130. So, there are no differences, if that is

[ගරු කෙහෙළිය රඹුක්වැල්ල මහතා]

the case. There is no point wasting time. You raise your hands from the Opposition. Our Hon. Members of the SLFP who are in the Cabinet have brought in certain amendments to this Resolution and we are very grateful and thankful to them. In fact, we had a number of discussions. What I am saying is, until 9th Saturday, when this Resolution was to be brought in, none of us knew about it. Then, fortunately somebody pointed it out and we had only three days. We met His Excellency the President; we as a group, met the Prime Minister; we met the Hon. Speaker and discussions went on till 12.30 in the night. All this happened within 72 hours. Where is justice? You are talking of a Constitutional change.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරත් මහතා

(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)

(The Hon. M.A. Sumanthiran)

This was on the Order Book for more than a month.

ගරු කෙහෙළිය රඹුක්වැල්ල මහතා

(மாண்புமிகு கெஹெலிய ரம்புகுவெல்ல)

(The Hon. Keheliya Rambukwella)

I will tell you that. I agree with you. What happened? It was on the Order Book on the 19th December, the last date of the Budget Debate. Is that the way that you should deal with the Constitution? If the Hon. Sumanthiran says, "That is the way", that is not fair. You leave it on the Order Book at the last hour, on the 19th of December, and you say that it was there for a month. That itself is dubious; that itself is questionable.

එහෙම කරන එකෙන් වංචා සහගත කියන අදහසක් එනවා. ගරු අග්‍රාමාත්‍යවරයා තුන් වතාවක් මේ යෝජනාවේ ලියලා තිබෙනවා, "සැක දුරු කර ගන්නයි" කියලා. ඇයි මේ "සැක දුරු කර ගන්න" කියලා තිබෙන්නේ? ඉතිහාසයේ කවදාවත් ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනෙද්දී වගන්තියක් දමලා කියලා තිබුණාද "සැක දුරු කර ගන්නයි" කියලා? නැහැ. සැක දුරු කර ගන්නයි කියන්නේ සැකයක් තිබෙන නිසා. ඒක මේ යෝජනාවේ එක වතාවක් නොවෙයි, තුන් වතාවක් තිබෙනවා. මොකක්ද ඒකෙන් කියන්නේ? ඒකෙන් නොකියා කියන්නේ, "මේකේ ප්‍රශ්න තිබෙනවා. අපි හංගලා කරලා තිබෙන්නේ. සැකයක් ඇති කර ගන්න එපා. අපි වැඩේ කරන්නම්." කියලායි. ඒකද මේ කියන්නේ?

මේ කථා කරන්නේ මේ රටේ අනාගතය ගැන. මේ රටේ පෞද්ගලිකරණය කරන්න පුළුවන්. රාජ්‍ය සේවය කප්පාදු කරන්න පුළුවන්. ඒවා ඔක්කෝම අපට වෙනස් කරගන්න පුළුවන්. නමුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් කළොත් එහෙම කරන්න බැහැ. ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සිංහල, දමිළ, මුස්ලිම්, මැලේ, බර්ගර් කියන මේ රටේ ඉන්න මිලියන 20කගේම ජන ජීවිතවලට බලපානවා. ඒ නිසා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් එක්ක සෙල්ලම් කරන්න එපා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් එක්ක පන්දු ගහන්න එපා. කාගේ හරි වුවමනාවකට හොරෙන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනෙන්න එපා.

මෙතැනදී කවුරුත් කියනවා, මේ ව්‍යවස්ථාව හදන්න පිට රටින් නැහැ කියලා. මම ඒ ගැන කාරණයක් කියන්නම්. මට කථා කරලා කිව්වා, "සාකච්ඡාවක් තිබෙනවා ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන හතරේ කාමරයට යන්න" කියලා. මම යන

කොට එතැන පාකාසෝති සරවනමුත්තු ඉන්නවා. එතැන ඉන්නවා, "වොලන්" කියලා ස්කැන්ඩිනේවියානු රටකින් ආපු මහත්තයෙක්. ඔවුන් ඇවිල්ලා ඉන්නේ අපට ව්‍යවස්ථාව ගැන උගන්වන්න, අපට ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කරන හැටි කියලා දෙන්න. ඒ නිසාම මහා විශාල සැකයක් ඇති වෙනවා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. ඒකම සැකයකට තුඩු දෙනවා.

සුමන්තිරත් ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියපු විධියට නම් මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හදන එකට අපි ඔක්කෝම එකඟයි; එය කළ යුතුයි. හැබැයි එකක් කියන්න තිබෙනවා. 83දී වාගේ නැවත මේ රටේ මහා කාලකණ්ණි අවස්ථාවක් ඇති වෙන්න ඉඩ තියන්න එපා. ගරු සුමන්තිරත් මන්ත්‍රීතුමා දවසක් එතුමාගේ කථාවකදී, "We are exhausting our patience." කියලා කිව්වා. "We have got a golden opportunity." කියලා කිව්වා. Yes, we have got a golden opportunity. But, you do not have to exhaust your patience. If you know the content in this, what we have proposed, I am sure you will raise both your hands and say, "Okay, let us change them. Let us make the amendments." So, let us make the amendments. We are for it.

අපේ මේ සංශෝධන ගෙනාවේ නැත්නම් රට බාල්දු කරන, රට පාවාදෙන ව්‍යවස්ථාවක් මේ පාර්ලිමේන්තුවෙන් සම්පාදනය කරන්න අපි ඉඩ දෙන්නේ නැහැයි කියන එක බොහොම පැහැදිලිව කියනවා. [බාධා කිරීමක්] ඒක නිසා මම බොහොම පැහැදිලිව කියන්න ඕනැ,-

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Hon. Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ඔබතුමාට තව විනාඩියක කාලයක් පමණයි තිබෙන්නේ. [බාධා කිරීමක්]

ගරු කෙහෙළිය රඹුක්වැල්ල මහතා

(மாண்புமிகு கெஹெலிய ரம்புகுவெல்ல)

(The Hon. Keheliya Rambukwella)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මම දැන් කථා කරන්නේ මෙන්න මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය ගැනයි. මොකක්ද මේ? "මෙම ශ්‍රී පාලනයක්-ස්ථාවර රටක්." මේකට තමයි මෙම ශ්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාට අවුරුදු පහකට බලය දුන්නේ. එතුමාගේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ 15වැනි පිටුවේ එතුමා පැහැදිලිව මෙහෙම කියනවා:

"තව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යුහය අනිවාර්යයෙන්ම දැනට පවතින අත්තනෝමතික විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය වෙනුවට කැබිනට් මණ්ඩලය හරහා පාර්ලිමේන්තුව හා සම්බන්ධ වූ විධායකයක් සහිත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යුහයක් වනු ඇත. එහිදී ජනාධිපතිවරයා නීතිය ඉදිරියේ අත් පුරවැසියන් හා සමානව සලකනු ඇත. පවතින ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ජනමත විචාරණයකින් පමණක් වෙනස් කළ හැකි"

එතුමාගේත් සීමාවක් තිබෙනවා. මේ සඳහා මේ රටේ ජනතාවගෙන් සියයට 52ක් ඡන්දය දුන්නා.

රීළඟට ගරු අගමැතිතුමාගේ "මාස 60කින් අලුත් රටක් හදන පංච විධ ක්‍රියාවලිය" කියන ප්‍රකාශයේ මොකක්ද තිබෙන්නේ? එහි 13වන පිටුවේ මෙන්න මෙහෙම තිබෙනවා:

"පාර්ලිමේන්තුවට වගකියන අගමැති සහ කැබිනට් මණ්ඩලයේ උපදෙස් අනුව ජනාධිපතිවරයා ස්වකීය බලතල ක්‍රියාත්මක කරනු ඇත. මෙයින් පාර්ලිමේන්තුවේ උත්තරීතරභාවය ආරක්ෂා වේ. දැනට ජනාධිපති මෙම ශ්‍රීපාල සිරිසේන මහතා විසින් භාවිතා කරනු ලබන විශේෂ බලතල එසේම පවතිනු ඇත."

මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කිරීමේදී අගමැතිවරයා කිව්වේ, "මට ලබා දීලා තිබෙන ජනවරම අනුව මේක ක්‍රියාත්මක කරනවා" කියායි. ජනවරමක් නැහැ. එතුමාට ජනවරම තිබෙන්නේ සියයට

43යි. ජනවරම තිබෙන්නේ මෙමේ පාලනයට. මෙමේ පාලනය තුළ ජනමත විචාරණයකට යන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන සීමා කරලා තිබෙනවා. එහෙම නම් ඒ ජනමතයට යටත්ව 86 (1), 120, 130 ස්ථාවර නියෝගවලට ගරු කරමින්, ඒ අනුව කටයුතු කරමින් මේ ව්‍යවස්ථාව සකස් කිරීමට කටයුතු කරනවා මිසක්,-

ගරු මූලාසනාරුද් මන්ත්‍රීතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ඔබතුමාට ලබා දුන් කාලය අවසන්.

ගරු කෙහෙළිය රඹුක්වැල්ල මහතා

(மாண்புமிகு கெஹெலிய ரம்புகுவெல்ல)
(The Hon. Keheliya Rambukwella)

මම තව තත්පර 10ක් දෙන්න.

අද තනතුරු ලබා ගෙන සිටින ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මැති ඇමතිවරුන්ට මම ස්තූතිවන්ත වෙනවා. මොන තනතුරු දැරුවත් රටේ ජාතික ප්‍රශ්නයකදී ඔබතුමන්ලාගේ ස්ථාවරය අනුව අපට එක්කා සුළු වෙන්වට හැකි වීම පිළිබඳව ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ඔබතුමන්ලා ඒක කළා; අය වැයේදීත් ඒක කළා. අය වැයෙන් සියයට 61ක් වෙනස් කළේ ඔබතුමන්ලා සහ අපි බලපෑම් කළ නිසායි. තව ව්‍යවස්ථාව සම්පාදනය කිරීමේදී අපි ඔක්කෝම අත් වැල් බැඳගෙන රටට අගතියක් නොවන විධියට වැඩ කරමු. ඔබතුමන්ලාට කවදා හෝ ජනතාවගේ අප්‍රසාදයක් ලැබීලා තිබෙනවා නම් ඒක නිවැරදි කරගන්නත් මේ එකමුතුව අවස්ථාවක් කරගන්න කියලා ඉල්ලා සිටිමින්, මූලාසනාරුද් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, තමුන්නාන්සේටත් ස්තූතිවන්ත වෙමින් මා නතර වෙනවා.

ගරු මූලාසනාරුද් මන්ත්‍රීතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

බොහොම ස්තූතියි.

මීළඟට, ගරු මනෝ ගනේසන් අමාත්‍යතුමා.

[1.40 p.m.]

ගරු මනෝ ගනේසන් මහතා (ජාතික සංවාද හා රාජ්‍ය භාෂා පිළිබඳ අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு மனோ கணேசன் - தேசிய சகவாழ்வு, கலந்துரையாடல் மற்றும் அரசகரும மொழிகள் அமைச்சர்)

(The Hon. Mano Ganesan - Minister of National Co-existence, Dialogue and Official Languages)

Thank you very much Hon. Presiding Member. I would like to commence my speech expressing my best wishes to my good Friend, Hambantota District Parliamentarian, Hon. Sajith Premadasa who is celebrating his birthday today. Long live Sajith! I am also glad that I am able to speak immediately after my good Friend, Hon. Keheliya Rambukwella who represents the Joint Opposition.

Sir, I would like to begin with a comment made by the Father of the Nation, Prime Minister D. S. Senanayake on 10th February, 1948 after Sri Lanka gained Independence. He stated, I quote:

"Freedom carries with it grave responsibilities. Our acts and omissions henceforth are our own. No longer can we lay the blame for defects and errors in our administration on others. It is therefore

the duty of every citizen of Lanka to grasp this opportunity and to strive and toil willingly for advancing the happiness and prosperity of the country".

Then, comes his grand opinion:

"Our nation comprises many races, each with a culture and a history of its own. It is for us to blend all that is best in us, and to set ourselves with the resolute will to build up that high quality, and to join with the other nations of the world in establishing peace, security and justice for all peoples."

This is what the Father of the Nation, D.S. Senanayake said in 1948.

කෙළරව තலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, தேசபிதா டி.எஸ். சேனாநாயக்க அவர்களது கருத்துக்களுடன் அன்றும் இன்றும் தமிழ் அரசியல் தலைவர்களுக்குப் பல்வேறு முரண்பாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஆனால், இந்த நாட்டிலே பல இனங்கள் வாழ்கின்றன; பல மதங்கள் இருக்கின்றன; பல மொழிகள் பேசப்படுகின்றன என்ற பல்லினத் தன்மையை வைத்துத்தான் எங்கள் நாடு கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைக் கூறியிருக்கின்றார். அந்தக் கருத்தை நாங்கள் எவருமே மறுக்கவோ, நிராகரிக்கவோ முடியாது.

இன்று இந்த அரசியலமைப்புச் சபை எந்த அடிப்படையில் உருவாக வேண்டுமென எனக்கு முன்னால் பேசிய பல கௌரவ உறுப்பினர்கள் அவர்களது கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருந்தார்கள். இந்த அரசியலமைப்பு மாற்றம் பாராளுமன்ற நிலையியல் சட்டங்களுக்குக் கீழே ஒரு தெரிவுக்குழுவாக முன்னெடுக்கப்பட வேண்டுமா? அல்லது அந்த நிலையியல் சட்டங்களைத் தற்காலிகமாக இடைநிறுத்திவிட்டு, புதியதொரு பிரேரணை மூலமாக முழுப் பாராளுமன்றத்தையும் சார்ந்த உறுப்பினர்களையும் கொண்ட ஒரு சபையாகச் செயற்பட்டு உருவாக்கப்படவேண்டுமா? என்ற வாதப்பிரதிவாதங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாகச் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி தனது திருத்தங்களை முன்வைத்திருக்கின்றது; மக்கள் விடுதலை முன்னணி திருத்தங்களை முன்வைத்துள்ளது. அதேபோல் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பும் தனது திருத்தங்களை முன்வைத்திருக்கின்றது. இவற்றையெல்லாம் நாம் ஆராய்வோம். ஏனென்றால் எங்களைப் பொறுத்தவரையிலே டி.எஸ். சேனாநாயக்க அவர்கள் சொன்னதுபோல் குறிப்பாகத் தமிழ் மக்களுக்கு இந்த நாட்டிலே பல்லினத்தன்மை உறுதிப்படுத்தப்படவேண்டும் என்ற ஒரு தேவையிருக்கின்றது. அந்த அடிப்படையில்தான் நாங்கள் இந்த அரசியலமைப்பு முறைமையைப் பார்க்கின்றோம். ஏனென்றால், இதற்கு முன்னர் இருந்த சிங்கள அரசியல் தலைவர்கள் பல்வேறு ஒப்பந்தங்கள் செய்திருந்தாலும்கூட, அவையெல்லாம் எந்த வேகத்தில் செய்யப்பட்டனவோ, அதே வேகத்திலேயே கிழித்தெறியப்பட்ட வரலாற்றை நாங்கள் அறிந்திருக்கின்றோம். அது இரகசியம் அல்ல, எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும்.

எஸ்.டபிள்யு.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க அவர்கள் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் ஸ்தாபகர். அவர் 'சிங்களம் மட்டும்' சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும்கூட, இந்த நாட்டிலே சிங்கள பெளத்த மக்களைத் தவிர்த்த ஏனைய இன மக்களும் ஏனைய மதத்தவர்களும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையில் அதிகாரங்கள் பகிரப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையை முன்னெடுத்தார். ஆனாலும், அந்த நேரத்திலே எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் போன்ற தமிழ்த் தலைவர்களுடன்

[00:00:00:00:00:00]

செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தை அவரால் முன்னெடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது. அன்று காணப்பட்ட தீவிரவாதத்தின் காரணமாக அதை அவர் கிழித்தெறிய நேரிட்டது. அதற்குப் பிறகு, "வரலாறு என்னை மன்னிக்கட்டும்!" என்ற கருத்தை அவர் தெரிவித்திருந்தார். அது உண்மை! அதற்குப் பிறகும் பல முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. டட்லி சேனாநாயக்க அவர்களும் முயற்சி செய்தார். அவராலும் அந்த ஒப்பந்தத்தை நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை. இந்தச் சபையிலே முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க அவர்களும் ஓர் அரசியலமைப்புச் சட்டமூலத்தைக் கொண்டுவந்து அதை நடைமுறைப்படுத்த முயற்சி செய்திருந்தார். அந்த நேரத்திலே இன்றைய பிரதான ஆளும் கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அதன் பிரதியைத் தீயிட்டு எரித்ததன்மூலம் எதிர்த்து, தடுத்து நிறுத்தியிருந்தது. பாராளுமன்றத்திலுள்ள அனைத்துக் கட்சிகளினதும் ஆதரவைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி தவறிவிட்டதென்று அதற்குக் காரணம் கூறப்பட்டது. அது உண்மையாகும்.

Sir, two years ago I went to Jaffna with our current Prime Minister, the then Leader of the Opposition, leading "பென்கிஷே மொவ்மென்ட்"- the Movement for Opposition. When we were addressing a media conference, a young journalist, obviously from our good Friend Hon. E. Saravanapavan's media unit, questioned the then Leader of the Opposition, our current Prime Minister. He asked, "Sir, how do you see the position of the power-sharing today? Do you agree with the Thirteenth Amendment?" I was next to our Prime Minister translating his English and Sinhala into Tamil. So, he replied, "Yes, I agree with the Thirteenth Amendment. I want to improve it, but again there was an opposition from the South and you too were not in agreement to that. Even you opposed to it". He was referring to the then Tamil leadership, maybe the LTTE and others, who were not even willing to accept the Thirteenth Amendment. I not only translated it but I did it in agreement with his views.

I agreed with him, because when the power-sharing concepts were discussed and reached some agreement, it was not only the South but even the North-East that had some disagreements. Even when the so-called "devolution package" was presented to Parliament in the year 2000, it was not only the UNP that disagreed with it but also the TNA disagreed with it. At that time, TNA was instructed by the LTTE to disagree with it for different reasons. I knew that.

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, நேற்று முன்தினம் எனது இனிய நண்பரும் கௌரவ அமைச்சருமான லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல அவர்கள் dropped catches என்று சொன்னார். பிடிபடாத பிடிசு, அதாவது, தவறவிட்ட பிடிசு என்று சொன்னார். அது உண்மைதான். Dropped catches என்ற செயற்பாடு, வடக்கிலோ அல்லது கிழக்கிலோ அல்லது தெற்கிலோ மட்டும் நடைபெறவில்லை. நாடு முழுவதும் நடைபெற்றிருக்கின்றது. ஆகவே, நாங்கள் பல சந்தர்ப்பங்களை இழந்திருக்கின்றோம். நாங்கள் சந்தர்ப்பங்களை இழந்ததற்கு தெற்கையோ வடக்கையோ

மாத்திரம் குறை சொல்லாமல், நாடு முழுவதும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற அனைத்து மக்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற பிரதிநிதிகள் அனைவரும் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் நினைக்கின்றேன். இன்று இந்த நாட்டிலே யுத்தமில்லை; இனவாதமில்லை; மதவாதமில்லை; தீவிரவாதமில்லை; அரசு பயங்கரவாதமில்லை. அதாவது, அதிகாரபூர்வமாக இவை எதுவுமில்லை. இவை அரசு ஆசீர்வாதத்தோடு நடைபெறமாட்டா என்று நான் நினைக்கின்றேன். அதுபோல், அரசிற்கெதிரான பயங்கரவாதம் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஆயுதப் போராட்டம் இல்லை. ஆனால், அதற்கான காரணங்கள் அப்படியேதான் இருக்கின்றன. அந்தக் காரணங்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அழிக்க வேண்டிய, ஒழிக்க வேண்டிய கடப்பாடு எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்கெனவே பலமுறை சொல்லப்பட்ட இன்னுமொரு விடயத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று நான் நினைக்கின்றேன். அதாவது, முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ச அவர்கள் ஐ.நா. சபையின் செயலாளர் நாயகத்துடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தின் கூட்டறிக்கையிலே தெளிவாக ஒன்றைச் சொல்கின்றார்.

I quote from the Joint Statement made by the Government of Sri Lanka and the United Nations at the conclusion of UN Secretary-General Ban Ki-moon's visit to Sri Lanka on 23rd May. It states,

"President Rajapaksa expressed his firm resolve to proceed with the implementation of the 13th Amendment, as well as to begin a broader dialogue with all parties, including the Tamil parties in the new circumstances, to further enhance this process and to bring about lasting peace and development in Sri Lanka."

That is what we are doing right now, Sir.

உண்மையிலே இந்த அரசியலமைப்புச் செயற்பாடு மூலமாக நாங்கள் இந்த நாட்டிலே மூன்று முக்கிய விடயங்களைச் செய்ய நினைத்திருக்கின்றோம். ஒன்று அரசியலமைப்பு ரீதியாகத் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு அதிகாரப் பகிர்வு மூலமாகத் தீர்வு காண்பதென உறுதிபடுத்தியிருக்கின்றோம். அந்தத் தீர்வு எப்படியான முறையில் இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி நாங்கள் பேசுவோம்.

அதன் அடிப்படையில்தான் பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம், டட்லி - செல்வா ஒப்பந்தம் 2000ஆம் ஆண்டு சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட package என்று சொல்லப்படுகின்ற "தீர்வுப் பொதி", அன்று மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களுடைய காலத்திலே மேற்கொள்ளப்பட்ட சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையின் ஆவணங்கள், மஹிந்த ராஜபக்ச அவர்கள் ஐ.நா. சபையின் செயலாளர் நாயகத்துடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தின் கூட்டறிக்கை ஆவணங்கள் ஆகியவை எல்லாம் அமைந்திருந்தன என நான் நினைக்கின்றேன். அது தவிர, கடந்த காலங்களில் நாங்கள் "சர்வ கட்சி மகாநாடு" என்பதன் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு பேச்சுவார்த்தைகளின்மூலம் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆவணங்களும் அப்படியே இருக்கின்றன. எனவே, அவற்றைப் பரிசீலனை செய்ய முடியுமென நான் நினைக்கின்றேன்.

அதுமாத்திரமல்ல, இந்த நாட்டிலே தேசிய ரீதியாக இருக்கின்ற சிறுபான்மை மக்கள், அதாவது, எண்ணிக்கையில்

இன்று காலையில் இங்கு உரையாற்றிய தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவர் கௌரவ சம்பந்தன் அவர்கள் தெளிவான சில கருத்துக்களைச் சொன்னார். இந்த நாட்டிலே புதிய அரசியலமைப்பொன்றை வகுத்தல் தொடர்பாக தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்ற மக்களுக்கு நாடாங்கு தெளிவான ஒரு செய்தியைச்

[ගරු මනෝ ගනේසන් මහතා]

சொல்லிவைக்க வேண்டிய தேவையிருக்கின்றதென்று நான் நினைக்கின்றேன். காரணம், இன்று தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பும் அதன் தலைவரும் இன்று பாரிய சிக்கலான, கஷ்டமான ஒரு காரியத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் மட்டுமல்ல, புலம்பெயர்ந்தவர்கள் மத்தியிலும் கூட அந்தக் கட்சிக்கு எதிராகப் பாரிய எதிர்ப்புகள் எழுகின்றன. அதனை எழுப்புவவர்கள் தீவிரவாதிகளாக இருக்கிறார்கள். அந்தத் தீவிரவாதத்திற்கு மத்தியிலும் கூட தேச நலன் கருதி, ஐக்கியம் கருதி, பிரிபடாத இலங்கைக்குள்ளே அதிகாரங்களைப் பிரித்துக்கொள்வோம், வளங்களைப் பிரித்துக்கொள்வோம் என்ற முறையிலே அவர்கள் இங்கு வந்திருக்கிறார்களென்றால், அது நடுநிலையாகச் செயற்படுகின்ற ஒரு செயற்பாடாகவே இருக்கின்றது. அவ்வாறு செயற்படக்கூடிய முன்னேற்றகரமான, முற்போக்கான தமிழ்த் தலைவர்களை பாதுகாக்கவேண்டிய கடப்பாடு அரசாங்கத்துக்கும் இருக்கின்றது, எதிர்க்கட்சிக்கும் இருக்கின்றது, நாட்டு மக்களுக்கும் இருக்கின்றது என்று கூறிவைக்க விரும்புகின்றேன். ஆகவே, இதனைச் செய்யத் தவறுவோமானால், நிச்சயமாக தமிழ் மக்களைப் பார்த்து, "நீங்கள் மீண்டும் பிரிவினைக்குச் செல்லுங்கள்! ஆயுதங்களைக் கையிலெடுங்கள்!" என்ற செய்திகளைச் சொல்வதாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கின்றேன். ஆகவே, இன்று தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கு எதிராக இருக்கும் சக்திகளுக்கு ஆதரவளித்து, மறைமுகமாக அவர்களை உற்சாகப்படுத்தும் செயற்பாடாக இது இருந்துவிடக்கூடாது. எனவே, இந்தச் செயற்பாட்டைப் பொறுப்புடன் செய்ய வேண்டும். சிற்சில சாதாரண காரணங்களை வைத்துக்கொண்டு இதனைக் குழப்புதற்கு முற்படக்கூடாது. ஏனென்றால், குழப்பிவதன் மூலமாக இந்த அருமையான, பொன்னான சந்தர்ப்பத்தைக் கைவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடக்கூடாதென்று நான் நினைக்கின்றேன்.

I believe that this opportunity should be well-used and well-understood by the Parties representing the Sinhalese people in the South. Not only the Government, but also the Opposition must understand that this is a golden opportunity we have got today. So, send a clear and correct message to the people of the North and the East, particularly to the Tamil people.

Thank you.

மகா மூலாசனாரூப லக்ஷ்மீதேவ
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
வெளியே சென்றார்.

මිලිභට, ගරු මහින්ද සමරසිංහ ඇමතිතුමා.

[ဇ.ဆ. 1.58]

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා (නියුණතා සංවර්ධන හා
වෘත්තීය පුහුණු අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு மன்றந்த சமரசிங்ஹ - திறன்கள் அபிவிருத்தி
மற்றும் தொழில்பயிற்சி அமைச்சர்)
(The Hon. Mahinda Samarasinghe - Minister of Skills
Development and Vocational Training)

මූලාසනාරූපී ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ ගරු සුමන්තිරත් මන්ත්‍රීතුමා දැනත් මේ ගරු සභාවේ ඉන්නවා. මා එතමාගේ කථාව

අනුගෙන හිටියා. ඇත්ත වශයෙන්ම එනමා හොඳ කථාවක් කළා. විශේෂයෙන් එනමා සඳහන් කළා, බහුතර බලයක් තිබෙන පලියට අනෙක් අය ව පාගා ගෙන යන්න හොඳ නැහැ කියලා. He used the word, “steamroll” and asked, “not to steamroll others just because you have the majority”.

මමත් ඒකට එකඟ වෙනවා. මොකද, අපට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කරන්න තුනෙන් දෙකක එකඟතාවක් තිබුණත් මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන දෙමළ, මුස්ලිම් මන්ත්‍රීවරුන් එකතු කරගෙන අපි මේ ගමන යන්න ඕනෑය කියන එකයි මා දරන ස්වාචාරය වන්නේ. එතැනදි තමයි අපි ජංචිවිධයක් දෙන්නේ මේ රට, අපේ මව් බිම මේ සියලුම දෙනාගේ රටක් කියලා. මොකද, සිංහල ජනතාවක් විතරක් නොවෙයි, මේ රටේ පුරවැසියන් හැටියට ජීවත් වන්නේ. අපි ඒක අමතක කරන්න හොඳ නැහැ. දෙමළ, මුස්ලිම්, බර්ගර්, මැලේ ආදි විවිධ ජන කොටස් ඉන්නවා; විවිධ ආගම් අදහන අය ඉන්නවා; විවිධ සංස්කෘතික පිළිවෙත් අනුගමනය කරන අය ඉන්නවා.

ඒ විතරක් නොව මේ පවතින ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් අපේ රටේ රාජ්‍ය භාෂා හැටියට දැන් භාෂා දෙකක් පිළිගෙන තිබෙනවා. ඒක හරියට ක්‍රියාත්මක නොකරන එකයි අපට තිබෙන අභියෝගය වන්නේ. ඒකත් ක්‍රියාත්මක කරන මට්ටමකට අපි හැදෙන්න ඕනෑ. එතකොට තමයි අද තිබෙන මේ දේශපාලන, සමාජ ස්ථාවරභාවය අස්ථාවර කරන්නේ නැතිව පවතින සාමයක් හැටියට අපට පරිවර්තනය කරන්න පුළුවන් වන්නේ. එතැන මා ඉන්නවා.

මුලාසනාරුඬ ගරු මන්ත්‍රිතුමනි, ගරු කෙහෙළිය රඹුක්වැල්ල මන්ත්‍රිතුමා මේ අවස්ථාවේ මේ ගරු සභාවේ නැති වුණත් එතුමාට මගේ ස්තූතිය ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය හැටියට ආණ්ඩුවත් එක්ක අපි සම්බන්ධ වෙලා වැඩ කටයුතු කරන අවස්ථාවේදී, අපි මේ යෝජනාව පිළිබඳව යම් කිසි ස්ථාවරයකට ඇවිල්ලා එය සංශෝධනය විය යුතුයි කියන තීරණය අරගෙන කටයුතු කරපු ආකාරය ප්‍රශංසාවට ලක් කිරීම සම්බන්ධයෙන් මා ගරු කෙහෙළිය රඹුක්වැල්ල මන්ත්‍රිතුමාට මගේ ස්තූතිය ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. මොකද, අපි පක්ෂයක් හැටියටයි ආණ්ඩුවත් එක්ක ඉන්නේ. අපි එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ කොටසක් නොවෙයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂය අපේ කොටසකුත් නොවෙයි. එතුමන්ලාගේ ස්වාධීන්ත්වය තිබෙනවා වාගේම අපේ ස්වාධීන්ත්වයත් ආරක්ෂා කරගෙන අපට වැඩ කරන්න ඒ අවස්ථාව ලබා දීලා තිබෙනවා, අපේ පක්ෂයේ නායකයා හැටියට අතිගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමා.

ප්‍රලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රිතුමනි, අපි මේ සංශෝධන හැඳුවේ කඩිමුඩියේ නොවෙයි කියන එකත් මා විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්න ඕනෑ. මේ යෝජනාව ගෙනෙන්නට පෙර අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මධ්‍යම කාරක සභාව රැස් වුණු අවස්ථාවේදී, මේ ගෙනෙන්න යන යෝජනාව පිළිබඳ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මතය හදා ගන්න ඕනැයි කියලා මධ්‍යම කාරක සභාවෙන් ව්‍යවස්ථා අනු කමිටුවක් පත් කළා. අනු කමිටුවේ සාමාජිකයකු හැටියට මමත් කටයුතු කරනවා. අනු කමිටුව හැටියට අපි රැස් වෙලා, ගරු අගමැතිතුමා ඉදිරිපත් කරපු යෝජනාව අධ්‍යයනය කරලා, අපේ පැත්තෙන් සංශෝධන කිහිපයක් ඉදිරිපත් කළ යුතුයි කියන ස්ථාවරයට ඇවිල්ලා ඒ සංශෝධන ගරු කථානායකතුමාට මගේ අතින්මයි භාර දුන්නේ. අපි තමයි මේ යෝජනාව සංශෝධනය විය යුතුයි කියන ස්ථාවරයේ ඉඳලා ඉස්සෙල්ලාම ඒ සංශෝධන භාර දුන්නේ. ඒ වාගේම මා ගරු අගමැතිතුමාට ප්‍රශංසා කරන්න ඕනෑ, අපිත් එක්ක කටා කරන කොට නමැයිලිභාවයක් පෙන්නුම කිරීම පිළිබඳව.

එක්තරා මන්ත්‍රීවරයෙක් -දැනට එතුමා මේ ගරු සභාවේ නැහැ. මා එතුමාගේ නම කියන්නේ නැහැ.- ප්‍රකාශයක් කරනවා මා අභගෙන සිටියා, අගමැතිතුමා bulldoze කර ගෙන යනවාය කියලා. එතුමා කටයුතු කරන ආකාරය දිහා බැලුවාම, මා නම් එවැනි දෙයක් කවදාවත් දැකලා නැහැ. අපි මේ ස්ථාවරය අරගෙන ගිහින් අගමැතිතුමාත් එක්ක කථා කරන කොට, එතුමා බොහොම නමාශීලිභාවයකින් යුතුව අප ඉදිරිපත් කරපු සංශෝධන පිළිගත්ත බව කියන්න පුළුවන්. එතුමා එයට විරුද්ධ වූයේ නැහැ. එතුමා කියපු එකම දේ තමයි, -සුමන්තිරත් මන්ත්‍රීතුමා එතැන ඉන්නවා.- Preamble එක ගැන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයයි, විපක්ෂ එකයි කථා කර ගන්න කියන එක. එතුමා වෙන කිසිම දෙයක් කිව්වේ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම පක්ෂයක් හැටියට අපට ඒ නම්බුව, ඒ ස්වාධීනත්වය දෙන්න සූදානම්ව එතුමා හැම විටම කටයුතු කරලා තිබෙනවා. ඒ අවස්ථාවේ එතැන හිටපු කෙනෙකු හැටියට මා ඒ කාරණය කියන්න ඕනෑ. එතුමාටත් මා ප්‍රශංසා කරන්න ඕනෑ, නමාශීලිභාවය පෙන්වූ ආකාරය පිළිබඳව.

අපි අද මේ යෝජනාව අනුමත කරන්න ඉදිරිපත් කරන්නේ නැහැ. පක්ෂ නායකයින් රැස් වෙලා තවම තීරණයක් අරගෙන නැහැ. මේ යෝජනාව ආපසු ගෙනෙන්නේ කවදාද කියලා. ඇත්ත වශයෙන්ම එදාට තමයි මේ සංශෝධන ගැන අපට කථා කරන්න සිද්ධ වන්නේ. ඒ අවස්ථාවේදී අපේ ස්ථාවරයේ ඉඳලා අපි කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වනවා. ඒ සංශෝධන සහිතව මේ යෝජනාව අනුමත වූණට පස්සේ තමයි ඇත්ත වශයෙන්ම අපට වැඩ කටයුතු ආරම්භ කරන්න සිද්ධ වන්නේ. අපේ සංශෝධනවලත් අපි පෙන්වා දීලා තිබෙනවා, "ස්ථාවර නියෝග යටතේ ඒ වැඩ කටයුතු කෙරෙන්න ඕනෑ. පවතින ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මත සංශෝධන ඉදිරිපත් වන්න ඕනෑ. පාර්ලිමේන්තුවේ 2/3ක් මතයි ඒ සංශෝධන හෝ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අනුමත විය යුත්තේ" කියන එක. ඒ සම්බන්ධයෙන් දෙවන ජනරජ ව්‍යවස්ථාවේ බොහොම පැහැදිලිව සඳහන් කරලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම ජනමත විචාරණයක් අවශ්‍ය නම්, ජනමත විචාරණයටත් යන්න අපි කටයුතු කරන්න ඕනෑය කියන ස්ථාවරයේ ඉඳලා තමයි අපි මේ සංශෝධන සියල්ලම සකස් කර තිබෙන්නේ.

ඒ කමිටුවලට සහභාගි වෙලා, අපේ පැත්තෙන් නමාශීලිභාවයක් පෙන්වා, අපේ රටේ අවුරුදු 30ක් තිස්සේ පැවති යුද්ධය වැනි යුද්ධයක් නැවත වරක් ඇති නොවන තත්ත්වයක් නිර්මාණය වන විධියට මේ රටේ ඉන්න විවිධ ජන කොටස් එකමුතුව, මේ රට ගොඩ නගන්න, මේ රට සංවර්ධනය කරන්න, මීට වඩා දියුණු තත්ත්වයකට මේ රට ගෙන එන්න සියලුදෙනාගේම සහයෝගය ලබා ගන්න පුළුවන් වන විධියට වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන්න තමයි අපි සියලුදෙනාම බැඳී ඉන්නේ කියන එක විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්න ඕනෑ.

ඒ විතරක් නොවෙයි. ඒ වැඩ පිළිවෙළ අවසානයේදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තවත් ශක්තිමත් වන්න ඕනෑ, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා වන්න ඕනෑ. තව පැත්තකින්, නීතියේ ආධිපත්‍යය තහවුරු වන්න ඕනෑ. තව පැත්තකින් බැලුවාම, ජනතාවගේ මූලික අයිතිවාසිකම්; මානව හිමිකම් තවදුරටත් ශක්තිමත් වන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම පාර්ලිමේන්තුව ශක්තිමත් වන්න ඕනෑ. අවසානයේදී ජනාධිපතිවරයා, අගමැතිවරයා, ඇමතිවරු ඇතුළු සියලුදෙනාම පාර්ලිමේන්තුවට වග කියන්න ඕනෑ. They have to be both responsible and answerable to Parliament. Parliament is the custodian of public finance and that power and authority should never be diminished in any manner. This should not be amended to devalue the power that is vested in Parliament which is representative of the people of this country. මේ වාගේ වැඩ පිළිවෙළක් හඳලා ක්‍රියාත්මක කරන්න තමයි අපි සියලුදෙනාම දැන් සූදානම් වන්නේ කියන එකත් මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න ඕනෑ.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මා විශේෂ ඉල්ලීමක් කරනවා. මේ යෝජනාව සම්මත වූණට පස්සේ තමයි, මෙහෙයුම් කමිටුව, කාරක සභා ස්ථාපිත වෙලා ඒ වැඩ කටයුතු ආරම්භ කරන්න අපි

පටන් ගන්නේ. ඒ වැඩ කටයුතු ආරම්භ කරන තුරු අපට කියන්න බැහැ, මොකක්ද වෙන්න යන්නේ කියලා. අපි යම්කිසි පැහැදිලි ස්ථාවරයක ඉන්නවා. උදාහරණයක් හැටියට රටේ ඒකීයභාවය හානියට පත් කරන්න අපි කිසිසේත්ම සහයෝගය ලබා දෙන්නේ නැහැ.

ගරු සම්පත්දත් මන්ත්‍රීතුමාට මගේ විශේෂ ස්තූතිය පුද කරන්නත් ඕනෑ. එතුමාගේ කථාවේදී එතුමා කීවා, "මේ රට බෙදීමේ ක්‍රියාවේ කවුරුවත් නැහැ" කියලා. "කලින් පිරිසක් හිටියා. දැන් ඒ යුගය ඉවරයි. දැන් ඒ යුගය ඉතිහාසයට එකතු වෙලා ඉවරයි. රට බෙදන්න ඕනෑ කියන මතයේ අපි නැහැ" කියලා එතුමා බොහොම නිර්භීතව, බය නැතුව හොඳ ප්‍රකාශයක් කළා. අපි කවුරුවත් මේ රට බෙදන්න සූදානම් නැහැ. මේ රටේ ඒකීයභාවය සැහැල්ලු කරන්න, අඩපණ කරන්න අපි කිසිසේත්ම සූදානම් නැහැ කියන එකත් මම කියන්න ඕනෑ. "බුද්ධාගමට දීලා තිබෙන විශේෂ තැන ඉවත් කරන්න යනවා" කියලා සමහර පත්තරවලට කියලා තිබුණු බව මම දැක්කා.

ගරු රාජවරෝදියම් සම්පත්දත් මහතා

(மாண்புமிகு இராஜவரோதியம் சம்பந்தன்)

(The Hon. Rajavarotheiam Sampanthan)

There has been no demand for separation after 1980s.

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்ஹ)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

Precisely. While you were coming to the House, I was referring to you and I thanked you.

ගරු රාජවරෝදියම් සම්පත්දත් මහතා

(மாண்புமிகு இராஜவரோதியம் சம்பந்தன்)

(The Hon. Rajavarotheiam Sampanthan)

At the Local Government Elections and Parliamentary Elections, our people have endorsed a mandate for a solution within a framework of a united, undivided and indivisible Sri Lanka. We were very clear about that.

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்ஹ)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

We thank you for that, Hon. Sampanthan. I said that we should be thankful to you for coming out with that sentiment in the course of your speech. We appreciate that very much. That is the way that we are hoping to proceed. Notwithstanding that, I was talking about the various statements being made by certain people about the position that Buddhism has been given in the Second Republican Constitution as well being set aside. This is all rubbish.

එහෙම කිසිම දෙයක් කරන්න කිසිම කෙනෙක් යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරලාත් නැහැ; අදහසක් ඉදිරිපත් කරලාත් නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ වාගේ දේවල් කියන්නේ මේ වැඩ පිළිවෙළ කඩාකප්පල් කරන්න උවමනාවක් තිබෙන අයයි. මේ රටේ සමභීය ඇති කරන්න, මේ රටේ ඒකීයභාවය ආරක්ෂා කරන්න, මේ රට සංවර්ධනය කරන්න ඉදිරිපත් වෙලා ඉන්න අය ඔහොම දෙයක් කවදාවත් කියන්නේ නැහැ. අපි කවදාවත් එහෙම දෙයක් කරන්න ඉඩ කඩ දෙන්නේ නැහැ කියන එකත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය පැත්තෙන් මම බොහොම පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම මම මේ කාරණයත් මතක් කරන්න ඕනෑ. මම දැක්කා, අපේ සමහරු කියලා තිබුණා, -

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාට වෙන් කළ වෙලාවෙන් තව විනාඩි දෙකක කාලයක් පමණයි තිබෙන්නේ.

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்ஹ)
(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

හොඳයි. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, සමහරු කියලා තිබුණා, අපි මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හඳුන්වා ගන්න යන්නේ විදේශිකයන් ගෙන්වලාය කියලා. ඒක පට්ටපල් බොරුවක්; අමුලික බොරුවක්.

මම කියන්න කැමැතියි, අපේ මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමා මේ ළඟදී කැබිනට් මණ්ඩල රැස්වීමකදී කියපු කරුණක් ගැන. එතුමා කිව්වා, "මම මේ පුටුවේ වාඩි වෙලා ඉන්නකල් විදේශිකයන්ට අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හඳුන්වා කිසිසේත්ම ඉඩ දෙන්නේ නැහැ" කියලා. එහෙම නායකයෙක් තමයි අද මේ රටට ඉන්නේ. ඒ නිසා තමයි අපි එතුමාට අනුගමනය කරන්නේ. එතුමා කට්ටුවක් මේ රට සැහැල්ලුවට ලක් කරන්න, මේ රට විදේශිකයන්ට භාර දෙන්න කිසිසේත්ම කටයුතු කරන නායකයෙක් නොවෙයි. එතුමා ගැන පුළුල් විශ්වාසයක් ඇතිව අපි සියලු දෙනාම මේ ආණ්ඩුවේ කොටස්කරුවන් හැටියට කටයුතු කරන්න ඉදිරිපත් වෙලා ඉන්නේ. ඒ නිසා අපට මේ ලැබීලා තිබෙන හොඳ අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නවා මිසක් මේ කටයුත්ත කඩාකප්පල් කරන්න ඉදිරිපත් වෙන්න එපා.

තමුන්නාන්සේලාට සටන් පාඨයක් නැති වුණා කියලා එහෙම කරන්න එපා. රට සැහැල්ලුවට ලක් කරන්න, රට පරාජයට පත් කරන්න, රට විනාශ කරන්න තමුන්නාන්සේලා සටන් පාඨ මවලා ඉදිරියට අරගෙන යන්න එපා කියන එකක් මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න කැමැතියි.

මම මීට වඩා කපා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. අපි මේ යෝජනාව සම්මත කර ගන්නට පස්සේ ඔක්කෝම අය එකතු වෙලා, හැම පැත්තකින්ම නම්‍යශීලීභාවයක් පෙන්වලා, මේ පවතින ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙන අඩු පාඩුත් - අඩු පාඩු ගණනාවක් තිබෙනවා - හදා ගෙන මීට වඩා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ශක්තිමත් වන විධියේ, නීතිය ආරක්ෂා වන විධියේ, ජනතාවගේ මූලික අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා වන විධියේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හඳුන්වා අපි සියලුම දෙනාම නම්‍යශීලීභාවයකින් යුතුව කටයුතු කරමුයි කියන එකක් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරමින්, විශේෂයෙන්ම මේ පවතින ඡන්ද ක්‍රමයක් සංශෝධනය කරලා, මීට වඩා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය රැකෙන, ජනතාවගේ සිතූම් පැතුම් ඉෂ්ට වන ඡන්ද ක්‍රමයකුත් මේ හරහා ලබා ගන්න කටයුතු කරමුයි කියන එකක් මතක් කරමින් මාගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා. බොහොම ස්තූතියි.

[අ.හා. 2.12]

ගරු සජිත් ප්‍රේමදාස මහතා (නිවාස හා ඉදිකිරීම් අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு சஜித் பிரேமதாஸ - வீடமைப்பு மற்றும் நிர்மாணத்துறை அமைச்சர்)

(The Hon. Sajith Premadasa - Minister of Housing and Construction)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඇමෙරිකානු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ පිනාවරයා වන ජෝන් ඇඩම්ස් ප්‍රකාශ කරලා තිබෙනවා, "රජයක් පිහිටුවනු ලබන්නේ පොදු යහපත උදෙසා,

ජනතාවගේ ආරක්ෂාව, සමෘද්ධිය හා සතුට උදෙසා මිස යම් පුද්ගලයකුගේ, පවුලක හෝ ජාතික ලාභය, ගෞරවය හෝ පුද්ගලික යහපත උදෙසා නොවේ. එබැවින්, තම ආරක්ෂාව, සමෘද්ධිය හා සතුට උදෙසා අවශ්‍ය අවස්ථාවන්හි රජයක් පිහිටුවීමේ, එය ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමේ, වෙනස් කිරීමේ හෝ සම්පූර්ණ පරිවර්තනයකට ලක් කිරීමේ ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි, උද්‍යෝග නොහැකි හා අවිශේෂජනීය අයිතිය ඇත්තේ ජනතාව වෙත පමණි" කියලා. රටේ ජනතාව විශිෂ්ට ජන වරමක් ලබා දීලා අද අපි සියලු දෙනාම ඓතිහාසික අවස්ථාවකට ප්‍රවේශ වෙලා තිබෙනවා. 80 දශකයේ සිට දැඩි විවේචනයට ලක් වුණු වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හරහා සංශෝධනයකට -වෙනස් කිරීමකට- මුල පුරන වෙලාවයි මේ. මේ, අද රටේ ජනතාවගේ ජනතා පැතුම වන නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් නිර්මාණය කිරීමේ වැඩසටහනට මහා ජාතික ව්‍යායාමයක් දියත් වෙන මොහොතක්. ඇත්ත වශයෙන්ම වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳව එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අපි බොහෝ කාලයක් සිටියේ "මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව රැක ගත යුතුයි, ආරක්ෂා කර ගත යුතුයි. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය නිවැරදියි" කියන ස්ථාවරයේයි. නමුත් අපි ජනතාවගේ අදහස් උදහස්වලට සවන් දුන්නා. ජනතාවගේ පැතුමත් සමඟ අපේ ස්ථාවරයත් වෙනස් වුණා. අපි දරදඩු වුණේ නැහැ. අපි නම්‍යශීලී වුණා. නම්‍යශීලී වෙලා, අද අපි බොහෝම පැහැදිලි වැඩසටහනක සිටිනවා, නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් තුළින් ජනතා අපේක්ෂාවන්, ජනතා අභිලාෂයන් මුදුන්පත් කරන තැනකට ප්‍රවේශ වෙන්නට. මේ වෙනසට ජන වරමක් ලැබුණේ නැහැයි කියලා මේ ගරු සභාවේ කියනවා මට ඇසුණා. එහෙම කියන කට්ටිය මහ පොළොවේ පය ගහලා නොවෙයි හිටියේ, කැටි වලාකුළුවලයි හිටියේ.

නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවකට ජනාධිපතිවරණයේදීත් ජන වරමක් ලැබුණා. මහ මැතිවරණයේදීත් ජන වරමක් ලැබුණා. නමුත් අපි මතක් කර දෙන්නට ඕනෑ, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කිරීමේ -සංශෝධනය කිරීමේ- නාමයෙන් මීට පෙරත් ජන වරම් ලබා ගෙන තිබෙන බව. දළදා මාළිගාව ඉදිරිපිටට ගිහිල්ලා ගිවිසුම් අත්සන් කළා, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය වෙනස් කරනවා කියලා. නමුත් ජනාධිපති පුටුවට ආවාට පස්සේ ඒ යෝජනාවලට පයින් ගැහුවා. ඒ ගිවිසුම් ටික කිතු කිතු ඉරා දැමීමා.

මේ වෙලාවේ විශේෂයෙන්ම මට මතක් වෙනවා, ඇමරිකාවේ ජෝර්ජ් වොෂින්ටන් හිටපු ජනාධිපතිතුමා කර තිබෙන ප්‍රකාශයක්. "දේශපාලන පක්ෂ විසින් වරින් වර ජනප්‍රිය අපේක්ෂා ඉටු කළ හැක. කල් ගත වන විට ඒවා කපටි, උත්තරීකාමී හා ප්‍රතිපත්ති විරහිත වුත් හට ජන බලය පෙරළා දමා තමා එම අසාධාරණ පාලන බලය වෙත ඔසවා තැබූ යාන්ත්‍රණයම පසුව විනාශ කර දමමින් පාලන බලය තමා වෙත කොල්ල කා ගැනීමේ බලවේගය බවට පත් විය හැක."

මෙන්න මේක තමයි පසු ගිය කාලයේ සිද්ධ වුණේ. ජනතාවට කිව්වා, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය වෙනස් කරනවා කියලා. ජනාධිපති පුටුවට ආවාට පස්සේ ඒ වෙනස් කිරීමේ ක්‍රියාවලිය සහමුලින්ම අමතක කර දමලා, රාජ්‍ය බලය විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය තුළ මධ්‍යගත කළා; එකතු කර ගත්තා. නමුත් අපි අමතක කරන්නේ නැහැ, අති පූජනීය, ගෞරවනීය, වන්දනීය මාදුළුවාවේ සෝභිත නායක ස්වාමීන්ද්‍රයාණන් වහන්සේගේ නායකත්වය තුළ ජාතික ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ වුණු බව. අතිගරු ජනාධිපතිතුමාත්, ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාත් අත්වැල් බැඳගෙන ඓතිහාසික දේශපාලන ගමනක් ක්‍රියාත්මක කළා. මොනම මොහොතකදීත් ජනතාව ගහපු කතිරය, ඒ ජන වරම අමතක කළේ නැහැ. එතුමන්ලා දෙපළම උත්සාහ කළේ ජනතාව ලබා දුන්න ජන වරමට නිසි වටිනාකමක් ලබා දෙන්නයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් අරුම පුදුම තත්ත්වයක් උදා වෙලා තිබෙනවා. එදා විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයට විරුද්ධව මොර ගහපු, බෙරිහන් දිපු, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය හා රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව බහුලව ව්‍යවස්ථාවක් කියලා නිර්දේශ ලෙස විවේචනය කරපු අයට අද සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා, ඒ කියපු වචන වමාරලා ආපසු ගිලින්න. එදා "බහුලව ව්‍යවස්ථාවක්" කියාපු අය අද කියනවා, "මේක රට රකින ව්‍යවස්ථාවක්" කියලා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එදා කිව්සුමක් ගියත් කිව්වේ, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය නිසා කියලායි. උණ හදුණත් කිව්වේ, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය නිසා කියලායි. ඩෙංගු හදුණත් කිව්වේ, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය නිසා කියලායි. අද මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? අද රටේ, දැයේ, දේශයේ එකම ගැලවුම්කරුවා විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය වෙලා තිබෙනවා.

මේ වාගේ ද්විත්ව රංගනයක නිරත වෙන දේශපාලනඥයන්ගෙන් සහ දේශපාලන නායකයන්ගෙන් මට කතාගාවෙන්නේ හෝ අහන්න සිද්ධ වෙනවා, තමුන්නාත්සේලා මේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නේ වස්ත්‍රයක් ඇඳගෙනද කියලා. මේ අවස්ථාවේදී මට මතක් වෙනවා, ධම්මපදයේ අත්ත වග්ගයේ සඳහන් වන වැදගත් ගාථාවක්.

"අත්තානමෙව පඨමං
පතිරුපෙ නිවෙසයෙ
අතඤ්ඤ මනුසාසෙයා
න කිලිස්සෙයා පණ්ඩිතො."

අනුන්ට බණ දේශනා කරන්නට පෙර තමන් සුදුසු ගුණයෙහි පිහිටා සිටි කපා කරන්නාය කියන ඒ උතුම් වදන අදටත් කාලෝචිතයි; අදටත් වැදගත්.

විවිධ විරුද්ධවාදීන්ගේ නොයෙකුත් කපා අපට අහන්නට ලැබෙනවා මේ අලුතින් බිහි කරන්නට යන ව්‍යවස්ථාව ගැන. මේක රටට හොඳ නැහැ, මේකෙන් රට දෙකඩ වෙනවා, බෙදුම්වාදය නිර්මාණය වෙනවා, බෞද්ධාගමට තිබෙන මුල් තැන නැති වෙනවා, මේක ඒකීයභාවයට හානියක්, රණවිරුවන්ට හානියක්, පිටරැටියන් තමයි මේ න්‍යාය පත්‍රය සකස් කරන්නේ යනුවෙන් ඔවුන් ප්‍රකාශ කරනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මට කියන්න තිබෙන්නේ මේ ප්‍රකාශ සියල්ලක්ම බොරු නිර්මාණ බවයි. බොරුව නිර්මාණය කරලා, රට මුළා කරලා, රට තුළ භීතීකාවක් ඇති කරලා රට වෙනුවෙන් කරන්න හදන හොඳ ක්‍රියාදාමය කඩාකප්පල් කරන්නට දරන ව්‍යායාමයක් හැටියටයි මම ඒ කපා දකින්නේ. මෙය, නැති ගෝණි බිල්ලෙක් මවා පාන්න හදන උත්සාහයක්.

චින්ස්ටන් වර්විල් අගමැතිතුමාත් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, "ඇත්ත සිය ගමන සඳහා ඇහලුම් ලා ගන්නා විට බොරුව ලොව වටා අඩ කවයක් ගමන් කර හමාරයි" කියලා. "A lie gets halfway around the world before the truth has a chance to get its pants on." එහෙම නම් ඇයි මේ බොරු නිර්මාණය කරලා රටේ ජනතාව මුළා කරන්නට හදන්නේ? රට මං මුළා කරන්නට උත්සාහ කරන්නේ ඇයි? පැහැදිලිවම මේ තුළ තිබෙන්නේ දේශපාලන කුහකකම. අතිගරු ජනාධිපතිතුමාත්, ගරු අගමැතිතුමාත් අත්වැල් බැඳ ගෙන මේ නිර්මාණය කරන්නට යන්නේ පරිවර්තනාත්මක යුගයක් කියන එක අප හැමෝම පිළිගන්නවා. මෑත කාලයේ ප්‍රථම වතාවට ජනතාවට සවන් දීලා, ජනතාවගේ අභිලාෂ ඉෂ්ට සිද්ධ කරන ඓතිහාසික විප්ලවීය යුගයක ආරම්භයක් නිර්මාණය කරන්නටයි අපි උත්සාහ කරන්නේ.

පසු ගිය කාලයේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය ඉවත් කරනවාය කියලා දළදා හාමුදුරුවන් ඉදිරිපිටට ගිහිල්ලා ගිවිසුම් අත්සන්

කරලා, පසුව ඒ ගිවිසුම් කැලි කැලිවලට ඉරා දැමීමා. ඒ වාගේම ජය ශ්‍රී මහා බෝධීන් වහන්සේ ඉදිරිපිටට ගිහිල්ලා ප්‍රතිඥා ලබා දුන්නා. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය ඉවත් කරනවාය කියලා පාද යාත්‍රා ගියා; ජන සෝෂා ක්‍රියාත්මක කළා. විවිධ මාධ්‍ය සංදර්ශන කළා. එහෙම දේශමාමක නායකයෝ මේ රටේ විධායක පුටුවට ඇවිල්ලා මොකක්ද කළේ? කිසිම හිරිකිතයක් නැතුව ජන වරමක් නොතිබුණු දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැල්ලා ස්වාධීන කොමිෂන් සභා සියල්ලක්ම අහෝසි කර දැමීමා. ජනාධිපති ධුර කාලයට දමා තිබුණු වාර දෙකක සීමාව කිසිම හිරිකිතයකින් තොරව ඒ අය ඉවත් කර ගන්නා. ඒ නිසා අද විරුද්ධ පාර්ශ්වයට තිබෙන්නේ ලොකුම ප්‍රශ්නයක්. මේ වැඩේ හරියට කෙරෙයි කියන ඊර්ෂ්‍යාව තමයි අද ඔවුන්ට තිබෙන ගැටලුව. අද විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ කොට්ඨාසයක් ඔවුන්ගේ දේශපාලන බංකොලොත්භාවය මුළු රටටම ප්‍රදර්ශනය කරලා ඊර්ෂ්‍යාව, වෛරය, කුහකකම කේන්ද්‍ර කරගෙන වැරදි විධියට කටයුතු කරනවාය කියන එක බොහොම කතාගාවුවෙන් වුණත් ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. පැහැදිලිවම ඒ අය අන්තවාදී දේශපාලන න්‍යාය පත්‍ර අනුගමනය කරමින් රට තුළ බෙදීම්, සට්ටන, ලේ වැගිරීම් ඇති කරලා ජාති හේදය, ආගම් හේදය, වර්ග හේදය, කුල හේදය, වර්ණ හේදය හා ගෝත්‍ර හේදය කියන මේ හැම හේදයක්ම අවුස්සලා ඒ අය රජ වෙන්නටයි උත්සාහ කරන්නේ. පසු ගිය ජනාධිපතිවරණයට පෙරත් ඒකට තමයි උත්සාහ කළේ. ඉස්ලාමීය ප්‍රජාව පිඩනයට පත් කළා; හින්දු ප්‍රජාව පිඩනයට පත් කළා; දේවස්ථාන විනාශ කළා; පන්සල් පද්ධතිය විනාශ කළා. රට තුළ හේදභීන්නවීම් ඇති කරලා ඒ අය රජ පුටුවට යන්න හදුවා.

එහෙම කරන්න හදපු අයට, අවුරුදු දෙකක් වෙලාසනින් ජනාධිපතිවරණය පැවැත්වූ නිසා ගෙදර යන්න සිද්ධ වුණා. ජනතාව ගෙදර යවපු අය අද ඉතාම කුහක ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරමින් ඊර්ෂ්‍යාව, කුහකකම කේන්ද්‍ර කරගෙන මේ නව ප්‍රයත්නයට බාධා ඇති කරනවා.

මම කැමැතියි, මේ අවස්ථාවේ අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ විවිධ කොට්ඨාස ඉදිරිපත් කළ විවේචනවලට උත්තර දෙන්න. දැන් ඒ අය අපට කියනවා, ව්‍යවස්ථාදායක පිළිවෙත අනුගමනය කරන්නේ නැහැ කියලා. කවුද මේක කියන්නේ? මේක කියන්නේ විරුද්ධ පක්ෂයේ "ඒකාබද්ධ විනාශය." දැන් ඒ "ඒකාබද්ධ විනාශය" අපට කියනවා, ව්‍යවස්ථාදායක පිළිවෙත අනුගමනය කරන්නේ නැහැ කියලා. ඒ අයට ඇදුමක් ඇඳගෙන එහෙම කියන්නට පුළුවන්ද?

ඒ අය ශිරානි බණ්ඩාරනායක මැතිනියගේ දෝෂාචාර්යගය කොහොමද ක්‍රියාත්මක කළේ? මේ පාර්ලිමේන්තුව රාත්‍රී කාලයේත් වැඩ කරලා, සියලු ව්‍යවස්ථාමය ප්‍රතිපාදන උල්ලංඝනය කරලා, මේ පාර්ලිමේන්තුවේ නිලධාරී මහත්වරුන්ට අතිකාල දීමනා ගෙවලා, 24 පැයම වැඩ කරලා ශිරානි බණ්ඩාරනායක මැතිනිය ගෙදර යැව්වේ නියමිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාවලිය අනුගමනය කරමින්ද? ඒකද නියමිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාවලිය අනුගමනය කිරීම කියලා මම අහන්නට කැමැතියි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම කියනවා අපට ජන වරමක් නැහැ කියලා. මොකද ජන වරමක් නැත්තේ? ජනතාව අපට වරමක් දුන්නේ නැද්ද හිටපු ජනාධිපතිතුමා පරාජය කරන්නට? නව රජයක් බිහි කරන්න අපට ජන වරමක් ලැබුණේ නැද්ද? හිටපු ජනාධිපතිවරයාගේ න්‍යාය පත්‍රය වුණේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කිරීම නොවෙයි, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයේ බලය වැඩි කිරීමයි. ජනතාව එතුමා ගෙදර යැව්වා. එහෙම නම්, ජන වරමක් ලැබුණා නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හදන්නට. ඒ වාගේම මම අහන්නට කැමැතියි, යහ පාලන ආයතන සියල්ලක්ම විනාශ කරලා, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා විනාශ

[ගරු සරිත් ප්‍රේමදාස මහතා]

කරලා, දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවේ ජන වරමක් ලබාගෙනද, එහෙම නැත්නම් මන්ත්‍රීවරුන් බා ගෙනද කියලා. එදා මන්ත්‍රීවරුන්ට ඇමතිකම් දීලා, රාජ්‍ය ඇමතිකම් දීලා, නියෝජ්‍ය ඇමතිකම් දීලා, වරදාන වරප්‍රසාද දීලා, අංක ගණන "පිල්ලාට" එකක් ක්‍රියාත්මක කරලා තමන්ගේ බලය තහවුරු කරගන්නට දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවා. ඒ දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත් ගෙනාවේ ජන වරමකින්ද කියලා මම අහන්න කැමැතියි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම මේ අය ඒකීයභාවය ගැන පම්පෝරි ගහනවා. බෞද්ධාගමට තිබෙන මුල් තැන ඉවත් කරනවාය කියලා පම්පෝරි ගහනවා. මේ රටේ ඒකීයභාවයට කැමැති කොට්ඨාස ඉන්නේ මේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ විතරද? අපිත් විශ්වාස කරන්නේ ඒකීය ශ්‍රී ලංකාවක්. අපිත් විශ්වාස කරනවා බුද්ධාගමට මුල් තැන දිය යුතුයි කියලා. මොනම හේතුවකටවත් ඒ ප්‍රතිපාදන පළුදු වෙන්නේ නැහැ. බොරුවෙන්, වංචාවෙන්, මූලාවෙන්, භොරකමින් මේ රටේ ජනතාව රවට්ටලා, ඇස් බැන්දුම් දේශපාලනයක් ක්‍රියාත්මක කරලා, මහා ජාතික භීතියක් ගොඩ නඟලා, මේ නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මහා දේශපාලන ගෝනි බිල්ලක් බවට පත් කරලා රට තුළ බෙදීම්, හැලහැප්පීම් ඇති කරලා, ජාතීන් අතර, ආගම් අතර මේ ඇති වී තිබෙන සමභීය විනාශ කරන්නට "ඒකාබද්ධ විනාශය" උත්සාහ කරනවා. රට විනාශ වුණත් කමක් නැහැ අපි බලයට ආවොත් හොඳයි කියන න්‍යාය ඒ අය අනුගමනය කරනවා.

මම "ඒකාබද්ධ විනාශය" නියෝජනය කරන පාර්ශ්වයට පැහැදිලිව කියන්නට කැමැතියි, ඔබලාගේ දේශපාලන ගමන බංකොලොත් දේශපාලන ගමනක් බව. ඒ නිසා කරුණාකරලා ආපසු හැරිලා බලන්න පසු ගිය කාලයේ ඔබලාට වැරදුණු තැන්. ඔබතුමන්ලා වර්ණ භේදය, වර්ග භේදය, ගෝත්‍ර භේදය, ජාති භේදය, ආගම් භේදය, කුල භේදය, පන්ති භේදය අවුස්සලා මේ රටේ රාජ්‍ය තන්ත්‍රය ක්‍රියාත්මක කළ නිසා තමයි ඔබතුමන්ලාට සිද්ධ වුණේ, ආණ්ඩුවෙන් විශ්‍රාම ගන්නට; ආණ්ඩුවෙන් සමු ගන්නට; බංකොලොත් විපක්ෂ පාර්ශ්වයට යන්න.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, පැහැදිලිව මම මේ අවස්ථාවේ ප්‍රකාශ කරනවා රටේ ජනතාව අපට පැහැදිලි පිරිසිදු ජන වරමක් ලබා දීලා තිබෙන බව. අතිගරු ජනාධිපතිතුමාත්, ගරු අගමැතිතුමාත් ඒ ජන වරම අකුරටම ක්‍රියාත්මක කරමින්, කවුරු බාර්‍යා කළත්, කවුරු කඩතොලු දැමුත්, කවුරු විරුද්ධ වුණත් නියමිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ව්‍යවස්ථාමය ක්‍රියාදාමය අනුගමනය කරමින් මේ රටට ජනතාව පතන නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙන එන්නට ඇප වෙනවා, කැප වෙනවා කියන එක මම මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා. මේ නව ව්‍යවස්ථාවක් ගෙන එන න්‍යාය පත්‍රය සකස් කළේ පිට රටියන්, විදේශීය විශේෂඥයන් කියලා පිට රට ගෝනි බිල්ලක් මවා පාන්න හදනවා.

මම පැහැදිලිව කියන්න කැමැතියි, ජනාධිපතිවරණයේදී අපට ජනවරම දුන්නේ පිට රටියන් නොවෙයි අපේ රටේ ජනතාව බව; මහ මැතිවරණයේදී අපට ජනවරම ලබා දුන්නේ පිටරටියන් නොවෙයි, අපේ රටේ ජනතාව බව. ජනතාව කිව්වා, "වෙනසක් ඕනෑ, ඒකාධිපතිත්වයෙන් ඉවත් වන්නට ඕනෑ, ආඥාදායකත්වය ඉවත් වන්නට ඕනෑ, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට තැන දෙන්නට ඕනෑ, සුදු වැන් සංස්කෘතිය එපා, එතනෝල් එපා, කුඩු එපා, මං කොල්ල කැම් එපා, ළමා අපවාර එපා, ස්ත්‍රී දූෂණ එපා අපේ රටට නව යුගයක් අවශ්‍යයි" කියලා. එලෙස කපා කළේ පිට රටියන් නොවෙයි, මේ රටේ ජනතාවයි. මේ රටේ ජනතාව ලබා දුන් ඒ ජනවරමට අනුව නොපිරිහෙලා කටයුතු ඉෂ්ට සිද්ධ කරන්නට අපි බලාපොරොත්තු වනවා.

බෙන්ජමින් ඩිස්ටර්ලි කියන එංගලන්තයේ හිටපු අගමැතිතුමාගේ වචනවලින් මගේ කථාව අවසන් කරන්නට බලාපොරොත්තු වනවා. එතුමා ප්‍රකාශ කළා, මෙන්න මෙහෙම:

"We should never lose an occasion. Opportunity is more powerful even than conquerors and prophets."

"අප කිසිදු විටක අවස්ථාවක් අහිමි කර ගත යුතු නැත. අප වෙත උදා වන අවස්ථා, ජයග්‍රාහකයන් හා දිවැසිවරුන්ටද වඩා බලවත් ය."

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ අනුව පැහැදිලිවම අපේ රටට අනභිභවනීය අවස්ථාවක් දැන් එලැබීලා තිබෙනවා. මේ අනභි අවස්ථාව තුළින් රටේ ජනතාව බලාපොරොත්තු වන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය රජ කරවන, දේශපාලන නිදහස රජ කරවන, සමාජ සාධාරණත්වය රජ කරවන, රටේ ඒකීයභාවය සුරකින, රටේ භෞමික අඛණ්ඩතාව, ස්වාධීනත්වය, ස්වාධිපත්‍යය රකින නව ව්‍යවස්ථාවක් අප නිර්මාණය කළ යුතුම වනවා. දේශපාලන කුහකයන් පිරිසක්, ඊර්ෂ්‍යාකාරයන් පිරිසක්, දේශපාලන වෛරක්කාරයන් පිරිසක් කොව්වර බාධා දැමීමත් අපට ලබා දුන් ජනවරම අපි මොහොතකටවත් අමතක කරන්නේ නැහැ. අපි අත්සන් කරපු ගිවිසුම්, අපි ලබා දුන් ප්‍රතිඥා, අපි ලබා දුන් පොරොන්දු ඒ වචනවල පරිසමාප්තාර්ථයෙන්ම අකුරටම, තිතටම ක්‍රියාත්මක කරන්නට අතිගරු ජනාධිපති මෙමුනිපාල සිරිසේන මැතිතුමාත්, ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ අගමැතිතුමාත් සෑදී පැහැදි සිටිනවාය කියන එක මම මේ අවස්ථාවේ ප්‍රකාශ කර සිටිනවා. එසේ ප්‍රකාශ කරමින් මේ අනභිභවනීය අවස්ථාව උපයෝගී කරගෙන රටට යහපතක් උදා කරන්නට අපි හැමෝම අත්වැල් බැඳ ගනිමුයි කියන යෝජනාව කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ විවාදය ඉදිරි දිනයකට කල් තබන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

එකල්හි වෙලාව අ. හා. 2.30 වූයෙන් කටයුතු අත්හිටුවා විවාදය කල් තබන ලදී.

அப்பொழுது பி.ப. 2.30 மணி யாகிவிட்டவே அதுவல்கள் இடைநிறுத்தப்பட்டு விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

It being 2.30 p.m., Business was interrupted, and the Debate stood adjourned.

කල්තැබීම

**ஒத்திவைப்பு
ADJOURNMENT**

එකල්හි වෙලාව අ. හා. 1.30 පසු කර නිවුණෙන් මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවීමසා පාර්ලිමේන්තුව කල් තබන ලදී.

පාර්ලිමේන්තුව ඊට අනුකූලව, අ. හා. 2.30ට, අද දින සභා සම්මේය අනුව, 2016 ජනවාරි මස 26 වන අඟහරුවාදා අ.හා. 1.00 වන තෙක් කල් ගියේය.

அப்பொழுது நேரம் பி.ப. 1.30 மணிக்குப் பிந்திவிட்டமையால் மாண்புமிகு தலைமையதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள் வினா விடுக்காமலேயே பாராளுமன்றத்தை ஒத்திவைத்தார்.

அதன்படி, பி.ப. 2.30 மணிக்கு பாராளுமன்றம், அதனது இன்றைய தீர்மானத்துக்கிணங்க, 2016 சனவரி 26, செவ்வாய்க்கிழமை பி.ப. 1.00 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

And it being past 1.30 p.m., MR. PRESIDING MEMBER adjourned Parliament without Question put.

Adjourned accordingly at 2.30 p.m. until 1.00 p.m. on 26th January, 2016, pursuant to the Resolution of Parliament of this Day.

සැ.සු.

මෙම වාර්තාවේ අවසාන මුද්‍රණය සඳහා ස්වකීය නිවැරදි කළ යුතු තැන් දක්වනු ලබන මන්ත්‍රීන් මෙන් පිටපතක් ගෙන නිවැරදි කළ යුතු ආකාරය එහි පැහැදිලිව ලකුණු කොට, පිටපත ලැබී දෙසතියක් නොඉක්මවා හැන්සාඩ් සංස්කාරක වෙත ලැබෙන සේ එවිය යුතුය.

குறிப்பு

உறுப்பினர் இறுதிப் பதிப்பிற் செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களைத் தமது பிரதியில் தெளிவாகக் குறித்து அதனைப் பிழை திருத்தப்படாத பிரதி கிடைத்த இரு வாரங்களுள் **ஹன்சாட்** பதிப்பாசிரியருக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in their copy and sent to the Editor of HANSARD within two weeks of receipt of the uncorrected copy.

Contents of Proceedings :

**Final set of manuscripts
Received from Parliament :**

Printed copies dispatched :

හැන්සාඩ් වාර්තා
කොළඹ 5, පොල්හේන්ගොඩ, කිරුළපන පාර, අංක 163 දරන ස්ථානයෙහි පිහිටි
රජයේ ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ පිහිටි රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයෙන්
මිල දී ගත හැක.

මෙම හැන්සාඩ් වාර්තාව www.parliament.lk වෙබ් අඩවියෙන්
බාගත හැක.

ஹன்சாட் அறிக்கையின் பிரதிகளை
இல. 163, கிருலப்பனை வீதி, பொல்ஹேன்கொட, கொழும்பு 5இல் அமைந்துள்ள
அரசாங்க தகவல் திணைக்களத்தின் அரசாங்க வெளியீடுகள் அலுவலகத்தில்
பணம் செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இந்த ஹன்சாட் அறிக்கையை www.parliament.lk எனும் இணையத்தளத்திலிருந்து
பதிவிறக்கம் செய்ய முடியும்.

Hansard Reports can be purchased from the Government Publications Bureau
at the Department of Government Information,
No. 163, Kirulapone Avenue, Polhengoda, Colombo 5.

This Hansard Report can be downloaded from
www.parliament.lk